

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ ศาลาว่าการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๔ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ ขณะนี้มีสมาชิกฯ มาครบองค์ประชุมแล้วกระผมขอเปิดประชุม มีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบต่อที่ประชุม คือ เนื่องจากที่ต้องเข้าไป ๑๕ นาที เรามีภารกิจ ซึ่งนัดประชุมไว้ก่อน ที่จะนัดประชุมวันนี้ คือ เรื่องการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งขณะนี้อยู่ที่คึกที่เราทำงานอยู่กำลังดำเนินการ

เรื่องที่ ๒ ที่จะกราบเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านทราบ ก็คือ คณะกรรมการการกม.นาคมนชุดเดิม ได้ทำการศึกษาเรื่องจัดหาเรือชุดแบบหัวเหว่น ๒๘ นิ้ว จำนวน ๓ ลำของกรมเจ้าท่า และได้ส่งรายงานผลสรุปเรื่องดังกล่าวมาเพื่อให้วุฒิสภาทราบ ดังสำเนารายงานได้แนบมาให้ท่านสมาชิกฯ ก็มีเอกสารกำกับฉบับหนึ่ง กระผมขอให้เจ้าหน้าที่แนบให้เราและท่านสมาชิกวุฒิสภาได้อ่านนะครับ คิดว่าคงอ่านรายละเอียดไม่ได้หมด เพราะเรื่องนี้เป็นเอกสารลับที่คณะกรรมการการกม.นาคมนได้ไปศึกษามา อ่านแล้วพอเลิกประชุมอาจจะเป็นตอนเย็นหรือตอนนี้แล้วแต่ท่านมีเวลาก็จะขอลีนะครับ จะให้กรรมการการกม.นาคมนและเจ้าหน้าที่นำคืน เพราะว่าเป็นเอกสารลับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีต่อไปเป็นเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และตั้งพิจารณาเมื่อวันศุกร์ ขอเชิญคณะกรรมการ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : การพิจารณาเรื่องนี้เป็นการศึกษาเรียงตามลำดับมาตราต่อจากการประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ ๗ ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในมาตรา ๓ เชิญพลเอกเอกกานต์ เชิญครับ มีอะไรครับ

พลเอกทศพร กานต์ สุระกุล (ตรง) : ผมยกมือเพื่อจะอภิปรายครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวครับ วันนี้มีคณะรัฐมนตรี และรัฐมนตรีมาที่แจ้งด้วย ในระหว่างที่คณะกรรมการจะชี้แจงก็อยากจะเรียนว่า วันนี้มีวาระหลัก ๆ อยู่ ๔ ฉบับ ฉบับแรก ก็คือเรื่องที่เรากำลังพิจารณา ฉบับที่ ๒ ก็เป็น บสท. ฉบับที่ ๓ ก็จะเป็นร่างพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต และฉบับที่ ๔ ก็จะเป็นร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการ โทรคมนาคม เราจะทำให้ดีที่สุด เท่าที่เวลาและการอภิปรายของท่านสมาชิก ท่านกรรมาธิการ มีอะไรแถลงเชิญก่อนครับ เชิญคุณหมอนรินทร์ ครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผม นายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขออนุญาตที่จะไต่ถาม เสนอท่านประธานฯ จากการประชุมเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว สมาชิกทุกท่านคงได้เห็นแล้วว่า เวลาเราลงรายมาตราแล้วจะมีปัญหาในเรื่องของการตีความและทำความเข้าใจในเรื่องปัญหา เรื่องหนี้สินของเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นหนี้ในระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐที่ไม่ประสบความสำเร็จ หรือหนี้ในระบบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสถาบันการเงิน หรือหนี้ในระบบก็ตาม เพราะฉะนั้นผมอยากจะนำเสนอท่านประธานฯ ว่า จะขออนุญาตให้ท่านประธานฯ ให้เพื่อน ๆ สมาชิก ได้กรุณาพิจารณาในการที่เราจะพิจารณาในด้วหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ ก็คือ พิจารณาในส่วนของหนี้สินทั้ง ๓ ส่วนเสียก่อน เพื่อจะได้ทำความเข้าใจ แล้วก็มีกรมแลกเปลี่ยน กันในเพื่อน ๆ สมาชิก ทั้งหมดนะครับ แล้วทางคณะกรรมการเองก็คิดว่า จะนำเสนอในเชิงของภาพรวม ได้เห็นถึงปัญหาของร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งในทางปฏิบัติก็คือว่า อยากให้ ท่านประธานฯ นั้น ให้เพื่อน ๆ สมาชิก พิจารณาในการใช้ข้ออ้างกับในข้อ ๑๑๘ ในข้อความ สุดท้ายในการพิจารณา ในการที่จะเว้นในเรื่องของการพิจารณาข้อความหรือบางส่วนของกฎหมาย แล้วแต่ในที่ประชุมของสมาชิกวุฒิสภาที่จะพิจารณากัน มีฉะนั้นแล้วผมคิดว่าการประชุมที่เรา พิจารณาดมรายมาตราในตอนแรกนี้อาจจะมีปัญหาว่าเราจะพิจารณาไม่ทัน เนื่องจากว่า ยังมีกฎหมายอีกหลายฉบับที่เพื่อน ๆ สมาชิก จะต้องดำเนินการให้เสร็จภายในวัน ๒ วันนั้น เช่น บสท. หรือว่า เรื่องของโทรคมนาคมครับ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า เราจะไม่ พิจารณาในมาตราอื่น แต่ขอให้พิจารณาหลักการตรงนี้ก่อน แล้วมือได้หลักการเข้าใจตรงกันแล้ว ในการพิจารณารายมาตราอื่น ๆ จะเข้าใจง่ายขึ้น และสิ่งสุดท้ายที่จะตัดสินใจครับ สอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอลุคณศรีฯ จะพูดเรื่องนี้หรือเปล่าครับ จะพูดเรื่อง ที่ทางหมอนรินทร์เสนอหรือเปล่าครับ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นนอกจากหมอนรินทร์ ไหมครับ ท่านแล้วเห็นเช่นเดียวกับหมอนรินทร์หรือเปล่าครับ ท่านแล้วฟังหมอนรินทร์ หรือเปล่าครับ

นายเกล้า นราดิ (ขอนแก่น) : ผมจะอภิปรายท่านประธานฯ ผมจะอภิปรายเรื่องกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เดี่ยวขออนุญาตขอขย ผมจะขออนุญาตที่ประชุมแจ้งเรื่องกฎเกณฑ์กักตักฯ ขอบังคับก่อนครับ

นายเกล้า นราดิ (ขอนแก่น) : พุดได้หรือยังท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเป็นคนที่ ๒ ครับ ก็อย่างนี้ครับ ประเด็นที่ผมกราบเรียนที่ประชุม คือเรื่องที่เราได้พูดกันเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ขอบังคับ ชัย ๑๑๘ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ให้วุฒิสภาเริ่มต้นจากซึ่งร่าง ถ้าปรากฏ เรียงตามลำดับมาตรา เรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญเป็นข้อบังคับ เว้นแต่ที่ประชุมวุฒิสภาจะเล็งลงมติเป็นอย่างอื่นนั้น เป็นเรื่องของท่าน ๒ ในข้อ ๑๑๘ คือว่า ถ้าท่านอ่านบรรทัดที่ ๓ ครั้ง “และให้สิทธิประโยชน์ได้เฉพาะด้อยค่า” คำว่า “อภิปรายได้เฉพาะด้อยค่าหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติหรือที่กรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมวุฒิสภาจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น” ไม่ได้แปลว่า จะไม่ให้เรียงมาตรา แต่ถ้าจะไม่ให้เรียงมาตรา ก็จะต้องขอมติเช่นกัน แต่ขอมติในเรื่องขกเว้นในข้อ ๑๕๒ นะครับ เพราะมันคนละท่อนกัน เชิญท่านอภิปรายครับ

นายณภินทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ผม นายณภินทร ศรีสรรพวงค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ตามที่คุณนิรันดร์ได้เสนอให้ทบทวนการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ อีกครั้งหนึ่ง โดยให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะพิจารณาเรียงมาตราหรือไม่ ซึ่งคงไม่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับ ข้อ ๑๕๒ แต่เนื่องจากข้อบังคับข้อ ๕๘ นั้น ได้บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดใดตกไปแล้ว ห้ามมิให้นำผู้ใดซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน เว้นแต่ประธานวุฒิสภาจะอนุญาตในเรื่องพิจารณาเห็นว่าพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป” การพิจารณาร่างนี้คืออยู่ในข้อบังคับ ข้อ ๕๘ ซึ่งท่านประธานฯ จะต้องพิจารณาก่อนว่า พฤติกรรมได้เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ในความเห็นของผมแล้ว พฤติกรรมได้เปลี่ยนแปลงไปก็คือ จากการประชุมของวุฒิสภาเรียงมาตรา นั้น ปรากฏว่าทุกมาตราเกี่ยวโยงกับสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องหนึ่งทั้งสิ้น ซึ่งถ้าหากยึดหลักการพิจารณาเรียงมาตรา ก็จะทำให้ที่ประชุมแห่งนี้เสียเวลา และการอภิปรายที่ซ้ำซ้อน เพราะฉะนั้นในเบื้องต้นขอท่านประธานฯ ได้พิจารณาเห็นว่า พฤติกรรมได้เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : จะพูดเรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ เชิญท่านจิโรจน์ ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ตามที่ท่านสว. นිරันคร์ได้เสนอให้มีการอภิปรายในหลักการ แทนที่จะเถียงมาตรานั้น กระผมเห็นด้วยและสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ มีเนื้อหารายละเอียดมากพอสมควร แต่ได้มีการแก้ไขอย่างมาก ถ้าเราจะไปอภิปรายกันที่ละมาตรา นอกจากจะเสียเวลาตามที่ท่านนันทพร ได้พูดแล้วจะเกิดการยุ่งยาก กระผมคิดว่าน่าจะให้พิจารณารวม ๆ กันไป แล้วจะได้ตัดสินใจว่า กฎหมายฉบับนี้ควรจะรับหรือไม่รับ กระผมขอสนับสนุนให้อภิปรายเป็นมาตรา ๆ ไปขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิพนธ์ก่อนครับ

นายนิพนธ์ วิสัยสุขุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๘ นั้น ญัตติดังกล่าว เมื่อวันศุกร์ที่แล้วได้มีการเสนอ และที่ประชุมใหญ่ได้มีมติไปแล้ว ถ้ามองถึงเหตุผลหลักการต่าง ๆ ที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจง ถึงการที่จะให้มีการพิจารณาในมาตรา ๓๗/๕ มาตรา ๓๗/๑๐ ก่อน ผมคิดว่าคงไม่มีพฤติกรรมการอะไรที่เปลี่ยนแปลงเพราะวันนั้นได้อธิบายถึงเหตุการณ์ เหตุผลต่าง ๆ ว่า การพิจารณานั้นถ้าสามารถพิจารณาตรงนั้นไปได้แล้ว จะทำให้ขั้นตอนง่ายขึ้น ผมคิดว่าสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้อยู่ที่ว่า หนึ่งที่จะช่วยเหลือเกษตรกรมีที่ประเภทตามที่บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นคงจะต้องมีการแก้ไขออก ควรจะต้องมาพูดกันตรงนี้ก่อนว่า หนึ่งทั้งหมดมีที่ประเภท แต่กรรมาธิการไปตัดเขาตั้งแต่คำแปรญัตติและมาตรา ๓๗/๑ ไปตลอดแชนะครับ ซึ่งผมว่า เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เราได้พูดกันไปแล้วเมื่อวันศุกร์ ผมคิดว่าไม่น่าจะทำได้ในข้อบังคับ ข้อ ๔๘

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุชนก่อนครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดชัยภูมิ กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า วันนี้เราได้ดำเนินการพิจารณาต่อของกฎหมายฉบับเดิมที่เราได้มีมติเมื่อวันศุกร์มาแล้วก็ौर่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูฯ กระผมคิดว่าเมื่อเริ่มต้นในการพิจารณานั้น ถ้าเราจะกลับไปสู่วาระเดิมอีกก็จะทำให้เราเสียเวลาการประชุมของสภา เพราะว่าการประชุมวุฒิสภาของเรานั้น ถ้าหากว่าหนึ่งนี้มันแค่วันศุกร์ เราใช้เพิ่มมาอีก ๒ วัน และที่ ๓ วัน เพื่อที่จะพิจารณากฎหมายให้ทันเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เพราะฉะนั้นสาระของเรานี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า การปฏิบัติตามข้อบังคับของการประชุม ถ้าเราจะมีกรรมาธิการอื่นอีกโดยมติ

สมาชิกฯ ส่งสัปดาห์จะมีการปรับมติอีก กระผมเองคิดว่าสภาของเรานั้นค่อนข้างจะโง่เขลาครับ ท่านประธานฯ ยกกรรมาธิการเขียนท่านประธานฯ ว่า กรณีที่ท่านกรรมาธิการมีความเห็นออกจะให้มีการเปลี่ยนแปลงนั้น กระผมก็เคารพในความคิดเห็นของท่าน แต่พอถึงมาตราที่สำคัญที่เราได้มีการถกเถียงกันคือ มาตรา ๓๑ ที่เราพูดกันนั้น กระผมคิดว่าวุฒิสภาต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาที่จะมาตรว่า ประเด็นนี้จะรับหรือไม่รับ ถ้ารับก็ต้องมีมติด้วยเสียงข้างมากของสภาว่า รับหรือไม่รับไปเรื่อย ๆ ก็จะจบเองครับท่านประธานฯ ถ้าเราย้อนไปย้อนมาก็ยังไม่จบ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกษัตริย์ครับ

นายธนกร ศรีสรรพางค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ เมื่อสักครู่นี้ผมอาจจะชี้แจงไม่ชัดเจน ผมยกตัวอย่างให้เห็นนะคร้ามาตรา ๓ ซึ่งเราพิจารณาแล้วค้างอยู่ เขียนว่า “ห้ามไม่ให้บุคคลใดยกอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี” ท่านประธานฯ ครับ เฉพาะมาตรานี้มาตรานี้เดี๋ยวก็โง่งงทั้งหมดแล้วครับ เพราะว่ากรรมาธิการอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุนนั้น อำนาจของกองทุนนั้นมันอยู่แล้ว แต่ถ้าหากว่ากองทุนนั้นมีอำนาจเข้าไปจัดการหนี้สินทั้งหมดของเกษตรกร ก็จะมีทรัพย์สินอยู่ที่กองทุนจำนวนมาก และกองทุนไม่สามารถดูแลได้ มีทั้งโฉนดที่ดิน มีทั้ง น.ส.๓ ซึ่ง น.ส.๓ นั้นกรอบครอบเพียง ๑ ปีก็ได้สิทธิแล้ว กองทุนไม่สามารถดำเนินการได้หรือดูแลทรัพย์สินนี้ได้อย่างดี จึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติในมาตรา ๓ ทั้งนี้ ซึ่งจะโยงมาตรา ๓๑/๕ มาตรา ๓๑/๑๐ ในวรรคสองบอกว่า ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบของการบังคับคดีหมายความว่า เมื่อทรัพย์สินของเกษตรกรนั้นโอนมาเป็นของกองทุน ในกองทุนอาจจะมีสัญญาเกี่ยวกับเกษตรกรว่า เช่าและมีสิทธิซื้อกลับ แต่เมื่อการบริหารงานของกองทุนนั้นปรากฏว่ามีหนี้สินถูกฟ้องร้องทรัพย์สินของกองทุนที่เป็นของเกษตรกรถูกยึดไป ตรงนี้เกษตรกรเสียหายจึงได้บัญญัติในวรรคสองไว้ เพราะฉะนั้นเฉพาะมาตรา ๓ ตรงนี้ขอรับ ก็โง่งงไปถึงอำนาจตามมาตรา ๓๑/๕ มาตรา ๓๑/๑๐ ว่าควรจะมีหรือไม่ ถ้าจะอภิปรายเรื่องมาตรา สุดท้ายก็ต้องไปพูดในมาตรา ๓๑/๕ ในมาตรา ๓๑/๑๐ อีก ถ้าท่านจะเอาอย่างนั้นก็ได้รับ เพราะว่ากรรมาธิการจะยึดถือและยาว พอมาตราต่อไปก็ต้องพูดเช่นนี้อีก อีกมาตราก็ต้องพูดเช่นนี้อีก จะเป็นภาระเสียเวลาหรือไม่ก็แต่ถ้าเราพิจารณาหลักการของกฎหมายฉบับนี้ก่อน ในมาตรา ๓๑/๕ และมาตรา ๓๑/๑๐ ที่เหลือเราจะพิจารณาได้ง่ายขึ้นและรวดเร็วและก็สอดคล้องกันทุกมาตรานะครับ นี่ก็คือเหตุผลของคณะกรรมการที่เสนอขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการเสียงข้างน้อยอย่างไรครับ ท่านสมพร
ยกก่อนครับ

นายสมพร คำขึ้น (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สมพร คำขึ้น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย
ผมคิดว่าการพิจารณากฎหมายและให้วุฒิสภาลงมติไปแล้ว ก็น่าจะชอบด้วยหลักการไม่น่าจะ
ยกขึ้นมาทบทวนว่า จะให้วุฒิสภามีมติให้ยกเว้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ วรรคท้ายอีก เพราะว่า
ข้อวินิจฉัยของวุฒิสภาที่วันจลย์ไปแล้วนั้น มีเสียงตั้ง ๘๘ เสียงต่อ ๕๑ เสียง นั่นแสดงให้เห็นว่า
มติของวุฒิสภาในครั้งนั้นเมื่อกฎหมายที่เสวกี่ได้รั้ให้เห็นแล้วว่า มตินั้นเป็นมติที่ชอบแล้ว
จะต้องพิจารณาเรียงไปตามมาตราตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและข้อบังคับที่บัญญัติไว้
เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะยกขึ้นมาคัดค้านมติอันชอบธรรมของวุฒิสภาที่ได้
ชี้ขาดไปแล้ว เราต้องพิจารณาด้วยว่าในข้อบังคับ ข้อที่ ๔๒ ท่านยกข้อบังคับ ข้อ ๔๘ ขึ้นมา
ข้อบังคับข้อที่ ๔๒ ก็ยังมีอยู่ว่า “ในกรณีที่ที่ประชุมวุฒิสภาลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา
ผู้คดีเดิมเป็นอันตกไป” เมื่อวุฒิสภาวันนั้นมีมติว่าให้ยกเว้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ ผู้คดีที่กำลัง
ปรึกษาที่ต่อเนื่งกันมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว นั่นคือมาตรา ๑ ก็ต้องตกไปเลย ผมอยากจะกราบ
เรียนท่านประธานวุฒิสภาย่างนี้ว่า เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามครรลองในการพิจารณา
กฎหมายนั้น เราน่าจะได้ดำเนินการไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ เพื่อให้การ
พิจารณาได้รวดเร็วการที่จะเสียเวลาหรือไม่เสียเวลานั้น ท่านประธานวุฒิสภามีหน้าที่ที่จะต้อง
ควบคุมดูแลให้การอภิปรายไม่ซ้ำซากวนเวียน หรือว่าซ้ำประเด็นกันได้แก่แล้ว เพราะฉะนั้น
ในการที่จะควบคุมไม่ให้ซ้ำซากนั้น ผมคิดว่าประธานวุฒิสภามีวินัยดีและมีดุลพินิจที่จะ
ควบคุมการประชุมให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วและเกิดความเรียบร้อยได้อยู่แล้วครับ
ขอกราบขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวัลลภยกก่อนครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่า
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมได้กลับไปใช้เวลา ๒ วัน ที่ผ่านมา เทียบเคียง
กับ พ.ร.บ. ฉบับเดิม ก็พบว่าสาระจริง ๆ มีแค่ประเด็นว่า หนึ่งของเกษตรกรทั้ง ๓ รูปแบบนั้น
ที่ประชุมจะเอาอย่างไร มีอยู่ประเด็นแค่นั้นให้ใหม่ กระผมว่ามีประเด็นแค่นั้นเท่านั้น เพราะฉะนั้น
ผมค่อนข้างเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ขอลงมติในเรื่องของมาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ เสียก่อน

เพราะถ้าที่ประชุมเห็นว่าคงให้มีหนี้ ๓ แบบเหมือนเดิมไว้ก็ไม่ต้องดูรายละเอียด กลับไปร่างเดิม
ได้ทันทีจะได้ไม่เสียเวลา ประเด็นอยู่แค่นั้นครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์แก้วสรรครับ เชิญครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อดิโพธิ สมาชิกวุฒิสภา เราเผชิญหน้าทางเลือกอยู่อย่างนั้นครับคือ
ถ้าเดินตามมติเดิมที่บอกว่า ให้ออกไปรายรายมาตรา ก็ขอให้ได้โปรดเข้าใจอย่างที่ท่านวลลภ
ชี้แจงว่า ประเด็นจริง ๆ ไม่อยู่ที่เรื่องอายุความ อยู่ที่ว่าจะเอาหนี้อะไรเข้ามาบ้างในกองทุนนี้
ถ้าเป็นเพียงหนี้ที่รัฐไปทำให้ราษฎรเสียหาย ครั้นนั้นไม่ต้องมีโอนหนี้อะไรเข้ามากองทุน
หรอกครับ ถ้าท่านตัดสินใจว่า เอาเฉพาะหนี้ที่ทำให้ราษฎรเสียหาย มาตรา ๓ ท่านก็ต้องยื่น
ตามกรรมาธิการแล้วจะไปเรื่อย นั่นก็เป็นทางเลือกทางหนึ่งว่าเดินตามมติเดิม ก็รายมาตรา
แต่เวลากรรมาธิการชี้แจงไปถึงต้นคอของปัญหา ก็อย่าไปพม่าเขาอภิปรายนอกประเด็น
ถ้าแบบนี้ก็เดินไปได้ แต่ท่านผู้ใดเห็นว่ามาตรา ๓ ก็ต้องพูดมาตรา ๓ แต่ถ้าพูดเรื่องอื่นไม่ได้
ถ้าจะเล่นกันอย่างนั้นนะครับ ประเด็นที่ท่านนภินทร เลขฯฯ กรรมาธิการเสนอมาก็เป็นสิ่งที่
จะต้องเผชิญ ประเด็นที่ ๑ ก็คือยุติคดีตกไปแล้ว ถ้าท่านประธานฯ เห็นว่าสถานการณ์เปลี่ยนไป
ก็เอาเข้ามาได้ ให้บททวน ครั้นนี้อามว่ามีอะไรเปลี่ยนไป ผมขอชี้แจงว่า ผมไม่แน่ใจนะครับว่า
วันนี้จนถึงวันอังคารเราจะทำงานได้ทันหรือเปล่านั้น มีพระราชบัญญัติบริหารสินทรัพย์ไทย
ผมเคยนึกว่าจะเข้าวันศุกร์ เข้าวันนี้ก็อีก เพราะฉะนั้นจะเป็นการบริหารเวลาที่ถ้าบางอย่าง
เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ครับ ถ้าท่านเห็นว่าสิ่งนี้เป็นพฤติการณ์เปลี่ยนไปก็สามารถนำ
คำขอของกรรมาธิการเข้าสู่ที่ประชุมได้ว่า ควรจะพิจารณาที่หัวใจของมันเลย คือมาตรา ๓๗/๕
มาตรา ๓๗/๑๐ หรือไม่มีก็ทางอยู่ดังนี้ครับ แล้วแต่ท่านประธานฯ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ อาจารย์นิพัทธาครับ เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ละ

ดิฉันพยายามชี้แจงนิวัดณ์ ซึ่งเป็นกรรมาธิการ ยกมือมาแล้วละ ส่วนตัวดิฉันเห็นด้วยกับท่าน
อาจารย์แก้วสรรละ ขอพระคุณละ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิวัดณ์ ฟันข้าว ครับ

นายนิวัดณ์ ฟันข้าว (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ

ท่านนิพัทธาที่กรุณาชี้แจงมาให้กระผมพูด เพราะกระผมโกลด่า ท่านประธานฯ ผมเองในฐานะ
เกษตรกร ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาและเป็นเกษตรกรมาทั้งชีวิต อย่างบอกว่าอะไรคือ ไร่ ไม้ไร่
ของเกษตรกร สำหรับกฎหมายฉบับนี้หัวใจคือ หนี้สินของเกษตรกรในระบบต่าง ๆ ผมเป็น

ผู้หนึ่งที่อยู่ดูแลพิจารณากฎหมายกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมมาตั้งแต่เบื้องต้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดใจมาก ๆ ที่เกษตรกรของผมจะได้รับการฟื้นฟู แต่ ณ วันนี้ถ้าพวกเราจะพูดกลับไปกลับมามาก ๆ คงจะต้องคุยกันเรื่องนี้สิ้นเพราะมันคือหัวใจ ซึ่งไม่ทราบว่าจะเกิดจากฟื้นฟูหรือเปล่าหนี้สินตรงนี้ ตอนนั้นไม่มี ตอนนี่เกิดมาผมก็เลยมาพิจารณา มีหลาย ๆ เรื่องจะครบถ้า ณ วันนี้โดยหัวใจของผม ซึ่งเป็นเกษตรกรก็อยากจะบอกเกษตรกรที่รออยู่ข้างนอกหรือรออยู่ที่บ้านก็คือว่า ณ วันนี้เป็นผม ผมจะไม่มาร้องตรงนี้ ผมจะไปคุยกับรัฐบาล ผมจะคุยกับคุณทักษิณว่าเด็กคนนี้อาจจะออกแบกโคกคังไม่ได้แล้ว จะต้องผ่าออก อายุไม่ครบ ประมาณ ๘ เดือน ท่านให้เตรียมเครื่องอบไว้ ออกซิเจนไว้ แล้วก็ผ้าอ้อมไว้ เพราะอันนี้ผ้าอ้อมเก่าจากรัฐบาลเดิม ผมไม่แน่ใจว่าเด็กไม่ครบนี้รัฐบาลเดิมจะอ้อม ด้หรือเปล่า ขณะเดียวกันถ้าท่านไปหาพ่อใหม่ ตรงนี้เขารับรองตรงนั้นได้ ผมว่าชัดเจนแล้วมันจะเร็วขึ้น เพราะกฎหมายอันนี้ถึงจะผ่านไปเต็มรูปแบบ ๒ ปีผมคิดว่าเกษตรกรยังไม่เห็นอะไร แก่จัดจังก่ออย่างเดียวกันก็ตายแล้ว แล้วผมมองแล้วว่าเป็นการโอนหนี้ ชัด ๆ ก็คือโอนหนี้จากผม ในฐานะเกษตรกร แทนที่ผมคิดหนี้ ธ.ก.ส. ผมก็ย้ายไปคิดคนอื่น แต่ผมคิดที่มั่นคง ทุ่งๆ พี่เชียว เจ้เล็กทั้งหลาย ได้หนี้คืนไปหมดเลย แต่ว่าเกษตรกรได้อะไร ไม่ได้รับเงินเลย และระหว่างเดินทางไม่รู้เงินตกก็หรือเปล่า ผมก็เลยเป็นห่วงเป็นใยพวกท่านทั้งหลาย ไม่ใช่ผมไม่รักเกษตรกร ผมก็ยังเป็นเกษตรกร อาชีพผมก็ยังเหมือนเดิม แล้วก็มีความคิดอย่างท่านเหมือนเดิม แต่ผมอยากจะชี้แนวทางให้ท่านว่า ณ วันนี้พวกเรามาตัดสินใจเพื่อเกษตรกร ผมเห็นด้วยว่าท่านอาจจะมองว่าอาชีพอื่นเขาได้รับการจุนเจือที่ดีของเรานั้นล้มเหลวมาจากหลายทาง จะว่าแล้วมันเกี่ยวข้องเกือบทั้งหมด ทุยก็ปลอม เมล็ดก็ปลอม อะไรก็ปลอมทุกอย่าง ผมคิดว่าผมไม่อยากจะออกนอกประเด็นไปตรงนี้ อาจจะหาข้อสรุปตรงนี้แล้วเราก็ทำอย่างไรถึงจะเกิดผลให้เร็วที่สุดในขบวนการตรงนี้ สิ่งที่ท่านต้องการ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : พลเอก ศิริ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก จากสารที่ได้อภิปรายกันมาจนถึงเกือบ ๒ วันแล้วยังไม่ได้ไปแต่ไหนเลย กระผมเห็นว่าเรามีความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจโดยมติของสภาว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ จากมติของสภาของเราเมื่อคราวที่แล้วเราจะเห็นได้ว่าเรารับหลักการในการที่จะยื่นต้นหลักการและเหตุผลตามเดิม เพราะฉะนั้นหลักการและเหตุผลตามเดิมนั้นจะมีหน้า ๓ ระบบอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในการที่เราจะพิจารณากฎหมายนี้ถ้าเรายังขัดแย้งกันอยู่อย่างนี้ เราไม่มีทางที่จะพิจารณาได้เลย จะพิจารณาเรียงมาตรา ก็ไม่ได้ จะพิจารณาเฉพาะรายมาตรา ๓๗ ก่อนก็ไม่ได้ แล้วเราจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้น

กระผมอยากจะให้ท่านประธานฯ คัดสินใจว่าจะชี้แจงเรื่องหนี้สินว่า จะเอาอย่างไรก่อนแล้วก็ได้ คัดสินใจโดยรวมเลย ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ขอเชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯนี้ คือขณะนี้เรากำลังพิจารณาข้อบังคับ ข้อ ๔๘ คือเมื่อครั้งที่ประชุมคราวที่แล้วทางคณะกรรมการได้เสนอว่า ขอให้อภิปรายไปประเด็นหัวใจของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ เพื่อที่จะให้การอภิปรายเกิดความรวดเร็วขึ้น แต่ปรากฏว่าสภาไม่เห็นด้วยให้อภิปรายเรียงมาตราเมื่ออภิปรายเรียงมาตราไปถึงมาตรา ๓ ก็เกิดปัญหาการอภิปรายไม่ได้อยู่ที่มาตรา ๓ มาตราเดียวจะต้องโยงถึงมาตราอื่น ๆ ซึ่งเป็นหัวใจของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือหนี้สินของเกษตรกรที่มีอยู่ ๑ ประเภททั้งที่ได้ประธานกรรมาธิการยื่นต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ไปแล้ว บัดนี้กระผมและท่านนิรันดร์ซึ่งเป็นกรรมาธิการได้เห็นว่า มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจึงได้เสนอท่านประธานฯ ซึ่งมีอำนาจที่จะวินิจฉัยโดยตัวของท่านเองว่า ขณะนี้มีการเสนอว่าขอให้หยุดที่ประเด็นมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ ก่อน โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อที่ ๑๑๔ วรรคท้ายว่าสภาจะเห็นด้วยไหม เพราะถ้าอภิปรายเรียงมาตราจะเกิดความยุ่งยาก และก็ต้องโยงไปสู่ประเด็นอื่น ๆ อย่างที่กรรมาธิการได้ เปรอบจะนั่นวันนี้จึงจะขอให้ท่านประธานฯ ได้วินิจฉัยก่อนว่าการอภิปรายที่แล้วมา มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปไหมที่จะให้ผู้คตินั้นที่ตกไปแล้วกลับคืนมาเพื่อเสนอต่อสภาอีกครั้งหนึ่ง ให้ลงมติว่าจะดำเนินการอภิปรายเรียงมาตรา หรือว่าจะดำเนินการตามที่หมอนิรันดร์เสนอใหม่ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งที่วุฒิสภาเราต้องเสียเวลาไปถึง ๒ วันเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ ดูประเด็นว่าการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ได้มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป ผมคงจะไม่พูดรุนแรงไปนะครับท่านประธานฯ ถ้าจะบอกว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นพฤติกรรมของกรรมาธิการโดยแท้ ทำไมผมถึงกล้ากล่าวอย่างหนักแน่นเช่นนั้นครับท่านประธานฯ

ตั้งแต่หลักการและเหตุผลแล้วนั้น เป็นกฎหมายในเชิงนโยบายของรัฐบาลซึ่งกฎหมายในเชิงนโยบายของรัฐบาลนั้น ก็หมายถึงว่ารัฐบาลที่ผ่านมาทั้งรัฐบาลนายกฯ ชวน และรัฐบาลท่าน

ประสงค์จะแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรทั้งในระบบและนอกระบบอย่างครบถ้วน จะให้เงิน สักกี่แสนล้านก็แสนล้าน รัฐบาลก็จะยอมด้วยหลักการที่ว่า รัฐบาลเคยช่วยคนรวยเป็นล้านล้าน ครั้นจะต้องมาช่วยเกษตรกรแค่ ๑ แสนล้านนั้น รัฐบาลมีนโยบายที่จะทำ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ ผ่านมาที่สภาเรา สภาเราก็ได้รับหลักการหรือรับร่างไว้พิจารณา โดยได้ผ่านข้อของเหตุผล ไปแล้ว ท่านประธานฯ ครับ นั่นก็หมายถึงว่ารัฐบาลได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะแก้ หนี้ที่เกิดจากการส่งเสริมของรัฐ หนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมสถาบันการเงิน หนี้ซึ่งเกิดจากสถาบัน เกษตรกร รวมทั้งหนี้อื่น ๆ ที่ต้องขึ้นทะเบียน นี่เป็นนโยบายรัฐชัดเจน เมื่อเป็นเช่นนั้นท่าน ประธานฯ ครับ พอมาถึงในขั้นกรรมาธิการ ได้เกิดมีความประสงค์เพียงจะให้แก้หนี้ที่เกิดจาก การส่งเสริมของรัฐเท่านั้น จึงได้แก้กฎหมายนี้จากที่มีกรรมาธิการแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ หน้าเหลือ ๓ หน้าก็กล่าวแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้ทำให้การพิจารณาของกฎหมายนี้ทำไม่ได้เลย เพราะถ้าเรา พิจารณาเรื่องมาตราท่านก็บอกว่า มาตราพวกนี้ไม่ใช่แล้ว เพราะท่านจะคัดหมดแล้ว ท่านจะเอาแค่มาตรา ๑๑ ถ้าครั้นจะไปพิจารณาเฉพาะมาตรา ๑๑ เพื่อนสมาชิก ก็บอกว่า ไม่ตรงกับตามที่เรารู้จักกันไว้ เพราะเราประสงค์จะแก้หนี้ทั้งระบบตามที่รัฐบาลประสงค์ ท่านประธานฯ ครับ อย่างไรก็ตามด้วยความเคารพในกรรมาธิการและเคารพในวิญญูณและ หลักนิติธรรมว่า สภาไม่ใช่สภาตรายาง ไม่ใช่สภาที่รัฐบาลเสนอกฎหมายมาแล้วเราผ่านกัน ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นอินโนเวชัน (Innovation) หรือความคิดสร้างสรรค์ของกรรมาธิการหรือ พุทธิกรรมที่เปลี่ยนไปของกรรมาธิการนั้นสภาแห่งนี้ก็ต้องรับฟัง เพราะท่านได้คิดค้น ท่านได้ ทำงานหนัก ท่านได้คิด ท่านได้แก้ ท่านไม่ได้ทำหน้าที่ตรายาง นี่เป็นสิ่งที่ต้องเคารพและ ต้องรับฟัง แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานฯ ครับ ถ้ากรรมาธิการนี้ไม่พิจารณาในข้อของเหตุผล ว่ากฎหมายฉบับนั้นเป็นกฎหมายนโยบายอย่างไร จริงอยู่ครับ นโยบายของรัฐบาลที่จะแก้ หนี้ทั้งในระบบ นอกระบบนั้นต้องใช้เงินตั้ง ๑ แสนล้านบาท เราหาเงินไหนไหนรัฐบาลว่าแล้ว จะไม่มีเงิน นั่นผมว่าต้องเป็นเรื่องของรัฐบาลแล้วนะครับ รัฐบาลหาเงินได้เป็นล้านล้านบาท เพื่อแก้ บสท. อะไรนายทุนนะ ทำไมจะหาเงิน ๑ แสนล้านบาทเพื่อช่วยเกษตรกรไม่ได้ ความหวังของ ท่านต้องรับฟัง แต่ไม่เอาใจใส่หน้าทีของสภาแห่งนี้จะไปหวังอะไรรัฐบาล สิ่งที่เราจะฟังหัวใจในฐานะที่ไม่ใช่สภาตรายางที่จะต้องผ่านกฎหมายทุกข้อทุกตอนนั้น ก็คือ ที่ท่านกรรมาธิการทำมาแล้วว่า อันใดที่ขัดกับรัฐธรรมนูญ เห็นหน้าหรือเห็นแล้วมาบังคับไม่ให้ กับหนี้ก็อีก อย่างนี้เองก็จะเห็นด้วยหรือถ้าท่านจะเพิ่มงบ ให้หนี้ในระบบนอกระบบ ตามนโยบายที่ เขียนไว้ ตามเหตุผลที่เขียนไว้วันนั้น หนี้ในระบบยังควบคุมไม่ถึง ถ้าจะควบคุมถึงควรจะเป็น เช่นไร หนี้ในระบบควรจะเป็นอย่างไร ทำนองนั้นพอได้ครับ แต่ถ้าไปเอาหนี้ในระบบเขา ออกเสียแล้วให้เหตุผลว่าเป็นร่างกฎหมายฉบับใหม่ขึ้นมา ผมเป็นเกษตรกรหรือผมเป็นรัฐบาล

ผมก็บอกว่าไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ท่านประธานฯ ครับ ผมใครจะจบลง ถ้าคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างไปไม่ได้ เพราะกรรมการแก้หมดแล้วนะครับ ผมก็อยากจะขอมติกันดีกว่าว่าจะรับร่างเดิมหรือไม่รับร่างเดิม แล้วก็โยนกลับไปให้สภาตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือให้รัฐบาลประกาศใช้ตามนโยบายรัฐบาลไปนะครับ มิเช่นนั้นเราจะหมดไปวันที่ ๒ โดยที่ไม่ว่าจะเรียกมาตราใดหรือว่าจะไปเริ่มมาตรา ๓๗ ดี เพราะถ้าให้ไปเริ่มมาตรา ๓๗ ผมก็อยากจะบอกว่ากรมวิชาการต้องการตัดหนึ่งนอกระบบออกให้เหลือเฉพาะหนี้สงเสริมของรัฐ ซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ แต่ครั้งจะเรียกมาตราไปทุกอย่างถูกแก้ไขหมดแล้ว กรรมการเสียงข้างมากได้แก้ไขจนกระทั่งว่า ท่านประธานฯ ครับ ผมขอตำหนิผิดหนึ่งนะครับ ไม่ใช่ขอตำหนิ ขอเสนอแนะผิดเดียวครับว่า กฎหมายเวลาเอาเข้ามาเวลาตัดมาก ๆ นั้นะครับ ผมอ่านของเดิมไม่ได้ครับ ช่วยเอาของเดิม กฎหมายเดิมแนบมาด้วย ผมต้องไปให้สภาเขาเอากฎหมายเดิมมาดูครับ เพราะว่าตัดชนิดที่อ่านไม่รู้เรื่องเลยครับ อยากจะช่วยกรรมการอยากจะทำออกความเห็น แต่ก็แทบจะช่วยไม่ได้ ท่านลองดูสิครับ ในเมื่อเอกสารที่เราจะพิจารณาอย่างอ่านไม่ได้ ยังอ่านไม่ชัดแล้วเราจะพิจารณาอะไรได้ เราก็คงมาเถียงกันว่าที่เริ่มมาตรา ๑ หรือเริ่มจากมาตรา ๓๗ ผมขออนุญาตเพียงแค่นี้ครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เอาอย่างนี้ละครับ ผมขอเรียนท่านสมาชิกฯ ว่าประเด็นที่กรรมการนำเสนอในที่ที่เหลืออยู่ ถ้าจะพูดถึงเรื่องประเด็นที่กรรมการนำเสนอคือให้พิจารณาว่า มีพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปในะครับตามข้อบังคับข้อ ๔๘ หรือไม่ ถ้าท่านผู้ใดจะพูดเรื่องนี้ขอให้ยกมือครับ ท่านอุบล เอื้อศรี ครับ เชิญครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ขอประทานโทษ ท่านประธานฯ ครับ กระผม อุบล เอื้อศรี ผ.ว. จากนครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าเราไปดูหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้เราจะเห็นชัดเจนว่า ร่างเดิมของรัฐบาลที่สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านไปแล้วนั้นเขาต้องการแก้กฎหมายนี้ ๒ ระบบ คือในระบบกษัตริย์ระบบนี้คือเหตุผลนะครับและเป็นหลักการด้วย ข้อเสนอของท่านกรรมการก็นำรับฟังนะครับ แต่กระผมเห็นว่าแม้ที่ประชุมของสภามติไปว่า ให้พิจารณาคำมาตราที่กระผมก็ว่าน่าทำให้ถ้าสภาทั้งหมดพิจารณาแล้วเห็นว่าจะเอาหรือไม่เอา จะเอามันในระบบอย่างเดียวหรือจะเอานอกระบบ เราก็พิจารณาไปได้ตามวาระ ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณาไปตามวาระครับ แต่ว่าในใจนั้นท่านคงอยู่ว่าถ้าจะทยอยตั้งที่เฉพาะตั้งจัดตั้งออกหรือถ้าตั้งไว้คือหนึ่งในระบบและหนึ่งในนอกระบบเราก็แก้ได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านลำพอง พิลาสมบัติ ครับ ลั้น ๆ ครับ ท่านลำพองครับ

นายถาวร พิศาสสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ถาวร พิศาสสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในวันนี้กระผมค่อนข้างจะสนใจคณะกรรมการฯ ทำไมหรือครับ กฎหมายฉบับนี้ประวัติศาสตร์ไม่มีกฎหมายฉบับใดที่แก้ไขมากเหมือนฉบับนี้ คือแก้ไขแม้กระทั่งหลักการ เหตุผลและทุกมาตรา เพราะฉะนั้นโครงสร้างของกฎหมายเปลี่ยนไป จากแต่ก่อนจะเดินทางไปทิศตะวันออกกลับไปทางทิศเหนือ เพราะฉะนั้นถ้าพิจารณาเรียงตามมาตรา ผิดทิศทางแทบบนและจะต้องย้อนกลับไปกลับมาไม่มีที่สิ้นสุด กระผมอยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เรียกว่า เป็นกฎหมายฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม แต่ด้านอาคานร่วางของคณะกรรมการฯ กระผมว่าเขาจะต้องเปลี่ยนชื่อเป็นกฎหมายสงเคราะห์และแปลงหนี้เกษตรกร กระผมมีความรู้สึกอย่างนั้น ไม่มีอะไรจะให้ และอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้เริ่มต้นจะให้เกษตรกรร้อยละเจ็ดได้แค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ คือให้เกี่ยวกับหนี้ซึ่งรัฐบาลส่งเสริมและล้มเหลวซึ่งมีไม่ใช่ว่า เช่น มะม่วงหิมพานต์ซึ่งได้รับการแก้ไขไปแล้ว อินทผลุราชวัลย์ หม่อนไหม ข้าวฟ่างแดง ซึ่งรัฐบาลก่อน ๆ ได้ดำเนินการไปเรียบร้อยแล้ว ถ้าถามว่า ผู้ซึ่งอยู่ในข่ายกฎหมายฉบับนี้มีไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของเกษตรกรทั้งประเทศและหนี้ที่มีไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยนะครับที่จะให้พิจารณาโครงสร้างใหม่ก่อน เพราะฉะนั้นจะผิดหมดแต่ถ้าเรียงตามมาตรานี้จะขัดแย้งกันหมด แต่ถ้า โค.ส. แต่ก่อนนั้นเป็นบ้านทรงไทย ตอนนี้เป็นบ้านปั้นหยอนน้ำมูกแล้ว เพราะฉะนั้นเราทำโครงสร้างกันใหม่ก่อน กระผมเห็นด้วยกับหมอนิรันดร์กับคณะกรรมการที่จะให้พูดถึงเรื่องโครงสร้างตามที่เสนอในวันศุกร์ก่อนครับผม

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน กระผมเอาหัวข้อที่ท่านประธานฯ ให้พิจารณา ในรายละเอียดกฎหมายไม่ต้องพูด แต่ทำมันในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๘ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าญัตติโคดกไปแล้ว ห้ามมิให้นำญัตตินั้นซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันขึ้นเสนออีกในสมัยประชุมเดียวกัน กระผมถามว่าทำไมครับ เราพิจารณากันเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาข้อเท็จจริงยุติ มีอะไรใหม่ครับ เอาข้อ ๔๘ เป็นหลักมาคุยกันด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่าไม่ต้องไปดูในรายละเอียด แต่ถามว่าเรื่องนี้ท่านไม่ต้องมาเสนอใหม่ให้น้ำใจกระผมหรือครับ ในขณะที่เดียวกันท่านลงมติไปแล้ว สภาแห่งนี้ดำเนินการไปแล้วและเป็นมติของที่ประชุมไปแล้วว่าให้พิจารณาเรียงมาตรา ถ้าท่านดำเนินการและเป็น

เหตุผลที่จริงเวลาสมมติแต่ละมาตราไปถึงตรงนั้นกระผมไม่เห็นยุ่งยาก กระผมใช้ดุลพินิจพิจารณาของกระผมเองได้ ท่านเสนอเข้ามาให้น้ำหนักกระผมอีกทีหนึ่ง กระผมว่ายาก ในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ครับ กระผมถามว่ามีอะไรเปลี่ยนไปหรือครับ พฤติกรรมอะไรเปลี่ยนไปหรือครับ การพิจารณาเรื่องนี้การพิจารณาเราลงมติกันไปทีหนึ่งแล้วและไปนั่งประชุมกัน ปรึกษาหารือกันแล้วมานเสนอใหม่ และมีอะไรใหม่ครับ เอาข้อ ๔๘ เป็นหลัก ซึ่งจริง ๆ แล้วในข้อ ๑๑๘ นี้กระผมไม่อยากจะพูดถึงนะครับท่านประธานฯ ว่า เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงไปตามมาตรา มติสภาแห่งนี้ได้ลงมติการไปแล้วไม่อยากจะพูดให้กระเทือนใจกัน แต่ในข้อ ๔๘ ว่ากันที่ว่ากันไปตามนั้น และในขณะที่เดียวกัน ก่อนจบครับท่านประธานฯ ว่าการพิจารณากฎหมายสิ่งใดที่เป็นประโยชน์กับบ้านเมือง ท่านไม่ต้องมากล่อมกระผมหรอกครับ กระผมรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ท่านไม่ต้องมาเข้ากระผมหรอกครับ เคี้ยวพอสงมติกระผมรู้ว่ากระผมจะทำอะไรขอพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ข้อ ๔๘ ที่บอกว่า เมื่อพิจารณาเห็นว่าพฤติกรรมได้เปลี่ยนแปลงไป ในประเด็นตรงนี้นะครับ เมื่อวันศุกร์ที่แล้วที่ท่านปรึติและอีกหลายท่านก็พูดแล้วในประเด็นหัวใจว่า เหตุผลของการร่างนั้นท่านจะเอาอย่างไร ซึ่งในหลักการและเหตุผลนั้นคือหัวใจนะครับ เป็นหัวใจสำคัญที่จะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นเราพูดในเรื่องแก่นี้ชกแล้วครับ ต้องเรียนท่านประธานฯ ครับว่า พฤติกรรมนั้นไม่ได้เปลี่ยนหรือครับ เพียงแต่ตอนที่เราจะแก้ไขปัญหาย่างไร เพราะความเห็นมีทั้ง ๒ ฝ่ายที่ชัดเจนว่า จะเอาแบบเดิมรยมาดรากับการพิจารณาในประเด็นท่านประธานฯ ครับ เพื่อความพร้อมหรือพร้อมใจกันและให้งานเดินต่อไปได้ กระผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภานี้ทุกท่านขอความกรุณาว่าอย่าไปยึดหลักการที่ตายตัว แต่ถ้าจะขัดกับข้อบังคับนั้น เมื่อวันศุกร์ที่แล้วท่านประธานฯ ก็พยายามจะพูดอยู่ตลอดว่า ให้ยกเว้นข้อบังคับเสีย เราจะได้เดินงานต่อไปได้ แต่เราก็จะยึดหลักในข้อบังคับ จนกระทั่งถึงเวลานี้เป็นข้อขัดข้องที่กำลังเกิดขึ้น ท่านประธานฯ ครับ ขอความกรุณาท่านประธานฯ ให้หลักยกเว้นข้อ ๑๕๒ นั้นนะครับ แล้วก็ล้างความคิดอะไรทั้งหมดที่ผ่านมาเมื่อวันศุกร์นะครับ แล้วก็ถ้าจะจับประเด็นที่อยู่ไปยกมาตรา ๓๐ โฉน มาตรา ๓๐ นี้ ไม่ต้องยกนะครับ เขาเป็นว่าปัจจุบันนี้ข้อถกเถียงในขณะที่คือเราจะเอาประเด็นอะไร ประเด็นหลักการและเหตุผลเดิมซึ่งบอกว่าเขาหนึ่งทั้งในระบบ นอกกระทา กับสิ่งซึ่งกรมวิชาการคิดใหม่ะครับ ในร่างซึ่งแก้ไขมาแล้วเฉพาะ

โครงสร้างหนี้ที่เป็นโครงสร้างสนับสนุนของรัฐบาลนครบริส ขอบให้ท่านประธานฯ กำหนด
 ครม.ที่ ๒ ประเด็นเท่านั้นแหละครับ กระผมเชื่อว่าในที่ประชุมแห่งนี้พร้อมออกพร้อมใจกัน
 ครับที่จะทำให้อีกกฎหมายฉบับนี้เดินต่อไปได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุทัศน์ เชิญครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนอื่นกระผม
 จะพูดเรื่องพหุติการณ์ที่เปลี่ยนไปในที่พูดเมื่อสักครู่ กระผมเห็นว่ามันคงเป็นยุติคดีที่เราเริ่มต้น
 ไปแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เพราะกระผมเห็นด้วยกับท่านสมพงษ์กิติ พันธ์กิติดี กระผมอยาก
 ให้มาอภิปรายประเด็นนี้เพื่อประกอบการพิจารณาในมาตราที่ว่า การประชุมเมื่อวันศุกร์ทาง
 กรรมการ ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ในข้อ ๘.๓ ว่าได้เชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น รัฐมนตรี
 ช่วยการกระทรวงการคลังกิติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณกิติ ผู้จัดการ ธ.ก.ส. กิติซึ่งท่าน
 เหล่านั้นได้ชี้แจงว่า รัฐบาลไม่ได้พิจารณาถึงงบประมาณที่จะนำมาใช้ในการแก้ไขหนี้สินของ
 เกษตรกร ประเด็นนี้ครับท่านสมพงษ์ได้พูดเมื่อสักครู่ว่าเราไม่ควรจะเป็นห่วง แต่กระผม
 อยากจะเรียนนะครับว่ากฎหมายที่ผ่านวุฒิสภาเรา ถ้าเราไม่ได้พิจารณาถึงความพร้อมของการ
 บังคับใช้กฎหมายกิติ รัฐบาลได้ส่งเจ้าหน้าที่มาชี้แจงให้กับเราได้ทราบแล้วว่า เขาไม่มีความ
 พร้อมในเรื่องร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ การพิจารณาครั้งนี้เราเป็นเพียงเผือกก้อนที่เรารองรับไว้
 เท่านั้นหรือครับ ก็อยากจะถามผ่านทางพี่สมพงษ์นะครับว่า เราไม่ควรพิจารณาหรือครับว่า
 ความไม่พร้อมของรัฐบาลที่ได้มาชี้แจงในข้อสังเกต ข้อ ๘.๓ มาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณา
 ของเรา กระผมอยากจะเอาเรื่องนี้ให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณานะครับ เพราะหลังจาก
 การประชุมเมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมา กระผมกลับไปบ้านที่จังหวัดเพชรบูรณ์ กระผมยังได้ดูรายการ
 โทรทัศน์ ไม่แน่ใจว่าเป็นยูทูป (UBC) ๑ หรือ ๘ ทางรัฐบาลได้บอก ท่านไม่มีปัญหาในเรื่อง
 ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ กระผมอยากให้ท่านกรรมการ ได้ชี้แจงครับว่า สิ่งที่ทางรัฐบาลเจ้าหน้าที่
 ของรัฐชี้แจงกับที่เขาคอทาง ที.วี. มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ประเด็นไหนครับที่เป็น
 ความถูกต้อง ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่พร้อมในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วออกกฎหมายฉบับนี้ไป
 ก็บังคับใช้ไม่ได้ ไม่เกิดประโยชน์กับเกษตรกร กระผมอยากให้ความพร้อมของการออก
 กฎหมายให้เป็นกฎหมายที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ผ่านสภาแล้วสามารถบังคับใช้ได้ กระผมอยาก
 ฝากประเด็นนี้ให้ทางสมาชิกวุฒิสภาได้พิจารณารับ แล้วอยากเรียนถามท่านกรรมการ
 ผ่านท่านประธานฯ ในที่นี้ด้วยครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ ถูกพาดพิงครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ถึงแม้ผมจะถูกพาดพิง แต่ด้วยความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกฯ นั้นเพียงความห่วงใยว่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายนโยบาย เป็นกฎหมายการเงินต้องมีการปฏิบัติที่เป็นจริง รัฐบาลพร้อมจะปฏิบัติหรือไม่ ผมคิดว่าผมคงตอบแทนรัฐบาลไม่ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ นั่งอยู่ ณ ที่นี้คงจะตอบคำถามนี้กับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้ว่า กฎหมายฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอนั้นมีความพร้อมในการปฏิบัติเพียงใด หรือไม่ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำนวณ ขโลถัมภ์ ครับ

นายคำนวณ ขโลถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติที่ได้รื้อถามกราบเรียนท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ว่า มาดูข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ครั้น ในข้อ ๘.๓ วรรคท้าย ขกกราบเรียนว่า ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า “แต่ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีมิได้พิจารณาถึงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และได้รับคำชี้แจงว่า ในขณะที่รัฐบาลยังมิได้พิจารณาถึงรายละเอียดที่จะนำมาใช้แก้ไขหนี้สินของเกษตรกรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการหากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ดังนั้น จึงเห็นว่าอาจไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง” เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่กรรมการตั้งข้อสังเกตมาดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ นี้ กระผมใคร่ขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้กรุณาให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งนั่งอยู่ ณ ที่นี้ได้กรุณาชี้แจงว่า ถ้าจะดำเนินการในเรื่องตรงนี้ต่อไป ท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลได้คิดเรื่องนี้ไว้อย่างไร เพื่อเราทั้งหมดจะได้ตัดสินใจได้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอนันต์ คาโสม ก้อนครับ

นายอนันต์ คาโสม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง กระผม อนันต์ คาโสม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระผมมีอยู่ ๒ ประการที่จะขอกราบเรียนต่อที่ประชุม คือเรื่องแรกกระผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่าน ส.ว. สมพงษ์ สระกวี ที่ว่าทางวุฒิสภาของเราคงจะดำเนินการตามผู้ดัดได้ที่มีการตกลงกันแล้วในวันศุกร์ที่ผ่านมา ในประการที่ ๒ ก็คือ ในข้อคิดเห็นของท่าน ส.ว. สุทัศน์ ซึ่งได้ขอให้ทางกรรมการได้อธิบายโดยให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของสิ่งที่กรรมการได้ดำเนินการ ท่านประธานฯ ครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในคราวประชุมของคณะกรรมการนั้นค่อนข้างที่จะมีประเด็นที่เป็นความกังวลในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ อยู่ ๔ - ๕ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ คงจะจำกันได้ครับว่า เมื่อได้มีการพิจารณาจากข้อเสนองของรัฐบาลให้สภาของเราได้รับร่างกฎหมายฉบับนี้ วาระที่ ๑ ก่อนข้างที่จะมีเสียงก้ำกึ่งกันมาก เนื่องจากว่าความคิดเห็นก่อนข้างจะมีปัญหาในเรื่องของที่มาในการผ่านวาระทั้ง ๓ ของสภาผู้แทนราษฎร

ประการที่ ๒ ในลักษณะของการเสนอกฎหมายนั้นมีความเข้าใจว่ารัฐบาลได้มีการศึกษาถึงรายละเอียดอย่างแน่ชัดถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการที่กฎหมายนั้นถ้าจะผ่านสภา

ประการที่ ๓ ข้อเสนองของรัฐบาลในการแต่งตั้งตัวแทนของรัฐเข้ามาอยู่ในกรรมาธิการนั้นก่อนข้างที่จะขาดองค์ประกอบก็คือ ตัวแทนของสำนักงานประมาณและของกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นปัญหาที่กระผมขอทราบเรียนว่า เป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ

ประการที่ ๔ ความรู้สึกของคณะกรรมการต่อการบริหารการจัดการของสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งกระผมเองก็ได้มีส่วนติดตามมาโดยตลอดในเรื่องของขีดความสามารถและความโปร่งใส

ประการที่ ๕ ในเรื่องข้อสังเกตเกี่ยวกับความมั่นใจของประมาณที่รัฐบาลจะจัดให้แก่กองทุน ซึ่งเพื่อนสมาชิก ได้ถกปรายว่า ไม่ใช่หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะพิจารณาเรื่องนั้น เพราะตรงนี้ถือว่าเป็นนโยบายของรัฐบาล ประเด็นตรงนี้กระผมขอทราบเรียนว่ามีประเด็นปัญหาที่ทำให้การพิจารณาของคณะกรรมการออกมามีลักษณะนั้น

ในส่วนที่ ๑ คือเรื่องของตัวเลข เรื่องของหนี้สินของเกษตรกร กระผมคิดว่าที่ออกมาเป็นจำนวนวงเงินก่อนข้างจะสูงมาก ในตัวแทนของเกษตรกรเองก็บอกว่ามีหนี้สินของเกษตรกรที่เกิดจากระบบต่าง ๆ นั้นประมาณ ๖ แสนล้านบาท ในขณะที่เดียวกันนั้นก็ตัวแทนของกรรมาธิการบอกว่า หนี้เงินของเกษตรกรมีประมาณ ๕ แสนล้านบาท ซึ่งตรงนี้เป็นโครงสร้างหนี้ที่มีความชัดเจน ท่านประธานฯ ครับ กระผมเองได้พยายามในการที่จะให้ที่ประชุมของคณะกรรมการ ได้พิจารณาโครงสร้างนี้ก่อนที่จะได้มีการพิจารณาถึงเรื่องของการที่จะดูในรายละเอียดต่าง ๆ แต่ปรากฏว่าสิ่งนี้ได้รับการเอาใจใส่ไม่เพียงพอ ก็ทำให้การพิจารณานั้นก็มีการตั้งประเด็นว่า ขีดความสามารถตลอดจนหนี้ที่มีมากมายนั้นน่าที่จะทำให้การบริหารจัดการของกองทุนนี้มีปัญหา กระผมขอทราบเรียนข้อเท็จจริงเพื่อเป็นองค์ประกอบของการพิจารณาว่า แท้ที่จริงแล้วหนี้สินของเกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้ในระบบก็ตาม ก็คือหนี้สินซึ่งเกิดจากโครงการส่งเสริมของรัฐ ซึ่งขณะนี้หลังจากที่ได้มีการเสนอแล้วมีประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท และอย่างที่ท่าน ส.ว. ลำพอง ได้พูดถึง กระผมคิดว่าครั้งนี้ได้มีการ

จัดการไปเกือบหมดแล้ว ถ้าหากว่ามีเฉพาะในเรื่องของหนี้ของโครงการส่งเสริมของรัฐ กฎหมายฉบับนี้ไม่ต้องมีก็ได้ เพราะว่าการะบวนการจัดการได้ทำไปมากแล้ว

ในส่วนที่ ๒ หนี้สินที่เป็นส่วนของราชการ กระผมหมายถึงสงวนการเงิน ตั้งแต่ ร.ก.ส. สหกรณ์การเกษตร และกลุ่มเกษตรกรนั้น กราบเรียนว่า หนี้ ๒ ขอดนี้จะมีอยู่ เพียง ๒๒๘,๔๕๔.๐๘ ล้านบาท ซึ่งเป็นตัวเลข ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓ ของ ร.ก.ส. ซึ่งหมายความว่าเป็นหนี้ของเกษตรกรโดยตรงกับ ร.ก.ส. เป็นหนี้ของสหกรณ์การเกษตรและเป็นหนี้ของกลุ่มเกษตรกร ซึ่งตรงนี้จะเห็นได้ว่า หนี้สินครั้งนี้ไม่ได้เป็นวงเงินที่มากอย่างที่ได้มีการตั้งตัวเข้หน้ามาโดยปราศจากข้อมูลพื้นฐาน

ในส่วนที่ ๓ ในเรื่องหนี้สินนอกระบบ กระผมขอกราบเรียนว่าในช่วงหนึ่ง คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์นั้น ได้ไปเยือนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับรายงานจากท่านปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนันต์ครับ นอกประเด็นที่กำลังจะพูดถึงว่า เราจะพิจารณากันอย่างไร เพราะฉะนั้นเอาอย่างนี้ ขอให้ท่านยุติกันแล้วกัน เดี่ยวผมจะคัดค้านเดี่ยวท่านอภิปรายต่อ

นายอนันต์ คาโลดม (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอท่านภิญญา คนสุดท้ายครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่านประธานฯ ผมยังขอยืนยันมติเดิมครับท่านประธานฯ เราเป็นหลักเป็นฐานของสถาบันนิติบัญญัติ ผมเคารพต่อความคิดเห็น ผมอยากให้ถือประเพณีปฏิบัติ กฎหมายนี้มาจากกฎหมายรัฐบาลเก่าไปแล้วก็ต้องขบสภา ต่อมารัฐบาลนี้เห็นว่า กฎหมายนี้ดีก็ยืนยันมา เราหมดหน้าที่ไปถามรัฐบาลแล้วว่าเอาหรือไม่เอา มีเงินหรือเปล่า ไม่ใช่หน้าที่เรารับ หน้าที่เราคือต้องมาดูว่า กฎหมายนี้จะแก้กันอย่างไร พันจันตอนหมดแล้ว มาถึงสมาชิกวุฒิสภาเข้ามาดู ผ่านวาระที่ ๑ รับหลักการและเหตุผล วาระที่ ๒ ก็คือเรื่องของกรรมาธิการ ฉะนั้นวันนี้ทำหน้าที่ว่า ยืนยันตามมติเดิมว่าเราจะพิจารณาหลักการและเหตุผล แล้วเข้าไปในตัวของมาตราแต่ละมาตรา ครบนี้ครับท่านประธานฯ ครับ และจะจบครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ที่ประชุมครับ ผมขออนุญาตคัดค้านอย่างนี้นะครับ เนื่องจากใช้เวลาประมาณ ๕๕ นาทีแล้ว ข้อยุติอยู่ว่าจะพิจารณาดมมติเดิมและกันไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ ส่วนที่ทางกรรมาธิการให้ผมวินิจฉัยว่า มีพฤติการณ์ใหม่

จะเสนอเป็นญัตติแก้ไขใหม่นั้น ผมขอขึ้นขันตามมติเดิมและทำตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๔ เรียงตามมาตรา เนื่องจากว่าเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว หรือวันศุกร์ที่ ๗ กันยายน เราพิจารณาของมาตรา ๓ ผมขอให้ดำเนินการต่อ เชิญกรรมาธิการท่านนภินทรครับ

นายนภินทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ ผม นภินทร ศรีสรรพวงค์ สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดราชบุรี ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ด้วยความเคารพต่อท่านประธานฯ ครับ เมื่อท่านประธานฯ ให้ผมอภิปรายเรียงมาตรา ผมก็จะอภิปรายเรียงมาตรา ในมาตรา ๓ กล่าวไว้ว่า ห้ามมิให้บุคคลโดยกอายุความขึ้นต่อผู้กองทุนและทรัพย์สินของกองทุนนั้นไม่อยู่ในข่ายของการบังคับคดี มาตรานี้หมายความว่า เมื่อกองทุนมีอำนาจตาม ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ คือรวมหนี้ของเกษตรกรทั้งหมดมาไว้ที่กองทุน หลักประกันของกองทุนจะมีจำนวนมากและยากแก่การดูแล จึงบัญญัติกฎหมายขึ้นมาว่า ห้ามบุคคลโดยกอายุความขึ้นต่อผู้ เพราะว่ามี น.ส. ๓ นั้น ยกตัวอย่างการครอบครองปรักเณนั้นเพียงปีเดียว ในส่วนวรรคสองนั้น ทรัพย์สินของกองทุนไม่ได้อยู่ในความรั้งคดีของกรรมาบังคับคดี

ประธานวุฒิสภา : ขอให้ที่ประชุมเงี่ย ๆ หน่อยครับ เพราะกำลังประชุม นะครับ ทางหลวงวิจิตรครับ ทางตะวันออกเฉียงเหนือครับ จะคุยก็คุยเงี่ย ๆ ครับ ใช้วิธีเขียนกระดาษเอา เพราะกำลังประชุมและฟังผู้อภิปราย ในห้องประชุมนี้ต้องฟังผู้อภิปรายครับ เชิญต่อไปครับ

นายนภินทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมาธิการ) : ในวรรคสองนั้นก็เพื่อปกป้องพื้นที่เกษตรกร ในกรณีที่ว่าเมื่อโอนทรัพย์สินมาเป็นของกองทุนแล้ว หากกองทุนบริหารจัดการและมีหนี้สินถูกบังคับคดี ทรัพย์สินของเกษตรกรนั้นก็ไม่ต้องถูกบังคับคดี เกษตรกรยังมีสิทธิในการเอาทรัพย์สินนั้นกลับไปได้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๓ ครึ่งนี้ หลักสำคัญจึงอยู่ที่มาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ ว่าจะให้อำนาจนี้คืนกองทุนหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานฯ อภิปรายลึกลงไปถึงมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ ด้วยความเคารพครับ ได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอให้ท่านแถลงความหน้าที่กรรมาธิการครับ ให้สั้นกะทัดรัด ชัดเจน และเป็นที่น่าสนใจ ในกรณีที่ท่านคัดออกก็แสดงว่ามีกรรมาแก้ไข เดียวมาชิกวุฒิสภาท่านจะอภิปรายได้ และท่านก็ตอบได้อีกครั้งหนึ่งครับ เชิญท่านครับ

นายนภินทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมาธิการ) : ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญค่านึงถึงประโยชน์อันแท้จริงที่จะตกแก่พี่น้อง

เกษตรกรเป็นหลักใหญ่ แล้วได้พยายามให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา ในการตัดสินใจ ๆ ของคณะกรรมการนั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายและคงไว้ซึ่งหลักการบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของโครงการว่าสามารถดำเนินการได้หรือไม่ คณะกรรมการได้เชิญตัวแทนของรัฐบาล ตัวแทนของกระทรวงการคลัง ตัวแทนของสำนักงานงบประมาณ และกระทรวงเกษตรฯ มาชี้แจงต่อคณะกรรมการ นอกจากนี้ยังมีตัวแทนของกองทุนฟื้นฟูเข้ามาเป็นคณะกรรมการร่วม ผลใจร่ขออกข้อมูลในส่วนที่กรรมการได้เชิญ โดยเฉพาะส่วนของสำนักงานงบประมาณและกระทรวงการคลังมาชี้แจง เพราะท่านสามารถพิสูจน์ทานให้ชัดเจนได้ชัดเจนถึงประเด็นนี้

ท่านแรก ร้อยโท นพพล พันธุ์กระวี รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง มาชี้แจงเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม คณะกรรมการได้ซักถามว่า สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้วิจัย วิเคราะห์หัววงประมาณนั้นจำนวนเท่าใด และหน่วยงานนี้ได้ศึกษาเรื่องนี้แล้วหรือยัง ร้อยโท นพพล พันธุ์กระวี ชี้แจงต่อกรรมการว่า เรายังนึกไม่ออกว่าจะเอาเงินจากที่ไหนมาทำ ยังไม่ได้ทำ เพราะว่าตอนนี้งาระหนักหนาเหลือเกิน นี่คือคำชี้แจงของ ร้อยโท นพพล

เราได้เชิญ นายเอี่ยมบุญ ไกรฤกษ์ ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณเศรษฐกิจ ๑ มาชี้แจง และได้ซักถามว่า รัฐบาลเคยปรึกษาเรื่องนี้หรือไม่ ปรึกษาแล้วว่อย่างไร นายเอี่ยมบุญ ไกรฤกษ์ ชี้แจงว่า ในส่วนที่ปรึกษานั้นยังไม่ได้ปรึกษานะครับว่าจะนำเงินมาจากไหน เพราะว่ก่อนข้างจะเป็นวงเงินที่สูงมาก และถึงแม้จะมีกระบวนการหรือวิธีการทยอยจ่ายอย่างไร ก็จะแสนบาทก็ทำไม่ได้ เพราะยังไม่ได้เตรียมครับ นี่คือคำชี้แจงของนายเอี่ยมบุญนะครับ

นอกจากนั้นเราได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาชี้แจง ปรากฏว่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ส่งท่านวราเทพ รัตนากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังมาชี้แจง ท่านชี้แจงว่ ผมอยากจะเรียนว่กฎหมายฉบับนี้มันยังถือเป็นกฎหมายที่มีได้มีการเสนอแก้ไขมาตั้งแต่ตอนรัฐบาลมีเข้ามา เป็นกฎหมายเดิมที่รัฐบาลชุดก่อนหน้ามีได้ส่งเข้ามา เพราะฉะนั้นนโยบายรายละเอียดของกฎหมายอาจจะต้องบอกว่ไม่ใช่เป็นวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายตั้งแต่ต้นของรัฐบาล ฉะนั้นรายละเอียดในกฎหมายมีหลายประการที่อาจยังไม่ได้ข้อสรุปของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่เกี่ยวกับเงิน งบประมาณจำนวนมาก เพราะฉะนั้นในวันนี้ความเข้าใจในตัวกฎหมาย ผมยอมรับว่ขณะนี้คณะรัฐมนตรีทั้งหมดยังไม่ได้เห็น ฉะนั้นวันนี้หากให้ความเห็นผมเบื้องต้นตามว่ ถ้านี่เป็นการส่งเสริมภาครัฐ ผมคิดว่าสามารถตอบได้ทันทีว่ คงไม่มีปัญหา ส่วนถ้าเป็นหนี้ในระบบหรือนอก

เงินจากไหน ได้หรือไม่ ผมว่าเป็นเรื่องยากในภาวะอันจำกัดในขณะนี้ต่อภาระงบประมาณ ซึ่งเราก็ทราบคืออยู่ว่างประมาณเราตั้งงบประมาณคุณและในขณะที่รัฐบาลมีกรอบยุทธศาสตร์ว่า เราจะใช้ให้เป็นงบประมาณแบบสมดุลในอีก ๕ ปีข้างหน้า นั่นคือเป้าหมาย เพราะฉะนั้น ในช่วงนี้คงเป็นเรื่องลำบากเหมือนกันถ้าหากว่าจะหางบประมาณจำนวนมาก ๆ เพื่อแก้ไขในเรื่องของหนี้ในระบบและนอกระบบ จำนวนก็ยังไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใด นี่คือคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีวราเทพ และเมื่อวันพุธที่แล้วผมได้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการที่เอเอ็มซี (TAMC) ท่านรัฐมนตรีวราเทพนั่งข้างผม ผมได้ซักถามท่านรัฐมนตรีวราเทพว่าในส่วนตรงนี้ ท่านได้รับปากว่าท่านจะหารือใน ครม. ว่าจะจัดหางบประมาณมาเพื่อชำระหนี้ในระบบและนอกระบบได้หรือไม่ ท่านรัฐมนตรีชี้แจงชัดเจนว่า ได้นำเรื่องนี้หารือแล้วเมื่อวันอังคารที่ผ่านมา ท่านตอบว่า รัฐบาลไม่สามารถหาเงินมาใช้หนี้ในระบบและนอกระบบตามกฎหมายฉบับนี้ได้ เพราะว่ารัฐบาลนั้นได้ช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องอื่น ๆ ไว้ เช่น กองทุนหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท การพักหนี้เกษตรกร การรักษาโรคทุกโรค ๓๐ บาท การปลูกρίζละ ๑๕,๐๐๐ บาทของธนาคารออมสิน จึงเห็นชอบกับกรมการเสียดังกล่าว นี่คือคำชี้แจงของท่านวราเทพกับผมในที่ประชุมที่เอเอ็มซี เป็นการพูดคุยกับส่วนตัวนะครับ

ท่านประธานฯ ครับ มีหลายท่านอภิปรายว่า การพิจารณากฎหมายฉบับนี้มันเราเป็นวุฒิสภา เราไม่ใช่ฝ่ายบริหารเพราะฉะนั้นเราไม่ต้องพิจารณาถึงเรื่องงบประมาณ จริงอยู่นั่นคือความเห็นส่วนหนึ่ง แต่โดยความเห็นและทัศนะส่วนตัวของผมแล้ว วุฒิสภามีหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย สิ่งหนึ่งที่เราต้องมองก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าออกไปข้างบังคับแล้วสามารถใช้งบได้หรือไม่ กฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้แล้วสร้างความสงบเรียบร้อยเกิดขึ้นในบ้านเมืองหรือไม่ ถ้าหากเราให้อำนาจนี้กับกองทุน ต่อมารัฐบาลไม่มีเงิน สิ่งที่เป็นไปได้ก็คือกลุ่มกองทุนพื้นฟูต่าง ๆ จะเดินขบวนเข้าไปเรียกร้องต่อรัฐบาล ซึ่งวุฒิสภาแห่งนี้คงไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะเราเป็นผู้กลั่นกรองกฎหมายและเห็นชอบกับกฎหมายฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่ทราบคือแล้วว่ารัฐบาลไม่มีเงินที่จะใช้จ่ายตามกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าอำนาจของกฎหมายฉบับนี้ผมพูดถึง ๒ อำนาจก็คือ อำนาจในการนำเงินไปใช้หนี้ในระบบซึ่งหนี้ในระบบนั้นมีอยู่ถึง ๕ แสนล้านบาท ประกอบด้วยธนาคาร ธ.ก.ส. ๒๕๔,๐๐๐ ล้านบาท ธนาคารพาณิชย์อีก ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพชรบูรณ์การเกษตรอีกประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานฯ ครับ กรมการเสียดังกล่าวได้พิจารณาว่า เกษตรกรนั้นได้อะไรจากกฎหมายฉบับนี้ ได้อะไรจากการที่รัฐบาลหาเงินมาใช้ให้กับกองทุนมากมายขนาดนี้ สิ่งแรกที่

ที่เป็นธนาคารพาณิชย์ ธ.ก.ส. และเจ้าหน้าที่บุคคลภายนอกสหกรณ์ แต่เมื่อเงินนั้นไม่ได้ตกแก่เกษตรกรเลยแม้แต่บาทเดียว เกษตรกรไม่ได้อะไรครับ ได้แค่การเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทำนองแต่เมื่อเงินบางประมาณหกไปถึง ๖ แสนล้านบาท นี่คือนี่ที่เกษตรกรได้ ผมได้อ่านคำชี้แจงของกลุ่มกองทุนฟื้นฟูพอกว่า หากให้มีอำนาจตรงนี้เกษตรกรจะคลายความวิตกกังวล นี่คือเหตุผลท่านประธานฯ ครับ การคลายความวิตกกังวลนั้นแท้ที่จริงก็คือ ทำอย่างไรให้เกษตรกรนั้นมีรายได้ที่สามารถเลี้ยงดูครอบครัวและมีรายได้ในการชำระหนี้ นั่นก็คือ การลดต้นทุนการผลิต การให้ความรู้เทคโนโลยีต่าง ๆ การแปรรูปสินค้าเมื่อราคาตกต่ำก็รู้จักแปรรูปให้คงสภาพสินค้าและราคาไว้ การรู้จักการรวมกลุ่ม การตลาดที่ตัดพ่อค้าคนกลางออกให้มากที่สุด ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นอำนาจของกองทุนซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายปี ๒๕๕๒ แล้วทั้งสิ้นกองทุนมีอำนาจอย่างนี้อยู่แล้วครับ แต่ต้องการอำนาจนี้แล้วบอกว่า เพื่อคลายความวิตกกังวลเหตุผลฟังได้ไหมครับ ท่านประธานฯ ครับ นอกจากนี้สิ่งที่เกษตรกรจะได้ก็เพียงเล็กน้อยก็คือว่าเมื่อกองทุนไปบริหารเขาจะได้ดอกเบี้ยที่อาจจะต่ำลงจากธนาคารพาณิชย์ แต่ในส่วนของ ธ.ก.ส. นั้นรัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วคือ โครงการพักดอกเบี้ย ๑ ปี แต่ถ้าธนาคารพาณิชย์ดอกเบี้ยสูง วัตถุประสงค์ของธนาคาร ธ.ก.ส. นั้นก็พร้อมที่จะรับหนี้ของเกษตรกรที่มีต่อธนาคารพาณิชย์และโอนหนี้มาไว้ ธ.ก.ส. การแก้ไขตรงนี้สามารถแก้ไขด้วยการใช้เงินเพียงไม่มากเท่าไรนักก็สามารถแก้ไขได้ โดยไม่จำเป็นต้องโอนหนี้ทั้งหมดมาไว้ที่กองทุน นอกจากนี้สิ่งที่เกษตรกรบอกว่า ได้รับความเดือดร้อนก็คือระยะเวลาชำระหนี้ของธนาคารพาณิชย์ และ ธ.ก.ส. ท่านประธานฯ ครับ ตัวผมเองก็เคยทำงานธนาคาร ตัวผมเองก็เคยเป็นฝ่ายสินเชื่อ สิ่งที่เราขอปล่อยหนี้ให้กับเกษตรกรนั้น สิ่งแรกที่เราคำนึงก็คือ เราจะมียาไรเมื่อใดแล้วก็มีเงินมาชำระหนี้เมื่อใด คงไม่เหม็นอนหนักไป เพราะฉะนั้นในพื้นฐานเบื้องต้นของการปล่อยสินเชื่อฉันนึกถึงถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นเกษตรกรจะมารับความเดือดร้อนตรงนี้ครับ และที่สำคัญในส่วนธนาคาร ธ.ก.ส. ก็ดี ถ้าหากถูกหนี้ เกษตรกรผลิตข้าวชำระหนี้ก็ไม่มีเบี้ยปรับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกษตรกรหรือกองทุนฟื้นฟูนี้ถูกกล่าวถึงก็เรียบร้อยแล้วครับ โดยมิต้องให้เงินไหลผ่านกองทุนถึง ๕ - ๖ แสนล้านบาท แต่แก้ไขในกระบวนการจัดการของ ธ.ก.ส. ก็สามารถแก้ไขได้โดยใช้งบประมาณไม่มากนัก ท่านประธานฯ ครับ หลายคนพูดอยู่เสมอว่า ทำไมที่เอเอ็มซีจึงทำได้ ทำไมกฎหมายเพื่อเกษตรกรจึงไม่ให้ อีลัค เช่นนี้สร้างแนวร่วมได้เป็นอย่างดี ถ้าพูดเช่นนี้สักคนที่มีความเห็นได้แย้งได้อย่างดี ถ้าหากว่าไม่ศึกษากฎหมายที่เอเอ็มซีอย่างจริงจัง ไม่ศึกษากฎหมายกองทุนฟื้นฟูอย่างจริงจัง ท่านประธานฯ ครับ ตัวผมเองนั้นเป็นทั้งกรรมการที่เอเอ็มซีและกรรมการกฎหมายฉบับนี้ ขอพูดได้เลย

ครับว่า กฎหมายที่กรมการแก้ไขนั้นจาก ๑๕๐ บรรทัดเหลือ ๑๑ บรรทัด ให้แทนครมมากกว่าที่เอเอ็มซีให้มากกว่าครับ ทำไม่ถึงเป็นเช่นนั้น ขอทำความเข้าใจนิดหนึ่งว่าที่เอเอ็มซีนั้นคือรวมหนี้เสีย หนี้เก่าของธนาคารพาณิชย์มาไว้ที่ที่เอเอ็มซี เพื่อที่ธนาคารพาณิชย์จะได้นำเงินสำรองไปปล่อยสินเชื่อ และเพื่อที่ต่างประเทศจะเชื่อถือสถาบันการเงินและมาลงทุนในเมืองไทยเพื่อสร้างระบบของครัวเรือนเศรษฐกิจให้ดีขึ้น ส่วนหนึ่งที่รวมอยู่ที่ บสท. นั้น อันไหนฟื้นฟูได้ ฟื้นฟู อันไหนฟื้นฟูไม่ได้ พักไว้ก่อน เพื่อรอเศรษฐกิจดีขึ้นแล้วขายเพราะฉะนั้นหลักประกันที่อยู่เดิมชิ้นนั้น เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้นก็จะขายออก เพื่อไม่ให้ขาดทุนหรือกำไรหรือขาดทุนน้อยที่สุด นี่คือกฎหมายที่เอเอ็มซี แต่เมื่อมาดูกฎหมายกองทุนฟื้นฟูที่กรมการได้แก้ไขนี้ อันดีแรกครับ หนี้ของเกษตรกรตามโครงการส่งเสริมของรัฐที่ล้มเหลว ชำระหนี้ให้เลยครับ ปลดหนี้ให้ ท่านไม่ต้องขายหลักประกัน ทั้ง ๆ ที่เอเอ็มซีนั้น ลูกหนี้ยังคงเป็นหนี้อยู่ และต้องขายหลักประกัน แต่กฎหมายฉบับนี้ที่แก้ไขเราให้ปลดหนี้ ชำระหนี้ให้กับเกษตรกรและเอาหลักประกันไป ครบนี้ให้มากกว่าใหม่ครับ ให้มากกว่า แต่สิ่งที่กองทุนฟื้นฟูเรียกร้องอยู่ ณ ปัจจุบันก็คือ ขอรวมหนี้ดีและหนี้เสียที่มีต่อสถาบันการเงินทั้งหมดมาไว้ที่กองทุน รวมไปถึงทำใหม่ครบหนี้ดี เกษตรกรมีปัญหาอะไรครบหนี้ดี ธนาคารมีปัญหาอะไรครบหนี้ดีเหล่านี้สิ่งที่คุณเรียกร้องตรงนี้ทำให้เห็นหน่อยสิครับว่า ธนาคารมีปัญหาอะไร และเกษตรกรที่มีปัญหาอะไร แต่โดยเฉพาะมาตราใหม่มาตราเดียว มาตรา ๑๑/๕ นั้น สร้างธนาคารใหม่ขึ้นมา ๒ แห่งของธนาคาร ช.ก.ส. เพราะมีมติเงินที่บริหารอยู่นั้นเป็นเงิน ๑ แสนล้านบาท โดยโครงสร้างเดิมของกองทุนฟื้นฟูซึ่งมาจากเกษตรกร ท่านประธานฯ ครับ ผมเชื่อว่าเกษตรกรที่มาจากกองทุนฟื้นฟูนั้นมีภาวะรู้ความสามารถ แต่เขามีความรู้ความสามารถเรื่องการเกษตร การแปรรูป การตลาด แต่อยู่ดี ๆ ให้เขาบริหารเหมือนธนาคาร ๒ แห่งของ ช.ก.ส. ในเรื่องของทางการเงินการคลังจะบริหารได้ใช่ไหมครับ ด้วยระยะเวลาที่จำกัด ด้วยความรู้ความชำนาญที่ยังไม่มี ความเสียหายย่อมเกิดขึ้น และสิ่งที่สำคัญผมไม่เคยเจอกฎหมายที่ไหนเป็นแบบฉบับนี้ฉบับเต็ม ท่านประธานฯ ครับ เกษตรกรมีหนี้สินโอนเข้ากองทุนฟื้นฟู บริหารคิดค้นเรื่องเกษตรกรถ้าเป็นเรื่องของการฟื้นฟูผมยอมรับ แต่เรื่องของการติดตามหนี้สินก็เหมือนจำเลย ไม่มีกฎหมายไหนหรือครับให้จำเลยตัดสินจำเลย ให้เกษตรกรเร่งรัดหนี้สินของตนเอง พิจารณาปลดหนี้เสียของตนเอง พิจารณาเร่งหนี้สูญของตนเอง ไม่มีหรือครับ ที่ไหนเขาให้กฎหมายฉบับนี้ขัดต่อสภาพความเป็นจริง ถ้าจะแก้ไขปัญหาที่เองเกษตรกรออกกฎหมายใหม่มาสิครับ รวมหนี้เสียทั้งหมดของเกษตรกรและสร้างโครงสร้างใหม่ขึ้นมา แต่ไม่ใช่โครงสร้างเดิมที่มีอยู่ตามกฎหมายปี ๒๕๕๒ กฎหมายฉบับนี้ ถ้าออกไปตามร่างเดิมของรัฐบาลจะสร้าง

ความเสียหายอย่างยิ่งต่อกองทุน ความเสียหายตรงนั้นคือเงินของประชาชนทั้งสิ้น หนี้สาธารณะจะเกิด ประชาชนทั้งประเทศจะต้องรับหนี้เหล่านี้ เกษตรกรที่ดีมีคุณภาพ มีวินัยทางการคลัง เขาจะต้องรับภาระหนี้เสียเหล่านี้ เกษตรกรที่เบี้ยวหนี้ ได้ประโยชน์ครับ ตรงนี้จะชักจูงให้เกษตรกรที่ดีมีวินัยเป็นเกษตรกรที่ขาดวินัยและเบี้ยวหนี้ นี่คือสาเหตุหลัก นี่คือสาเหตุใหญ่ที่กรมวิชาการเลี้ยงช้างมากนั้นมีความเห็นว่า ควรตัดอำนาจที่ ๒ นี้ออกไป ท่านประธานฯ ครับ การโอนหนี้ของธนาคารพาณิชย์ ธ.ก.ส. การโอนหนี้ของสหกรณ์การเกษตรมาไว้ ณ กองทุนฟื้นฟูเอาหนี้มาทั้งหมด เป็นการล้มสถาบัน ธ.ก.ส. หรือไม่ครับ มี ๕๐๐ กว่าสาขา มีพนักงานอยู่ ๑๐,๐๐๐ กว่าคน และกองทุนจะใช้เวลาที่จำกัดไปบริหารอย่างไร และที่สำคัญสหกรณ์การเกษตรที่มีอยู่ทั่วประเทศ ๓,๖๐๐ กว่าสหกรณ์ เป็นสถาบันที่รวมเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง อยู่ดี ๆ ออกกฎหมายไปล้มเขาและให้มารวมอยู่ที่กองทุนฟื้นฟู กฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์อย่างแท้จริงกับเกษตรกรหรือไม่ ท่านประธานฯ ครับ ประเทศไทยมันอยู่ภายใต้สนธิสัญญาค้าเสรียูทีโอ (WTO) เมืองไทยนั้นสามารถส่งเสริมการเกษตรโดยตรงได้ โดยการบิดเบือนต้นทุนการผลิตได้ปีละ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท กฎหมายฉบับนี้คือการลงไปช่วยเหลือเกษตรกรและเป็นการบิดเบือนต้นทุนการผลิต เพราะตี ๆ ปลดคอกเขี้ยวให้เขา ถ้าเกินกว่า ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท รัฐคิดซื้อคอกล้มล้มเบียดูทีโอ สิ่งที่เราได้รับก็คือการตอบโต้ทางการค้าสินค้าเกษตรเมืองไทยส่งออกไม่ได้ ผลสะท้อนกลับมาก็คือสินค้าราคาตกต่ำอยู่ในเมืองไทย เกษตรกรที่ดี ๆ มีคุณภาพก็เลยต้องรับภาระที่หนักขึ้น เพราะสินค้าราคาตกต่ำ นี่คือนโยบายที่เกษตรกรที่ดีมีคุณภาพได้รับ นอกจากนี้ ท่านประธานฯ ครับ ทุกวันนี้เมืองไทยมีหนี้สาธารณะอยู่ ๒.๘ ล้านล้านบาท ๕๖.๖ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) ถ้าหากว่าเราออกกฎหมายสร้างหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นอาจจะเพิ่มขึ้นเป็น ๖๐ กว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านคิดดู เม็กซิโก บราซิล ซึ่งล้มแบบไม่มีวันลุก เขามีหนี้สาธารณะ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีของเขาดอนนี้ ณ ปัจจุบัน ๕๖.๖ ถ้าเราพยายามออกกฎหมายสร้างหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ กลายเป็นการนำเมืองไทยไปสู่วิกฤติรอบ ๒ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้ถ้าดูให้ดี ดูที่มาที่ไปของกฎหมายเราจะเห็นได้ว่าเป็นการเริ่มต้นจากการเมือง มีพรรคการเมืองพรรคการเมืองหนึ่งชวนนโยบายครั้งนี้ขึ้นมา เพื่อต่อสู้กับพรรคการเมืองหนึ่ง เรื่องนโยบายของการพักหนี้เกษตรกร ๓ ปี มีการผลักดันกฎหมายออกมา ๓ วาระรวดในสมัยที่แฉล้มและไปสร้างกองทุนต่าง ๆ สหกรณ์ต่าง ๆ ในภาคอีสานเต็มไปหมด มีการตั้งสหกรณ์ใหม่ขึ้นมา แล้วไหลเงินจากรัฐบาลลงไปสู่สหกรณ์เหล่านั้นด้วยการกู้ยืม ออกมาเป็นปุ๋ย เอาปุ๋ยนั้นไปขายกับเกษตรกรโดยมีเงื่อนไข นี่คือหลักการนะครับ ปุ๋ยยกตัวอย่างกระสอบละ ๓๐๐ บาท เอาไปให้เกษตรกรกระสอบละ ๑๐๐ บาท อีก ๒๐๐ บาทมาเก็บเมื่อผลผลิตออก

นี่คือหลักการ แต่ในสภาพความเป็นจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เอาไปให้เลขเก้าเงิน ๑๐๐ บาท อีก ๒๐๐ บาทไม่เก็บ เลือกพรรคผมเถอะ ในทางปฏิบัตินั้นก็ถือว่าสหกรณ์ยังเก็บหนี้สินไม่ได้ และเป็นหนี้อัตว์รัฐบาล นี่คือข้อเท็จจริง และก็เรื่องการรับชำระหนี้กับรัฐบาล จนกระทั่งรอกฎหมายฉบับนี้ออก ออกเมื่อไรจะโอนหนึ่งเกษตรกรรมทั้งหมดมาไว้ที่กองทุนฟื้นฟูเพื่อสร้างหนี้ของสหกรณ์ซึ่งเอาไปใช้ในการหาเลี้ยง นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในภาคอีสาน นี่คือนโยบายของพรรคการเมืองพรรคหนึ่งที่ทำหลายระบบ

(นายคำพอง พิลาสมบัติ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ท่านคำพองจะประท้วงข้อใดครับ

นายคำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากนครราชสีมา ขอบประท้วงท่านประธานฯ ครับ ที่ปล่อยให้ท่านกรรมาธิการพูดโดยไม่เข้ากับมาตรา ๓ กระผมขอทราบเรียนว่า ตอนนี้เรากำลังพิจารณามาตรา ๓ ว่าทำไมจึงตัดมาตรา ๓ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนั้นครับท่านคำพอง ผมอนุญาตให้ในฐานะเป็นกรรมาธิการ ที่ท่านประท้วงผมมัน เพราะว่าเกรงอภิปรายของท่านกรรมาธิการเป็นสิทธิประการแรก ประการที่ ๒ ในมาตรา ๓ นี้ถ้าท่านดูดี ๆ นะครับว่า เขาพูดถึงทรัพย์สินของกองทุนมาอยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคืบคั้นครับ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เพราะฉะนั้นเชื่อมโยงกันครับ ผมกำลังจะขอให้ท่านสรุปจบ อันนี้คงเข้าใจนะครับ ขอให้ท่านสรุป

นายณัฏฐพร ศรีสรรพวงค์ (กรรมวิธีการ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมขอสรุปแล้วกันนะครับว่า กรรมวิธีการได้พิจารณากฎหมายนี้อย่างละเอียด ตัวผมเองนั้นได้มองทั้ง ๒ ประเด็น ทั้งประเด็นให้อำนาจนี้กับกองทุน และไม่ให้อำนาจ เหมือนใส่ดาหังค์น้ำหนัก แล้วจะเข้าไปทางไหน ท่านประธานฯ ครับ เป็นกฎหมายฉบับเดียวที่ผสมหาน้ำหนักใส่ดาหังค์ในการให้อำนาจไม่แจก เพราะผมไม่เห็นเกษตรกรได้ประโยชน์อะไร ผู้ที่ได้ประโยชน์คือนายทุนทั้งนั้น และเกษตรกรที่ไม่แท้จริงกับผู้บริหารกองทุน กฎหมายฉบับนี้กดคั้นมาตลอด ตัวผมเองนั้นเจอทั้งโทรศัพท์มือถือ เจอทั้งที่เข้าน ท่านประธานฯ ก็เจอ เจอทั้งการกดคั้นในที่ประชุม กดคั้นในหลาย ๆ อย่าง แต่ผมเชื่อว่าสิ่งทีกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ทำนั้นเรายืนยันครับว่า เราขึ้นอยู่กับพี่น้องเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศครับ ขอขอบคุณ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ เชิญท่านกรรมาธิการอุทัย สอนหลักทรัพย์

เชิญท่านครับ

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภา สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ กรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อย ผมขอใช้เวลาของสภาอันทรงเกียรตินี้สั้น ๆ ผมขอกราบเรียนอย่างนินะครับว่า ของขอบพระคุณ ท่านกรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างมากที่ห่วงใยพี่น้องเกษตรกร ผมเองก็เป็นเกษตรกรมาผู้สีกว่า เจ็บปวดมาก จะขอให้เหมือนนายชุ่ม สากล หรืออย่างไรมันผูกคอตาย ฉะนั้นผมกราบเรียนว่า ผมเองในฐานะเป็นเกษตรกร รัฐบาลชุดที่ผ่านมาได้ออกพระราชกำหนด ๕ ฉบับ เพื่อให้แก้ไข ปัญหาหนี้สิน โดยให้เกษตรกร ๒ แสนบาท แล้วก็ให้สถาบันการเงิน ๕ แสนล้านบาท ปรากฏว่าผมไปประชุมที่สภาแห่งนี้ ๑๑ ครั้ง ไม่ได้รับการตอบสนองแม้แต่สตางค์แดงเดียว ผมขอเรียนว่า การที่ออกพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู ท่านต้องแยกประเด็น ๒ ประเด็น ผมในฐานะประธานบริหารกองทุนฟื้นฟู ซึ่งออกพระราชบัญญัตินี้มาเมื่อ ๒๕๕๒ ปรากฏว่า ขณะนี้เงิน ๑,๘๐๐ ล้านบาทที่ยังไม่เคยใช้แม้แต่บาทเดียว เหตุผล เพราะเราไม่ต้องขอ รั้งเงินนั้นไปละลาย ไม่สูญหายเหมือนอย่างที่ท่านห่วงใยทั้งหลาย เงิน ๑,๘๐๐ ล้านบาทยังอยู่ ขอยืนยันว่าท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ก็นั่งอยู่ที่นี้ ท่านออกอย่างรอบคอบ แล้วก็ให้มีประโยชน์ต่อ พี่น้องเกษตรกร ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้พูดว่า เรายังมีเงิน ๑,๘๐๐ ล้านบาท ไปพันกับปัญหาหนี้สิน ผมขอถามความเข้าใจว่า ๑,๘๐๐ ล้านบาท แล้วก็ยังมีอีก ๑,๖๐๐ ล้านบาท หรือจะเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทก็ดี เป็นการแก้ไขหรือฟื้นฟูชีวิตของเกษตรกร แต่ก่อนที่จะ แก้ไขหรือฟื้นฟูชีวิตเกษตรกรนั้น ผมกราบเรียนว่า เราจะต้องปลดปล่อยหนี้สินหรือจัดระบบ หนี้สินเสียก่อน เพราะขณะนี้ท่านคงทราบดีนะครับว่า เกษตรกรที่อยู่ในไร่นานี้กำลังถาง หน้างูอยู่ก็มี ที่เขย่งกันบ่อย ๆ คือ ธ.ก.ส. ไปเก็บทางหนี้ตามระบบของเขา ต้องตั้งงาทั้งหมย หนีทางคนต้องโค่นต้นยางเพื่อใช้หนี้ก็มี นั่นละครับคือความเจ็บปวดของพี่น้องเกษตรกร ฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า การแก้ไขกองทุนฟื้นฟู จะเป็นหนี้ที่ก่อให้เกิดของรัฐ ผมกราบเรียนว่า แทนไม่ต้องมาแก้ไขเลยละครับ เพราะว่าขณะนี้รัฐบาลออกมติ ครม. แก้ไขไปหมดแล้ว เมื่อ ๒ - ๓ วันนี่ก็เรื่องไฟแดงออกมาแล้ว รัฐมนตรีว่าการท่านก็นั่งอยู่ตรงนี้ ส่วนนี้ในระบบ และนอกระบบนั้น ผมขอกราบเรียนว่า เป็นปัญหาและสิ่งที่พี่น้องเกษตรกรจะไปฟื้นฟูไม่ได้ เพราะว่ายังโดนเก็บหนี้อยู่ ให้เงินไปเท่าไรก็ถึงงาใหญ่ก็ต้องไปใช้คอกเบี้ย ใช้หนี้เงา จึงจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขปัญหานี้หนี้สินที่เกิดขึ้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ พระราชบัญญัติที่รัฐบาลออกมานั้นส่วนมาก อย่างพระราชกำหนด บรรพทิศบริหารสินทรัพย์ไทยรับ โอนหนี้เข้ามาบริหารทำให้ทำได้ มูลค่าหนี้ ๑.๓ ล้านล้านบาท ทำไมเอาไปให้ไว้ ผู้ที่รับประโยชน์นั้นมีคนคิดเดียว แต่เป็นนายทุนเท่านั้น เป็นบรรพทิศ เป็นธนาคารเพียงแต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ คน แล้วก็โดยเฉพาะ.....

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เข้าประเด็นครับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณา มาตรา ๓
ที่กรมวิชาการเสียงข้างมากคัดออก

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ (กรรมาธิการ) : ฉะนั้นเกษตรกรที่จะต้องให้ไป
แก้ไขหนังสือทั้ง ๓ ระบบอย่างที่กราบเรียนมาแล้ว โดยที่สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย
เมื่อสักครู่ ผมก็ขอขอบพระคุณ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ไปช่วยพี่น้องเกษตรกรจริง ๆ
ไม่ใช่เอาไปเล่น เอาไปอะไร ถ้าอย่างนั้นผมรับรองว่า ๑,๘๐๐ ล้านบาท ออกไปหมดแล้วไม่มี
เหลือ และโดยเฉพาะผมขอกราบเรียนว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือกระบวนการ
จัดการหนี้ครับ ไม่ใช่มาชำระหนี้ง่าย ๆ อย่างมีระบบและระเบียบแล้วก็มีกฎหมายรองรับ
ซึ่งไม่เคยมีมาก่อนเลย แม้แต่พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู ได้ต่อสู้กันมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๖
ปี ๒๕๓๑ จนกระทั่งเพิ่งได้มาเมื่อปี ๒๕๕๒ ฉะนั้นผมกราบเรียนว่า การมาจัดระบบหนี้
เราจะจัดอย่างมีเหตุมีผลนะครับ แล้วก็โดยเฉพาะเมื่อวันศุกร์ที่แล้วมาท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ได้ยกหนังสือพิมพ์ขึ้นมาพูดบอกว่าอยากจะตรวจสอบ มีคนร้องมาตรวจสอบกองทุนฟื้นฟู
ผมในฐานะประธานบริหาร ผมยินดีให้ตรวจสอบทุกวัน ยินดีครับ ขอให้ท่านมาขั้นตอน
แล้วก็มีส่วนที่สมาชิกฯ บางท่านก็พูดว่าเกษตรกรได้ ยกตัวอย่าง อย่างกองทุนสวนยาง ผมขอกราบ
เรียนท่านให้เข้าใจว่า กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนั้นเงินของเกษตรกรเองครับ ไม่ใช่เงิน
ของรัฐบาลแม้แต่สตึงเดียว เป็นเงินชีพ (SIP) ที่เขาได้มาแล้วก็เขาโค่นด้วยตัวเอง เขานั้น
ของเขาเอง เขาช่วยตัวเองครับ เพราะผมเป็นนายกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางถูกต่อว่าครับ
หลังจากที่ออกไปแล้ว อย่างนั้นผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าในสิ่งเหล่านี้ขอทำความเข้าใจ
อย่างที่ผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า เราจะไปจัดการในระบบหนี้กันเพื่อไม่ให้พี่น้องเกษตรกร
พะวักพะวงในภาระที่จะดำเนินการหรือฟื้นฟูชีวิตของตัวเองเองครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ขณะนี้เรากำลัง
พิจารณาเรื่องลำดับมาตราในมาตรา ๓ นะครับ ต้องขอประทานโทษ ต่อไปนี้ขอให้พูด
ในประเด็นหรืออภิปรายในประเด็นว่า “ห้ามมิให้บุคคลโดยอาศัยความขึ้นต่อผู้กำกับกองทุน
ในเรื่องทรัพย์สินกองทุนที่ชำระหรือได้ม เพื่อการดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ของ
พระราชบัญญัตินี้ ทรัพย์สินกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี” เพราะฉะนั้นขอให้
พิจารณาในเรื่องหรืออภิปรายในเรื่องของมาตรา ๓ นะครับ ท่านกรรมาธิการพูดไปหลายท่าน
ขอเชิญ พลอากาศเอก กานต์ เชิญครับ

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตรง) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ก่อนอื่นผมขอเรียนให้
ทราบว่าจากที่ได้ฟังท่านอภิปรายที่ได้ชี้แจงให้ทราบ ก็มีความคิดเห็นตรงกันแนวที่จะพูดก็อยู่

ในแนวเดียวกันคือเป็นห่วงเป็นใยว่า การออกกฎหมายแล้วปฏิบัติไม่ได้จะเกิดประโยชน์อะไร เงินก็ไม่มี แล้วผมสงสัยว่า กฎหมายฉบับนี้ผ่านกันมาได้อย่างไร ผ่านมาถึงวุฒิสภาได้อย่างไร ในเมื่อรัฐบาลก็น่าจะรู้ว่าเงินก็ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นคล้าย ๆ ว่า กระทบมองในแง่ภาพรวม คล้าย ๆ ว่าจะโยนลูกมาให้วุฒิสภา ถ้าวุฒิสภาผ่านปฏิบัติไม่ได้ ถ้าไม่ผ่านประชาชนก็ดำเนินอีกนะครับ แต่ที่นี้ถ้าวุฒิสภาไม่ผ่านจะส่งกลับไปหรืออย่างไร อันนี้ขอฝากให้สมาชิกฯ ช่วยคิด ถ้าผ่านปฏิบัติไม่ได้ ผลสุดท้ายจะเกิดสึญกับบ้านเมือง ประชาชนก็ต้องเดินขบวนไปที่ ทำเนียบฯ แทนที่จะมาอยู่ที่นี่เหมือนเดี๋ยวนี้ อันนี้เราต้องมองในภาพไกล เพราะว่าเงินมาก กระทบในห่วงประเด็นนี้ประเด็นที่ว่า เราจะหาทางออกอย่างไรในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ก็ขอฝากให้สมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านช่วยกันพิจารณาให้รอบคอบหน่อยในการที่จะผ่านหรือไม่ผ่าน แล้วจะหาทางออกอย่างไร เพราะว่าผมคิดว่าจะเกิดปัญหาแน่ในระยะยาว กระทบขอเขียนแก่นี้ ขอบุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบุณครับ เชิญท่านเสรีและที่ท่านแคว้นครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๓ คือ มาตรา ๘/๑ ท่านประธานฯ ครับ เป็นเรื่องของการห้ามมิให้บุคคลใดโดยกลาญความขึ้นต่อสู้กับกองทุนอายุความในที่นี้จะขึ้นไปตามที่กฎหมายกำหนดว่า ทรัพย์สินใดก็ตามที่ถ้าหากมีใครมาแย่งหรือมาได้แย้งหรือมาคัดค้านว่าทรัพย์สินดังกล่าวนั้นเป็นของตน เนื่องจากตนเองนั้นได้เข้าครอบครอง การเข้าครอบครองดังกล่าว ทรัพย์สินที่เกิดขึ้นนี้มี ๒ ลักษณะ ลักษณะหนึ่งก็คือ ทรัพย์สินที่มีกรรมสิทธิ์ ก็คือประเภทที่ดินที่มีโฉนด ทรัพย์สินอีกประเภทหนึ่งมีสิทธิเฉพาะสิทธิครอบครอง ก็คือที่ดินประเภท น.ศ. ๓ น.ศ. ๓ ก ส.ค. ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ซึ่งอายุความที่จะมากล่าวอ้างว่าเป็นของตนเองนั้นจะแตกต่างกัน ก็คือถ้าเป็นกรรมสิทธิ์จะต้องอ้างอายุความ ๑๐ ปี แต่ถ้าเป็นเฉพาะสิทธิครอบครองอ้างแค่ ๑ ปีเท่านั้นครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นทรัพย์สินดังกล่าวทั้งหมดนี้ ถ้าหากว่าเป็นของเกษตรกรแล้วเกษตรกรนำทรัพย์สินดังกล่าวเข้ามาสู่ระบบของการแก้ไขปัญหานี้ โดยโอนทรัพย์สินดังกล่าวนี้ให้กักกองทุน ก็เพื่อที่จะให้กองทุนนั้นไปใช้หนี้แทนเกษตรกร ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือว่า อาจจะมีบางครั้งที่ที่ดินดังกล่าวนั้นมีคนอื่นนั้นเข้ามาครอบครองก่อน ไม่ว่าจะ ๑๐ ปีหรือ ๑ ปีก็ตาม ในมาตรา ๑ ดังกล่าวนั้นบัญญัติขึ้นมาเพื่อที่จะไถ่ถอนไม่ให้บุคคลอื่นใดมากล่าวอ้างต่อสู้กับกองทุนว่าทรัพย์สินดังกล่าวนี้ตนเองได้ครอบครองปรักภะแล้วว่า ทรัพย์สินดังกล่าวนี้ตนได้แย่งการครอบครองมาแล้ว ยิ่งกับกองทุนครั้งนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่มีมาตราดังกล่าวนี้นี้ ไม่ว่าทรัพย์สินดังกล่าวที่มาเป็นของกองทุนนี้เองเกิดขึ้นโดยทรัพย์สินนี้เองนี่เองนี้เอง นี้เองจะเป็นเหตุสืบไประบบหรือบอก

ระบบก็ตาม ความจำเป็นที่กองทุนนี้จะต้องได้รับความคุ้มครอง ไม่ให้บุคคลใด มากกล่าวอ้าง ได้ว่าทรัพย์สินหรือที่ดินดังกล่าวนี้เป็นของคน ก็เลยมิมีความจำเป็นที่จะต้องมี มาตรา ๘/๑ อยู่ในมาตรา ๓ นี้ไว้ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตราดังกล่าวนี้เป็นทรัพย์สินที่ ได้มาค่านำมาการตามวัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งวัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัติ นี้เดี๋ยวจะจะไปว่ากันในมาตรา ในรายละเอียด เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนว่าความจำเป็นของ กองทุนที่จะต้องได้รับความคุ้มครองจึงมีอยู่ในมาตรา ๘/๑ โดยไม่ต้องไปคำนึงว่ากองทุนนั้นจะมี เงินหรือไม่ รัฐบาลจะมีเงินใหม่ คนละเรื่องเป็นเรื่องที่ว่าความจำเป็นที่จะต้องให้มีมาตรา ๓ นี้อยู่ คนจึงกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรรมาธิการครับว่าจะจะเป็นเหตุผลใดที่ท่านกำลัง ออกแถลงกันอยู่ ความจำเป็นในเรื่องของการไต่ถามกองทุนนี้ยังคงต้องมีอยู่ ไม่ว่าจะรูปแบบของ ทรัพย์สินจะเข้ามามีอยู่ในรูปหนึ่งนั้นประเภทใดก็ตาม มาตรา ๓ นี้จึงควรต้องมีอยู่ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ตรงประเด็นครับ ขอพระคุณมากครับ เชิญท่าน แคล้ว นรปดี ครับ

นายแคล้ว นรปดี (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แคล้ว นรปดี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า กฎหมายฉบับนี้ตั้งชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ตั้งชื่ออย่างนั้น แต่กระผมสงสัยว่า ทำไมแทบจะไม่มีอะไรเหลือเลย กรรมาธิการไปแก้หมดครับ ไปฆ่าทิ้งหมดเลย สิ่งใดที่จะเป็น ประโยชน์แก่เกษตรกร กรรมาธิการไปแก้หมดเลย ฆ่าทิ้งหมดเลยเหลือไว้แค่เพียงเล็กน้อย จะเป็นพระราชบัญญัติได้อย่างไรท่านประธานฯ กระผมเห็นสมควรว่า ในเมื่อประชาชนซึ่งเป็น ประชาชนชั้นรากหญ้าไม่ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ขอให้เราส่งกลับคืนไปยังสภา ผู้แทนราษฎร ไม่รับกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ โดยที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่เป็นประโยชน์ แก่เกษตรกรเลย ซึ่งเป็นบุคคลชั้นรากหญ้า กระผมจึงเห็นว่า เราไม่ควรจะรับกฎหมายฉบับนี้ ประชาชนมาอยู่ที่หน้ารัฐสภาหลายพันคนเพื่อมารอฟังเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าในเมื่อเป็น ประโยชน์ก็ควรจะส่งกลับไป กระผมจึงไม่รับกฎหมายฉบับนี้ครับ เพราะไปฆ่าออกหมดครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ของกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะ ประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงถึงหลักการแก้ไขมาตรา ๑๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ครับ คือคณะกรรมการเสียงข้างมากได้ตระหนักถึงว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยรวมแล้วถือการโอนหนี้และทรัพย์สินของเกษตรกรไปสู่คณะกรรมการกองทุน ซึ่งเดิมอยู่

กับธนาคารและนายทุนนอกระบบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สิทธิของกองทุนคือคุ้มครองกองทุนในเรื่องอายุความมากกว่าสถาบันการเงินที่มีอยู่เดิม ถ้ามองไปอีกหลักหนึ่งก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้คุ้มครองสิทธิของเกษตรกรเลย การโอนหนี้หรือการโอนทรัพย์สินไปสู่ผู้รับโอนนั้น โดยหลักของกฎหมายแล้ว ผู้รับโอนไม่มีสิทธิคิดว่าผู้โอนคร่ำเมื่อผู้โอนเดิมคือธนาคารหรือเจ้าหนี้เดิมไม่สามารถที่จะมีการคุ้มครองป้องกันในเรื่องอายุความของตนเองได้ แต่ว่าเมื่อโอนไปแล้ว ผู้รับโอนรายใหม่คือกองทุนกลับมีสิทธิและมีการคุ้มครองโดยกฎหมายว่า ห้ามไม่ให้เกษตรกรยกอายุความขึ้นต่อสู้ ตรงนี้เป็นภาระเอาเปรียบเกษตรกร คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ในขณะนี้แม้ว่าจะกันไปตามร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดก็ไม่ควรจะมีอยู่ เพราะว่าเป็นการเอาเปรียบเกษตรกร กระผมถึงขอกราบเรียนชี้แจงไว้ตรงนี้ครับ เกษตรกรควรจะได้รับ ความคุ้มครองในเรื่องอายุความ ไม่ใช่ถูกตัดสิทธิเช่นคร่ำ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านลำพอง พิลาสมบัติ ครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสมบัติ จกนกรราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามมาตรา ๗ นี้กระผมเห็นควรว่าให้คงไว้ ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ขอเพิ่มเติมจากท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ขอลักษณ์ที่เอ่ยนามท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๘/๑ กับเพิ่มเติมว่า “ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมบังคับคดี” กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทั้ง ๒ ข้อนี้มีในอดีต เรื่องที่เกษตรกรที่มีปัญหาเกี่ยวกับหนี้สิน ไม่ว่าจะชาวพังแดงก็ดี ไม่ว่าจะมะม่วงหิมพานต์ก็ดี กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในปี ๒๕๓๗ อ.ต.ท. ได้ฟ้องเกษตรกรในเรื่องชาวพังแดง ในเรื่องกลุ่มเกษตรกรรวมทำนา ซึ่งตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ สมัยฯพณฯ จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ทำให้ไม่จึงฟ้องเพราะนับตามกฎหมายท่านประธานฯ นับตั้งแต่วันที่ไม่ชำระหนี้ คดีสัญญาชำระหนี้ไปอีก ๑๐ ปีถ้าไม่ฟ้องก็จะขาดอายุความจำเป็นต้องฟ้อง เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ขอกราบเรียนว่าเป็นประโยชน์ทั้งกองทุนและเกษตรกร เป็นประโยชน์ทั้งกองทุนหมายความว่าเมื่อโอนเข้าเป็นสมบัติของกองทุนแล้ว เมื่อโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกองทุนแล้ว ๑๐ ปี ถ้ากองทุนไม่ทำอะไร เกษตรกรอาจจะอ้างว่า ไม่ฟ้องขาดอายุความ เกษตรกรอาจจะโกงกองทุนก็ได้แล้วในขณะที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กองทุนเพื่อที่จะรักษาฐานะของตนเองก็อาจจะต้องฟ้อง กฎหมายนี้เป็นกฎหมายพิเศษท่านประธานฯ ครับ คือกฎหมายฟื้นฟูและพัฒนา กองทุนอาจจะยึดหนี้ไป ๒๐ - ๓๐ ปี โดยที่ ๒๐ - ๓๐ ปีนั้น กองทุนสามารถที่จะ

บริหาร โดยไม่ต้องมีใครฟ้อง ไม่มีใครเรียกร้องสิทธิ์อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการ
 อย่างที่ท่านเสรีได้กล่าวถึงว่า เป็นสิทธิ แต่สิทธิเสียคยาว่าท่านประธานกรรมการบอกว่า
 ไม่ได้เป็นประโยชน์กับเกษตรกร จริง ๆ แล้วเป็นการรักษาสีทธิของเกษตรกร เพราะฉะนั้น
 กระทบเห็นด้วยในการคงอยู่ของมาตรา ๓ ซึ่งไม่เกี่ยวกับมีเงินหรือไม่เงิน ไม่เกี่ยวกับรัฐบาล
 ไม่ส่งเจ้าหน้าที่ไม่ส่งใครมารวม ไม่เกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ๔ ข้อนั้นแม้แต่น้อย
 กระทบจึงขอกราบเรียนว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับเกษตรกร เพราะฉะนั้นกระทบเห็นด้วย
 อย่างข่งว่า ให้คงอยู่และไม่ตัด ขอบทูนมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี แล้วก็ตามเนิรดิเรกครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
 กระทบ สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ตามมาตรา ๓ ซึ่งกรรมการได้ตัด
 ออกทั้งหมดแทบจะอ่านไม่รู้เรื่อง ซึ่งข้ออ้างของกรรมาธิการนั้นอธิบายอย่างกับหลักการและ
 เหตุผล ซึ่งกระทบต้องขออนุญาตครั้งนี้เลยครับว่า แท้ที่จริงแล้วขณะที่ท่านประธานสภากำลัง
 เข้มงวดกับพวกกระทบว่า ให้อภิปรายในมาตรา ๓ แต่กรรมาธิการก็ลากยาวไปจนถึงเรื่อง
 จะล้ม ธ.ก.ส. จะล้มสถาบันการเงิน หรือแย้งว่าทีโอเอ็มซี ยังไปกว่านั้นยังอ้างว่า มาตรา ๓ นั้น
 เอาเปรียบเกษตรกร เพราะมีหรือยกข้อขึ้นเป็นคู่ต่อสู้ ซึ่งกระทบอยากจะกล่าวหانهครับ
 จะโกรธก็โกรธกันว่า อันนี้เป็นการเมืองแบบอย่างชาญฉลาดที่สุด ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓
 นั้นเกี่ยวข้องกับมาตราใดในกฎหมายฉบับนี้ มาตรา ๓ นั้นเกี่ยวข้องกับมาตรา ๓๑/๕ เรื่องนี้
 ของเกษตรกรที่ไม่ได้อยู่ในระบบ เมื่อคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรอนุมัติให้ความ
 เห็นชอบโดยกรรมการช่วยจัดการหนี้ให้เกษตรกรแล้วนี้ ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็น
 หลักประกันชำระหนี้ต้องตกเป็นของกองทุนนะครับ แล้วเกษตรกรอาจจะให้ทรัพย์สินนี้คืนไป
 จากกองทุน โดยการเข้าซื้อหรือซื้อหรือหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด
 ท่านประธานฯ ครับ กรรมาธิการตัดข้อ ๓ ออกไป ก็เพราะกรรมาธิการได้ตัดมาตรา ๓๑/๕
 ออกไปด้วยท่านลูซึครับท่านตัดหมด แต่ถ้าผมยืนยันว่าถ้าเราขังมาตรา ๓๑/๕ ไว้คือ การจัดการ
 หนี้นอกระบบก็ต้องคงมาตรา ๓ เอาไว้ด้วย แสดงว่าที่ห้ามพูดมาทั้งหมดท่านตัดเอาโดยผลการ
 โดยการพิจารณาขังไปไม่ถึง แล้วท่านก็บอกเมื่อตัดมาตรา ๓๑/๕ ออกไปแล้วก็ต้องตัดมาตรา ๓
 ออกไป มาตรา ๓ ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งมาตรา ๓๑/๕ เอาไว้มาตรา ๓๑/๕ จึงเป็นอย่างไร
 ก็เพราะมาตรา ๓๑/๕ จะได้จัดการหนี้นอกระบบของเกษตรกรโดยคณะกรรมการ ในเมื่อ
 ท่านมีสิทธิที่จะขอขยายการจัดการหนี้เกษตรกรนอกระบบนั้น แย่งว่าทีโอเอ็มซี ทีโอเอ็มซี
 เอาแต่หนี้เสีย นี่เอาแต่หนี้ดีเข้ามา ท่านยังกล้าพูดถึงขนาดว่าการจัดการหนี้นอกระบบจาก
 กองทุนฟื้นฟูนั้นเป็นการล้ม ธ.ก.ส. ท่านยังกล้าพูดถึงขนาดนั้นก็หมยความถึงว่า เอากันชัด ๆ

คิดว่า ว่าท่านไม่เห็นด้วยที่กฎหมายฉบับนี้จะไปแก้หน้าอกระบบของเกษตรกร ท่านประสงค์เพียงประการเดียวตามข้อสังเกตของกรรมาธิการ ซึ่งผมจะอ่านให้ฟัง ท่านรู้จักว่ารัฐบาลโดยบอกว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีงบประมาณ ปฏิบัติไม่ได้ รัฐบาลไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างแท้จริง รัฐมนตรีเกษตรฯ นั่งอยู่ที่นั่นออกมาเสกคำจึกรบว่าจะปฏิบัติได้หรือไม่ได้ หรือเสนอกฎหมายขึ้นมาชู้ ๆ ในเมื่อท่านมีสมมุติฐานของท่านเองว่าเป็นกฎหมายที่ปฏิบัติไม่ได้ ไม่มีงบประมาณ รัฐมนตรีไม่มาชี้แจง มีรัฐมนตรีอยู่ที่นั่นก็ควรจะทำให้จบ เมื่อมีสมมุติฐานว่ารัฐบาลปฏิบัติไม่ได้ ไม่มีงบประมาณ รัฐมนตรีไม่ชี้แจง ท่านก็เลขตัดมาตรา ๑๑๒ ออก ท่านตัด ๑๔๐ กว่าบรรทัดให้เหลือ ๑๗ บรรทัด ผมเห็นด้วยครับ ในเมื่อท่านเป็นกรรมาธิการท่านได้พิจารณาอย่างรอบคอบ กฎหมายปฏิบัติไม่ได้ท่านก็ได้มาบอกกับสภาใหญ่ แต่ในเมื่อท่านเริ่มตั้งหลักว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรจะกระทบกลุ่มไปจนถึงหน้าอกระบบ มาตราทั้งหมดก็ตัดออกตัดเป็นอื่นไปไม่ได้ แต่ในขั้นที่ยังพิจารณาไปไม่ถึงมาตรา ๑๗ ผมขอยืนยันว่า การจัดการหน้าอกระบบเดิมมาตรา ๑๑/๘ นั้นยังมีความจำเป็น มาตรา ๑๗/๘ นั้นยังมีความจำเป็น และเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งขาดช่วย แล้วรัฐบาลอาจจะต้องตอบว่าทำได้ไม่ได้มันอีกประเด็นหนึ่ง ส่วนกฎหมายต้องเป็นไปตามนี้ก่อน และนั่นก็เพื่อเป็นการยืนยันให้ตรงตามที่ท่านประธานฯ กำลังพิจารณาอยู่ก็คือว่า มาตรา ๓ ทรัพย์สินของกองทุนที่ไปเอาของเกษตรกรมา เอาตามมาตรา ๑๑/๘ นี้ละครับ ก็คือทรัพย์สินของกองทุนที่ได้มาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คือไปเอาทรัพย์สินของเกษตรกรมาเพราะจะจัดการหนี้ให้แล้ว ท่านก็คิดใจัดขึ้นมาบอกว่าอยากอยู่ข้างเกษตรกร เกษตรกรยกขึ้นมาเป็นข้อร้องไม่ได้ก็ถูกแล้วครับ นี่ก็คือความระบอบของกฎหมาย ในเมื่อกองทุนไปใช้หนี้ให้เกษตรกรแล้ว เอาหลักทรัพย์ค้ำประกันของเกษตรกรมาแล้วจะให้เกษตรกรมาร้องอะไรอีกครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาถามว่าเกษตรกรเสียสิทธิใหม่ก็ต้องเสีย เพราะมาตรา ๑๑/๘ บอกว่า ให้กองทุนไปจัดการหนี้ให้แล้วให้เอาหลักทรัพย์ที่เกษตรกรค้ำไว้มาเป็นทรัพย์สินของกองทุน เมื่อมาเป็นทรัพย์สินของกองทุนแล้วจึงได้ตรามาตรา ๓ ขึ้นมา ว่าอย่าให้เกษตรกรที่เอาหลักทรัพย์มา มาร้องขอมายกขึ้นเป็นค้ำมาดำเนินการอีก ก็ถูกตั้งแล้วนี่ครับ ไม่ใช่ว่าจัดการหนี้ให้แล้วหลักทรัพย์เอามา ก็ไม่ได้อีก ลูกร้องอีก แล้วก็อ้างว่ากรรมาธิการเห็นใจเกษตรกรจะเสียสิทธิ ก็ต้องมีได้และมีเสียครับท่านกรรมาธิการ ที่ได้ก็คือเขาช่วยจัดการหนี้ให้คนให้เกษตรกร ก็ต้องเอาหลักทรัพย์ของเกษตรกรมาให้กองทุนเป็นคนจัดการ ในเมื่อเอาหลักทรัพย์มาจะให้สิทธิเกษตรกรยกขึ้นต่อสู้กับกองทุนอีก เอาหลักทรัพย์กลับไปอีกจะได้อย่างไร ดังนั้น มาตรา ๓ ห้ามมิให้บุคคลใดเอาอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินที่กองทุนใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ถูกต้องแล้วครับ ถ้าไม่บัญญัติไว้อย่างนั้นละครับ กองทุน

ก็จะทำแต่ไม่สิ้นสุด จ่ายเงินใช้หนี้ให้ไปแล้ว เอาทรัพย์สินมาเป็นทรัพย์สินของทุนก็ไม่ได้
อย่างไรก็ตามนะครับ ถ้าจะเห็นใจเกษตรกรจริง เพื่อกรรมวิธีการบางคนจะต้องไม่ละเลยชีวิต
ทำไม่เขาถึงตัดมาตรา ๓๑/๘ ออกไป ถ้าตัดหมด ข้อที่เห็นใจเกษตรกรจริงก็คือพรรคสองของ
มาตรา ๓๑/๘ ว่าเมื่อทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกันชำระหนี้ตกเป็นของกองทุน
แล้ว ตกเป็นของกองทุนแล้วนะครับ เกษตรกรยังจะได้รับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันนั้น
คืนไปจากกองทุน เห็นไหมครับเนี่ยครับถึงจะเห็นใจเกษตรกร คืนไปจากกองทุนโดยการเช่า
หรือซื้อ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ท่านประธานฯ ครับ ถ้ารัก
เกษตรกรจริงเห็นใจเกษตรกรจริงต้องอยู่ในข้อนี้ครับ มาตรา ๓๑/๘ พรรคสองครับ แต่
นี่ดัดแก้ไข ดัดหมดแล้วบอกว่าบทบัญญัติข้อที่ ๓ นั้น ขัดแย้ง ถ้าท่านตัดหมดแล้วก็ต้อง
ขัดแย้งเป็นธรรมดา แต่ตามความเห็นของผมเห็นว่าต้องคงไว้ ทั้งมาตรา ๓๑/๘ และมาตรา ๓
ท่านประธานฯ ครับ ผมอภิปรายอยู่ในมาตรา ๓ คิดว่าตรง ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิรัตน์ และท่านวงศ์พันธ์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ
เพราะเมื่อวันศุกร์ที่แล้วกระผมเห็นว่า อย่างไรก็ตาม ท่านประธานฯ จะต้องเชิญฝ่ายบริหาร
ก็คือกระทรวงเกษตรฯ กระทรวงการคลัง แต่กระผมคิดหวังครับ มาเฉพาะกระทรวงเกษตรฯ
เพราะปัญหาของกระผมนี้ กระผมเป็นห่วงว่าแนวคิดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จะไม่สามารถแก้ปัญหาให้เกษตรกรได้ เพราะติดปัญหาเรื่องกองทุน คิดปัญหาเรื่องเงินที่จะมา
กระผมพยายามจะขอเชิญกระทรวงการคลังเพื่อกระผมจะชี้แนะว่า เงินนี้จะเอาอย่างไร
แต่กระทรวงเกษตรฯ มากี่ครั้งท่านประธานฯ กระผมอยากให้ท่านประธานฯ ให้โอกาสท่าน
รัฐมนตรีได้ชี้แจงและยืนยันให้กับพวกกระผมและเกษตรกรว่า มีแนวคิดอย่างไรเพื่อกระผม
จะได้เป็นข้อมูลในการพิจารณา กระผมก็ขอเรียนท่านประธานฯ นะครับ อย่างไรก็ตาม
ท่านประธานฯ ครับ วันนี้อย่างไร กระผมยังอยากจะให้ท่านประธานฯ ยืนยันก็ถือว่า ต้องเชิญ
กระทรวงการคลังมาด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวงศ์พันธ์และท่านจิโรจน์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (การมาธิการ) : ขอบคุณมากครับ
ท่านประธานฯ ครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ส.ว. จังหวัดพังงา เป็นกรรมวิธีการเสียงข้างมาก
ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ บอกว่าให้พวกเราอภิปรายอยู่ในมาตรา ๓ ผมก็จะต้อง
ปฏิบัติตามนั้นนะครับ เรามาดูครับ มาตรา ๓ เขียนอย่างนี้ครับ ผมขอทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
“ห้ามมิให้บุคคลใดๆ ครอบงำความขึ้นต่อกับกองทุน” เป็นวรรคแรก ส่วนวรรคสุดท้าย วรรคสอง

ครับ “ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี” โดยสรุปตรงนี้เป็นเรื่องอายุความกับเรื่องหารบังคับคดี ตามว่ามาตรานี้เป็นเรื่องของใครกับใคร ก็คือว่าเรื่องของบุคคลใดกับกองทุน ๒ คน ไม่ใช่เรื่องของเกษตรกรโดยตรง เกษตรกรนั้นเป็นเรื่องโดยอ้อมต่างหาก เราพูดถึงเกษตรกรผมว่าน่าจะหลงทาง บุคคลใดในที่นี้คือใคร คือบุคคลที่ไม่ใช่เกษตรกร บุคคลใดในที่นี้คือบุคคลภายนอก ห้ามมิให้ยกอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุน ห้ามมิให้นำทรัพย์สินมาช้อนออกการบังคับคดี ทั้ง ๒ กรณี ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่ากรณีการบัญญัติกฎหมายเช่นนี้ นะครับ น่าจะไม่ถูกต้องด้วยหลักการ เพราะบุคคลภายนอกเขาไม่รู้ชื่อไหนอันไหนแล้วมาห้ามเขา มันถูกต้องหรือเปล่า กองทุนเป็นสถาบันการเงินอันหนึ่ง ธนาคารของรัฐ ธนาคารของเอกชนก็เป็นสถาบันการเงินอันหนึ่ง เจ้าหนี้ก็เป็นบุคคลคนหนึ่ง สถาบันการเงินอื่น ๆ รัฐหรือเอกชนก็ตาม ทุกคนมีสิทธิที่จะยกอายุความขึ้นต่อสู้ได้ แต่กองทุนเราก็กังจะสร้างให้เป็นอภิสิทธิ์ชนไม่ให้ยกอายุความขึ้นต่อสู้ อย่างนี้ถูกหรือเปล่าครับ ด้วยเหตุนี้เองนะครับ ผมจึงบอก ถ้าจะอยู่ประชาธิปไตยก็ต้องอย่าเป็นอภิสิทธิ์ชนกัน กองทุนนี้เมื่อโอนหนี้มาแล้วนะครับ ประมาณ ๖ แสนล้านบาท โดยประมาณอาจจะ ๕ แสนล้านบาท ๖ แสนล้านบาท ผมไม่ทราบ ลองคิดดูครับ กองทุน ๕ แสนล้านบาท เป็นอภิสิทธิ์ชน เรายะเขาอย่างนั้นหรือเปล่าครับท่านประธานฯ ครับ ผมก็ขอใช้ความคิดเห็นไว้เพียงแค่นี้ครับ ถ้าเราเอาที่ไม่เป็นไรแล้วสำหรับผม นั่น ผมไม่ยอมรับ ชอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เราจะพูดกันถึงมาตรา ๑ แต่ผมอยากขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ท่านครับ กระผมไม่เคยเห็นมีการแก้ไขกฎหมายฉบับไหนของคณะกรรมการต่าง ๆ เหมือนกับกรณีแก้ไข กฎหมายฉบับนี้ครับ เรียกว่า แก้ไขกันอย่างช้าเย็น ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ กฎหมายฉบับนี้นั้นนะครับ เป็นกฎหมายของพี่น้องประชาชนชาวเกษตรกร แต่ทำไมถึงแก้กันขนาดนี้ จนไม่เหลืออะไรเลย ท่านประธานฯ ครับ มีแต่การกล่าวอ้างว่า กฎหมายฉบับนี้นั้น ไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน กระผมไม่แน่ใจว่า ท่านผู้พูดนั้น พูดคิดหรือพูดถูกกันแน่ ถ้าไม่เป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชนจริงแล้วท่านครับ แล้วทำไมครับ พี่น้องประชาชนเขาไม่พอใจ มาตีกันหนึ่ง ๆ คน เขาต่อสู้กันมา ท่านประธานฯ ครับ กระผม ไม่อยากพูดมาก ริชชอนอีกสักหนึ่งยกอนจะเข้ามาตรา ๑ แล้วนั้นนะครับ ท่านประธานฯ ครับ เกษตรกรของเรานั้นมีความยากจน ฐานะลำบากเหลือเกินครับ ที่สำคัญนะครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีความจำเป็นที่ต้องพูดข้ายในสภาแห่งนี้ต่อหน้า

ฯลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งท่านให้เกียรติมานั่งอยู่ตลอดเวลาด้วยครับ ท่านาประธานฯ ครับ ที่นั่งเกษตรกรของเรานั้นอยู่ได้เพราะที่ดินครับ ถ้ารัฐบาลไม่สนใจเรื่องที่ดินแล้ว ไม่มีเงินไปช่วยเหลือเกษตรกรแล้วนั้น ประชาชนจะอยู่ได้อย่างไร ค่อยไปใครจะปลูกข้าวให้เรากินครับ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓ นั้นะครับ เป็นมาตราที่ไม่ยกอายุความขึ้นมาต่อสู้กับเกษตรกรนั้น ก็เพื่อที่จะช่วยเหลือคนจนครับ ช่วยคนจนอย่างไรครับ ช่วยคนจนก็คือหมายความว่า เช่นอายุความ ๑๐ ปี ถ้าเราเอาเข้ามา ประชาชนตายครับ รามฎรและประชาชนนั้น นำส่งสารครับ กระผมนี้อยู่กับพี่น้องประชาชน อยู่กับเกษตรกรมาตลอดเวลา ได้เห็นความทุกข์ยาก รายได้ต่อหัวแต่ละปีนั้นนะครับ ไม่ถึงหมื่นบาทครับ นำส่งสารที่สุดเพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จะไม่ประโยชน์ก็ไม่ได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเจ้าผ่านมาแล้ว เขาได้เห็นใจพี่น้องเกษตรกร ก็เห็นใจแหละครับ ความหวังใจของคณะกรรมการนั้น ห่วงใยกลัวจะสูญเสียดอกเงินของประเทศชาติ แต่ท่านครับ เงินของประเทศชาตินั้น ใครก็ต้องหวัง ใครก็ต้องรัก แต่การที่เราจะหยิบยื่นเงินให้แก่พี่น้องเกษตรกรนั้น มันจะมีให้หรือครับ ในเมื่อเขาเป็นคนที่ลำบากเราสามารถช่วยได้ครับ กระผมนี้ไม่ใช่เห็นแก่เกษตรกรอย่างเดียวครับ แม้กระทั่งบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย กระผมก็สนับสนุนครับ กระผมต้องสนับสนุนในด้านการเศรษฐกิจของประเทศ เดียวนี้วิกฤติของชาติครับ ประเทศชาติเรากำลังอยู่ในห้วงวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ เรามีความจำเป็นที่จะต้องช่วยทั้งผู้ประกอบการรายทุน กระผมก็ส่งเสริม ค่อยไปพูดถึงกระผมก็จะต้องสนับสนุน และพี่น้องเกษตรกรนั้น กระผมก็ต้องสนับสนุนเป้าหมายของผมนั้น และคิดว่าคงจะมีสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยที่เห็นประโยชน์ของแผ่นดินที่จะต่อสู้เพื่อพี่น้องประชาชน ค่อยไปเพื่อเศรษฐกิจของเรา เรานั้นแข่งแข่งขันกับต่างประเทศมาหลายประเทศเริ่มฐานะยากจนเหมือนเรา เดียวนี้เขาไปไหนหมดแล้ว แต่เรายังมาแว่วแว่วกันอยู่ มาแว่วไม่ช่วยเหลือกันอยู่ ควรจะช่วยก็ต้องช่วย ฯฯ นายกรัฐมนตรี คอกระตือรือร้น ชินวัตร ท่านต่อสู้เพื่อประชาชน เรื่องเงินเรื่องทองผมว่ารัฐบาลต้องหางานได้

ประธานวุฒิสภา : ขอให้เข้าประเด็นครับ

นายจิโรจน์ ชาติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : เพราะฉะนั้นไม่ว่ามาตรา ๓ หรือ มาตราไหน ๆ ผมขอสนับสนุนให้คงอยู่ และขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้เพื่อพี่น้องประชาชนชาวเกษตรกรของเรา ส่วนจะผ่านวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ หรือจะส่งกลับไปรัฐบาลพิจารณาใหม่ เสนอใหม่ แต่ผมขอยืนยันว่าผมไม่ยกให้มีการแก้ไข ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณครับ ขอให้ตรงประเด็นหน่อยครับ คุณสงวน นันทชาติ และคุณสมบูรณ์นะครับ เชิญท่านสงวนก่อนครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ผมได้ฟังทั้งสองฝ่ายก็มีเหตุผลดีกัน แต่ผมขอทราบเรื่องว่าปัญหาของเกษตรกรนั้นคงเป็นปัญหาอันยิ่งใหญ่ของชาติบ้านเมือง เพราะว่าคนประมาณ ๖๐ - ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศเป็นเกษตรกรที่รัฐเสนอกฎหมายนี้ผมผมเข้าใจว่า เจตนารมณ์ของรัฐบาลก็คงอยากแก้ปัญหาภาคนี้ ก็คือเกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ถ้าแก้ปัญหาของเกษตรกรได้ ก็เหมือนกับแก้ปัญหาทุก ๆ อย่างของชาติได้ ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้ของท่านทั้งหลายช่วยกันพิจารณาให้ดีกว่า เป็นประโยชน์กับเกษตรกรที่แท้จริงหรือว่าเป็นไม่ประโยชน์กับเกษตรกร ผมขอยืนยันว่าผมค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ท่านสมพงษ์ สระกวี ท่านลำพอง และท่านจิโรจน์ว่าปัญหาของชาตินั้นหลักใหญ่ก็คือเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ดังนั้นในมาตรา ๓ โดยเจตนารมณ์ของผู้ร่างนั้นถ้าอ่านให้ถี่ ๆ ตามความเห็นของผม ผมว่าเป็นหลักประกันแก่กองทุน ไม่ได้เป็นประโยชน์กับเกษตรกรเท่าไร แต่เป็นหลักประกันให้กองทุนซึ่งใครจะไปบอกอายุความต่อผู้กองทุนไม่ได้ เป็นหลักประกันให้กองทุนที่จะดำเนินกิจการนี้ให้กันไปโดยรทเร็นและระยะเวลาอันยาวนาน ถ้าหากท่านทั้งหลายมาพิจารณาถึงมาตรา ๓๗/๘ จะเห็นได้ชัดเจนว่า จะสัมพันธ์กันทำให้หลักประกันกองทุนเพื่อจะไม่ให้มีใครไปยกเลิกอายุความหรือฟ้องร้องใช้บังคับคดีกับทรัพย์สินที่เอามาอยู่ในกองทุนนี้ อันนี้เจตนารมณ์ของผู้ร่าง ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นหลักประกันให้แก่กองทุน ก็คือความปลอดภัยของหลักทรัพย์สินที่จะนำมา ดังนั้นขอท่านทั้งหลายได้ช่วยพิจารณามาตรา ๓๗/๘ พรรคสอง เขาจะบอกว่า “จะได้รับทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันคืนไปจากกองทุนโดยการเช่าซื้อ หรือซื้อ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข” การเช่าซื้อคือในการซื้อของเกษตรกรผมว่าใช้เวลานานเพราะเป็นหนี้คู่ผูกมัด ไม่มีปัญญาที่จะซื้อได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นการบังคับก็ดี กติการฟ้องร้องก็ดีเขาจึงไม่อยากให้มี ผมว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้คงจะให้เกษตรกรใช้ระยะเวลาอันยาวนานมากที่สุดจะซื้อหรือเช่าซื้อหลักทรัพย์สินจากกองทุน ที่นี้พรรคสามท่านจะเห็นว่า “ให้คณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันชำระหนี้ สดหนี้ปลดหนี้ให้แก่เกษตรกรได้”

ประธานวุฒิสภา : เรากำลังอยู่ในมาตรา ๓ นะครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : มันเชื่อมโยงมาที่นะครับ เพราะว่ามาตรา ๓ เป็นหลักประกันทำให้กองทุนใช้ระยะเวลาอันยาวนานให้เกษตรกร ซึ่งเอาอายุความยกขึ้นต่อสู้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยว่า มาตรา ๓ ควรจะมีและเป็นหลักประกันให้แก่กองทุนด้วยขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านสงวน นันทาติ ศรีรับ ของเชิญท่าน
สมบูรณ และต่อด้วยท่านนิเวศศรี

นายสมบูรณ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม สมบูรณ ทองบุราณ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยศรีรับ ท่านประธานฯ ศรีรับ กระผมยัง
เห็นว่ามาตรา ๓ เป็นหัวใจศรีรับ เป็นความจำเป็นของกองทุนที่จะให้กลุ่มบุคคล เราต้องแยกว่า
กองทุนแบ่งเป็น ๒ ส่วนศรีรับท่านประธานฯ การปกครองก็แบ่งเป็น ๒ กลุ่มเหมือนกัน คือ
กองทุนจริง ๆ ท่านนายกฯ เป็นประธานศรีรับ หลังจากนั้นก็มีอนุกรรมการระดับจังหวัด
แต่ขณะเดียวกันคำว่า “บุคคล” ตรงนี้หมายความว่า เขาเป็นองค์กรเกษตรกร องค์กรเกษตรกร
มี ๒ อย่างศรีรับท่านประธานฯ ศรีรับ ประเภทที่หนึ่งก็เป็น

ประธานวุฒิสภา : ศรีรับ ๆ ขอบคุณมากศรีรับ เลี้ยวศรีรับ ขอเชิญท่านอุทัย
อดทนออกห้องประชุมศรีรับ ท่านอุทัยศรีรับขอเชิญออกนอกห้องประชุมศรีรับ ท่านนั่งได้เฉพาะที่
กรรมาธิการศรีรับ ขอโทษคุณสมบูรณศรีรับ เชิญคุณสมบูรณต่อศรีรับ

(นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ ได้ออกไปจากห้องประชุม)

นายสมบูรณ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ศรีรับ คำว่า
บุคคลในกฎหมายข้อ ๓ หมายถึงว่า องค์กรเกษตรกร คำว่า องค์กรเกษตรกร ก็แบ่งเป็น
๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ เป็นนิติบุคคล ส่วนประเภทที่ ๒ เป็นกลุ่มบุคคล ซึ่งกฎหมายเขียนไว้
บอกว่า หมู่บ้านใดที่จะมาเป็นสมาชิกองค์กรครั้งนี้ต้องมีรวมกัน ๕๐ คนศรีรับท่านประธานฯ
เวลาเขาจะไปขอปลดหนี้จากนายทุน หนี้ในระบบศรีรับ ร้อยละ ๖๐ บาทต่อไร่ยกย่องนี้ ก็แสดงว่า
๕๐ คนในหมู่บ้านเห็นด้วยพร้อมกันศรีรับท่านประธานฯ ศรีรับ หลังจากเห็นด้วยเสร็จทาง ๕๐ คน
ก็ไปขอกู้เงินจากกองทุน กองทุนก็ให้กู้ไป กู้ไปเสร็จถามว่าที่ น.ส. ๑ เป็นของใครศรีรับ
ท่านประธานฯ ศรีรับ ก็เป็นของกองทุนแหละศรีรับ แต่ตามกฎหมายเขียนไว้บอกว่า ถ้าการ
ครบครองประจำปี น.ส. ๑ ปีเดียวเป็นของนาย ก เลยศรีรับ เพราะนาย ก ทำประโยชน์แล้ว
ขณะเดียวกันศรีรับ ถ้าเป็นโฉนดศรีรับท่านประธานฯ ถ้าเป็นโฉนดนาย ก ทำไป ๑๐ ปีศรีรับ
ปีที่ ๑๑ กลายเป็นของนาย ข นะศรีรับ ฟ้องศาล ศาลก็บอกว่าเป็นที่นาย ก แต่กองทุนเขียนไว้
รอบคอบมากศรีรับบอกว่า ท่านได้ที่ น.ส. ๑ ไปแล้วโฉนดไปแล้วนี้ศรีรับจะทำ ๒๐ ปี ๓๐ ปี
ก็แล้วแต่ศรีรับท่านประธานฯ ศรีรับ ที่ตรงนี้ก็ยังมีของกองทุนอยู่ แต่ถามว่าที่ตรงนี้
ดีตรงไหน ท่านประธานฯ ดีตรงที่ว่าค่าเช่าถูก ตรงนี้ โฉนดที่เกษตรกรมีสิทธิจะเป็น ไทยได้
นะศรีรับ เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนท่านประธานฯ ว่า กฎหมายตัวนี้จึงมีความจำเป็น เป็นประโยชน์
ต่อเกษตรกรศรีรับ ขอขอบคุณศรีรับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านนิเวศ และที่ท่านสันติภาพครับ
ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาครับ ในเรื่องมาตรา ๑ มีอยู่ ๒ ววรรค ผมจะขอพูดถึงวรรคที่สองก่อนคือ
ที่พูดถึงเรื่องที่ว่าทรัพย์สินของกองทุนไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีนะครับ ซึ่งอันนี้
จริง ๆ กองทุนฟื้นฟู อันนี้เป็นกองทุนพิเศษ ซึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นหน่วยงานของรัฐก็ได้
ซึ่งอันนี้ผมอยากจะให้คงวรรคนี้ไว้ว่า “ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการ
บังคับคดี” เพราะในการบริหารจัดการกองทุนในอนาคต ถ้าเกิดมีการฟ้องร้องขึ้นมา
ทรัพย์สินกองทุนอาจจะถูกยึดไปได้จนครบด้วยคำสั่งศาล ซึ่งอันนี้อาจจะเรียนให้ทางท่าน
กรรมาธิการที่เห็นห่วงนะครับว่า กองทุนนี้จะเป็นอภิสิทธิ์หรือไม่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วกองทุนนี้
ก็เหมือนกับกองทุนอื่น ๆ ที่รัฐบาลเคยตั้งขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบ
สถาบันการเงินนะครับ ซึ่งอยู่กับธนาคารแห่งประเทศไทยก็มีชื่อความอันนี้อยู่นะครับ ยกวัน
การบังคับคดี นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐหลาย ๆ หน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาพิเศษ ไม่ว่าจะเป็น
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ ปตท. ก็ตาม ก็จะมีชื่อความอันนี้คู่กันทีเดียว
เพราะฉะนั้นเห็นว่าการเขียนกฎหมายที่เป็นมาตรฐานมาตลอดในวรรคสอง ส่วนในวรรคหนึ่งว่า
ด้วยการยกอายุความขึ้นต่อสู้กับกองทุน จริง ๆ แล้วในตอนแรกทีเดียวผมไม่ค่อยสบายใจนัก
นะครับที่จะให้กองทุนมีอภิสิทธิ์ในเรื่องอายุความ เพราะ

ประการที่ ๑ เป็นเรื่องที่เกิดหลักการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่
จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้รับสิทธิในเรื่องอายุความ

ประการที่ ๒ เมื่อไปดูในมาตรา ๑๑/๕ ที่กำหนดให้หลักประกันที่เกษตรกร
มีอยู่กับสถาบันการเงินอื่น เมื่อกองทุนได้ชำระหนี้แทนแล้วก็ให้หลักประกันนี้กลับไปเป็น
ของกองทุน ซึ่งในหลักการว่าเป็นหนึ่งนอกระบบ ในระบบนี้ผมเห็นด้วยที่จะให้มีการช่วยเหลือ
แต่ว่าในเรื่องที่จะให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเกษตรกร เมื่อทางกองทุนได้ชำระหนี้แทน
และให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุนนะครับ ซึ่งหมายความว่า เป็นการตัดเรื่องมือเรื่องไม้
ของเกษตรกรในการที่จะประกอบเกษตรกรต่อไป ซึ่งอันนี้ผมได้ขอแปรญัตติไว้ว่า คงให้
ทรัพย์สินนั้นเป็นแค่หลักประกันกับกองทุนต่อไปเท่านั้น ส่วนกรรมสิทธิ์ก็ยังเป็นของทาง
เกษตรกรผู้นั้นอยู่ แต่อันนี้จะเห็นประเด็นที่จะคุยกันต่อไปนะครับ อันนั้นเป็นเหตุผลว่าทำไม
ผมไม่ค่อยสบายใจนัก เพราะจะให้ให้มีอภิสิทธิ์ในเรื่องอายุความ แต่ว่าเมื่อมาดูเหตุผลอื่น ๆ แล้วว่า
ถ้าหากเราให้กองทุนรับโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินต่าง ๆ มาเป็นของกองทุนในอนาคต ซึ่งจะ

มือผู้บงการ โดยเฉพะอย่างยิ่งด้านที่เป็นที่ดินก็มีอยู่ทั่วประเทศ ผมเกรงว่าทรัพย์สินของกองทุนจะไม่เพียงพอในการที่จะดูแล ไปกันแล้ว ไปทำอย่างไรก็ได้แสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง เพื่อไม่ให้มีการครอบครองปรปักษ์ได้คงยากลำบาก เพราะฉะนั้น โอกาสที่ทรัพย์สินของกองทุนที่จะได้มาในอนาคตจะถูกครอบครองปรปักษ์ได้ก็มีสูง เพราะฉะนั้นทรัพย์สินของรัฐเองก็จะสูญเสียไปในอนาคต เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้คงมาตรฐานไว้ในเรื่องการยกอายุความขึ้นต่อสู้

อีกประการหนึ่งที่อยากจะเรียนชี้แจงก็คือว่า ที่เกรงว่าจะช่วยสถาบันการเงินในเรื่องอายุความผมเข้าใจว่า สิ่งที่จะโอนมาจากสถาบันการเงินก็คือหลักประกัน ไม่ใช่เป็นตัวกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้น เพราะฉะนั้นสถาบันการเงินเองไม่ได้ประโยชน์อะไรเพิ่มขึ้นจากการที่กองทุนจะยกอายุความขึ้นต่อสู้ ในทางกลับกันนะครับ การที่จะทำให้ทรัพย์สินตัวนั้นปลอดภัยจากการต่อสู้เรื่องอายุความก็จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรในระยะยาวครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพและท่านนิพนธ์ วิศิษฐยุทธศาสตร์ ต่อครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (ผ่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ผมฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการวิสามัญฯ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า คณะกรรมการอย่ากล่าวหาว่าเงินไม่มี ท่านมีใช้รัฐบาล มีใช้หน้าที่ของท่านด้วยซ้ำ ถ้าทำตัวเป็นรัฐบาลเสียเองจริงๆ เพราะผมเห็นว่าท่านนั้นหวังดี ผมไม่เถียงครับท่านประธานฯ แต่ว่าการไปกำหนดว่ารัฐบาลมีสตางค์หรือไม่ รัฐบาลจะดำเนินการได้หรือไม่ ผมว่าเราพิจารณาท่านนั่นเอง ไม่ใช่พิจารณาเงิน ผมรู้ความห่วงใยของท่านดี แต่เป็นคนละเรื่องกันครับ

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธานฯ ผมเชื่อว่าการที่รัฐบาลเขาเสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาได้ เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓ ที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ถ้ารัฐบาลเองไม่พร้อม พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูเกษตรกรนี้แหละครับ ถ้าไม่ดีรัฐบาลคงไม่เสนอหรือครับท่านประธานฯ ๒ รัฐบาลแล้ว รัฐบาลที่ ๒ พอเข้ามาปั๊บก็เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกร น่าจะเป็นประโยชน์แก่คนซึ่งทำงานทางด้านกรเกษตร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เขาถึงเสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานฯ ว่า กระบวนการพิจารณาของกฎหมาย รัฐบาลเองย่อมรู้ว่า กฎหมายฉบับนี้จะสอดคล้องกับนโยบายที่เขาแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือไม่ ตามมาตรา ๒๑๑ และมีผลปฏิบัติไปตามมาตรา ๒๑๒ หรือไม่ ผมว่ารัฐบาลรู้เห็นใหม่ครับ ในมาตรา ๒๑๑ ผมไม่อยากจะพูดแต่ว่าให้เห็นว่า คณะรัฐมนตรีก็มาเข้าบริหาร

ราชการแผ่นดินจะต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา เพราะฉะนั้นในมาตรา ๒๕๒ บดกว่า ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้เป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ผมอยากจะเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพว่า ประชาชนจะได้ประโยชน์หรือไม่ รัฐบาลเองก็อาจจะทราบ แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๓ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพผ่านไปทางรัฐมนตรี รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง แม้ท่านจะฟังอยู่หรือไม่ก็ตาม ถ้ามองในแง่ที่เกี่ยวข้องในมาตรา ๓ แน่นนอนครับท่านประธานฯ หนีไม่พ้นที่จะเกี่ยวข้องไป มาตรา ๓๑/๕ มาตรา ๓๑/๑๐ แต่ในส่วนตัวครั้งนี้ผมไม่อยากจะคณะกรรมการไปฟังถึงวง ด้วยเหตุผลว่าถ้าการแก้ไขนี้ มาตรา ๓๑/๕ ซึ่งมีใช้หนึ่งในระบบ หรือเป็นหนึ่งซึ่งส่งเสริมจากโครงการของรัฐก็ตาม แต่ถ้าประชาชนไปสู้หนึ่งมาร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ แต่ในขณะที่เดียวกัน เมื่อนำเข้าสู่โครงการ กระบวนการตรวจสอบมีครบท่านประธานฯ มีคณะกรรมการอยู่ในส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องก็คือว่า เมื่อมีคณะกรรมการมาตรวจสอบครั้งนี้ หนึ่งซึ่งเป็นหนึ่งซึ่งทำกันเอง หนึ่งซึ่งจะคิดว่าจะโกงคณะกรรมการก็ตาม คงไม่ผ่านง่าย ๆ นะครับ ผมเห็นด้วยในตรงนี้ว่า ถ้าประชาชนจะเอาที่ตัวเอง เอาที่ดิน เอาอะไรไปไว้ดอกกร้อยละ ๒๐ แต่เมื่อมีคณะกรรมการมีการแก้ไขปัญหานี้แทนครกรับเข้าสู่ระบบ ดอกเบี้ยลดลง ผมว่าประชาชนได้ประโยชน์ เกษตรกรได้ประโยชน์ ถ้าตอบครั้งนี้หนีไม่พ้นเลย เพราะฉะนั้นถ้าท่านดูนะครับ มาตรา ๓๑/๑๐ เขียนชัด ในขณะที่เดียวกันถ้าเป็นหนึ่งมีใช้หนึ่งในระบบ และหนึ่งที่มีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ขอรับสนับสนุนจากกองทุน ผมว่าถ้าเกษตรกรมีหนี้สินแล้วต้องรับภาระตรงนั้น ในพรรคสองนอกเลขครับว่า ต้องขึ้นทะเบียนและมีคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เขารอบคอบไว้ กระบวนการตรวจสอบการกลั่นกรองไว้ตั้งมากมาย แต่ผมไม่ทราบทำไมคณะกรรมการวิสามัญนี้ต้องไปห่วงถึงขนาดนั้น ผมว่าถ้าการจะแก้ไขนี้ให้เกษตรกรทั้งที่ไม่ใช่จำเป็นต้องหาเลี้ยง ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อเกษตรกรและคนทั้งประเทศที่ทำเกษตรกร ผมเชื่อรัฐบาลไม่กล้าที่จะเอากฎหมายฉบับนี้มาถ้าเขาคิดว่าเขาทำไม่ได้ ถ้าทำไม่ได้รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อ ๑๕๑ แน่นนอนครับเป็นเรื่องของรัฐบาลที่จะต้องดูแล เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนไปยังเพื่อนสมาชิก ที่เคารพว่า สิ่งใดก็ตามที่ประชาชนส่วนมากของประเทศที่จะได้รับการแก้ไขและบรรเทา ผมว่าให้ไปเถอะครับ อย่าไปฟังพะวงแล้วเราอย่างตัว แล้วในขณะที่เดียวกันเรามีหน้าที่ในการตรวจสอบ กลั่นกรองกฎหมายก็ตาม แต่กฎหมายฉบับนี้เราตรวจสอบในแง่ของกระบวนการว่า จะมีการทุจริตในกระบวนการตรงนั้นหรือไม่เท่านั้นเอง เราดูครับ แต่ในขณะที่เดียวกันกฎหมายที่รัฐบาลเสนอมาและคิดว่าจะเป็น

ประโยชน์กับคนทั้งประเทศ รัฐบาลต้องรับผิดชอบ ผมเชื่อมั่นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ก่อนสุดท้ายผมขออาจจะกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ และผ่านไปยังรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกฯ ว่า สิ่งใดก็ตามถ้ามันแก้ปัญหาของเกษตรกรที่จะต้องรับภาระดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ จากนอกระบบและมาเข้าสู่ระบบโดยมีหลักทรัพย์สินมาเป็นหลักประกัน เพราะฉะนั้น ในมาตรา ๓ ท่านประธานฯ เห็นไหมครับว่า เขาจะโยกโยไปเป็นมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ ในขณะที่เดียวกันเมื่อแก้ไขใหม่ให้ลูกหนี้ ให้เกษตรกรเสร็จ แทนที่จะแบกดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ มาเข้าสู่กระบวนการดอกเบี้ยที่คณะกรรมการกำหนด พอเข้าสู่ระบบปีบเอาทรัพย์สินทั้งหมดมาไว้ที่กองทุน เน้นนอนครับ มาตรา ๓ จะต้องมีว่า คุณห้ามมียึด ห้ามมีการบังคับคดี แล้วคุณไม่สามารถที่จะมาดำเนินการทรัพย์สินอันนี้ได้ เพราะนี่คือทรัพย์สินของลูกหนี้มาเข้าสู่กองทุนแล้ว กระบวนการมันครอบคลุมและโยกโยไว้ให้สำหรับที่จะรักษาผลประโยชน์ ไม่ใช่พอเข้ามาสู่กองทุนเสร็จพอถึงเวลาไหนใครจะยึดทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้าผมออกกฎหมายผมก็คงไม่ออกกฎหมายอย่างนี้ครับ ถ้าอย่างนี้รัฐบาลแจ้ง คุณมีเงินล้าน ๆ บาทคุณก็อยู่ไม่ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดเมื่อแก้ไขลูกหนี้เสร็จ หลักประกันของลูกหนี้มาเข้าสู่กระบวนการจะต้องออกกฎหมายคุ้มครอง ในมาตรา ๓ ท่านเห็นไหมครับว่า ทรัพย์สินของกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ใครจะยกเอาความมาต่อผู้ใดตรงนี้เป็นเรื่องซึ่งเรแก้ไขปัญหานี้ให้ลูกหนี้ของเกษตรกร แต่เราก็ต้องคุ้มครองทรัพย์สินของเกษตรกร เพราะอย่างน้อยที่สุดตรงนี้ทรัพย์สินนี้ก็เป็นเรื่องของกองทุน เป็นเรื่องซึ่งจะต้องกระบวนการออกกฎหมายต้องคุ้มครองไว้อย่างนี้ ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีแล้วครับ อาจจะนำร่องให้ชัดเจนเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล และเป็นเรื่องที่รัฐบาลเองจะต้องแก้ไขหนี้ของเกษตรกร ผมเชื่อก่อนสุดท้ายว่า ๒ รัฐบาลแล้วครับ ถ้ารัฐบาลคิดใหม่ทำใหม่ไม่เห็นดีเห็นงามว่ากองทุนฟื้นฟูเกษตรกรสามารถแก้ไขปัญหาหนี้เกษตรกรได้ก็คงไม่เสนอมาเช่นครับ มีเหตุผลอะไรที่เสนอมาให้รทสท ให้พวกผมมาเถียงกันทำไม ผมคิดอย่างนี้เช่นครับ ขอพระคุณครับท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญฤดี วุฒิชัย ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เนื่องด้วยได้อภิปรายมาสมควรแล้วในมาตรา ๓ ผมจะเรียนถามที่ประชุมเลยว่า จะคงไว้ตามร่างเดิมหรือจะเปลี่ยนแปลงไปตามมติของกรรมาธิการ ท่านเห็นแย้งกันอย่างไรไหมครับ เชิญท่านพนัสครับ

นายพนัส ทักษิยานนท์ (ตาก) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมพนัส ทักษิยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก กระผมเห็นแย้งครับ กระผมขออภิปรายต่อครับ ท่านประธานฯ จะอนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรตง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อภิปรายต่อได้ไหมครับ เชิญครับ

นายพนัส ทักษิยานนท์ (ตาก) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ กระผมใช้เวลาสั้น ๆ นิดเดียว คือกระผมเห็นว่า มาตรา ๓ นี้ก็เหมือนอย่างเหตุผลที่สมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ตรงไปตรงมาก็เกี่ยวข้องกับตั้งแต่มาตรา ๓๗/๕ มาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ เกี่ยวโยงกันแน่ เพราะมาตรา ๓ นี้ข้อใหญ่ใจความก็คือ ไม่ต้องการที่จะให้ลูกหนี้ซึ่งกองทุนใช้หนี้ให้แล้วแล้วแล้วและหยิบออกอายุความขึ้นมาต่อผู้และที่สำคัญก็เป็นการเผื่อไว้ว่านี่คือระบบขอประทานโทษใช้ภาษายังกฎหมายหนึ่งระบบเรดเทป (Red tape) ระบบราชการ แล้วเป็นกองทุนก็ต้องเป็นระบบราชการ อาจจะมีการล่าช้าขึ้นมาจากอายุความขาด เพราะฉะนั้นกระผมเองคิดว่าในเมื่อเชื่อมโยงกันเช่นนี้แล้วกระผมเองก็ได้เสนอขอแปรญัตติให้ตัดตั้งแต่มาตรา ๓๗/๕ มาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ อะไรออกไป แล้วกระผมไม่เห็นด้วยในการที่จะให้กองทุนเข้าไปปรับชำระหนี้แทนเกษตรกร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนึ่งในระบบ ๒ ประเภท คือจากสถาบันการเงิน สถาบันเกษตรกรและหนี้นอกระบบ โดยเฉพาะหนี้นอกระบบนั้น กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อทั้งเจ้าหน้าที่และเกษตรกรที่เป็นลูกหนี้จริง แต่ก็เป็นที่เกษตรกรซึ่งมีหลักทรัพย์ที่ค่อนข้างจะมีฐานะมีทรัพย์สินสามารถเป็นหลักประกันได้ แต่กระผมเองเห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้รับประโยชน์อะไรจากกฎหมายฉบับนี้ แล้วผู้ที่เสียประโยชน์ก็คือผู้ที่ไม่ใช่เกษตรกร เพราะเงินที่จะเอาไปใช้ให้กันเจ้าหน้าที่ก็คือเงินภาษีอากรของรัฐบาลซึ่งก็เก็บไปจากประชาชนทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่ได้ประโยชน์เลย ผู้ที่จะต้องเสียประโยชน์เลยก็คือบรรดาประชาชนที่ไม่ใช่เกษตรกร แล้วกระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ถึงจะมีประโยชน์กับเกษตรกรก็มีเฉพาะในวงจำกัดเท่านั้นเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้กระผมจึงเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ให้ตัดมาตรา ๓ นี้ออกไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรตง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อดิโพธิ์ สมาชิกวุฒิสภา เรื่องนี้กระผมได้ให้ความเห็นไว้ตั้งแต่ในคราวที่แล้วว่ากระผมไม่เห็นด้วย ก็ขอพูดเป็นครั้งเดียวก็แล้วไป ทีนี้ถ้าท่านประธานฯ จะให้โหวต

กระผมขอเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการ คือในความเข้าใจกระผม กระผมเข้าใจว่า
 จริงอยู่ตำแหน่งที่โหวตที่ลงคะแนนเป็นมาตรา ๓ ก็ตาม แต่ถ้ามตรา ๓ เรื่องอายุความพินกลับ
 ขึ้นมาตามร่างเดิม กระผมเข้าใจว่ามาตราอื่น ๆ ต้องพินมาหมดเพราะเป็นหนึ่งเดียวกัน
 การโหวตมาตรา ๓ ก็เท่ากับยืนยันว่าให้มีกองทุนที่จะโอนหนี้ชาวบ้านเข้ามา เสร็จแล้วก็รับต่อว่า
 หนี้ที่จะโอนมาคืออะไร ก็คือหนี้ ๓ อย่างนั้น ก็ต้องตามมาทั้งหมด เพราะฉะนั้นการโหวตอันนี้
 จริงอยู่น่าจะโหวตมาตรา ๓ แต่มีสื่อการโหวตหัวใจของร่างพระราชบัญญัตินี้เลยว่าจะไปทางไหน
 ถ้าโหวตออกมาจนมาตรา ๓ ไว้ มาตราอื่นนั้นก็ต้องคงไว้ ๆ ตลอด โหวตกันไป ๑๐๐ ครั้งก็สิ้นมาหมด
 เรียนถามท่านประธานคณะกรรมการ กระผมเข้าใจขำนี้ถูกหรือเปล่า เมื่อกระผมจะได้รับความ
 สำคัญของการลงคะแนนในครั้งนี้ ขอเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการผ่าน
 ท่านประธานฯ ครับ ถ้าจะอนุญาต ขอบทคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไรสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 มาตราใหม่ไม่ได้อภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไรสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมการครับ

นายประทีป ชาติสิมา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม ประทีป ชาติสิมา ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอเรียนชี้แจงก่อน
 ต่อคำถามของท่านอาจารย์แก้วสรร อติโพธิ์ สักหนึ่งครั้งครับ คือมาตรา ๓ นี้เป็นมาตราที่
 จำกัดสิทธิของบุคคล บุคคลในที่นี้ไม่ใช่หมายความว่าเกษตรกรเพียงคนเดียว อาจจะเป็นท่าน
 สมาชิก บางท่านที่นั่งอยู่ในสถานีก็ได้ ซึ่งถ้าหากว่าท่าน ไปเกี่ยวข้องกับผูกพันอยู่กับทรัพย์สินที่
 จะต้องโอนเข้าไปกองทุนนั้น ท่านจะยกอายุความของท่านต่อผู้ไม่ได้ ท่านจะยกอายุความ
 ต่อผู้ไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ท่านนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกองทุนและเกษตรกรเลย แต่กฎหมายนี้มาคัดสิทธิ
 ท่านในฐานะเป็นบุคคลภายนอก อย่างนี้เขาเรียกว่ากฎหมายรอนสิทธิของบุคคลนั้นครับ
 เพราะฉะนั้นครั้งนี้ด้วยความตระหนักถึงตรงนี้ถึงได้คัดออก และกฎหมายฉบับนี้มีเมื่ออายุ
 ความเข้ามาครอ แต่การจัดการแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติ บสท. นะครับ คือ บสท. มีอายุ
 การจัดการว่าเสร็จสิ้นเมื่อไร แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีอายุความ ไม่มีอายุจัดการ ได้
 ตลอดคราที่มีร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่ เพราะฉะนั้นแนวทาง ที่ศึกษาในการจัดการหนี้สินของ
 เกษตรกรนี้กรรมการจึงมองเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่พร้อมแต่ผู้ที่ช่วยที่จะจัดการ
 หนี้สินของเกษตรกรให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยเฉพะอย่างยิ่งหากหนี้สินอยู่ที่สถาบัน

การเงิน เกษตรกรหรือบุคคลภายนอกยังมีสิทธิที่จะขอยกอายุความต่อสู้ได้ ในการบังคับคดีจากทรัพย์สินของเกษตรกรก็สามารถที่จะขอยกการต่อสู้ของเกษตรกรขึ้นได้ แต่พอโอนเข้ามาสู่กองทุนคดีสิทธิเกษตรกร คดีสิทธิบุคคลภายนอกในการที่จะขอยกอายุความต่อสู้ กระผมขอกลับไปทักท้วงของอาจารย์แก้วสรรเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้คือร่างพระราชบัญญัติกักขังเกษตรกร ขอดตอบคำถามอาจารย์แก้วสรรนะครับ มาตรา ๓ คือหัวใจ ถ้าหากว่าอภิปรายมาตรา ๓ นี้เห็นใหม่ครับ ปัญหาที่ต้องไขว่ไขว่ตามตราอื่น ๆ ไม่มีที่จับสั้น ถ้าหากว่าสถานีรับมาตรา ๓ ก็เท่ากับเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งร่างพระราชบัญญัตินี้ว่ากันใหม่ครับ นั่นคือความถูกต้องและความสำเร็จที่ถูกต้องของอาจารย์แก้วสรรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเกษมก่อนครับ เชิญครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม เกษม รุ่งชนเกียรติ ส.ว. จากสุรินทร์ ผมขอเสนอปิดอภิปรายมาตรา ๓ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิก ชกมิกซ์ขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ เมื่อมีผู้รับรองแล้วผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ด้านนอกกำลังรับประทานอาหารอยู่ กระผมขอเวลาสักเล็กน้อยนะครับเพื่อมาลงมติในมาตรา ๓ นะครับ ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะให้ตัดออกหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม นะครับ มาตรา ๓ นะครับ เมื่อสมาชิกวุฒิสภาเข้ามาพร้อมกันแล้วผมจะถามมติดังต่อไปนี้ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบให้ตัดออกมาตรา ๓ นะครับ ให้กดปุ่มเห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบจะคงไว้ตามร่างเดิมให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตนิเทศหนึ่งได้ไหมครับ เพราะท่านถามมติดีก่อนข้างจะสับสนครับ ผมใคร่ขอเสนอ นะครับ ท่านประธานฯ ว่า การถามการลงมติดังนี้เพื่อให้ยังขึ้นถามว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย การลงมติดังนี้ง่ายขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อันเดียวกัน ผมได้ลงมติดังกรรมาธิการแล้วที่หน้าที่ได้ลงมติดังนี้แล้วผมคิดว่าที่ประชุมแห่งนี้เข้าใจครับ เพราะได้อภิปรายมาเป็นเวลานานครับ อีกครั้งหนึ่ง นะครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบให้ตัดออกให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบ

ให้คงไว้ตามร่างเดิมให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ผมคิดว่าท่านเข้าใจนะครับ ที่จริงที่ประชุมในข้างล่างเข้าใจครับ ถ้าท่านไม่เข้าใจท่านประท้วงแล้วครับ ผมถามตามแบบฟอร์มที่มีมาครับ ไม่ผิดพลาดครับ คืออย่างนี้กรรมาธิการท่านให้ตัดออกนะครับ ให้ตัดออกทั้งหมดในมาตรา ๑ ถ้าถามคือไม่เห็นด้วยให้ตัดออกใหม่ หรือจะไม่ให้ตัดออก ก็ถามแค่นั้นเองนะครับ อันที่จริงจะให้ตัดออกตามกรรมาธิการก็เข้าใจ แต่ผมคิดว่าท่านเข้าใจกันอยู่แล้วนะครับ ก็ขอให้ลงคะแนนครับ ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน กดออกเสียง ๒ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ ครั้ง เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ คณะกรรมาธิการตัดออก”

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมขออนุญาตหารือหนึ่งได้ไหมครับ ประทานโทษนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์สมเกียรติครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสุพรรณบุรี คือท่านกรรมาธิการวิสามัญที่ถูกเชิญให้ออกไปนอกห้องประชุมนี้กลับเข้ามาเมื่อสักครู่นี้มีสิทธิกลับเข้ามาหรือไม่ แล้วก็ได้ลงคะแนนหรือมีสิทธิหรือไม่ครับ เพราะเห็นกลับเข้ามาแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีสิทธิครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านไปนั่งข้างล่างแล้วท่านประธานฯ ให้ออกไปข้างนอกแล้วกลับขึ้นมาข้างบนครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : มีสิทธิกลับเข้ามานั่งตามเดิมแล้วใช่ไหมครับตอนนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีสิทธิครับ แต่ไม่มีสิทธิลงคะแนนครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : และการเชิญให้ออกนี้เชิญให้ออกที่หน้าที่หรืออย่างไรครับ ผมไม่ทราบระเบียบอะไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าท่านไปนั่งคิดที่ ท่านประธานฯ ให้ทำหน้าที่แล้วครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ไม่ใช่ครับ ทางท่านประธานฯ บอกให้เชิญออกนอกห้องประชุม หมายความว่าออกไปเลยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : และตอนนี้ก็กลับมาั่งได้ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ มาั่งข้างบนนะครับ นั่งในที่ที่กรรมการนั่งนะครับ

นายวิจิต พูลลาภ (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เนื่องจากการลงคะแนนเมื่อสักครู่ที่ท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล ก็ได้ตามไปแล้ว เพราะฉะนั้นคะแนนที่ออกมานั้นก็เป็นที่ไม่ชัดเจนนัก ๑๕ - ๑๖ ผมขอเสนอให้มีการนับคะแนนใหม่ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ เชิญครับ ท่านยกมือข้าง

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ข้อขัดข้องดังกล่าวนี้ผมว่าเลยไปแล้วนะครับ จนกระทั่งท่านเลขาฯ ได้อ่านในมาตรา ๕ ไปแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๕ นี้่านไปแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : นั่นสิครับก็อ่านไปแล้ว ผมกำลังยกมือจะอภิปราย แล้วท่านก็ไปพูดถึงคะแนนเก่าอีก ผมเลยไม่แน่ใจว่าจะยื่นไปย้อนมาหรือเปล่า ผมจะอภิปรายเลขหรือเปล่าครับท่านประธานฯ ครับ หรือว่าจะย้อนมาเรื่องคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒยทศศาสตร์ คงต้องทำความเข้าใจกันสักนิดหนึ่งครับว่า ห้องประชุมข้างล่างนี้ที่พวกเรานั่งอยู่นี้มันได้เฉพาะสมาชิกเท่านั้นนะครับ เวลาประชุม วุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเข้ามาไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประชุม สมาชิกวุฒิสภาเราก็เข้าไปไม่ได้นะครับ แต่ส่วนข้างบนนั้นเป็นเรื่องของกรรมาธิการ ซึ่งอาจจะเป็นบุคคลภายนอกได้เช่นกัน และในเรื่องการลงคะแนนนั้นก็น่าจะจบไปแล้ว เพราะว่าได้อ่านมาตรา ๔ แล้วนะครับ และผู้ที่อยู่ในบุคคลภายนอกก็ไม่มีบัตรเสียงคะแนนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สี่ง) : มาตรา ๔ ครับ ท่านผู้ใดที่จะอภิปราย ท่านเสรี เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ เป็นเรื่องของการจัดระบบควบคุมเงินของกองทุนให้กองทุนจัดให้มีบัญชีจัดการหนี้สินของเกษตรกรเพื่อให้ง่ายในการจัดการหนี้ของเกษตรกร โดยเฉพาะ ท่านประธานฯ ครับ กระผมมองว่าในการแก้ไขปัญหานี้ดังกล่าวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเกษตรกรที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหนี้ไม่ว่าจะในระบบ นอกระบบก็ตาม ซึ่งหนี้ดังกล่าวทั้งหมดนี้ครับ กระผมคิดว่าไม่ว่าจะเป็นในระบบหรือนอกระบบก็ตาม หรือว่าจะเป็นในส่วนที่กรรมาธิการได้แก้ไขมาก็ตาม ก็คงมีความจำเป็นในเรื่องของการควบคุมเงินของกองทุน เพราะฉะนั้นเมื่อมีความจำเป็นดังกล่าวนี้ บัญชีจัดการหนี้ทั้งหมดของเกษตรกร เมื่อจะมีการแก้ไขปัญหานี้ดังกล่าวนี้แล้วไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ตามก็ควรต้องมีบัญชี และบัญชีดังกล่าวนี้ก็สามารถที่จะคอยตรวจสอบได้ สามารถที่จะรับรู้ว่าพบปัญหาในการแก้ไข ถ้าไม่มีบัญชีเสียแล้วไม่ว่าการแก้ไขนั้นจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตาม แล้วจะไปทราบรายละเอียดวิธีการตรวจสอบได้อย่างไร ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ กระผมเห็นด้วยที่จะให้คงไว้ซึ่งร่างเดิมที่จะให้มีบัญชีในการจัดการหนี้ของเกษตรกรเพื่อให้ง่ายในการจัดการหนี้ของเกษตรกรโดยเฉพาะ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สี่ง) : เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม) : ท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสีมา ในฐานะประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือในมาตรา ๔ ถ้าหากได้แก้มตรา ๑ ตามที่ได้ลงมติไปแล้วมาตราอื่น ๆ นับจากมาตรา ๔ เป็นต้นไปไม่มีเหตุผลใดที่คณะกรรมการจะชี้แจง เมื่อที่ประชุมเห็นด้วยประการใดก็ให้ลงมติไปตามนั้นได้ทุกมาตรา คือถ้าแก้มตรา ๑ ถึงจะอธิบายได้

ถ้าไม่แก้มาตรา ๓ อภิปรายอย่างอื่นไม่มีประโยชน์ครับ เพราะว่ามาตราอื่น ๆ จะสอดคล้องกับ มาตรา ๓ หหมด เพราะฉะนั้นคณะกรรมการไม่ขอชี้แจงเรื่องนี้ในมาตรา ๔ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพมีอะไรใหม่ครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ แท้จริงอยากจะทำอภิปรายในมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๑๐/๑ นั้นครับ แต่เมื่อกรรมการได้ชี้แจงว่า ด้วยเหตุผลสภาแห่งนี้รับร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ถึงมาตรา ๓๗/๕ มาตรา ๓๗/๑๐ ก็ตาม ก็เป็นอันว่ากรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจงแล้ว เพราะด้วยเหตุผลครั้งนี้ครับว่า ถ้าในกรณีที่ม็อบกองทุนเกษตรกร ทรัพย์สินของกองทุนไม่ให้อยู่ในความรับผิดชอบของการบังคับคดี แสดงว่าจำเป็นจะต้องมีกองทุน เมื่อมีกองทุนแล้วนี้ นะครับ บรรดาหนี้สิน บรรดาทรัพย์สินต่าง ๆ นั้นครับ กองทุนก็ต้องรับผิดชอบและดูแล เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการไม่คิดใจก็ไม่จำเป็นจะต้องอภิปรายสนับสนุนว่าจำเป็นจะต้องมี ผมขอขอบคุณท่านประธานฯ แต่จำเป็นจะต้องมีครับ เมื่อกรรมการไม่คิดใจแล้ว ผมก็ไม่อภิปราย ขอบพระคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ลงมติแยกแฉกอยู่นะครับ ผมจะถามแบบที่ผมถามเมื่อสักครู่นี้ก็คือว่า ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบให้ตัดออกให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นชอบให้คงไว้ ตามร่างเดิมให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย แบบในมาตรา ๓ นะครับ เชิญลงมติในมาตรา ๔ ท่านณรงค์ เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ขออนุญาตให้ท่านประธานฯ ถามซ้ำ เพราะว่าสมาชิกฯ ที่มาจากห้องรับประทานอาหารไม่ได้ยิน เหมือนเดิมใช่ไหมครับ ถ้าร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย ใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอภัยครับ มาตรา ๓ ได้คงไว้ตามร่างเดิม เมื่อสักครู่นี้ท่านกรรมการได้บอกว่า มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ ขึ้นไปสี่ตัว

ถ้ามาตรา ๓ มีชีวิตอยู่ ความหมายนะครับ ถ้าถามก็มีอยู่ว่า เห็นชอบกับคณะกรรมการก็คือ ตัดออกให้กด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการคือ ให้คงไว้ตามร่างเดิมกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ด้วยความที่ขึ้นเป็น เสียงขอขมขมครับ เสียงขอขมขมครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยให้ตัดออก ๔๖ ไม่เห็นด้วย ๕๔ ดอกออกเสียง ๔ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่า คงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนภินทร เชิญครับ

นายนภินทร ศรีสรรพางค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน เพื่อให้การพิจารณาในครั้งนี้อย่างรวดเร็วขึ้น เมื่อเสียงส่วนใหญ่เห็นสมควรให้คงตามร่างเดิมไว้ ถ้าการพิจารณาตามมาตรา ๑๑๘ จะต้องลงมติเรียงมาตราก็จะเสียเวลา ผมขอเสนอให้คงใช้ข้อบังคับโดยลงมติครั้งเดียวว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือไม่เห็นด้วย เพราะว่าแต่ละมาตรานั้นสอดคล้องกันอยู่ ถ้าท่านรับมาตรา ๓ ไปแล้วให้คงตามร่างเดิม ส่วนอื่นก็คงจะต้องคงตามร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานนิพนธ์ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยจุฬาราศาสตร์ (อำนวยการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ คงทำอย่างนั้นไม่ได้ แต่สามารถที่จะไม่อภิปรายและให้ท่านเลขานุฯ อ่านแต่ละมาตราเรียงไป แล้วก็ลงมติไปแต่ละมาตรา คงต้องใช้วิธีนั้น ส่วนมาขึ้นในหมวด ๕/๑ อาจจะเป็นสาระสำคัญ เพราะว่าหน้าที่อาจมีความเห็นที่แตกต่างกันได้ เพราะว่าในร่างเดิมมี ๓ ระบบคือหนึ่งในระบบกึ่งอนุกรม และหนึ่งตามโครงการ ซึ่งอันนี้ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ แต่ถ้าในส่วนที่จากมาตรา ๔ ไปถึงมาตรา ๘ ถ้าไม่มีกรรมาธิการไม่ตั้งใจที่จะชี้แจง ก็เรียงมาตราลงมติทีละมาตราไป ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าท่านนั้นน่าจะครับ ท่านเสรีมีอะไร

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าน่าจะพิจารณาโดยเหตุผลนะครับว่า ส่วนใดที่ควรจะต้องตัด ส่วนใดที่จะเอาไว้ก็เอาไว้ เราไม่ได้ว่าจะเอาหลักเดิมอะไร

เสียทีเดียว ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ตัด เพราะอะไรครับ
ท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าในมาตรา ๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๔ จบไปแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๕ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๕ ยังไม่ได้อ่านครับ ขอให้ท่านนั่งลงก่อนครับ เดี่ยวผมจะให้
พูดนะครับ ท่านเลขาธิการครับ เชิญครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
มาตรา ๕ ที่ตัดออกนะครับ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ เนื่องจากว่าในร่างนี้บอกไว้
ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๐ ซึ่งจริงๆ แล้วในมาตรา ๒๐ เดิมก็ระบุเอาไว้
นะครับว่า ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาใช้แทนครับ ของเดิมก็มีอยู่แล้ว
เพราะฉะนั้นเมื่อตัดออกก็คือ ไปใช้ของเดิมในมาตรา ๒๐ เดิม ผมคิดว่าซ้ำซ้อนกันที่สุด
แต่กรรมาธิการครับ ก็คงไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร เพียงแต่ผมเห็นว่าของเดิมเขาได้อยู่แล้ว
เมื่อกรรมาธิการตัดออกก็เป็นสิ่งที่ดี แล้วก็ใช้มาตรา ๒๐ เดิมนะครับ ผมก็ยังสงสัยอยู่
เหมือนกันว่า ในส่วนนี้เขาร่างขึ้นมาทำไม ทั้ง ๆ ที่ของเดิมมีอยู่แล้วนะครับ ก็สุดแต่
กรรมาธิการครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพครับ ผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากจังหวัดนครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ครับ ในเย็น ๆ
ครับ กฎหมายนี้มีความสำคัญต่อบ้านเมืองของเราครับ สำหรับมาตรา ๕ นั้นะครับ มาตรา ๕
ในร่างนี้เขาบอกว่า “ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๐” ถ้าหากว่าท่านมีกฎหมายเก่า
ก็คือวรรคสามของมาตรา ๒๐ วรรคสามของมาตรา ๒๐ เขาบอกว่า ให้นำความในมาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ มาใช้ทั้งถ้าในเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และ

ให้นำมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการบริหารโดยอนุโมทนา
 นะครับ ผมขอแปรญัติติมาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐ ทำไม่ต้องยกเลิกมาตรา ๒๐ ท่าน
 ประธานฯ โครงสร้างกฎหมายเดิมมีระดับ มีอยู่ ๑ คณะกรรมการ คณะกรรมการที่ ๑ ก็คือ
 หมวด ๒ คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร คณะกรรมการนี้มีนายกรัฐมนตรี
 เป็นประธานนะครับ แล้วมีอีกโครงสร้างที่ ๒ เรียกว่า คณะกรรมการบริหาร ครอบคลุมหมวด ๓
 มีคณะกรรมการบริหารกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ประกอบไปด้วยประธานกรรมการ
 และกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีจำนวนรวมกัน ๑ คน คณะกรรมการที่ ๑ นี้ก็คือ
 คณะกรรมการตามกฎหมายใหม่ เรียกว่า คณะกรรมการจัดสรรหนี้ นะครับ ผมขอตัดออก
 คณะกรรมการบริหาร ให้คงไว้แต่เฉพาะกรรมการกองทุนและฟื้นฟูอาชีพเกษตรกร
 ซึ่งมีนายกฯ เป็นประธาน โดยผมเหตุผลว่า มีตั้ง ๒ - ๓ คณะกรรมการครับ ถ้าไม่ตัดออก
 คณะกรรมการนี้จะมี ๓ คณะกรรมการ รวมทั้งคณะกรรมการจัดสรรหนี้ตามร่างที่เพิ่มเติมใหม่
 นี้ครับ ท่านลองพิจารณาดูให้ดีกว่า จะมีเรื่องการใช้จ่ายตามมากลยครับ ท่านอ่านดูในร่าง
 กฎหมายนี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมถึงได้ขอตัดออกครับ มาตรา ๒๐ เดิมนะครับ ให้ตัด
 คณะกรรมการในหมวด ๒ นี้ออก ให้เหลือแต่คณะกรรมการซึ่งมีนายกฯ เป็นประธาน กับ
 คณะกรรมการจัดสรรหนี้ในร่างใหม่นี้ครับ ย่อ ๆ มีเท่านี้ครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์วัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณาบุรุษ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตั้งคณาบุรุษ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าการแปรญัตติ ของท่านอุบล
 ลงดำเนินการเช่นนั้นไม่ได้ครับ ทั้งนี้เพราะขณะนี้กรรมการบริหารเองได้เสนอตัดออกทั้งมาตรา
 ไขใหม่ครับ มีอย่างเดียวคือเราเห็นด้วยกับที่ตัดออก คือให้คงไว้เท่านั้นเอง เว้นเสียแต่ว่า
 ที่ประชุมจะไปลงมติกันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไปลงมติดังมาตรา ๒๐ ทั้งหมดก็คงไม่ได้ เพราะว่า
 ร่างมาได้เป็นเช่นนั้น ก็คงต้องถามว่าจะยินยอมกรรมาธิการหรือว่าจะยื่นควมร่างเดิมเท่านั้นครับ
 ขอถามคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดสงสัยผมก็จะขอมตินะครับ มาตรา ๕ นะครับ
 ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการให้ตัดออกให้กลุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
 กับท่านกรรมาธิการ คือให้คงไว้ตามร่างเดิมให้คง ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนใน
 มาตรา ๕ ครับ เชิญเข้าหาที่รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยนะครับ ๔๓ ไม่เห็นด้วย ๖๐ งงออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนนเสียง ๖ เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอุบลครับ เชิญครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สม อุบล เอื้อศรี สว. จากนครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๖ นี้ ผมขอแปรญัตติครับ ส่วนจะเป็นไปได้หรือไม่ก็ขอให้ปรากฏไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ขอแปรฯ บทบัญญัติในมาตรา ๖ ใหม่ เป็นต้นครับ ของเดิมเป็นอย่างไรครับ ของเดิมบอกว่า “ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ การจัดการกองทุนเกี่ยวกับบัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร” ผมขอแปรฯ ใหม่ในมาตรา ๖ ว่า มาตรา ๖ ให้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้โอนอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๒๑ ที่ผมแปรฯ ในมาตรา ๕ นั้นะครับ เดิมไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดสรรหนี้ของเกษตรกรนะครับ เมื่อผมตัดตามมาตรา ๕ คณะกรรมการบริหาร ออกนะครับ ผมก็ให้โอนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารนี้ให้ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของกรรมการจัดสรรหนี้ะครับ ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างไร ผมก็ไม่ทราบนะครับ แต่ว่าอยากให้เห็นชัดๆ ใ้ปรากฏไว้ในะครับ ขอบคุณมากท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ก็ตามข้อข้างต้น ข้อ ๑๑๘ ท่านอุบลไม่สามารถจะขอแปรญัตติได้นะครับ ก็จะยื่นตามร่างเดิม หรือจะเห็นควรตัดออกตามร่างกรรมาธิการเท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นต่อไปนี่ผมจะถามมาตรา ๖ นะครับ แบบเดิมนะครับ เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการให้ตัดออกนะครับ ก็คือให้กด เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการคือให้คงไว้ตามร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ ครับ ยังมีอีก ๒ ท่านครับ เชิญลงมติครับ ขอให้เจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๘ คะแนน)

จะห้ามไม่ให้เขาไปกู้ยืมอีก ชั่งไว้ในกองทุนนี้ แล้วที่ชั่งไว้ถามว่าทำอะไรก็ถือโอนหนี้เขา มาแล้วบริหารหนี้ บริหารอย่างไร แต่โอนหนี้จากธนาคารพาณิชย์มาก็ต้องเอาเงินไปให้ ธนาคารพาณิชย์เขา แล้วจะเอาเงินที่ไหนมาฟื้นฟู ถ้าสมมุติว่ามีเงินมาฟื้นฟูก็ต้องแล้วแต่จะ ให้เงินหรือไม่ให้ ถ้าไม่ให้เกษตรกรคนนั้น ถ้าพาหาอีสานเขาเรียกว่า ดายอย่างเขียด ถูกชั่ง อยู่ในนั้น กู้ใครก็ไม่ได้อีก ฟื้นฟูก็ไม่ได้อีก ต้องมีพฤติกรรมที่ดีจึงจะได้ ถามว่าได้อย่างไร ไม่มีทางได้ เพราะตัวเองมีพฤติกรรมไม่ดี เงินจะมีหรือไม่ก็ยังไม่รู้ แล้วต้องมีพฤติกรรมที่ดี ถามว่าใครดู ว่าดีไม่ดี โน่นคณะกรรมการที่กรุงเทพฯ อะไรกันครับนี้ โอนเกษตรกรมาชั่งไว้ในกองทุนนี้ หมดความสามารถในการหาแหล่งเงินทุกอย่าง หมดเสรีภาพทุกอย่าง ชั่งไว้ในนี้ เอาทรัพย์สิน เขามา กู้ใครก็ไม่ได้อีก จะมีเงินให้เขากู้หรือเปล่า ฟื้นฟูให้เขาหรือเปลาก็ยังไม่รู้ ต่อให้มีเศษเงิน แค่นี้ก็ต้องขึ้นกับพฤติกรรมดีไม่ดี ใครดูว่าดีไม่ดี คณะกรรมการดู ผมไม่ทราบว่าจะมาได้ อย่างไร คิดมาได้อย่างไร นี่แหละครับคือความหมายของกองทุนกักขังเกษตรกรครับ ตรงเป้า เลขครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโหลง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิเวศ ครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จริง ๆ มาตราที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ให้กว้างเดิมและขอเพิ่มเติม คือเนื่องจากว่า ตามร่างเดิม กำหนดว่า “ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกรที่มีพฤติกรรมที่ดีในด้านการใช้เงินหรือชำระหนี้” จริง ๆ ผมอยากจะขยายความว่า ในการที่ พบว่าเกษตรกรรายใดที่อยู่ในโครงการนี้ มีประวัติในการชำระหนี้ที่ดีก็ควรจะได้รับ การส่งเสริม สนับสนุนมากกว่าที่เขียนไว้ในตัวบท ผมเลยอยากจะได้ให้ชัดเจนขึ้นว่า และให้ ความช่วยเหลือในด้านอื่นใดที่จำเป็น ที่ผมคิดขึ้นได้ อย่างเช่น ถ้าเกิดมีประวัติการชำระหนี้ ที่ดีอาจจะลดดอกเบี้ยให้กับเกษตรกรรายนั้นเป็นกรณีพิเศษ หรือว่าในกรณีที่มีการโอน กรรมสิทธิ์ทรัพย์สินของเกษตรกรมาให้กับกองทุน ซึ่งคงจะไปว่ากันอีกทีในมาตรา ๓๑๖/๘ อาจจะมีการขายคืนให้ในราคาถูก หรือการกระทำใด ๆ ก็ตามที่จะช่วยให้เกษตรกรที่มีประวัติ ดีดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม ผมคงจะแปรญัตติในครั้งนี้อีกไม่ได้ แต่ขอขยายเรียนไว้เป็นเรกคอร์ด (Record) ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโหลง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เราทั้งพิจารณาในมาตรา ๘ เรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกร ซึ่งมีประวัติที่ดี มีการชำระหนี้ดี เพื่อจะได้เป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรอื่นอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการพิจารณาในมาตรานี้ถูกต้องความไปว่า คณะกองทุนนี้แทนที่จะเป็นกองทุนฟื้นฟู ได้กลายเป็นกองทุนกักขังเกษตรกร ซึ่งเมื่อกลายเป็นกองทุนกักขังเกษตรกรแล้ว พร้อมกับบอกว่า ตามมาตรา ๘ ซึ่งบัญญัติเป็น ๓๖/๑ นั้น มีอาจปฏิบัติได้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อย่างไรก็ตาม เท่าที่ผมดูตามมาตรา ๘ ของร่างเดิม นั้น ซึ่งกรรมาธิการได้คัดออกไปหมดในขั้นกรรมาธิการในมาตรา ๘ ผมกลับเห็นตรงข้ามกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา นะครับว่า เป็นมาตราที่บัญญัติไว้เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้แก่เกษตรกรที่มีพฤติกรรมที่ดี ในการใช้จ่ายเงินเพื่อชำระหนี้ ซึ่งการที่เราได้ร่างกฎหมาย พระราชบัญญัติอันนี้เพื่อให้ได้สนับสนุนลูกหนี้ที่ดี ผมจึงเห็นว่าเป็นเรื่องดี ผมจึงยังแปลกใจอยู่ว่าทำไมเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา จึงได้เห็นเรื่องร้าย เพราะฉะนั้นในระหว่างเรื่องว่าองค์เดิมที่กับเรื่องดีเหลือเกิน ทำไมตรงข้ามกันมากในมาตรา ๘ ถ้าพิจารณาเฉพาะมาตรา ๘ แล้ว ผมอยากจะบอกว่าดีเหลือเกินครับ ไม่ได้แต่เดิมที่เลย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อย่างไรก็ตามเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเกษตรกรจำนวนมาก ปัญหาของหนี้สินก็ซ้ำซ้อนและเป็นรายละเอียด ความห่วงใยของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่มีต่อผู้ปฏิบัติกฎหมายนี้คือ รัฐบาลว่าจะปฏิบัติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนฟื้นฟู นี้มีกรรมการแต่จำนวนน้อย อันนี้ก็เป็นเจตนาที่อยากจะเห็นกฎหมายได้รับการปฏิบัติอย่างเที่ยงธรรม ถูกต้อง และปฏิบัติได้ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ ในกฎหมายฉบับนี้ก็ให้อำนาจว่าด้วยวิธีปฏิบัติไว้หลายมาตรา การให้อำนาจในการออกระเบียบ ข้อกำหนดตลอดจนวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อย เรื่องกรรมและเป็นประโยชน์กับเกษตรกรต่างแท้จริง ถึงแม้จะไม่ให้รายละเอียดไว้ในนี้ก็ตาม ผมยังเถียงเห็นครับ ท่านประธานฯ ครับ อย่างเช่น เรื่องกองทุนหมู่บ้าน กองทุนละล้า ซึ่งเข้าไปตั้ง ๑๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ หมู่บ้าน ถ้าดูผิวเผินแล้วไม่น่าจะปฏิบัติได้เลย น่าจะยุ่งยาก ซับซ้อน แต่เมื่อเอาแข่งจริง ๆ ๑๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ ก็สามารถปฏิบัติได้ ถ้าได้วงกรงบในการปฏิบัติให้ดี เหมือนกับธนาคารคนจนตอนแรกผมคัดค้านบ้างว่าจะไปตั้งธนาคารใหม่มันเดี๋ยวก็จะเป็นไปได้อย่างไร แດในที่สุดเมื่อมีการปฏิบัติผมก็ถึงบางอ้อว่า แท้จริงแล้วก็ให้ธนาคาร ออมสินมาปล่อยให้คนจนกู้ ท่านประธานฯ ครับเพื่อให้กระชับเข้าว่าผมขออภิปรายเฉพาะ มาตรา ๘ อยากจะเรียนว่าตามเนื้อหาของมาตรา ๘ นั้นเป็นเรื่องดีเหลือเกินครับ และขอให้ คงไว้ตามร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ถ้าในขณะเดียวกันในมาตรา ๘ กระผมเห็นว่ามีผลจำเป็นด้วยเหตุผลสั้น ๆ ครับว่า ท่านต้องเข้าใจ ผมอยู่บ้านนอกผมรู้ เพราะฉะนั้นในระบบของกองทุน มีกองทุนระดับชาติแล้วก็มียกระดับจังหวัด ไประดับอำเภอ และในหมู่บ้านเอง บ้านนอกการพิจารณาว่าใครที่เป็นลูกหนี้ที่ดี เป็นลูกหนี้ที่ชำระหนี้ตรง แม้จะมีปัญหาตรงนี้ แต่พยายามชวนขายที่จะชำระหนี้ให้กับกองทุนตรงนี้ดูไม่ยาก ไม่ใช่เป็นเรื่องเหตุผล ดูตัวอย่าง ธ.ก.ส. ชำหรับให้คนนี้เงินค้ำ คนนี้ดู พอถึงเวลาขึ้น ถ้าผมจะรู้ ปรากฏว่าคนที่เราไปค้ำไม่ชำระ ผมก็รู้ไม่ได้เหมือนกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นการดูมาตรฐานของการชำระหนี้ดูไม่ยาก ใครเป็นเกษตรกรที่ดีและพยายามที่จะหาเงินชำระหนี้ให้กับ ธ.ก.ส. และกองทุนดูไม่ยาก เพราะฉะนั้นเหตุผลตรงนี้ก็รับท่านประธานฯ ในขณะที่เดียวกันเมื่อเรามีคณะกรรมการกองทุน เพราะฉะนั้นในคณะกรรมการกองทุน กองทุนใหญ่มีนายกฯ มีคณะรัฐมนตรี มีระดับจังหวัด มีระดับอำเภอ ระดับตำบล รับผิดชอบ ไม่ใช่เรื่องยาก ด้วยเหตุผลตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ก่อนจบก็คือว่า กองทุนตรงนี้เป็นกองทุนที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายใหม่ คำตอบบอกว่าใช่ การแก้ไขปัญหานี้ใช่ใหม่ ใช่ ช่วยเหลือใช่ใหม่ ใช่ เพราะฉะนั้นในขณะที่เดียวกันเกษตรกรก็รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองต้องทำเพื่อแก้ไขปัญหานี้ให้กับกองทุนและเงินที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ ใช่ เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลว่าตั้งกองทุนมาแล้วไม่ต้องไปช่วยเหมือนเกษตรกร ปล่อยให้เขาฝากอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมของลูกกองทุนนี้หรือ ไม่ใช่ คนละเรื่องกันครับ คนละเรื่องที่ไม่ใช่เรื่องเดียวกัน ถ้าอยู่บ้านนอกเห็นภาพของ ธ.ก.ส. ซึ่งมีระดับจังหวัดไประดับอำเภอ ในหมู่บ้านควบคุมดูแลกันเป็นระบบ เพราะฉะนั้นใครที่เป็นลูกหนี้ที่ไม่เข้าท่า ลูกหนี้ที่ไม่รับผิดชอบ ผู้ลี้ภัย ท่านก็ให้ตายก็ไม่มีทางได้แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาการดูว่าใครเป็นลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติสมควรจะส่งเสริมเพื่อให้ตัวเองสามารถที่จะหาเงินมาชำระหนี้ให้กับกองทุนได้ไม่ใช่เรื่องยากเลยครับ เรื่องอื่นเราทำได้กับเรื่องเล็กน้อยแค่นี้ไม่เหลือวิสัย ถ้ารัฐบาลทำไม่ได้ คนรับผิดชอบท่านต้องรู้ว่าพวกผมมีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ ขู่ไว้แต่ตัวเอง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเชิญแล้วที่ท่านจิโรจน์ ท่านจิโรจน์ครับ ขอท่านเชิญก่อนครับ

นายภิญญา ช่างพลอย (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม ภิญญา ช่างพลอย จากสุราษฎร์ธานีครับ ถ้าดูตามมาตรานี้แล้วผมขอแสดงความ คิดเห็น อาจจะไม่ตรงบ้างเพื่อนสมาชิกฯ แต่ถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นที่อิสระนะครับ เรายังไม่ถูกกฎหมายคิดว่าเราดีกว่าใคร แต่ว่าด้วยความคิดตรงนี้คิดว่ามีความเหมาะสม ที่สุดคือความคิดของผม ส่วนท่านจะเอาหรือไม่เอาสุดแต่เพื่อนสมาชิกฯ ทั้งหลายจะครับ มาตรา ๘ นี้เสมือนหนึ่งกองทุนเป็นที่เลี้ยงครับ ถ้าหากว่าไม่มีมาตรานี้ ผมถามว่าใครจะดูแล เขาให้รอบคอบมากยิ่งขึ้น สมมุติลูกหนี้รายใดขยัน กองทุนอาจจะช่วยเสนอแนะเรื่องการผลิต อะไรดี ตรงนี้ก็จะผลิตตรงนั้นะ ใช้อย่างนั้นะ เท่าที่เห็นเลี้ยงก็เลี้ยงกองทุน ผมว่าการบรรจุไว้ อย่างเดิมดีแล้ว และเป็นการกระตุ้นให้ลูกหนี้รายอื่นซึ่งเขาทำแล้วหรือว่าขี้เกียจ เพราะทุกคน ที่มาอยู่กองทุน ท่านประธานฯ ครับ ก็เหมือนกับบุคคลที่แยแสแล้วนะครับ หมกตีไปไว้ที่ฝั่ง เมื่อมีกองทุนมาโอบอุ้มเขา กองทุนก็ทำหน้าที่ที่เห็นที่เลี้ยงเสมือนหนึ่งดูแลเขาดังแต่ต้น ไม่ใช่ เลามาเฉยๆ เลามาแล้วใครขยันขันแข็ง เป็นตัวอย่างที่ดี เมืองไทยขอหลักก็เอาอย่าง ทุกอย่างครับ ใครทำดีสักคนละก็ทำตามกัน แต่ตรงนี้เหมือนกัน ถ้านายก นายช ทำดีกองทุนเข้าไปโอบอุ้ม เขผลิตตรงนี้ พื้นที่ตรงนี้ผลิตไม่ทันะ เปลี่ยนมาอะ ไปผลิตอย่างอื่น กองทุนก็เหมือนที่เลี้ยง อย่างนี้แล้วผมคิดว่ามาตรานี้ต้องไว้ ถ้าไว้แบบนี้ไว้สุดท้ายกองทุนก็จะได้สนับสนุนให้คนที่มีความขยัน ทุกคนอยากช่วยตัวเอง ท่านประธานฯ แต่บางครั้งเราไปไม่ได้ เพราะเราจนเต็ม ค่อแนวทางที่จะเดิน สมมุติผมผลิตแดงโม ผมไม่รู้จะขายที่ไหนสุดท้าย แต่ทางกองทุนบอกว่าแดงโมตรงนี้อ่าผลิตเลย น่าจะปลูกแดงไทยหรือน่าจะปลูกผักอย่างอื่น เขาก็หันไปตรงนั้น แล้วก็มีตลาดรองรับแน่นอนเขา ตรงนี้ครับจะช่วยให้เกษตรกรนั้นลืมตาอ้าปากได้เร็วขึ้น ฉะนั้นมาตรานี้ควรขึ้นไว้ว่างเดิมครับ ขอบกฤษครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจิโรจน์ครับ เชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมขอพูดอย่างสั้น ๆ ไม่ต้องเกินเพื่อนะครับ มาตรา ๘ นี้มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์ ทำไม่ต้องร่างไว้ กระผม เอาอย่างนี้ดีกว่าครับ สมมุติว่าท่านประธานฯ เป็นนายธนาคาร แล้วกระผมกินเหล้ากินยาท่าน จะให้กระผมกู้เงินหรือไม่ กระผมคิดการพนันท่านประธานฯ จะให้กระผมกู้เงินหรือไม่ นี่ละครับ มาตรานี้จะเป็มาตราที่มีความสำคัญ แสดงว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ได้มีการตราขึ้นมานั้น เขาตราขึ้นมามีรอบคอบ เขาดูแล้วครับว่า เงินก้อนนี้เป็นเงินที่สำคัญของเกษตรกร

เมื่อเป็นเงินสำคัญของเกษตรกร การใช้ การจ่าย การวัดนี้เขามีรถหกล้อครั้น เมื่อก็ท่านสมพงษ์พูดถูกรับ ไม่ทราบว่าเป็นสมาชิกฯ ไปมองอย่างไร ตรงกันข้าม ไม่ได้กักขังหรือถูกรับ แต่มีละครับ จะช่วยให้เป็นการกลั่นกรองกฎหมาย กลั่นกรองเงินทองที่จะใช้ไป เรารู้อยู่แล้วว่าประเทศชาติของเรานี้ ถึงแม้เราไม่จนแต่เราก็ไม่รวยครับ รัฐบาลต้องลำบากหาเงินหาทองมา เพราะฉะนั้นการใช้จ่ายเงินทองให้แก่พี่น้องเกษตรกรนั้น ทุกเม็ดของเงิน ทุกบาททุกสตางค์จะต้องเป็นประโยชน์แก่พี่น้องและประชาชน เพราะฉะนั้นมาตราหนึ่งจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง และผมคิดว่าทุก ๆ มาตราของกฎหมายฉบับนี้นั้นมีความสำคัญต่อพี่น้องประชาชน ผมขอสนับสนุนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณครับ ท่านวัลลภแล้วก็ท่านอาจารย์แก้วสรรนะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกโรช์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุกโรช์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าประเด็นหลัก ๆ คงมีใช้รายละเอียดที่สมาชิกฯ บางท่านได้อภิปรายไปนะครับ ขอความกรุณาท่านประธานฯ กลับไปย้อนดูพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู ปี ๒๕๕๒ มาตรา ๘ เป็นความพยายามจะเพิ่มเติมในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ นี้พูดถึงว่าให้องค์กรเกษตรกร นั้นหมายความว่า ร่างเดิมนั้นมีความเชื่อว่า องค์กรที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรนี้จะเป็นคนพิจารณาคัดเลือกพฤติกรรมของบุคคล แต่ครั้งพอเรามาแก้ไขในมาตรา ๘ นี้ มีความเชื่อใหม่ครับว่า ให้กรรมการนี้คือตัวเกษตรกรโดยตรง มีต้องผ่านองค์กร ตรงนี้ละเขาจะเป็นความต่างกันอย่างสำคัญจริง ๆ ครับว่าเราเชื่อแน่ว่า ผมเองผมเชื่อตามมาตรา ๑๖ อันเดิมครับ ที่เชื่อว่าองค์กรนั้นเป็นองค์กรซึ่งมาจากมวลสมาชิกทั้งหลายที่เข้าไปอยู่ร่วมกันแล้วก็มีคณะกรรมการในองค์กรนั้นเป็นคนช่วยเราพิจารณา และขณะเดียวกันองค์กรเหล่านี้ก็มีอยู่มากมายทั่วประเทศไปหมด ซึ่งสามารถจะเป็นหูเป็นตาแล้วก็มองเห็นเกษตรกรแต่ละคนได้อย่างชัดเจน เพราะอะไรครับ เพราะเขาเป็นสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ แต่ครั้งท่านมาให้คณะกรรมการนี้เป็นคนพิจารณาเข้ามากล้นครับ เพราะคณะกรรมการท่านไปคู่อุปสรรคประกอบเอะครับ อยู่ในส่วนกลางทั้งนั้น ผมว่าประเด็นอยู่ตรงนี้ครับ ผมเองเห็นชอบกับที่จะไม่มีมาตรา ๘ อันนี้ เพราะว่าในมาตรา ๑๖ ในร่างเดิมนั้นให้เป็นที่หน้าที่ขององค์กรเกษตรกรทำรายงานอยู่แล้ว ฉะนั้นผมเองเห็นควรให้ตัดออกในทันทีขณะครับ เพราะผมเห็นว่าองค์กรนั้นเป็นองค์กรที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่รวมของมวลสมาชิกนะครับ มิใช่ให้คณะกรรมการไปพิจารณามวลสมาชิกฯ โดยตรง เป็นการทำให้องค์กรของเราเองนั้นที่รวมตัวกันนั้นหมดความศักดิ์สิทธิ์ลง ผมคิดว่าร่างเดิมนี้เขาร่างไว้ดีแล้วไม่ต้องมาเพิ่ม

มาตรา ๓๖/๑ ในมาตรา ๘ ฉะนั้นผมเห็นด้วยกับการคัดออกครับ อันนี้เป็นเหตุผลครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรวงศรี

นายแก้วสรวง อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม แก้วสรวง อดิโพธิ์ สมาชิกวุฒิสภา โปรดอย่าเข้าใจว่า กระผมมองในแง่ร้ายหรือจะตีรวนอะไรนะครับ ถ้าผ่านไปแล้วก็ผ่านไปให้ทำงานได้ กระผมเป็นคนอย่างนั้น ที่เขียนไว้ในมาตรา ๘ ที่กรรมาธิการคัดออก ไม่ว่าจะลงทุนนี้จะรับดูแลหนี้เท่าไรก็ตาม แต่ถะเดี้ยต่ออย่ากัน แต่มาตรา ๘ ถ้าเอาไปจะเกิดปัญหา

ประการมรก มาตรา ๓๖/๑ ที่เขียนไว้ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกร โปรดเข้าใจนะคร้าว่า “คณะกรรมการ” นี้ในบทนิยามในพระราชบัญญัติปัจจุบันมีอยู่คณะเดียวในประเทศไทย คือคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ไม่ได้มีระดับจังหวัด ระดับอำเภออย่างที่กล่าวโปรดดูกฎหมายนะครับ ไม่มีอยู่จริง ๆ ครับ เขาถามว่าคณะกรรมการนี้ทำอะไรก็ไปเขียนกันไว้อย่างนี้ว่า “ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกร” ไม่ใช่ให้แก่องค์กรเกษตรกรนะครับ ให้แก่เกษตรกรคือ นาย ก นาย ข เขียนอย่างนี้ทำงานไม่ได้ ต่อให้ท่านทั้งหลาย สนับสนุนร่างนี้ให้ผ่านแต่ล็อก (Lock) โดยตรงนี้สนับสนุนอย่างไรก็ได้ ฟื้นฟูก็ไม่ได้ เกษตรกรทั่วประเทศจะเข้าคิวรอให้คณะกรรมการประชุม ทำงานไม่ได้จริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นถ้าคัดออกไม่แก้ใจความก็จะกลับไปใช้มาตรา ๓๖ เดิม ก็คือให้องค์กรเกษตรกรที่พอ แม่ พี่ น้องเขารวมตัวเป็นสหกรณ์เป็นกลุ่มทั้งหลาย เป็นคนพิจารณาตัวเองจำนวนหนึ่งมีพฤติกรรมอย่างไร ควรจะปล่อยเงินให้ไปเพื่อไปฟื้นฟูหรือเปล่าละครับ เพราะฉะนั้นให้องค์กรเขาวางกันเอง ตัดออกเสีย อำนาจก็กลับไปที่มาตรา ๓๖ อยู่ถ่วงถ่วงแล้วจะเดี้ยกันถามว่า ถ้าต้องการให้การปล่อยเงินเป็นไปโดยดูภูมิหลังก็ปรากฏว่า ในกฎหมายเดิมก็ให้อำนาจแก่คณะกรรมการไว้แล้วที่จะออกระเบียบกำกับตามไปว่าองค์กรเกษตรกรทั้งหลายเงินที่จะให้แก่สมาชิกนั้นในแต่ละโครงการจะต้องดูภูมิหลัง ดูการจ่ายเงิน จ่ายหนี้ จ่ายดอกเบี้ยต่าง ๆ ไปแก่เกษตรกรนั้นก็จะต้องตัวทำงานได้ทั้งหมด แต่ถ้าท่านมาเขียนล็อกไว้ตรงนี้อำนาจจะมารวมอยู่ที่คณะกรรมการชุดนี้แล้วสิ่งที่ท่านต้องการจะไม่ประสบผลสำเร็จ แล้วที่คิดว่าจะมอบ

อำนาจนั้น มอบอำนาจไม่ได้ นะครับ แต่เรื่องกฎหมายมอบให้เฉพาะเจาะจงคือคณะกรรมการ กองทุนจะไปมอบให้แก่ระดับไหนก็ไม่ได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นที่เดือน ๆ ด้วยเจตนาดีเพื่อให้งานทำงานได้ นะครับ จึงเห็นว่าคัดออกไปนี้ชอบแล้ว นะครับ แล้วความจะกลับไปใช้เป็นอำนาจขององค์กรแล้วคณะกรรมการก็ถอนตัวมาออกระเบียบควบคุมไว้ อย่างนี้จึงจะทำงานได้ ครับ ขอให้อธิบายให้ละเอียด ครับ ขอขอบคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณนิรันดร์ ครับ

นายนิรันดร์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรันดร์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ท่านประธานฯ ครับ ถ้ากระผมไม่ได้เป็นผู้แปรญัตติในมาตรา ๓๑/๘ ในวาระสาม กระผมเห็นด้วยครับที่จะตัดตรงนี้ออกไป แต่ในมาตรา ๓๑/๘ นี้มีข้อความว่า “ให้คณะกรรมการมีอำนาจก่อนดำเนินการชำระหนี้ ลดหนี้ ปลดหนี้ ให้แก่เกษตรกรได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และรัฐพึงจัดสรรงบประมาณอุดหนุนในส่วนที่กองทุนต้องรับภาระค่าใช้จ่าย” ท่านประธานฯ ครับ ถ้าไม่มีกรณีลดหนี้ ปลดหนี้ กระผมคิดว่ากระผมไม่คิดใจ องค์กรเกษตรกรต่าง ๆ แต่ละจังหวัดที่เขาสามารถที่จะดูแลกันตัวเอง แต่เมื่อมีการปลดหนี้ ขอใช้คำว่า “ปลดหนี้” และ “ลดหนี้” ถ้าไปให้แต่ละองค์กรไปตั้งกฎเกณฑ์กันขึ้นมาเอง ลดหนี้เกษตรกร ปลดหนี้เกษตรกร กระผมคิดว่าจะเกิดความวุ่นวาย กระผมคิดว่ามาตรานี้คงไว้ อย่างน้อย ๆ ถ้าจะมีกรณีลดหนี้ ปลดหนี้ ขอให้เป็นระเบียบพิจารณาโดยคณะกรรมการครับ กระผมคิดว่าน่าที่จะคงไว้ครับท่านประธานฯ เพื่อที่จะสอดคล้องกับมาตรา ๓๑/๘ นะครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพนัส ครับ

นายพนัส พันธ์ยานนท์ (ตาก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันธ์ยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก กระผมเห็นด้วยกับเหตุผลของท่านส.ว. วัลลภ คิดว่าน่าจะให้เกษตรกรเขาจัดการของเขาตัวเอง วางระเบียบ วางกฎเกณฑ์ว่าที่จริงในขณะนี้ก็เป็นนโยบายอยู่แล้วที่จะให้เกษตรกรเขาจัดการกิจการของเขาด้วยตนเองตามหลักเศรษฐกิจเพียงพอ พึ่งพาตนเองของเขา โดยเฉพาะเรื่องนี้ที่จะดูกันว่าใครดีหรือไม่ดี ๑๑ อย่างไรนั้น ชาวบ้านเขารู้เรื่องของเขากันดีกว่าใครเป็นใคร ว่าที่จริงแล้วขณะนี้องค์กรในระดับชุมชนก็เกิดขึ้นมีอยู่แล้ว แล้วก็มีมาตรา ๓๖ เดิมเป็นบทบัญญัติรองรับอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการมากำหนดเพิ่มขึ้นมาเป็นมาตรา ๘ เป็นมาตรา ๓๖/๑ อีก ท่านถามว่าหนังสือที่เขียนไว้ว่ากันด้วย

หลักการที่ดี เป็นหลักการที่ดีไม่มีใครเถียง แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือ การที่จะให้คณะกรรมการ
ก็คือคณะกรรมการในระดับชาติเป็นผู้วางระเบียบ อันนี้เท่ากับเป็นการรวบอำนาจไว้ที่
คณะกรรมการทั้งหมด การให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะให้ดูแลพินิจพิจารณาว่าใครดีไม่ดีแล้ว
ทำให้เกิดมีการได้การเสียกันเช่นนี้ กระผมคิดว่าไม่เป็นประโยชน์หรือต่อการบริหารราชการ
แผ่นดิน ในอดีตที่ผ่านมาเราก็ประสบปัญหาจากการที่เรามีการรวบอำนาจไว้ที่คณะกรรมการกลาง
ในระดับชาติ ซึ่งในที่สุดแล้วก็ไม่สามารถที่จะลงไปทำหน้าที่อะไรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะตัดมาตรา ๘ นี้ออกไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญให้กรรมาธิการหลักท่านครับ ท่านสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
สมบุรณ์ ทองบุราณ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ มาตราหนึ่งจิง ๆ ถ้าเปรียบเทียบ
ราชการ ราชการท่านผู้ว่า พิจารณาให้ ๒ ชั้นข้าราชการผู้น้อยได้เนะครับ คือเป็นรางวัล
เท่านี้ท่านประธานฯ ครับ แต่ตัวนี้ระบบจิง ๆ ก็คือเขามีกรรมการระดับใหญ่ แต่ในหมู่บ้าน
องค์กรเกษตรกร เขาพิจารณาว่าคนไหนใน ๕๐ คนเขาท่านประธานฯ ครับ ครั้ง ๆ แรก
ไปอยู่คนที่ทองสุขไชใหม่ครับหนี้สินพันตัว ปรากฏว่า ๔ ปี ๕ ปี คนที่ประพฤติตัวดีขี้น
ชั้นทำมาหากิน ไปนอนอยู่ที่นานะครับ เกือบเปิด เกือบใกล้มากเลย กรรมการระดับหมู่บ้าน
พิจารณาว่าคนนี้น่าจะได้รางวัลจากนายกฯ ไชใหม่ครับ ก็ส่งมาที่จังหวัด จังหวัดพิจารณา
ระดับภาคเสร็จ ส่งไปที่ประธานกรรมการครับคือ นายกฯ นายกฯ พิจารณาว่าคนนี้เข้าทำ
ไชใหม่ครับ หนี้สินเขามาก ปัจจุบันหนี้สินหายไปหมดแล้ว ให้ประกาศเกียรติคุณแก่คนหนึ่ง
ท่านประธานฯ เจตนาเป็นอย่างนั้นเนะครับ คือเป็นรางวัลสำหรับเกษตรกรที่เป็นตัวอย่าง
คนนั้นเองครับ ไม่เกี่ยวกับเงินอย่างอื่นด้วย ท่านประธานฯ ครับ หรือถ้านายกฯ บอกว่าคนนี้
สมควรได้โล่จากนายกฯ ก็ให้ไปจึครับ หรือท่านประธานฯ พิจารณาบอกว่าไม่พอหรือครับ
ให้ประกาศเกียรติคุณของประธานวุฒิสภา ก็ให้ไปจึครับ รางวัลล่อใจให้เกษตรกรขยันเท่านั้น
ละครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านแกล้วครับ

นายแกล้ว นรชาติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แกล้ว นรชาติ
สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการไปตัดออก
๘๐-๘๐ ฟอร์เซ็นต์ แบบจะไม่เหลืออะไรเลย ของดี ๆ ไปตัดทั้งหมด เช่นว่าให้คณะกรรมการ

พิจารณาสนับสนุน พัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกรที่มีความประพฤติดี ชำระหนี้ได้เป็นสม่าเสมอ เช่นนี้เป็นต้น ไปตัดออกหมดเพราะฉะนั้นในเมื่อไปตัดออกเช่นนี้แล้วจะให้เหลืออะไรครับ ไม่เหลืออะไรเลย นอกจากนั้นไม่เป็นร่างกฎหมายแล้ว ขอความกรุณาวุฒิสภาอย่ารีบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย เพราะของดี ๆ ไปตัดทั้งหมด เหลือไม่ก่มาตรา ๒ -๓ มาตรา เท่านั้นจะเป็นร่างกฎหมายไปได้อย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านแคสตัวครับ สมาชิกฯ เข้าใจแล้วครับ เพราะว่ากรรมการตัดออกทั้งมาตรา ทราบอยู่แล้วครับ เชิญคุณเอกอัครสมเกียรติ ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรีเฉพาะมาตรา ๘ ผมเห็นด้วยกับกรรมการที่ให้ตัดออกด้วยเหตุผลที่คล้ายกับหลายท่านที่สนับสนุนความเห็นของกรรมการ แต่ผมจะขอเสริมหน่อยหนึ่งว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่าพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟู มีหน้าที่ฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรทุกคน อันนี้โดยหลักแล้วก็หมายความว่าทุกคนที่เข้ามาอยู่ในกองทุนนี้ เป็นสมาชิกเป็นลูกหนี้ แล้วถ้าเป็นไปได้ก็น่าจะครอบคลุมไปถึงทุกคนที่อยู่นอกกองทุนด้วย ถ้าหากกองทุนมีเงินมีทองอันนี้ก็จะไปคล้าย ๆ กับกองทุนฟื้นฟู สุขภาพที่เราเคยผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ไป เพราะฉะนั้นโดยปรัชญาของการเป็นกรรมการกองทุนดี เกิดขึ้นมาแล้วดี แต่เกิดขึ้นมาแล้วก็ทำตามหัวข้อชื่อของกฎหมายเลยต้องเป็นกองทุนที่ฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรจะมาแบ่งชั้นวรรณะเลือกที่รักมักที่ชัง พฤติกรรมไม่ดี จ่ายเงินไม่เหมาะสม หรือว่าไม่ให้หนี้ตามที่กำหนดไว้ไม่ช่วยเลย แล้วเอาเงิน เอาหนี้เขาเข้ามาจัดการอย่างไร เพราะฉะนั้นตามหลักแล้วถ้าจะฟื้นฟูจะช่วยกันและพัฒนาอาชีพกันต้องช่วยทุกคน ทั้งที่มีพฤติกรรมที่ตีมาก่อนหรือว่ามีพฤติกรรมที่ไม่ดีด้วยเหตุผลส่วนตัว ด้วยปัญหาชีวิตครอบครัว ด้วยความทุกข์ยากด้วยความเข้าใจผิด ด้วยการถูกลอก สารพัดอย่างต้องช่วยหมด ไม่อย่างนั้นท่านก็ช่วยคนบางส่วนที่ท่านเอาเงินของเขา หนี้เขาจัดการ แล้วคนอื่นที่ท่านก็เอาหนี้เขาจัดการแล้วกลับไม่ช่วยเพราะว่าท่านเห็นว่าเขาเป็นคนไม่ดี พฤติกรรมไม่ดี อันนั้นคือเหตุผลที่ ๑ ต้องช่วยทุกคน

Legislative Institutional Repository of Thailand

เหตุผลที่ ๒ ก็คือการที่จะไปช่วยเฉพาะคนที่มีพฤติกรรมที่ดี แล้วก็กรรมการเป็นคนที่กำหนด เป็นมาตรฐานทางความรู้สึก ไม่มีข้อวัดหรือมาตรการใด ๆ ที่จะวัดให้ชัดเจนว่าคนดี ความประพฤติดี เป็นมาตรฐานทางจริยธรรม ศีลธรรม การจ่ายหนี้ การไม่ใช้หนี้

ใช้เงินฟุ่มเฟือย ไม่ถูกต้องตามที่กรรมการคิด เป็นเรื่องเถียงเถียงแล้วก็เป็นบ่อเกิดของกรทุจริตประพดที่มีขอบของกรรมการ ไม่ว่าจะเป็นกรรมการส่วนกลางหรือในส่วนภาคส่วนจังหวัดได้ ผมได้ร่ำเรียนมาแต่กระสอบข้าว ๆ จากเกษตรกรในจังหวัดสุพรรณบุรีของผมนที่ไม่ค่อยกล้าพูด บอกว่าไม่ชอบ ไม่ไว้ใจแล้วเห็นว่ากรรมการกองทุนฟื้นฟู ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นกลุ่มฐานะแน่นอน ประพดที่มีขอบ ใช้ตำแหน่งหน้าที่หาประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง อันนี้ท่านแข็งแรงทีหลังก็แล้วกัน แต่ว่าผมได้รับการร้องเรียน ผมไม่ใช่เกษตรกรนะครับ แม้ว่าจะเคยทำนเกษตรบ้าง ๖ - ๗ ไร่ ตอนนีเเล็กแล้วเป็นนักรการเมืองเต็มตัว เพราะฉะนั้นกรรมการกองทุนฟื้นฟู ถูกเกษตรกรจำนวนหนึ่งในจังหวัดของผมดำเนินและหวังไขว่ท่านจะไม่ทุจริต ตอนนีถ้าหากว่าจะตัดออกไปทั้งหมดนั้นผมเห็นด้วย แต่ถ้าเกิดว่าจะไม่ตัดจะงงไว้ก็มีทาง สามารถจะเขียนส่วนวรรคสองของมาตรา ๘ ที่บอกว่ามีมาตรา ๓๖/๑ ผมขอเสนอสมมุติว่าถ้าไม่ตัด แล้วจะงงไว้ ก็ขอตัดหรือเขียนใหม่ดังนี้ คือตัดบางส่วนถ้าเขียนว่ามาตรา ๓๖/๑ “ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอาชีพให้แก่เกษตรกรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” อันนี้ก็จะไม่ต้องไปมีปัญหาในการที่จะไปนั่งคิดว่าคนไหนคิดคนไหนไม่คิดแล้วมาเขียนไว้ในนี้ซึ่งเป็นเรื่องลำบาก กรรมการไปดูเอาเอง แต่ว่าเป็นการยืนยันว่ากรรมการจะส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอาชีพให้แก่ทุกคน ไม่อย่างนั้นท่านเอาहींเข้ามาจัดการแล้วไม่ฟื้นฟูเขาก็ตายตลอดชีวิต ก็ขอเสนอดังนี้ก็แล้วกันนะครับ

๑. เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ดัดลอกหมดเลย แต่ถ้าเกิดคิดจะประนีประนอมก็ถ้งไว้ โดยตัดเฉพาะส่วนที่บอกว่า “ที่มีพดัตกรรมที่ดีในด้านการใช้จ่ายเงินหรือชำระเงิน อันจะเป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรอื่น ทั้งนี้” ส่วนนี้ให้ตัดทิ้งไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควรนะครับ ประธานขอชี้แจงหรือครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสัณมา (ประธานคณะกรรมการฯ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสัณมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ขอชี้แจงในฐานะประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการกองทุนกับคณะกรรมการจัดการหนี้สินของกองทุน คือร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งใหม่และเก่าเมื่อรวมแล้วจะมีคณะกรรมการ ๒ ชุด คณะกรรมการตามมาตรา ๘ ที่ร่างขึ้นใหม่ คือคณะกรรมการตามความหมายของพระราชบัญญัติเดิม ก็คือคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพราะฉะนั้นตามมาตรา ๓๖/๑ หมายถึงคณะกรรมการตรงนั้นที่จะไปเป็น

ผู้พัฒนาและฟื้นฟูเกษตรกร แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องพิจารณาตามมาตรา ๓๖/๑ ที่จะพิจารณาอย่างไร ซึ่งไม่เกี่ยวกับคณะกรรมการตามส่วนที่ ๒ ของร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการตามส่วนที่ ๒ คือ คณะกรรมการจัดการหนี้สินเกษตรกร อันนั้นคณะกรรมการเพราะฉะนั้นคณะกรรมการจัดการหนี้สินตามร่างไม่ได้มีโอกาส ไม่ได้มีอำนาจที่จะมาพิจารณาพฤติกรรมของเกษตรกรแต่ละคน เพราะฉะนั้นกลัวความเข้าใจผิดอย่างท่านนิรัตน์ที่ได้อภิปรายว่า มาตรานี้ต้องไปโยงมาตรา ๓๑/๕ ถ้าโยงอย่างนั้นกรรมการ ๒ คนมีอำนาจต่างกัน นะครับ อำนาจของคณะกรรมการ มาตรา ๓๑/๕ นั้นคืออำนาจของคณะกรรมการจัดการหนี้สินเกษตรกร แต่อำนาจตามมาตรา ๓๖/๑ ที่แก้ไขตามมาตรา ๘ เป็นอำนาจตามพระราชบัญญัติเดิมครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าพอสมควรแล้วนะครับ จะขอมติเลขนะครับ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย ถ้าสมาชิก ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการกด ไม่เห็นด้วย ในระหว่างที่เพื่อนสมาชิก กำลังเข้ามาลงคะแนน ผมขอเรียนแจ้งกับสมาชิก เสียเลยนะว่า เรายังมีกฎหมายที่จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๒ อีก ๒ ฉบับ จะขออนัดประชุมพรุ่งนี้ ๐๘.๓๐ นาฬิกาต่อเลขนะครับ มีท่านใดที่ยังไม่ได้ลงคะแนนไหมครับ ลงคะแนนหมดแล้ว เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๖๑ จดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๐ ก็แปลว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการเฉพาะมาตรา ๘ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ มีการแก้ไข หมวด ๕/๑ การแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๑/๑ ในมาตรา ๘ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับคุณเสรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ส่วนที่แก้ไขมาตรา ๓๑/๑ คือท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เฉพาะส่วนที่ ๑ ใช้ใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช้ครับ ท่านประธานฯ ไม่ถามม่ว่าจะเอาร่างเดิม หรือจะผ่านตามที่กรรมาธิการแก้หรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ๆ ขอบคุณครับ ผมกำลังดูอยู่เหมือนกัน ท่านเลขาฯ ก็เร็วไปนิดหนึ่งครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : เดี่ยวจะกลายเป็นส่วนกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ในเฉพาะมาตรา ๓๑/๑ ในส่วนที่ ๑ ถึงมาตรา ๓๑/๑ ไม่มีสมาชิกอภิปราย ผมคงจะขอมติ มีหรือก้ไม่ครับ เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. นครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๓๑/๑ นี้ กระผมแปรญัตติไว้แต่ว่าอย่างไรก็ตามนะครับ ก็อยากจะให้ปรากฏในบันทึกนี้่นะครับ กระผมขอแปรฯ ในบรรทัดท้ายตามร่างใหม่บอกว่า “สถาบันเกษตรกร” หมายความว่า นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ อันนี้หมายความว่าอย่างไร กระผมก็ไม่เข้าใจครับ เพราะว่าสถาบันเกษตรกรมีทั้งกฎหมายสหกรณ์และกฎหมายกลุ่มเกษตรกร ตรงนี้ไม่เข้าใจจริง ๆ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแปรฯ ไว้ว่า ให้หมายความรวมถึงกฎหมายว่าด้วยกลุ่มเกษตรกรด้วย แต่ไม่ใช่นะครับ แต่ก็ไม่ได้ก็ไม่เป็นอะไรครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อุบลเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เพื่อทำความเข้าใจกันท่านประธานฯ ครับ คือเมื่อคืนนี้ท่านประธานฯ ผ่านมาตรา ๘ ไปด้วยก็สับสนในเรื่องของตัวเลข เพราะว่ามีเพิ่มข้อความทั้งหมด ๕/๑ มีไปถึง ๕/๑๓ แต่พอเมื่อสักครู่นี้ผมก็เข้าใจว่า ท่านประธานฯ จะต่อๆ ตามที่เลขาฯ ไปเพื่อจะเอาร่างเดิมหรือจะเอาร่างที่กรรมาธิการแก้มา แต่พอตัวเลขเปลี่ยนไปแล้ว ไม่มีใครพูดถึงแล้วข้ามไป
 Legislative Institutional Repository of Thailand
 เดี่ยวจะกลายเป็นว่าหมวด ๕/๑ มีถึงมาตรา ๓๑/๑ เท่ากัน ซึ่งจะขัดกับข้างหลัง ซึ่งถึง ๓๑/๑๓ น่าจะไ้ว่าเอาร่างเดิมหรือส่วนที่กรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้จะได้ไหมครับคุณเสรี เคี้ยวจะให้กรรมการชี้แจงก่อนได้ไหมครับ เพราะว่าจะมีในมาตรา ๘ แก้อกมาตรา ๓๗/๑๓ เป็นมาตรา ๓๗/๗ แล้วมาตรา ๓๗/๑ แก้หลายบรรทัด แล้วมีการเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้สมาชิกฯ ได้รับทราบไปในทิศทางเดียวกัน ผมขออนุญาตให้กรรมการชี้แจง เชิญท่านสมพรครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมมาตรา ๓๗/๑ เมื่อกี้ผมได้ส่งวงความเห็นไว้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตพูดที่ส่งวงความเห็นไว้ในมาตรา ๓๗/๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้มาตรา ๓๗/๑ มาตรา ๘ กับมาตรา ๓๗/๑ แยกจากกันเลขใช้ใหม่ครับ ตามกรรมาธิการก่อน แยกจากกัน ถ้าแยกจากกัน เดียวคุณสมพรผมขอกลับมาทางมาตรา ๘ มาตรา ๘ ซึ่งมีการแก้ไขถึงมาตรา ๓๗/๑๓ เป็นมาตรา ๓๗/๗ เฉพาะครั้งนี้มีท่านสมาชิกฯ ท่านผู้คิดใจใหม่ครับ การแก้ไขของกรรมาธิการ เชิญคุณเนิวครับ

นายเนิวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระชนกศรีอยุธยา) : ท่านาประธานฯ ครับ ถ้าไปพิจารณามาตรานี้ แล้วไปบอกว่ามาตรา ๓๗/๑ ถึงมาตรา ๓๗/๗ เวลาเราพิจารณามาตราอื่นจะไม่ตรงกัน ไม่ทราบว่าถ้าจะแขวนไว้ก่อนได้ไหม แล้วไปดูเรียงอันอื่นก่อนท่านประธานฯ จะได้ไม่สับสนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ในมาตรา ๘ พูดถึงมาตรา ๓๗/๑ ถึงมาตรา ๓๗/๑๓ ซึ่งเป็นร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ ที่ตั้งเข้ามา ถ้าเกิดจะแก้เป็นมาตรา ๓๗/๗ โดยที่แก้ตัวเลขเรายังไม่รู้เนื้อหาว่ากรรมาธิการจะตัดอะไรบ้าง เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นถ้าเกิดจะถามในประเด็นนี้ผมเห็นด้วยกับท่านเนิวศน์ที่ให้แขวนในมาตรานี้ไว้ก่อน เพื่อพิจารณามาตรา ๓๗/๑ ถึงมาตรา ๓๗/๑๓ ก่อนว่ามีมาตราใดควรตัดให้เหลือแค่มาตรา ๓๗/๗ ถ้าไม่อย่างนั้นถ้าพิจารณามาตรานี้โดยตรงก็ถือว่าถึงมาตรา ๓๗/๗ ถึงมาตรา ๓๗/๑๓ แยก ซึ่งถือเป็นการคาดการณ์ในอนาคตว่าเราจะต้องร่างของสภาผู้แทนฯ ไว้เหมือนเดิมก็คือ มาตรา ๓๗/๑๓ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอฟังความเห็นกรรมาธิการหน่อยได้ไหมครับ ถ้าสมาชิกฯ ซึ่งเสนอ

มาตรา ๘ ว่ามาตรา ๓๗/๑๓ หรือมาตรา ๓๗/๑๖ อันนี้เป็นเพียงแต่ที่เราพิจารณาผ่านไปก่อน
ถ้าความเห็นสมาชิกฯ ส่วนใหญ่เห็นด้วย อย่างนั้นก็ผ่านได้ครับ เชิญท่านประธานครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมการฯ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม ประเกียรติ นาสีมา ในฐานะประธานคณะกรรมการฯ ขอขึ้นแจ้ง
อย่างนี้ครับ คือเราลงมติให้พิจารณาตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๘ คือเรียงมาตราแต่พอถึงมาตรา
นี้ก่อนข้างจะมีความสับสนนิดหนึ่ง ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาเลยไปถึงมาตรา ๓๗/๘
มาตรา ๓๗/๙ มาตรา ๓๗/๑๐ มาตรา ๓๗/๑๑ มาตรา ๓๗/๑๒ มาตรา ๓๗/๑๓ ก็จะย้อนกลับ
มาอีกไม่ได้ เพราะฉะนั้นตามที่ได้เสนอให้แขวนไว้ก่อนก่อนที่จะมาพิจารณานั้น
คณะกรรมการฯ ไม่ขัดข้องครับ ในกรณีที่จะแขวนไว้ก่อน เพราะเห็นความจำเป็น เนื่องจาก
พระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขแล้วทางที่ประชุมไม่เห็นด้วยหลายมาตรา เพราะฉะนั้นมาตรา
ต่อ ๆ ไปนี้อาจจะมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าแขวนมาตรา ๘ ไว้ก่อน
แล้วกลับมาพิจารณาทีหลังก็จะประโยชน์มากกว่า ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณกรรมการฯ มากครับ เราผ่านมาตรา ๘ ไปก่อนพิจารณา
เสร็จแล้วก็ยกกลับมาพิจารณาตรงมาตรา ๘ มาถึงมาตรา ๓๗/๑ ท่านเสรีครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ มาตรา ๓๗/๑ เป็นระบบของการแก้ไขกฎหมายนี้ให้เกษตรกร ผมเสนอสั้น ๆ
ขอให้ยึดถือตามร่างเดิม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม
อุบล จากนครราชสีมาครับ ท่านครับผมขอมาประ ว่าในบรรทัดสุดท้ายนี้คำว่า “สถาบันการ
เกษตรฯ” หมายความว่า นิตินุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ และกฎหมายว่าด้วยกลุ่ม
เกษตรกรด้วย ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ลงแปรฯ ไม่ได้ เว้นแต่กรรมาธิการฯ จะเห็นด้วยกับท่านแล้ว
เขาจะแก้ตรงนั้นให้ก็ไม่เป็นอะไร ฝ่ายที่เป็นประเด็นให้กรรมาธิการฯ ไว้ก่อนก็แล้วกันครับ
ท่านปรีชาครับ

นายปริชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผม ปริชา ปิตานนท์ สว. จากจังหวัดจันทบุรี ท่านประธานฯ ครับ ในหมวดนี้เป็นหมวดที่ให้คำจำกัดความของคำว่า “หนี้” เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะฟื้นฟูเกษตรกรทั้งหมด ต้องเอาหนี้ทั้งหมดมาคุยกัน ในร่างเดิมจะเห็นว่ามีหนี้ที่เกิดจากหลายส่วน แต่คณะกรรมการไปตัดออกทั้งหมด เหลือแต่หนี้เฉพาะโครงการส่งเสริมของรัฐเท่านั้นเอง พูดสั้น ๆ แล้วผมคงพูดอย่างท่านเสรีครับ ขอให้อย่าได้ตัดของเขาเลยครับ เอาไว้ อย่างนี้ถึงจะเป็นกฎหมายฟื้นฟูเกษตรกรที่แท้จริง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นะครับ สั้น ๆ เช่นกันนะครับว่าโดยหลักแล้ว ผมเห็นว่าในการแก้ไขปัญหาเกษตรกรครั้งนี้ ควรจะรวมหนี้ทั้ง ๓ ระบบมาอยู่ในระบบเดียวกัน เพื่อที่จะชำระสะสางเสียในคราวเดียวกัน ที่ผมมีแปรญัตติไว้นิดเดียว ซึ่งคงทำอะไรไม่ได้ แต่อยากจะเรียนชี้แจงนิดหนึ่งก็คือ คำจำกัดความของสถาบันการเงิน ซึ่งในนี้มีอยู่ ๓ รายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการที่ ๓ ที่บอกว่า นิติบุคคลตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งในความรู้สึกรของผมถ้าให้คณะกรรมการกำหนด อาจจะเป็นการกำหนดนิติบุคคลตามใจชอบเกินไป ผมเลยขอแปรฯ เป็นนิติบุคคลที่ทางคณะรัฐมนตรีกำหนดนะครับ แต่ว่าคงแก้ไขอะไรไม่ได้ ก็อยากจะเรียนต่อที่ประชุมไว้แค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมพรครับ

นายสมพร คำซิ่น (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมพร คำซิ่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ในมาตรา ๑๑/๑ นี้ ผมได้ส่งความเห็นไว้ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ในมาตรา ๑๑/๑ นี้ กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ตัดความหมายของคำว่า “หนี้” ออกไป “หนี้ในระบบ” ก็ตัดออกไป และสถาบันเกษตรกรก็ตัดออกไป ซึ่งความหมายของคำว่า “หนี้” และ “หนี้ในระบบ” เหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญของการตราร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา

ถ้าเราไม่มีคำจำกัดความของคำว่า “หนี้” หรือ “หนี้ในระบบ” แล้ว การร่างพระราชบัญญัตินี้ หรือตราพระราชบัญญัตินี้ก็จะมีความสมบูรณ์ไป โดยที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยของไปในเรื่องนี้

ของ “โครงการส่งเสริมของรัฐ” ก็หมายความว่า เป็นหนึ่งในโครงการส่งเสริมของรัฐเท่านั้น ซึ่งผมขอให้เหตุผลประกอบดังนี้คร่าวๆ การที่กรมการเลี้ยงช้างมากำหนดค่านิยม ในมาตรา ๑๑๗/๑ ใหม่ โดยกำหนดว่า “โครงการส่งเสริมของรัฐ” หมายความว่า โครงการของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีก่อนวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะในขณะที่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติตามความเห็นของคณะกรรมการบริหารสินเชื่อการเกษตร ได้คัดค้านสัญญา ในโครงการส่งเสริมของรัฐที่ไม่ใช่ความผิดของเกษตรกร จำนวน ๑๘ โครงการ ประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการ บริหารสินเชื่อการเกษตร การดำเนินงานเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่ทันกับการแก้ไขปัญหาค่าเงิน ของเกษตรกร การที่กรมการเลี้ยงช้างมากำหนดในวาระนี้ วาระที่ ๒ กำหนดว่า จะต้องเป็น โครงการส่งเสริมของรัฐที่ได้รับความเห็นชอบ ก่อนวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คงจะมี เพียงโครงการ ๒ - ๓ โครงการเท่านั้น ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการ ดังผู้แทนกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ชี้แจงในคณะกรรมการฯ ไปแล้ว หากออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อช่วยเหลือ ๒ - ๓ โครงการนั้น จึงไม่มีประโยชน์แก่เกษตรกรแต่อย่างใด เห็นควรให้ยื่นตามร่างที่ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ดังนั้นผมจึงได้ส่งวนความเห็นในมาตรา ๑๑๗/๑ นี้ ให้คงไว้ตามร่างเดิม ตามเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรมการเลี้ยงช้างมาก่อนแล้ว ขอกราบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผู้อภิปรายผมจะขอมติคณะครับ ท่านสมาชิกมีอะไรครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการนะครับ เมื่อสักครู่ที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้บอกว่า สถาบันเกษตรกรหมายถึง นิติบุคคลตามกฎหมายว่า ด้วยสหกรณ์ ท่านจะแก้ไขหมกครับ ว่าเพิ่มองค์กรเกษตรกรด้วย ท่านกรรมาธิการยังไม่ได้ออก เสียงครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธาน

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ขอขอบคุณ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ประเกียรติ นาสีมา ครับ คือความหมายของสถาบัน

ถ้าจะแก้ไขให้สมบูรณ์ ครอบคลุมไปถึงกลุ่มเกษตรกรอื่นนั้น ก็ควรจะต้องเติมและกลุ่มเกษตรกรเข้าไปด้วย เพราะว่ามีวัตถุประสงค์ตามความหมายว่าด้วยสหกรณ์ ก็คือไปจดทะเบียนเป็นสหกรณ์เท่านั้น ส่วนนิติบุคคลอื่น ๆ จะไม่รวมถึง แต่ถ้าหากว่า จะเพิ่มเติมเข้าไปว่า เป็นกลุ่มเกษตรกรก็จะครอบคลุมถึงนิติบุคคลอื่นนั้นด้วยนะครับ สถาบันเกษตรกรนอกจากที่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ควรจะรวมกลุ่มเกษตรกรอื่นเข้าไปด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ คาโลดม (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ กระผม อนันต์ คาโลดม นะครับ กระผมขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมจากท่านประเถติได้ทราบเรียนนะครับ และก็ตอบคำถามของท่าน ศ.ว. อุบล ด้วยนะครับ ก็ถือคำว่า “เกษตรกร” หมายความว่า “นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์” นั้นนะครับ ก็ครอบคลุมกับกลุ่มเกษตรกรด้วยนะครับ เพราะว่ากลุ่มเกษตรกรจะเป็นหมวดต่อท้ายของ พ.ร.บ. สหกรณ์ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นะครับ ซึ่งครอบคลุมไปเรียบร้อยแล้วครับ กระผมขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านอุบลก็ท่านสนิทนะครับ ถ้าครอบคลุมแล้วก็ไม่น่าจะมีปัญหา เชิญครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนิท จันทรวงศ์ วุฒิสมาชิกจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้ทรงเกียรติได้ถามกรรมาธิการว่า นิติบุคคลตามที่คณะกรรมการกำหนด ขอเปลี่ยนเป็น ตามคณะรัฐมนตรีกำหนด ท่านจะรับหรือไม่รับ อันนี้ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายประเถติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการ) : กรณีที่นิติบุคคลที่คณะกรรมการกำหนด เราไม่เห็นด้วย แล้วเราตัดไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถึงลงมตินะครับ เชิญครับ เดี่ยวท่านประธานคณะกรรมการจะชี้แจงอีกทีหนึ่งนะครับ

นายประเกียรติ นาภิมา (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ คืออยากจะขอชี้แจงว่า ทำไมคณะกรรมการจึงคัดความหมายของหนังสือจากมาตรานี้ นะครับ คือมันโยงไปถึงมาตราอื่น ๆ อย่างที่ได้ทราบเรียบร้อยแล้วในเรื่องต้นว่าหนังสือที่มีความหมายในมาตรา ๓๑/๑ นี้ เป็นหนังสือชนิดและจากทุกสถาบันที่เกษมศกจะมีโอกาสไปหยิบยืมได้ แต่เมื่อรวบรวมหนังสือชนิดจากทุกสถาบันการเงิน หรือจากบุคคลภายนอกเข้ามาอยู่กับคณะกรรมการจัดการหนี้สิน ของเกษมศก และไปห้ามเกษมศก ทั้งคู่สมรสเกษมศกไม่ให้ไปยืม หรือเป็นหนี้กับสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นเช่นนั้น เห็นว่าเป็นการจำกัดสิทธิเกษมศก จึงได้ตัดออก ส่วนที่ประชุมจะพิจารณาเห็นเป็นอย่างไรนั้น ก็สุดแล้วแต่ที่ประชุมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอหารือนิดหนึ่งนะครับ เนื่องจากมาตรานี้มีทั้งตัดออกและก็มีเพิ่มนะครับ มี ๒ ส่วนนะครับ ตัดออก ตัดออกบางส่วน ไม่ได้ตัดออกทั้งหมดนะครับ ทั้งมาตรานะครับ และก็มีเพิ่ม ถ้าจะขอรวมเลขนี้ นะครับว่า เหมือนมติที่เราผ่าน ๆ มานะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือไม่เห็นด้วยกรรมาธิการ เท่านั้น ใ้ได้ นะครับ ท่านสมาชิก ที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย หากท่านสมาชิก ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ ยังมีท่านผู้ใดไม่ลงคะแนนไหมครับ เชิญเจ้าหน้าที่ร่วมคะแนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๖ คะแนน งดออกเสียง ๒ คะแนน ก็แปลว่ากลับไปใช้ร่างเดิม เชิญท่านเลขานุฯ ต่อไปครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษมศก คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อจายรยัวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคมนาวัรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ดังคมนาวัรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ส่วนที่ ๒ ต้องคงไว้ตามเดิม เพราะว่าเราได้พูดถึงการมีคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษมศกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นส่วนนี้ต้องคงไว้ตัดออกไม่ได้ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบลกับท่านนิรันดร์ เดียวกันครับ เหมือนกันไหมครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ไม่เหมือนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เหมือนเชิญครับ เชิญท่านอุบลก่อนครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนครราชสีมา ในมาตรา ๓๗/๒ นี้ว่าด้วยเรื่อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุบลยังไม่ถึงครับ เอาเฉพาะส่วนก่อนครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ไม่มีครับ ขอโทษครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรันดร์มีไหมครับ

นายนิรันดร์ อยู่กักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรันดร์ อยู่กักดี กระผมขอแปรญัตติไว้ของเดิมมาตรา ๓๗/๑ ได้ไหมครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังไม่ถึงครับ ท่านกรรมาธิการกรร. ลงไว้แบบเดิมได้ไหมครับ ถ้ากรรมาธิการไม่ตัดสินใจผ่าน ถือว่าส่วนที่ ๒ คงไว้ตามเดิม ต่อไปครับท่านเลขาฯ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๗/๑ ในมาตรา ๘ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ อยู่กักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรันดร์ อยู่กักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ กระผมได้ขอขึ้นแปรญัตติไว้ในชั้นกรรมาธิการ กระผมขอแปรญัตติสัดส่วนของตัวแทนเกษตรกร ท่านประธานฯ เราจะมีส่วนแทนในส่วนของภาคการอยู่ ๗ ท่าน ของเดิมเป็นของเกษตรกร ๘ ท่าน และมีผู้เชี่ยวชาญจากสาขาอีก ๔ ท่าน กระผมขอแปรญัตติว่าในส่วนของเกษตรกรกับของรัฐบาลคือ ๗ ต่อ ๗ เท่ากัน กระผมขอแปรญัตติไว้เท่านี้เอง เหตุผลก็ไม่มีอะไรท่านประธานฯ คือคณะกรรมการชุดนี้คือคณะกรรมการกระผมอยากจะเห็นว่าการพิจารณาอะไรก็ตามในส่วนของรัฐบุเลกกับส่วนของเกษตรกรควรจะเป็นเท่ากัน และอีกส่วนหนึ่งก็คือส่วนของนักวิชาการ ตัวแทนของภาควิชาการอีก ๔ ท่าน

ถามท่านประธานคณะกรรมการว่า ในสัดส่วนของกระผมเหตุใดจึงคงไว้ที่ ๕ ท่าน ไม่ใช่ใน ๗ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณนิรันดร์ครับ อย่างนี้เนื่องจากว่าคุณนิรันดร์ได้เปรยชัดไว้จริงแล้วว่า ไม่ได้สงวนความเห็นไว้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เว้นแต่กรรมการจะเห็นด้วยหรือแก้ไขเท่านั้นเองนะครับ เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เหมือนดังที่ผมได้กล่าวไปแล้วว่าในมาตรา ๗ นั้น ได้มีการพูดถึงว่าต้องมีคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรไว้อยู่แล้ว ฉะนั้นอย่างไรเสีย มาตรา ๓๑/๒ คงต้องคงเอาไว้ เพียงแต่ว่าถึงที่ผมอยากจะหารือไปยังคณะกรรมการข้างบน คือเช่นนี้ ถ้าท่านคณะกรรมการขอให้ตั้งแค่บรรทัดที่ ๔ และบรรทัดที่ ๕ ของมาตรา ๓๑/๒ เขียนว่า “กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรในคณะกรรมการเก้าคน” ความหมายก็หมายความว่ามาตรา ๓๑/๒ นั้น ต้องการให้องค์ประกอบในส่วนของเกษตรกรนั้นมาจากคณะกรรมการกองทุนนั่นเอง สิ่งที่ผมเห็นห่วงมากคือว่า ขณะนี้ในคณะกรรมการกองทุนมีผู้แทนเกษตรกรอยู่ ๒๐ คน แต่เดิมนะครับ เราจะตั้ง ๒๐ คน นั้นออกมา ๘ คน มาเป็นคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร ผมเลยไม่ค่อยเข้าใจว่าทำไม คณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ถึง ๒ ระดับเขี้ยวหรือ ๒๐ คนแรกอยู่ในคณะกรรมการกองทุน ฟันฟูๆ แล้วดึงเอา ๒๐ คนนั้นมา ๘ คน มาอยู่ในคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร ผมรู้ดีว่าเราจะดูทั้งระบบเลยหรือ เกษตรกรที่เป็นตัวแทน ๒๐ คนจะดูตั้งแต่ข้างบนมาถึงจัดการหนี้เลยหรือ ผมว่าแบบนี้เป็นอันตรายต่อเกษตรกร ผมขออาจจะต่อรองว่ากรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งน่าจะมาจากผู้แทนเกษตรกรในคณะกรรมการกองทุนสัก ๕ คน และอีก ๔ คนมาจากผู้แทนเกษตรกรที่เข้าเป็นสมาชิก ท่านไม่อยากจะให้เกษตรกรคนอื่นมีส่วนร่วมบ้างหรือ ท่านจะชอบอำนาจไว้กลุ่มเดียวหรือ ประเด็นผมอยากต่อรองตรงที่ว่าไม่ควรจะเป็นกรรมการในกองทุนฟันฟู ที่ถึงมาเล่นอีก ๘ คน ผมอยากจะเป็นสัก ๕ คนก็พอ และอีก ๔ คน เลือกรมาจากผู้แทนเกษตรกรทั่วไปได้หรือไม่ ผมต่อรองข้างบน เพราะมีเช่นนั้นท่านต้องกลับไปร่างเดิมอีกกลายเป็นว่าในกรรมการจัดการหนี้ก็เป็นกรรมการชุดเดิมที่มาจากคณะกรรมการกองทุนซึ่งเป็นเกษตรกรกลุ่มเดิม ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมได้แบบนี้ เป็นการรวมอำนาจเบ็ดเสร็จรวบรัดมาจากข้างบนเลย ผมขอต่อรองกรรมการได้ไหมครับว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ คือผมได้ทราบเขียนท่านประธานฯ ผ่านไปซึ่งที่ประชุมเห็นว่า คณะกรรมการนี้มีอยู่ ๒ ชุด คือคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูฯ และก็คณะกรรมการจัดการหนี้สิน ความจริงแล้วในชั้นกรรมาธิการได้พิจารณามาตรานี้ก่อนที่จะขีดฆ่าออกทั้งหมดจนครบ ก็เห็นว่าคณะกรรมการ ๒ คณะกรรมการนี้ไม่ควรจะมาจากที่เดียวกันด้วยซ้ำ เพราะจะได้คานอำนาจซึ่งกันและกัน เพราะในระบบนี้จะไม่มีการตรวจสอบเท่าไรนักในกฎหมายที่วางขึ้นใหม่ อย่างที่ท่านวัลลภ เสนอทางคณะกรรมการก็ได้พิจารณาเหมือนกัน มติในเมื่อตัดออกไปแล้วยังคงเป็นร่างเดิมอยู่ถ่วงนี้ ถ้าหากว่าจะเอาให้ดีที่สุดแล้วคณะกรรมการนี้ของคณะกรรมการจัดการหนี้สินของเกษตรกรควรจะมาจากกลุ่มองค์กรของเกษตรกรอีกต่างหาก ไม่รวมกับที่เป็นอยู่กับคณะกรรมการเดิมด้วยซ้ำ นี่ก็ข้อเชิงที่คณะกรรมการได้พูดกันก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ให้คุณวัลลภอีกนิดหนึ่งได้ไหมครับ กำลังคิดค้น

นายวัลลภ สังกคานุกัณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมฟังเหมือนกับว่าข้างบนนั้นไม่ตั้งใจ ที่ไม่ตั้งใจเพราะว่ายังเอิญท่านตัดออกทั้งหมดแต่ขณะนี้ต้องคืนกลับหมดอยู่แล้ว เพราะในมาตรา ๑๖ ต้องมีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อต้องมีขึ้นมา ทำไมท่านไม่หารือกันครับว่า ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของท่านก็คืออย่างไรเสียมาตรา ๑๖/๒ ต้องกลับคืนมาเหมือนเดิม เพียงแต่เราขอแก้ว่า กรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรนั้นมาจากกลุ่มใดจะได้สมัครพรรคอย่างไรครับ มิใช่จะกลับไปเหมือนเดิมหมด ไหน ๆ ก็จะกลับกรรมาธิการแล้วก็ทำไม่ได้เดอะครับ อย่างไรก็ตามก็ต้องกลับมาคืนแล้วที่ช่วยแก้หน้าขอติว่าจะกลับมาผู้ร่างเดิม แล้วเราก็ไม่ได้อะไรเลย ผมขอหารือกรรมาธิการข้างบนครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสนธิครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้แล้วเมื่อกรรมาธิการตัดออกหมดแล้ว ก็ไม่ทราบว่าจะไปแปรฯ อะไรระครับ ผมก็ไม่ตั้งใจแต่เมื่อวัน

กลับมาสู่ร่างเดิมนี้ ผมมีข้อสังเกตให้กับทางคณะกรรมการฯ ระบุว่า อำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีมากมายนะครับ

“มาตรา ๓๗ (๑) คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการตามแผนแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรตามที่คณะกรรมการ ให้ความเห็นชอบ

(๒) ควบคุมการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุนในบัญชีจัดการหนี้ของ เกษตรกร ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งของ คณะกรรมการ

(๓) เสนอและรายงานต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนใน บัญชีจัดการหนี้ของเกษตรกร

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดการหนี้ของเกษตรกร

(๕) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่สมาชิก ในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๖) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

เห็นใหม่ครบอำนาจรอจกักราลเย็นนะครับ คณะกรรมการนี้ เสร็จแล้ว มาตรา ๓๗ (๒) ให้มีคณะกรรมการฝ่ายรัฐบาล ๗ ท่าน ตัวแทนรัฐบาล เสร็จแล้วจะมี คณะกรรมการแต่งตั้งจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนของเกษตรกรในคณะกรรมการ ๘ ท่าน ซึ่งอันนี้ ผมคิดว่า ๘ ท่านนี้มาจากไหน ที่มา เสร็จแล้วว่าถ้าที่มาไม่ชัดเจน ทางคณะกรรมการแต่งตั้ง พรรคพวกตัวเองไปนี่ จะเอื้อประโยชน์ให้กับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ผมจึงได้ขอแปรญัตติเอาไว้ว่า ให้ตัวแทนเกษตรกรระดับชาตินี้ ๑ ท่าน เสร็จแล้วภาคกลาง ๑ ท่าน ภาคใต้ ๑ ท่าน ภาคตะวันออก ๑ ท่าน ภาคเหนือ ๑ ท่าน เสร็จแล้วอีสานมีทั้งอีสานตอนบน อีสานตอนล่าง อีสานตอนบน ๑ อีสานตอนล่าง ๑ เพื่อจะได้ควบคุมไปทั่วประเทศ แล้วก็ปกป้องประโยชน์ให้กับเกษตรกร อย่างแท้จริง ผมจึงได้ขอแปรญัตติเอาไว้ แต่ว่าอันนี้แล้วแต่ทางคณะกรรมการฯ นะครับ เพราะกลับมาสู่ร่างเดิมแล้ว ถ้าเพื่อความยุติธรรมจะเกิดขึ้น มีฉะนั้นแล้วจะต้องพวกตัวเอง เข้าไปนี่ หลาย ๆ พระราชบัญญัติเป็นอย่างไรตลอดของกรมการคลัง ง่าย ๆ ประเด็นสลับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จ.นครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๓๗/๒ ใ้ นะครับ ก็ในมาตรา ๓๗/๒ นี้เป็นเรื่องของคณะกรรมการจัดการหนี้ประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ

อย่างที่ปรากฏนี้ แต่ที่นี้กระผมเคยอภิปรายไว้ในวันรับหลักการว่า ยังมีอีกท่านหนึ่งที่ผมคิดว่ามีความสำคัญในเรื่องของการจัดการหนี้ ก็คือตำแหน่งอธิบดีกรมการปกครองครับ เพราะกฎหมายนี้จะคล้าย ๆ กับจะรวมไปถึงหนี้ของระบบนาระดับนั้น นอกเหนือนี้คนที่มีความบทบาทหนึ่งในการใกล้ชิดต่าง ๆ ก็จะเป็นนายอำเภอทุกอำเภอ ถ้าหากว่าในคณะกรรมการนี้ มีอธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการด้วย ก็จะทำให้การดำเนินงานการแก้ปัญหาเรื่องหนี้ของระบบตามมาตรา ๓๘/๑๐ ได้ครับ กระผมขอเสนอท่านกรรมการได้พิจารณาเพิ่มนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมการหอการค้า

นายอโศก ประสานสอน (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อโศก ประสานสอน คณะกรรมการเสียงข้างน้อย กราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อสนับสนุนความเห็นของท่าน ส.ว. วัลลภที่บอก ว่าหากจะเห็นกรณีส่วนร่วมของผู้แทนเกษตรกรนอกเหนือจากกรมการกองทุน ในความคิดเห็นส่วนตัวนั้นไม่ตั้งใจในเรื่องนี้ขอเพียงแต่ให้เห็นตัวแทนเกษตรกร และก็ยังคิดไปด้วยเมื่อครั้งร่างกฎหมายฉบับนี้ในฐานะที่เป็นผู้ร่วมร่างด้วยนั้นคิดอยู่เสมอว่า ไม่น่าจะเป็นกรมการกองทุนอยู่เดิมที่จะมาเป็นกรรมการจัดการหนี้ แต่ขอให้เป็นการซึ่งเป็นตัวแทนเกษตรกรมาจากหลากหลายองค์กร เพื่อที่จะได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ดังนั้นไม่คิดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงต้องหารือกรรมการระดับอื่น เชิญประธานครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมการ) : ที่ขอแก่นะครับ ทางท่านอาจารย์วัลลภขอแก้ที่มาของคณะกรรมการจัดการหนี้สิน ขอเพิ่มเติมไว้ใหม่ครับคือขณะนี้กลับมาดูร่างเดิม ซึ่งผมก็ได้พูดถึงเจตนารมณ์และการได้เคียงกันอยู่ในคณะกรรมการแล้ว ว่า เห็นว่าควรจะให้มีการตรวจสอบกันได้บ้าง ระหว่างคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟู และคณะกรรมการจัดการหนี้สินเกษตรกร เมื่อขอแก้มาตั้งที่อาจารย์วัลลภพูดถึงนั้นระดับนี้ ปัญหาที่มีอยู่ว่า ยังจะคงไว้ซึ่งกรรมการซึ่งมาจากการแต่งตั้งจากกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรในคณะกรรมการหรือไม่ นะครับ อันนี้เป็นข้อสงสัย คือจริง ๆ แล้วถ้าไม่แล้วร่างจะได้จัดการครั้งนี้เสียให้ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านภาวคุณครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณ ไสงาม จากบุรีรัมย์ ผ่านมาหลายครั้งแล้วที่เป็นลักษณะอย่างนี้ ไม่อยากทักท้วงหรือครับ แต่ว่าก็ขออนุญาตหลายครั้งแล้ว ขอท้วงหน่อย มีผู้แปรญัตติในมาตรานี้อีก ๒ ท่านครับ คือ ท่านอำนาจ ไทยานนทร์ กับท่านสนิท จันทรวงศ์ เมื่อแปรญัตติไปแล้ว ได้รับคำชี้แจงแล้วผู้แปรญัตติพอใจทั้ง ๒ ท่าน นอกนั้นก็มาแปรญัตติในห้วงประมุขนี้ไม่ใช่นะครับ ไม่ได้ครับ แล้วจะเป็นไปตามร่างเดิม หรือเป็นไปตามที่กรรมาธิการแก้ไขก็ยังไมรู้อะครับ นิดยังไม่ออก ท่านประธานฯ ตามได้อย่างเดียวเท่านั้น คือเอาตามร่างเดิมหรือจะเอาตามที่ร่างของกรรมาธิการ แต่ถ้าจะให้กรรมาธิการไปพิจารณา ก็ต้องให้กรรมาธิการลงไปปรึกษากันก่อน ไม่อย่างนั้นก็จะเป็นอย่างนี้ วันเวียน ๆ อยู่อย่างนี้ครับจะทำให้ชักช้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณการุณครับ ก็อย่างนี้ครับผมขอเขียนขึ้นถึงเพื่อนสมาชิก นิดหนึ่งนะครับ เนื่องจากว่าเป็นความปรารถนาดีของสมาชิก เรา ถึงแม้ว่าท่านไม่ได้แปรญัตติไว้ ก็คิดว่าแนวโน้มหรือความเป็นไปได้ว่าจะกลับสู่ร่างเดิม เมื่อกลับสู่ร่างเดิมแล้วทำอะไรให้กฎหมายนี้ออกไปเป็นกฎหมายที่มีคุณภาพ กฎหมายที่กำลังพูดถึงกรรมการให้มีสัดส่วนของเกษตรกรเข้ามามากขึ้น ผมก็เชื่อว่าก็เปิดโอกาสให้สมาชิก คืออย่างไรก็ตาม ก็มีสิทธิอภิปรายอยู่แล้ว แล้วข้อเสนอของคุณวัลลภกับของท่านสนิทที่มีความแตกต่างกันในรายละเอียดท่านกรรมาธิการครับ ขณะเดียวกันมีความเพิ่มเติมของท่านคุณเถียร เข้มมาอีก ๑ ตำแหน่ง จริง ๆ ก็ควรจะให้ได้มีโอกาส อาจจะมีหลักการประชุม กรรมการไปหารือกัน โดยถ้าไม่มีสมาชิก ท่านอื่นอภิปรายหรือแสดงความเห็นอย่างอื่น คุณวัลลภจะมีอะไรนอกเหนือไหมครับ ผมให้เวลาอีกนิดหนึ่งนะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมมีข้อซักถามขอรับ ท่านประธานฯ ซึ่งง่ายมาก ท่านประธานฯ คูบรทัดที่ ๕ ของมาตรา ๑๑/๒ เขาเขียนว่า “กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรในคณะกรรมการแก้คน” ท่านขีดคำว่า “คณะกรรมการ” หน้าคำว่า “แก้คน” นี้ทิ้ง แล้วเติมคำว่า “องค์กรเกษตรกร” ก็จะอ่านว่า “กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนเกษตรกรในองค์กรเกษตรกรแก้คน” เพราะองค์กรเกษตรกรในนิยามของ พ.ร.บ. เดิมเขียนว่า “องค์กรเกษตรกร” หมายความว่า กลุ่มหรือคณะของเกษตรกรที่มาวมกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจกรรมร่วมกับเกษตรกรเป็นหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้ และได้ขึ้นทะเบียนต่อสำนักงานหรือสำนักงานสาขา ก็แก้ถ้อยคำจาก “คณะกรรมการ” เป็น “องค์กรเกษตรกรแก้คน” เท่านั้นเอง ก็ได้ตามวัตถุประสงค์แล้ว ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสันมา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ก็อย่างที่ท่านการุณได้แสดงความเห็นทางคณะกรรมการก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย คือขณะนี้เรายังไม่ได้ลงมติกันว่าเห็นด้วยตามร่างของคณะกรรมการหรือไม่ และเราก็พิจารณาตามรายละเอียดของร่างเดิม ซึ่งจะแก้ไขอย่างไรมันก็ยังลงไปรายละเอียดตรงนั้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นทางที่ดีในการลงมติผมเห็นว่าน่าจะถามลงมติไปเลยถ้าไม่เห็นด้วยตามกรรมการแก้ไข กลับมาร่างเดิมจะแก้ไขหรือไม่ จะแก้หรือไม่ อย่างนั้นจะดีกว่า เพื่อสะดวกในการประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็อย่างนี้ครับ ผมคิดว่าถ้าลงมติไปแล้ว กลับไปร่างเดิมแล้วมันผ่านการแก้ไขของกรรมาธิการแล้ว เราก็คงไม่มาหารือแล้วนะครับ ก็ก็ต้องผ่านไปเลยผ่านมาตราอื่นไปแล้ว มาตรานี้ต้องผ่านนะครับ ที่นี้ถ้ากรรมาธิการเห็นว่าข้อเสนอนี้เป็นข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ ผมคิดว่าอย่างนี้ดีไหมครับ เดียวผมจะพักการประชุมสัก ๑๐ นาทีให้กรรมาธิการไปหารือในประเด็นที่สมาชิกฯ ทั้ง ๑ ท่านได้ให้ข้อสังเกตไว้ ผมขอพักการประชุม ๑๐ นาทีครับ

พักการประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกโรง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เปิดการประชุมต่อเนะครับ เมื่อสักครู่นี้มีการพัก ๑๐ นาทีเพื่อที่จะให้ท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกวุฒิสภาได้มีการปรึกษารื้อกันทางประเด็นในมาตรา ๓๑/๒ ไขใหม่ครับ ท่านประธานมีอะไรที่จะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสันมา (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ตามที่หารือกันในระหว่างพักประชุม ๑๐ นาทีนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แสดงความเห็นให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมติ เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดั่งกณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ หมายความว่าหลังจากหารือแล้วก็จะตัดออกทั้งมาตราใหม่ครับ เช่นนั้นหรือเปล่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดั่งกณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : เมื่อสักครู่นี้ที่ผมจำได้คือ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับหลักการนะครับ ผมขอแย้งนิดนะครับ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับหลักการ จึงจะขอหารืออีกทำให้ประกอบในเวลาที่พัก มีให้หารือว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยนะครับ ผมขอยืนยันนะครับว่า ถ้อยคำเป็ดบนที่กเสียงได้ครับ ท่านเห็นว่าเห็นด้วยกับหลักการ เพียงแต่จะขอคว่ำถักส่วนที่มานั้น ส คนมาจากไหน ผมคิดว่าประเด็นต้องยื่นตรงนั้น ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการสุนทรเชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ ในฐานะกรรมาธิการครับ ก่อนที่จะพักการประชุมนั้น กรรมาธิการยังไม่ได้มีการปรึกษากัน ผมยืนยันอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเราวิพากษ์กันแล้วนี้ เราคงดำรงเดิม คือก่อนที่จะพักการประชุมเรายังไม่ได้ปรึกษากันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นผมก็จะถามมติ ท่านสมาชิก อยู่ข้างนอกดูถามาถามมติ ในมาตรา ๑๑๗/๒ คำถามก็มีอยู่เหมือนกัน คำถามมีอยู่ว่า ถ้าเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการที่ให้ตัดออกให้กด เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมาธิการหมายความว่า ให้คงไว้ตามร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เมื่อลงคะแนนแล้วขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๔๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ตัดออกเสียง ๘ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๑ คะแนน เป็นอันว่า คงไว้ตามร่างเดิมครับ ท่านเลขาฯ เชิญครับ

นายจันทงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑๗/๒ ในมาตรา ๘ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีเชษฐศรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๑๗/๑ ดังกล่าวนี เป็นเรื่องคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรให้มีอำนาจหน้าที่อย่างไร เมื่อมีคณะกรรมการตามมาตรา ๑๑๗/๒ แล้วนี่นะครับ ก็ควรจะต้องให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๗/๑ ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมิทเชษฐศรี

นายสมิท จันทร์วงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมิท จันทร์วงศ์ ผมเห็นด้วยกับท่านเสรีนะครับ เพราะว่าจำเป็นต้องมีมาตรา ๑๑๗/๑ อำนาจหน้าที่ต้องมีนะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ มตินะครับ เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการให้ตัดออกให้กดเห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการคือให้คงไว้ความร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๖ ไม่เห็นด้วย ๘๘ งงดออกเสียง ๑๐ นะครับ ไม่ลงคะแนน ๐ คงไว้ตามร่างเดิม เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายจ้านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑๗/๔ ในมาตรา ๘ คณะกรรมการคัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๑๑๗/๔ ก็เช่นเดียวกันครับว่า เป็นกรณีที่กรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรเมื่อมีการทำงานมีอำนาจหน้าที่ก็ควรจะควรต้องได้ร่วมเข้าประชุม คำพาหนะ คำเบี่ยงเสียง คำที่พิกและคำใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กฎหมายนี้กำหนดไว้ จึงเห็นควรให้ให้มาตรา ๑๑๗ ตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จิโรจน์ศรี

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (หรือสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ กระผมเห็นด้วยว่าให้คงไว้เหมือนกับเช่นท่านเสรีที่ได้พูดไป ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจรวมทั้งเป็นการทดแทนความเหนื่อยยากของคณะกรรมการด้วยครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะขอลงมตินะครับ เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการให้ตัดออกเดี๋ยว เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการคือให้คงไว้ตามร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๔๕ ไม่เห็นด้วย ๘๑ งออกเสียง ๘ ไม่ลงคะแนน ๐ คงไว้ตามร่างเดิมครับ ท่านเลขาธิการครับ

นายจำนงค์ สวมประก่ำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ส่วนที่ ๓ การจัดการหนี้ของเกษตรกร ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗/๕ ในมาตรา ๕ มีการแก้ไข”

นายการุณ โสภาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม การุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ส่วนที่ ๓ นี้ตัดเป็นส่วนที่ ๒ เพราะฉะนั้นเมื่อคืนส่วนที่ ๒ แล้วครับ ส่วนที่ ๓ ก็คงเดิม น่าจะถูกต้องครับ ประธานฯ ถามกรรมการวิชาการครับว่า เมื่อส่วนที่ ๒ คืนมาแล้วนี้ส่วนที่ ๓ ก็ต้องคืนมาเหมือนเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญกรรมการครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ส่วนที่ ๓ นี้มีการแก้ไขนะครับ คือเดิมเมื่อเราตัดส่วนที่ ๒ ออกส่วนที่ ๓ กลายเป็นส่วนที่ ๒ จึงได้แก้ไข แต่ทีนี้มีที่ส่วนที่ ๒ กลับมา คือเดิมนักวิชาการแก้ไขอยู่ ส่วนที่ประชุมจะกลับมาใหม่เหมือนเดิมก็ต้องลงมติ แต่เพื่อความสะดวกในการพิจารณากฎหมายต่อไปนะครับ คณะกรรมการขอถอนตรงแก้ไขนี้ให้เป็นไปตามเดิม คือในส่วนที่ ๓ ให้มีที่ส่วนที่ ๓ ตามเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณ นายเชษฐา ณ เชียงใหม่

นายจ้างนงศ์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๑/๕ ในมาตรา ๘ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในวันที่ ๓ ซึ่งกรรมาธิการได้แก้ไขร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ให้มีการจัดการหนี้ของเกษตรกรตามมาตรา ๓๑/๕ นี้ นะครับ ร่างเดิมเป็นเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานขึ้นเรียกว่าสำนักงานจัดการหนี้ของเกษตรกร เพื่อให้มีการแก้ไขโดยมีคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรตามถ้อยที่ ๒ แล้วนั้นนะครับ ในการทำร่างแก้ไขนี้สำนักงานจะตั้งสำนักงานนะครับ เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องนี้นะครับ ในมาตรา ๓๑/๕ วรรคหนึ่ง ก็ควรให้เป็นไปตามร่างเดิมซึ่งมีสำนักงาน สำนักงานจัดการหนี้ของเกษตรกร และเมื่อมีสำนักงานแล้วการทำงานก็ควรจะต้องมีการควบคุมการทำงาน คุณเจ้าหน้าที่กรรมาธิการ ๓๑/๕ วรรคสองนะครับ ส่วนการที่กรรมาธิการแก้ไขว่า ให้เกษตรกรช่วยกันการแก้ไขหนี้ อันเนื่องมาจากการประกอบกิจกรรมตามโครงการของรัฐแต่เพียงอย่างเดียวนี้ นะครับ ก็คงจะเป็นอีกส่วนหนึ่งซึ่งควรจะต้องตัดออกไปเสีย เพื่อให้การแก้ไข วรรคสองของมาตรา ๓๑/๕ เป็นไปตามร่างเดิมนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผมขอขอบคุณนะครับ มาตรา ๓๑/๕ ในมาตรา ๘ นะครับ ตัดบทนะครับ ท่านเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการให้ตัดออกให้ตัด เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการก็คงไว้ตามร่างเดิมให้ตัด ไม่เห็นด้วย นะครับเชิญครับ เชิญน้ำที่ร่วมคณะครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๒ ครั้ง ไม่เห็นด้วย ๘๒ ครั้งออกเสียง ๘ ไม่ถึงคะแนนเสียง ๑ เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ท่านเลขาธิการ

นายจ้างนงศ์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๑/๕ ในมาตรา ๘ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสวีครับ

นายเสวี สุวรรณเกษม (กรุงเทพมหานคร) : ก่อนประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม เสวี สุวรรณเกษม ที่เดียวจะกลับกลายเป็นว่าผมมีเหตุผลปกป้องร่างเดิมไม่ให้ฉบับครีมี ท่านประธานฯ ครีมี ในมาตรา ๓๑/๖ นั้นครีมี จริง ๆ แล้วที่กรรมาธิการร่างมานั้นสอดคล้องกับมาตรา ๓๑/๕ เดิมที่กรรมาธิการร่างไว้ ซึ่งมาตรา ๓๑/๕ ได้ถูกตัดออกไป ดังนั้นในมาตรา ๓๑/๖ ได้พูดถึงเรื่องนี้ในวาระที่จะต้องได้รับการสนับสนุนก็จะตั้งมาลงทะเลปนกับครีมี ซึ่งถือว่าเป็นการแก้ตัวของกรรมาธิการในการจะแก้ไขปัญหาเมื่อถึงว่ถามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๑/๖ จึงควรเป็นไปตามร่างเดิมที่ตั้งให้ผู้ขอการสนับสนุนจากกลองนั้นมาขึ้นระก้อก่อน ถึงจะให้ไปไปตามร่างเดิมทั้ง ๒ วาระครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขึ้นลงมติครีมี เห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการให้ถก เห็นด้วยไม่เห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการ คือจะให้ตามร่างเดิมให้ถก ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยจะแนบครีมี เห็นว่าส่วนจะแนบครีมี เห็นด้วย

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๐ คะแนน)

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา กระผมคิดว่าในมาตราดังกล่าวนี้ไป พวกสมาชิกก็ทราบแล้วว่าจะถกมดีอย่างไร ไปท่านสภา ท่านประธานแล้วก็ลงมติเลยครับ ท่านประธานฯ ไม่สามารถอนุญาตให้ใครถกไปเลย เดียวถกไปถกไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เดียวผมขอประกาศจะแนบครีมี เห็นด้วย ๓๓ ไม่เห็นด้วย ๕๐ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๑ เห็นว่าถกได้ตามร่างเดิมครีมี ก็เห็นสมควรครับ เห็นว่าท่านประธานฯ ครีมี

นายเสวี สุวรรณเกษม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครีมี ขออนุญาต พอดีช่วยตรงนี้ได้พูดถึงเมื่อสักครู่ในครีมี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย

นายเสวี สุวรรณเกษม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครีมี ผมว่าเท่านี้ถึงถึง ๒ วาระกฎหมายของมาตรา ซึ่งที่ประชุมของวันนี้ได้ตกลงไว้ถกดังนั้น แต่ส่วนที่อภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณธรรมเทียรศรี

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม อภิรักษ์ โกษะโยธิน ในฐานะกรรมาธิการมีเรื่องข้างท้าย ขอพูดเฉพาะมาตรา ๑๑๗/๑ ในเรื่องของการชำระหนี้ เมื่อชำระเสร็จแล้วส่งกลับไป กรณีไม่ได้พูดถึงเรื่องที่มาของเงินชำระหนี้ก็ยื่นยันแต่ร่างที่เขียนไว้ว่าร่างกฎในมาตรา ๑๑๗/๑ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรร (เชิญครับ)

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน (กรรมาธิการ) : ผมขอมาท่านอภิรักษ์ ในฐานะที่ท่านได้เคยอ้างถึงว่าท่านเป็นผู้ร่างกฎหมายนี้มา ไม่ได้ถามในฐานะกรรมาธิการเรื่องข้างน้อย ผมขอถามเข้าใจ ท่านบอกว่า ชำระแล้วก็นำไปโดย โอบ. ระคน กรรมาธิการมาตรา ๑๑๗/๑ ครั้งนั้นไปเมื่อชำระแล้วไปแล้ว แล้วทำไมถึงมาตีความหมายตามที่นิติกรรวมอะไรต่ออะไรอีก วรรคที่ห้าอีก วรรคที่หกครั้งนี้ชำระแล้วทำไมถึงมาตีความหมายอะไรอีก ในฐานะที่ท่านเคยอ้างกฎหมายนี้ ไม่ได้ในฐานะเรื่องข้างน้อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอภิรักษ์ เชิญครับ

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ผมทำขออนุญาตท่านประธานฯ ขอตอบในฐานะอภิรักษ์ ก็กลัวกัน ต้องขอขอบคุณท่านสว. ผู้ทรงเกียรติท่าน คืออย่างนี้ครับ ในเรื่องของการร่างกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่แรกนั้น ผมต้องยอมรับว่าผมเป็นคณะกรรมาธิการร่างแล้วแล้วแล้ว เมื่อการร่างเรื่องต่างๆใหญ่ๆมาพิจารณาเรื่องนี้แล้ว เมื่อมาพูดถึงการตีความของบทบัญญัติแบบนี้ ซึ่งถ้าผมดูมาตรา ๑๑๗/๑ ได้มีการชำระหนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปยุ่งกับเรื่องมาตรา ๑๑๗/๑ โดยปริยายอยู่แล้ว ดังนั้นข้อเท็จจริงที่เรียนต่อท่านอย่างนี้ คือท่านอย่าไปสนใจไปสนใจใคร่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วิมล (เชิญครับ)

นายวิมล ดังคณาภิรักษ์ (กรรมาธิการ) : เชิญประธานวุฒิสภาที่เคารพ ในมาตรา ๑๑๗/๑ ผมพยายามอ่านในร่างเดิมที่บัญญัติไว้จะครับ ในบรรทัดที่ ๓ เว้นกับบรรทัดที่ ๕ ถ้าท่านสมาชิกจะอ่านแล้วจะเข้าใจประเด็นได้ชัดเจนขึ้นผมอยากว่า “บทควรซึ่งเป็นการในระบอบตามโครงสร้างแห่งรัฐ โครงสร้างที่คณะกรรมการร่าง

ไม่ประสบความสำเร็จ โดยมิใช้ความผิดของเกษตรกร” ประเด็นชัดเจนว่า โครงการที่รัฐส่งเสริมให้เกษตรกรทำ แล้วล้มเหลวโดยมิใช่ความผิดของเกษตรกร ประเด็นนี้ชัดเจน แต่บรรพตต่อมาไม่ชัดเจน บอกว่า “ให้พิจารณาช่วยเหลือโดยให้กองทุนรับภาระชำระหนี้ให้แก่จำหนัของเกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้” เมื่อเกษตรกรมิได้มีความผิด ทำให้ต้องชำระหนี้บางส่วน ทำไมไม่ชำระทั้งหมด เมื่อเขาไม่ได้ทำความผิด สมไม่แน่ใจว่า ทำไมผู้แทนเกษตรกรปล่อยมาได้ อย่างไรก็ตาม ประเด็นชัดเจนว่า โครงการเหล่านี้ของรัฐ ทำให้เกษตรกรล้มเหลว และความผิดก็ไม่ได้เกิดขึ้นจากเกษตรกร แต่โดนรัฐไปชำระหนี้ให้เพียงบางส่วนก็ได้ ทำไมไม่ตัดคำว่า “หรือบางส่วนก็ได้” ลงไป เพราะมิใช่ความผิดของเขาอยู่แล้ว ทำไมไม่ชำระเสียให้หมด ผมมีคำถาม ขอคุณช่วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนายารักษ์แก้วสรร เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอเรียนไว้ ณ ครม.นี้ นะครับ เกี่ยวกับพุดออกไปนี้ไปถึงผู้ที่นั่งเกษตรกร ซึ่งเขาก็เป็นผู้ที่ผมต้องรับผิดชอบเหมือนกัน ท่านอ.โสก ได้กล่าวในสภานี้ว่า ผมมีเจตนาทำให้ร่างกฎหมายนี้จบตรงอก อันนี้เป็นข้อกล่าวหาที่เดือนสองอย่างอึ่ง ท่านอ.โสก เคยพากลยกรรมาที่สนามหลวงไม่มีใครดูแล ไม่มีใครช่วย ใครเป็นที่ปรึกษาคุณ ถนอมตรงมี เพราะฉะนั้นขอให้ลดค่าพุดนี้ แล้วเมื่อถึงมาตรา ๑๑๗/๑๑๒ เราจะต้องช่วยกันหาทางแก้ไขตัดมาตรา ๑๑๗/๑ ออกไป เพื่อให้เรื่องชัดเจนว่า ถ้ารัฐผิดกษตรต้องหยุดพื้นที่ทั้งหมด ผมจะช่วยตรงนั้น ที่ถามนี้ไม่ได้มุ่งถามให้จบตรงอก โปรดถอนคำพูด โปรดถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : โอเคครับ เดี่ยวผมจะทำหน้าที่นะครับ ท่านอ.โสกครับ เชิญครับ

นายอ.โสก ประธานสอช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ขออนุญาตที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านแก้วสรร จริง ๆ คำว่าจบตรงอก ผมไม่ได้พูดถึงเกษตรกร ผมพูดถึงตัวผมเอง ผมมีความเข้าใจอย่างนั้น ผมทราบซึ่งต่อการเสียสละของท่าน แม้กระทั่งท่านไปร่วมประชุมกับผมที่หอพระราชธานี ผู้แทนเกษตรกร ผมจะเอาไป.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ประเด็นนี้ชัดเจนครับ ประเด็นว่าจะถอนหรือไม่ถอนเท่านี้ของผมจะครับ เชิญครับ

นายอโศก ปรีชสัมปทนต์ (กรรมาธิการ) : ถ้าอย่างนั้นคำว่า จนครอก ผม ขอลดจนครอก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิจิตรครับ

นายวิจิต หุดถาก (รองโฆษกคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ กรรมา วิจิต หุดถาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ในฐานะกรรมาธิการนครรับ ในเรื่องมาตรา ๓๓๗/๒ ที่กรรมาธิการเดี่ยวข้างบนเสนอให้ตัดออกเพื่อความเหตุผล ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ มาตรา ๓๓๗/๑๒ และมาตราอื่น ๆ นะครับ เพื่อความเข้าใจท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติครับ การที่มีมาตรา นี้ก็เพื่อให้กองทุนที่เห็นว่าเป็นโครงการ โด่งดังส่งเสริมและคุ้มครองไม่ให้ ความสำเร็จของเกษตรกรรมที่ได้รับผลกระทบเป็นลบผ่านทางหรือทั้งหมดนั้น ที่บางส่วนเพราะโครงการ ของรัฐต่าง ๆ ไม่ใช่ว่าล้มเหลวทั้งหมด วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่เสียหายทั้งหมด บางรายก็ดีขึ้นได้บางส่วน ก็ถือว่ารับผลกระทบบางส่วน ไม่ต้องไปรับผลกระทบทั้งหมด ความจริง มาตราไม่มี เพราะรัฐบาลเองดึงหลายออกมาแล้ว หากจะรัฐบาลแล้ว แล้วรัฐบาลเห็นสิ่งที่ลงมือ แล้วว่า จะคิดเป็นหนี้สูงในรอ แต่ที่เสียหาย โด่งดังจริง ในรอที่เสียหายบางส่วนก็ยังคง รับผลกระทบบางส่วน ท่านก็ยกขึ้นมาอันนี้เสนอเป็นปัญหา กรรมาธิการจึงว่าเราจะให้มาตรานี้ คงอยู่เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ตามนโยบายของรัฐที่ล้มเหลว ถึงได้ล้มมาตราไปไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบดินทรครับ

นายบดินทร ศรีสวรรค์ (กรรมาธิการ) : บทเรียนท่านประธาน วุฒิสภา และสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ คำว่า ให้ชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งเป็น อันตรายของกรรมการ ในส่วนตรงนี้ใคร่ขอชี้แจงด้วยครับว่า โครงการส่งเสริมของรัฐที่ไม่ใช่ ความสำเร็จของเกษตรกร ตรงนี้หนี้สินที่เกิดขึ้นตรงที่เกิดขึ้นได้หลายกรณีเช่นยกตัวอย่าง ไม่ใช่ ความสำเร็จของรัฐและไม่ใช่วินัยของเกษตรกรส่วนหนึ่ง เช่น ภาคผลิตไปขายเจ้าหนี้ก็ โกง หนี้สินยังคงอยู่ในครับ ในขณะที่อยู่กับภาคผลิตก็เกิดหนี้เงินฝากรัฐสนับสนุนโครงการแล้ว ผลิตขาด แต่ความผิดพลาดตรงนั้นไม่ได้หมายความว่าหนี้ทั้งหมดหนีไป แต่ก็ทั้งหมดนี้ได้รับ ชำระคืนบางส่วน สามารถขายสินค้าได้คืนบางส่วนแล้วแต่หนี้สินที่เหลืออยู่ เพราะฉะนั้นรัฐจะ รับผิดชอบเฉพาะส่วนที่รัฐผิดพลาด ส่วนของหนี้ที่ไม่ใช่ความผิดพลาดตรงนี้ แต่เป็นกรณีต่างหาก ฉะนั้น ตรงนี้ไม่ใช่รัฐรับผิดชอบ นั่นคือให้งานจัดองค์กรกรรมการนะครับ จริง ๆ ผมอยากจะ เที่ยมเพิ่มจาก ภาคธุรกิจเป็นหนี้ในระยะเวลาตามโครงการส่งเสริมของรัฐ โครงการใดที่

คณะกรรมการเห็นว่าไม่เหมาะสมความเสียหายโดยไม่ใช้ความผิดของเกษตรกร” จริง ๆ ผม
อยากขอเขียนว่า “คณะกรรมการฟ้องของรัฐ” แต่เจ้าหน้าที่เขาไม่อ้อม เขาบอกว่าถ้าอย่างนั้น
เจ้าหน้าที่จะมีปัญหาอะไร ซึ่งจำเป็นตั้งกระทู้ถามอย่างนี้ว่า ให้คณะกรรมการนั้นสามารถที่
จะชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ในกรณีอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ความผิดของเกษตรกรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรุต (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรุต สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ในประเด็นมาตรา ๑๑๖/๑ นี้ะครับ ที่เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรที่เกิดจากโครงการของรัฐที่
ไม่ใช่ความผิดของเกษตรกร ค่าที่ผมดูเทียบประกอบกับมาตรา ๑๑๖/๑ นี้ะครับปรากฏว่า
การช่วยเหลือไม่ได้เป็นการช่วยเหลือแล้วเกษตรกรหลุดออกไปเลยนะครับ ซึ่งอันนี้เป็น
ความเข้าใจที่ผมดูจากมาตรา ๑๑๖/๑ ที่ว่า เมื่อช่วยแล้วเกษตรกรก็ต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด อันนี้ไม่แน่ใจว่าผมเข้าใจถูกหรือไม่
นะครับ ขอพระเจ้าอวยพร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการการครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสันมา (ประชาชนคณะกรรมการ) : กวามเวียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสันมา ในฐานะประชาชนคณะกรรมการ
ขอชี้แจงอย่างนี้ะครับ สื่อหนี้ที่เกิดจากโครงการของรัฐแต่ล้มเหลวคือ เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นใน
อดีตนะครับ ไม่ว่าจะเป็นหมอนไหม ไผ่ตง วัลผลาสติ มะม่วงหิมพานต์ ถัดขึ้นมาแล้ว
เกษตรกรได้ไปดำเนินการทำแล้ว บางส่วนได้ชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ไปแล้ว ซึ่งเหลืออีกบางส่วน
นะครับ ตรงที่คณะกรรมการจัดการชำระหนี้ให้ะครับแล้วก็บางรายนี้ล้มเหลวทั้งหมดนั้น
คณะกรรมการก็จะไปจัดการหนี้ให้ทั้งหมดนะครับ เพราะฉะนั้นจึงมีคำว่า ทั้งหมดหรือบางส่วน
คล้าย ๆ ว่าเกษตรกรที่ชำระหนี้แก่เจ้าหน้าที่ไปแล้ว ในส่วนที่ชำระแล้วนี้จะขอเรียกกันไม่ได้
แต่รัฐจะเข้าไปช่วยในส่วนที่เขาคงให้หนี้คือเจตนาเป็นหนี้ะครับ ส่วนท่านนายกได้พูดถึง
เชื่อมโยงกับมาตรา ๑๑๖/๑ หรือไม่ นี่คือความห่วงใยของประชาชนที่กระผมขอรับ โดยกระทู้ถึงว่า
พระราชบัญญัตินี้มีความเชื่อมโยงกับทุกมาตรา เพราะฉะนั้นอภิบาลกันเรียงมาตราจะเข้าใจ
ครับสม มาตรา ๑๑๖/๑ อยู่ก่อนมาตรา ๑๑๖/๑ ความจริงเชื่อมโยงกัน เกษตรกรที่ได้รับการชำระ
หนี้แทนโดยรัฐบาลโดยกองทุนแล้วมี จะต้องเข้าไปอยู่ในภาวะที่จะต้องฟื้นฟูตามมาตรา ๑๑๖/๑

ครับ ถัดนั้นดูเรื่องฉบับ ซึ่งชื่อมีโยงมาต่อมาตรา ๑๑๖/๑๒ ด้วย หรือไม่เข้าใจว่าในเจตนารมณ์จริง ๆ ของผู้ร่างก็คือการเอาทรัพย์สินขององค์กรที่รัฐบุลยศาสตร์นี้แทนมาตรา ๑๑๖/๑ ไปผูกพันความกฎหมายนี้หรือไม่ คือเอาเข้าไปไว้ห้ามจำนำ จำนอง ไม่ว่าจะป็นสามีหรือภรรยาซึ่งเป็นเป็นคู่สมรสนั้นก็ทั้งหมดด้วยหรือไม่ ถัดนี้ก็เป็นปัญหาที่ควรจะตั้งคำถามกลับในสภาก่อนนี้ครับ นายคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอธิบดีครับ เชิญครับ

นายจิโรจน์ ใสดีพันธ์ุ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมก็สงวนเหมือนกับคนอื่น ๆ ครับ ในมาตรา ๑๑๖/๑ ก็กระผมว่ามีความสำคัญครับจะต้องกันอันไว้ด้วยร่างเดิมะครับ เพราะว่าอันนี้เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรของเราที่รัฐไปทำโครงการไปแล้วหลาย เราจะได้ใช้กันนี้แทนเกษตรกรครับ กระผมเห็นด้วยกับร่างเดิมเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามครับ ที่เพื่อนสมาชิก ได้มีการอภิปรายในวงประชุมเห็นว่า ไม่ควรจะใช้หนึ่งวงแล้ว ควรใช้ให้ทั้งหมด อันนี้ก็อันเป็นการดีเพราะว่าจะได้ช่วยเหลือเกษตรกรของเราให้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นครับ แต่สรุปแล้วนะครับ จะแก้ไขตามเพื่อนสมาชิก นั่นก็ได้ครับ แต่กระผมกลัวว่า ถ้ายื่นต้นฉบับร่างเดิมแล้วก็น่าจะเพียงพอแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอสนับสนุนตามร่างเดิมครับ นายคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ครับ เชิญครับ

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมสมพงษ์ สระแก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา เปรียบถึงพิจารณาญัตติฯ ๑๑ ว่ามาตรา ๑๑๖/๑ มาตราสุดท้ายของฉบับแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงรู้สึกสนใจเหมือนกันคือต้องตั้งคำถามประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ยังบอกว่าสืบเนื่องอยู่ก็ ไม่สืบสืบแล้วครับ ถ้าตั้งเรื่องไปได้อย่างดีตามเลขครับ ประเด็นเหลืออยู่ประเด็นเดียวว่า มาตรา ๑๑๖/๑ นั้น ความชัดเจนคือถ้อยคำอันอยู่แต่เพียงว่า การชำระหนี้ให้แก่เกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบตามโครงการส่งเสริมของรัฐนั้น ควรจะชำระหนี้ให้แก่เกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งในร่างเดิมนั้นมีคำว่า "หรือบางส่วนก็ได้" ซึ่งทำที่สิ่งรากฐานของบรรณาธิการด้วยเหตุด้วยครับว่า หนี้ของเกษตรกรนั้นได้ชำระไปบางส่วนแล้วหรือบางทีก็ไม่ได้เสียทั้งหมด จึงหาสติที่ชัดเจน จริงอยู่ อาจจะไม่ได้มีผม หรืออาจจะไม่ถนัดคุณ บลาๆจากวงนี้ก็ยังขอได้จะไรท่านองนั้น หรือว่าผมก็ได้ใช้ไปบางส่วนแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะเอาใจเกษตรกร

โดยการใช้หนี้ทั้งหมดไว้ สมัชชาจะเรียนว่า การตรวจกฎหมายฉบับนี้เพื่อประโยชน์ของประชาชนทั้งหมด ไม่ใช่เป็นการตรวจหาข้อเพื่อเอาใจผู้หนึ่งผู้ใดหรือไม่เอาใจผู้หนึ่งผู้ใด เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่า ขอให้คณะกรรมการตรวจเรื่องนี้ได้พิจารณาตามข้อเท็จจริงว่า ควรจะชำระหนี้ให้เกษตรกรทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ตามที่สมควรสมควรจะสมควรจะสมควรจะ นอกจากนั้น เมื่อได้พิจารณาถึงมาตรา ๓๑/๒ เกษตรกรที่ถูกชำระหนี้โดยรัฐก็จะต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามระเบียบซึ่งคณะกรรมการกำหนดอีก ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นความสอดคล้อง ไม่ได้เป็นความขัดแย้งอะไรเลย เมื่อรัฐอุดหนุนให้หนี้ให้แล้วแล้วเอาไปเข้ากองกลางแล้ว แต่ไม่ประสงค์จะยึดเอาทรัพย์สินที่เอาไปไว้ในกองกลางเพื่อชำระหนี้แทนนั้น แต่มีจุดประสงค์ที่จะฟื้นฟูและพัฒนา ดังนั้นการจะให้หนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ในจึงมีความชอบแล้ว และไม่ว่าจะชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ที่ถูกใช้หนี้ตามมาตรา ๓๑/๒ นี้ก็จะต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้น ผมจึงอยากจะใคร่ขออนุญาตท่านประธานฯ คราวนี้ เมื่อมาตรา ๓๑/๒ ประเด็นอยู่เพียงเรื่องชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน และได้อภิปรายกันมาแล้ว ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานฯ ได้ขอมติที่จะเป็นพระคุณครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน วุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์เฉลิมศรี (เชิญครับ)

นายวัลลภ ดังคณาภิรักษ์ (กรุงเทพฯนคร) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม วัลลภ ดังคณาภิรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ที่กระผมพยายามอภิปรายนั้น กระผมเข้าใจว่า คำว่า ทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นเกี่ยวเนื่องกับคำกฎหมาย ๆ ที่คณะกรรมการการคลังต้องยอมรับ ส่วนที่อภิปรายในที่ประชุม เพราะแต่ที่กระผมฟังก็คิด คำว่า “บางส่วน” ก็หมายถึง ๑. หนี้ที่ผลิอยู่หลังจะชำระหนี้ไปบางส่วน ๒. หนี้ที่ได้มีการจำหน่ายบางอย่างไปแล้วได้กลับมาท่อนหนึ่งก็ยังมีเหลืออยู่ ก็จะไม่ได้เป็นหนี้สมบูรณ์เข้าไป ถ้าเหตุผลที่สนับสนุนนี้ ก็ถือเป็นเกณฑ์ที่ถึงแล้วที่กระผมพูดบ้าง เกณฑ์ที่ตั้งเอาไว้เพราะอะไรครับ เพราะมีเงินนั้นต่อไปจะมีปัญหาหากว่าจำไม่คืนนั้นใช้เกณฑ์แบบนี้ คนนี้ใช้เกณฑ์แบบนี้ เพราะฉะนั้นกระผมออกจะให้กับพักให้ชัดเจนว่า คำว่า “บางส่วน” มีความหมายเป็นเช่นนี้จริง ๆ กระผมจะไม่คัดค้าน ขอบพระคุณท่านประธานฯ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน วุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานครับ

นายประเกียรติ นนธิวงษา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประชาชน
 ที่เคารพ ความจริงแล้วคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๓๑/๑ ทั้งหมดนะครับ จึงได้
 แก้ไขเพื่อที่จะไม่เกิดความขัดแย้ง โดยให้รัฐบาลตั้งงบประมาณขึ้นมาชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจากการ
 ส่งเสริมของรัฐแล้วล้มเหลว โดยพิจารณาถึงความชอบธรรมที่รัฐบาลไปส่งเสริมแต่รัฐบาล
 กลับทำให้เกษตรกรเป็นหนี้ ดอกผล ผลผลิตไม่เกิด ตรงนี้รัฐบาลควรจะต้องชำระหนี้แทน
 เกษตรกร อันนี้ที่ได้แก้ไขไป เพราะฉะนั้นถ้าหากจะกลับมามีมาตรา ๓๑/๑ กรรมการ
 จึงไม่สามารถที่จะตอบท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้ว่า ด้วยเหตุผลใด แต่จริง ๆ แล้วที่ได้แก้ไข
 ไปแล้วมันจะแตกต่างไปจากมาตรา ๓๑/๑ เดิมคือทำให้สิ้นเชิง โดยไม่ต้องกลับมาเพื่อที่จะถูก
 ชั่งอู่อย่างที่ท่านอาจารย์แก้วสรร ได้กล่าวถึงในเบื้องต้น เพราะเนื่องจากตระหนักถึงว่า กล่าว
 เกษตรกรจะเสียสิทธิของเกษตรกรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมบูรณ์ เชิญครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ กรรมการสิทธิข้างน้อย ท่านประชาชน ร่างเดิมเขียนไว้ครั้นนี้คืออยู่แล้ว
 เหตุผลที่โดยท่านอาจารย์แก้วสรร ออกตัวอย่างท่านประธานฯ ครับ กรณีเสียวิวัฒนาการให้
 ท่านประชาชน วิจารณ์ตัวที่ไม่ได้ถูกอย่างว่าครับ แต่ตอนนี้รัฐยอมรับไป แต่บางตัวก็ออกถูก
 ครั้นท่านประธานฯ ในส่วนที่ออกถูก ออกตลอด ออกผล รัฐบาลบอกว่า คุณต้องจ่ายเองขณะ
 เกษตรกรต้องยอมครับ ยกตัวอย่าง ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ กรณีไม่คง ขอมริกว่า
 บางแปลง บางจังหวัดออกตลอดทั้งจังหวัดแล้วครับ ถ้าอย่างนั้นรัฐยอมจ่ายให้ใช้ไหมครับ
 แต่ทั้งอันบางเจ้าท่านประธานฯ ครับ ๕ ไม่ใช่ออกตลอด อีก ๕ ไม่กลับได้ผลคืนยอมรับท่านประธานฯ
 ส่วนที่ได้ผลคืนรัฐบาลว่า โอ.เค. คุณต้องคิดหนี้ คุณต้องให้เงินไป เกษตรกรก็ยอมรับ
 ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นก็ขอผมว่าร่างครั้นนี้อยู่แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์สมเกียรติ เชิญครับ

นายสมเกียรติ ช่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ ช่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ผมมีคำถามท่าน
 เกษตรกรท่านกรรมการครับ โดยเฉพาะ ท่านที่ขอซื้อกับกองทุนฟื้นฟูและพัฒน
 เกษตรกร คือ มาตรา ๓๑/๑ ชุดถึงเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบอบเดิม โครงการส่งเสริมของรัฐ
 โครงการใดที่ไม่ประสบความสำเร็จ อันนี้จะทนายความรวมถึงโครงการที่รัฐร่วมกับเอกชน

ด้วยหรือเปล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมายถึงโครงการที่ธนาคาร ช.ก.ส. ไปร่วมกับเอกชน และส่งเสริมทำให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการนี้และกั้ล้มเหลว ผมมีตัวอย่าง ต้องขอประทานโทษ ท่านประธานฯ ที่ยกตัวอย่างในพื้นที่นครชัยบุรี ที่อำเภอเดิมบางนางมาช จังหวัดสุพรรณบุรี มีโครงการนิคมอุตสาหกรรมเกษตรส่งออกซึ่งล้มเหลว ประชาชนไม่ใช่เฉพาะชาวสุพรรณหรือนครชัยบุรี ประชาชนจากภาคอีสานและภาคอื่น ๆ ก็มาซื้อที่ดินปลูกมะม่วง ปลูกขนาน ปลูกสารพัด แล้วแต่จะถ่วงถ่วงปลูก เป็นโครงการที่เอกชนในพื้นที่ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องทางการเมืองไปให้นับวัน ช.ก.ส. ให้มาร่วมโครงการ แต่ถ้าเป็นโครงการที่ ช.ก.ส. ก็ต้องตอบกับผมเหมือนเดิมในพื้นที่ยี่ว่า แล้วโครงการล้มเหลว ซึ่งชาวบ้านที่เห็นที่ดินกับคนละล้าน ๆ แล้วข้างก็ทิ้งที่ดินไปแล้ว อย่างนี้ยกเว้นเป็นโครงการของรัฐที่ได้อยู่ในข่ายมาตรา ๘๘/๘๘ หรือไม่ได้รับของพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นายอภิรักษ์ ประสานสอน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม อภิรักษ์ ประสานสอน ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ต้องขออัญมรดกต่อท่านผู้ทรงเกียรติที่ถามบอกว่า โครงการของรัฐที่ส่งเสริมนั้น ถ้าไปทำกับเอกชนแล้วจะมีข้อผูกพันหรือมีความคุ้มครองหรือไม่อย่างไร ผมเองคงต้องตอบตามคำนิยามที่บอกไว้โดยกฎหมายฉบับนี้ โครงการส่งเสริมของรัฐหมายความว่า โครงการของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค หรือรัฐวิสาหกิจเท่านั้นที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่วนเอกชนจะมีโอกาสได้รับความคุ้มครองหรือไม่อย่างไร ต้องพิจารณาจากลักษณะกฎหมายฉบับนี้ครับ

นายสมเกียรติ์ ท่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ขอต่อเนื่องนิดเดียวครับ ขอประทานโทษครับ เพราะว่าการนี้ที่เป็นรัฐวิสาหกิจคือ ช.ก.ส. ร่วมกันเอกชนกับนี้จะเข้าข่ายไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรองฯ เชิญครับ

นายธงไชย เพ็ชรรัตน์ (กรรมการสิทธิการคุ้มครองผู้บริโภค) : โดยปกติคำว่า “โครงการส่งเสริมความมั่นคงของรัฐ” เป็นโครงการที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นโครงการ

เหล่านี้ต้องเป็นโครงการที่ผ่านพระราชกฤษฎีกาหรือสภาทนายความของรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
ท่านจะร่วมดำเนินการกับองค์ระดมทุนอย่างไร เริ่มใช้สารอะไรสำคัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คุณปรีชา เชิญครับ

นายวิชา ปิตานนท์ (จันทร์บุรี) : ความเร็วทันประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทร์บุรี ขอปิดอภิปรายครับ ขอผู้สนับสนุนครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้เห็นด้วยครับ ผมจะถามมติมาคร่าว ๑๑/๑ ในมาตรา ๘ นะครับ
มติที่จะเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการแก้ไขให้แก้ปุ้ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบด้วยกับ
คณะกรรมการแก้ไขคือ ให้คงไว้ดังร่างเดิมให้แก้ปุ้ม ไม่เห็นด้วย เชิญทรงคะแนนครับ รวมคะแนน
ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๙ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๑๐๐ จดตกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนนเสียง ๐
ก็คงไว้ดังเดิม เชิญท่านเลขธิการครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑/๑ ในมาตรา ๘ คณะกรรมการคัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แจ้งสรร เชิญครับ

นายแจ้งสรร สดธิโพธิ์ (ครูพิเศษทหาร) : ขอเรียนถามทำกรรมการศึกษา
บช.รับ มาตรา ๑๑/๑ สมมติผมเป็นเกณฑ์คนที่ฐานะดี อยู่กับ ร.ท.ศ. อย่างสบายอาจจะ
พลาดท่าเดียวผิดพลาดไปบ้างก็ตามแต่ แต่หลังจากมีพระราชบัญญัติขึ้นมาครั้งแรกที่ผมดูก็คือ
ผมควรจะเข้าสู่กระทรวงกลาโหมที่เพิ่งไป หรือเปล่า พอจะเข้ามา โอบต. รัฐใช้ที่แทน
แต่พอจบออกมาตรา ๑๑/๑ บังคับให้ผมต้องเข้ารับการฟื้นฟูทั้งที่ฐานะดี ไม่มีปัญหา แต่ผม
คิดว่ารัฐส่งเสริมอะไรทำให้ผมผิดพลาด ผมอยากจะทำหน้าที่แล้วแต่รัฐไม่สนับสนุน
พลเข้าไปไม่แล้วผมโดนมาตรา ๑๑/๑๒ คือออกทันทีว่าทรัพย์สินที่มีเราไปจำนำ จำของอะไร
ก็ไม่ได้ออกของเราก็ไม่ได้ ถ้าไปของเราก็ยกตัดสินไปไม่เข้า ผมไม่สนใจไม่เข้าหรอก แต่ผมก็เสีย
โอกาสที่จะรับมรดกได้ ขอเรียนถามทำกรรมการศึกษา ผมไม่ตั้งคำถามก็ขออะไรหรือครับ

พระราชกรณียกิจไม่ได้จบลงไว้ ช่างน้อยก็ไม่ได้เขียนเกล้าไว้ ผมขอเรียนถามว่าเข้าใจถูกหรือเปล่าเท่านั้น ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเนทินพร เชิญครับ

นายบดินทร์ ศรีสรรพพงศ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ในมาตรา ๑๑๘/๘ บัญญัติไว้ว่า ถ้าบทบรรณคดีมาตรา ๑๑๘/๗ แล้วจะต้องเข้าผู้กระทำความผิดนั้น นอกจากนั้นไม่พอครับ ยังโยงมาตรา ๑๑๘/๑๒ ท้ายครมว่าบทบรรณคดีนั้น จะไม่สามารถไปให้ผู้ที่สืบสันตติวงศ์ได้อีก ก็คือบทบัญญัติจึงเป็นการรอนสิทธิ์ของภคบุตรในส่วนของกรรมสิทธิ์การเสียด่างจากนั้นจริง ๆ แล้วไม่เห็นด้วยนะครับ ก็เป็นไปตามที่ผ่านทางราชบัณฑิตยสถานแล้วทุกประการครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีชาครับ

นายเปรี๊ยะ โฉมงาม (สัมฤทธิ์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปรีชา โฉมงาม สว. จงหวัดจันทบุรี มาตรา ๑๑๘/๘ นั้นขอถามแล้ว แม้ว่าจะเข้ากระบวนกการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรมระยะยาวที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าไปโยงกับมาตรา ๑๑๘/๑๒ แล้ว ถ้าท่านมีหนังสือขอยกข้อถ้อยคำนั้นเอง แล้วไปเข้ากระบวนกการนั้นจะได้ประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะว่าในกระบวนกการของลาวฟื้นฟูนั้นไม่ใช่พูดถึงเรื่องเงินเรื่องทองอย่างเดียว ถ้าจะไปให้สังคมแล้วมีกระบวนกการทางวิชาการ กระบวนกการอีกหลายอย่างที่จะต้องส่งเสริมก็อยู่ด้วยกันและกัน ส่วนในมาตรา ๑๑๘/๑๒ ที่ไปโยงกันนั้นนะครับ จะเห็นว่าเมื่ออยู่ข้อความหนึ่งก็ว่า “นั่นแต่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดการทรัพย์สินของแผ่นดิน” เพราะฉะนั้นการไปเข้านั้นนะครับ ที่มีฐานะที่ดีแล้ว และไปเข้ากระบวนกการฟื้นฟูในฉบับนี้สว.รวมทั้งจะได้รับประโยชน์ได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นมีปัญหาเลยครับ มาตรานั้นก็ขอแล้วครับ ขอพรขอบคุณครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านระวีครับ แล้วที่ท่านสมาชิกฯไปครับ

นายระวี กิ่งคำวงศ์ (มุกลาหาร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายระวี กิ่งคำวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมุกดาหาร มาตรา ๑๑๘/๘ อาจจะมีบทบรรณการว่า วิถีการเข้าสู่กระบวนกการเป็นอย่างไร ข้อ ๑ ๑ ๑ ๑ ข้อที่ ๒ เข้าทันทีเลย

หรือไม่ ข้อที่ ๑ ก็ถึงเขตกรรมแล้วของรัฐแล้วมีนออย่างไร ซึ่งเนื่องจากว่าที่สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ได้มีมติว่าพยานวิญญูและนายเรืองมีเงินไม่ครบชำระคดีนัก ขอลด ๓ ชัยศรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ศรี ขณทุตร :

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
กระผม สมพงษ์ สระแก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา มาตรา ๑๓๖/๕ บั้นชะศรี เรื่อง
แก้ครครต้องเข้ากระบวนการฟื้นฟูเกษตรกรรมระเบียบ กระผมคิดว่าในเขตกรรมของ
มาตราที่นั้น ประสงค์ที่จะไม่ยกยกทอดทิ้งเกษตรกรซึ่งถูกยึดทรัพย์สินไปแล้ว และรัฐได้ใช้
หนี้ไปแล้ว เขาได้พิจารณาทั้งหมดแล้วชะศรีว่า เมื่อรัฐได้ใช้หนี้ไปก็ไม่มีเงินเงินไปทิ้งไปหวัง
ได้เอาทรัพย์สินของเกษตรกรมาใช้ในกองทุน กรณีเมื่อเอาทรัพย์สินมาใช้เป็นกองทุนแล้ว
ทรัพย์สินนั้นก็จะต้องส่งคืนไปเรื่อย ๆ และเกษตรกรก็ไม่มีโอกาสได้ยกหนี้เข้าใหม่ เพราะฉะนั้น
ตามมาตรา ๑๓๖/๕ นั้นจึงมีความประสงค์ที่จะให้ทรัพย์สินที่ถูกยึดมาใช้รวมทั้งตัวเกษตรกรด้วย
ชะศรี ได้เข้ากระบวนการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร เพื่อได้มีตลาดอุปโภคบริโภค ซึ่งท่านสมาชิก
วุฒิสภาประจำภาคใต้เคยบอกแล้วว่าในกระบวน การฟื้นฟูมันคงจะมีรายละเอียดว่าจะฟื้นฟูกัน
อย่างไร แต่อาจจะไม่ทำในสิ่งตรงข้าม ก็คือไปลดหรือลดค่าใช้จ่ายให้ละเมิดไปชะศรี เพราะคำว่า
ฟื้นฟูและพัฒนา มันจะไม่เหมือนการลดหรือลดหรือลดหรือลดแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม
กระผมได้ฟังท่านกรรมการบริหารศาลหลายครั้งข้าพเจ้าอยู่ไม่มีค่อยว่า ทุกอย่างนั้นไปลดหรือลด
มาตรา ๑๓๖/๑๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ศรี ขณทุตร ถึง ท่านไม่ได้ชำระหรือ พยายาม
อธิบาย ขอลดชะศรี ขอลดชะศรี ขอลดชะศรี

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ชะศรีชะศรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ก็คือกรรมการไม่ได้ชำระ ขอลดชะศรี

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านกรรมการได้พูดครั้งแล้วครั้งเล่า
ไม่ชำระชะศรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณชะศรี

นะครีบ ถิ่นราษฎรเดือนใจคดมมาครา ๑๖ เป็นคัมภีร์มาในขนาดที่ ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จนถึงมาตรา ๑๕ จะเห็นว่าวิธีการทั่วไปไม่ใช่ แต่ในฐานะที่ทางกองทุนได้มีการช่วยเหลือ งบประมาณไปแล้วให้เข้าไปอยู่ในระบบ ธนาคารให้เงินกู้ในะครีบ แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยัง อยู่ที่คณะกรรมการดูเงินใจต่าง ๆ อีก เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าไม่ใช่เป็นการรอนสิทธิ เพราะว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้มีนัยต้องการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรที่มีปัญหาหนี้สินะครีบ ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้สินะระบบใดก็ตาม เพราะฉะนั้นเมื่อปัญหาทั้งหมดนี้ได้รับการแก้ไขแล้ว ก็ขอผลสรุปสามารถช่วยเหลือได้ แต่ไม่ใช่เข้าในเงื่อนไขเรื่องไม่คือมาผูกพันกรณี แต่ในกรณีที่ให้เจ้าตรงมือจะเกี่ยวกับการช่วยเหลือในการที่จะเงินใจต่าง ๆ นี้ลดน้อยลงไปจากที่กำหนดไว้ะครีบ เป็นกรเสริมก็ได้ว่าเมื่อได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือไปแล้วบุคคลพวกนี้ หรือท่านนี้ หรือท่านใดท่านหนึ่งอาจจะตั้งอยู่ในฐานะที่จำเป็นคือเงินกู้ เพราะฉะนั้น เงินใจนี้ คณะกรรมการนี้จะเอื้อให้เป็นการประโยชน์ต่อเกษตรกรก็ได้ เพราะฉะนั้นมาตรา นี้ น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าโทษครีบ ขอพระคุณถว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : คงต้องขอขมขใจครีบ ท่านที่อยู่ข้างนอกก็ขมขใจครีบ ขอมต้นะครีบ เป็นขอด้วยกับคณะกรรมการให้ตัดออกลด เห็นด้วย ไม่เห็นขอด้วยกับคณะกรรมการ ถ้าถือ คงได้สามร่างเดิมให้ลด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครีบ เจ้าหน้าทีที่รวมคะแนนครีบ

(มีสม เข้มข เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๕๓ ลดออกเหลือ ๕ ไม่ลดคะแนน ๐ ลงไว้ ตามร่างเดิมครีบ ท่านสมาชิกกร เชิญครีบ

นายจันทน์ สวมประค้ำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการเลขาฯ เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๖/๕ ในมาตรา ๑๕ คณะกรรมการคัดลอก มีกรรมวิธีการ สงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพร เชิญครีบ

นายสมพร คำสิน (กรรมการวิจัย Legislative Institute สังกัดฝ่ายประธานฯ) ที่เดใจฟ สม สมพร คำสิน สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพะเยา ในฐานะกรรมการเลขาฯข้างน้อยผู้ สงวน ความเห็นไว้ในมาตรา ๑๖/๕ ท่านประขฯ ครีบ ในมาตรานี้ถือกว่าที่มาตราที่เกินหัวใจ สำคัญของร่าง พร.บ. นี้ เนื่องจากว่าบทบรรเป็นส่วนใหญ่ของประเทศถือว่าเป็นกระด

ต้นหลังของประเทศไทย ฉะนั้นเมื่อมีช่วง พ.ร.บ. ฉบับนี้เกิดขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลชุดใหม่ก็ตาม แสดงว่ารัฐบาลที่ผ่านมามีถึง ๒ ชุดจนถึงปัจจุบันนี้เกี่ยวกับความสำคัญในปัญหาความเดือดร้อนของ พี่น้องเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เป็นเกษตรกรหนักที่สุดของประเทศ ฉะนั้นที่ ในคราว ๑๘/๕ นี้ก็ให้หมิ่นระบบ เป็นงานนี้ที่เกิดจากพี่น้องเกษตรกรได้ไปเป็นเหตุแท้จริง ในระบบ คือไปตีกระทบในสถาบันการเงินต่าง ๆ ออกตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินที่เป็น ธ.ก.ส. ก็ดี ธนาคารพาณิชย์ก็ดี สมมติทางด้านเกษตรกรก็ดี อันนี้เป็นสิ่งที่มีความถูกต้องในครอบครัวของ เกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เราจะเห็นว่าเกษตรกรมีงานหนักในด้าน ๆ ครอบครัว ต้องมีหนี้สินที่เกิดจากการประกอบเกษตรกรรมของเกษตรกรมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ฉะนั้น มาตราหนึ่งบทที่ว่า ควรจะคงความเดิมที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอคณะกรรมการพิจารณา ของสภา ผู้แทนราษฎรมาจนถึงวุฒิสภาของเรา เหตุผลสมควรอนุญาตและประกอบคำสงวนความเห็น ของผมดังต่อไปนี้ ตามร่างกฎหมายฉบับมาตรา ๑๘/๕ นี้ เป็นหนึ่งในระบบของเกษตรกรที่ผู้เขียน มีประสบการณ์ทางพาณิชย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร นิติบุคคลตามกฎหมาย ว่าด้วยเกษตรกร และนิติบุคคลตามที่คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรกำหนด การชำระหนี้ยังคงคณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกรนั้นก็จะต้องได้รับ ความเห็นชอบจาก คณะกรรมการกองทุนเสียก่อน คณะกรรมการกองทุนนี้จะต้องประกอบไปด้วยมาตรา ๑๒ ของกฎหมายกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือ รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่ากระทรวงการคลัง และสหกรณ์เป็นรองประธานกรรมการ และมีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ๑ คนเป็นกรรมการ ประจำด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เกษตรกรและกรรมการ พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานปศุสัตว์ และมีผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกจำนวน ๑๑ คนและผู้แทนเกษตรกรจำนวน ๒๐ คนเป็นกรรมการ ดังนั้นก็จะได้ว่าการที่จะให้คณะกรรมการกองทุนเห็นชอบ ด้วยแทนของรัฐบาลจะเป็น ผู้ใดจึงจะและให้ความเห็นชอบทั้งหมด เพราะคณะกรรมการจะประกอบด้วยผู้มีอำนาจหน้าที่ใน กรมเงินและเศรษฐกิจของรัฐบาลทั้งสิ้นตั้งแต่อำนาจแล้ว คือไปมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายนี้ให้ ความเห็นชอบในการแก้ปัญหานี้ได้มาด้วยวิธีซึ่งตามกฎหมายของสหกรณ์ สหกรณ์สัมพันธ์ของ เกษตรกรที่เป็นหลักประกันของเจ้าหน้าที่ตามมาตรานี้ที่กองทุนจะรับภาระชำระหนี้ให้ จะต้อง มีหมายเป็นหลักประกันของกองทุนทั้งสิ้น และเกษตรกรตามมาตรานี้ก็ต้องเข้าสู่กระบวนการ ที่รัฐช่วยเหลือด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการแก้ปัญหาหนี้ในระบบนี้ที่กำหนดไว้ในร่าง

เพราะศาลฎีกาผู้พิพากษาเห็นว่า มีความรับผิดชอบและดีอยู่แล้วซึ่งไม่เห็นด้วยกับการมาพิจารณาสืบสวนอีกที่
ให้คดีมาตรวจแก้คดีทั้งมาตรวจ เพราะเท่ากับว่าไม่แก้ปัญหานี้ให้โดยถาวรอย่างแท้จริง ถ้าหาก
คดีมาตรวจนี้ถือจากบทว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการลงโทษนี้ให้เข้าเพิ่มเติมจะเป็นการ
ช่วยเหลืออีกคนตรวจ ซึ่งมีเป็นจำนวนมากสามารถสืบค่าปรับได้ และการประกอบอาชีพของ
เกษตรกรทั้งจะมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมอย่างมั่นคงและยั่งยืนต่อไป ผมอยากจะทราบ
เรียนท่านประธานฯ ต่อไปอีกสักเล็กน้อยว่า หน้าที่ในระบบของเกษตรกรที่พัฒมานั้น

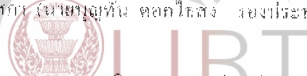
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอยไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : อัญมณีมาตรา ๑๑ หรือเปล่าครับ

นายสมพร คำเงิน (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับท่านประธานฯ ครับ จะเป็น
เหตุผลยกย่องสนับสนุนในมาตรา ๑๑/ส มีว่า หน้าที่ตามบทตรวจในระบอบนั้นมีหน้าที่อยู่ทั้งหมดทำได
หน้าที่ที่มีลักษณะเชิงอิงของเกษตรกรในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น พบว่ามีจำนวน ๑๕๐,๒๑๐ ไร่รวม
โดยจำแนกเป็นหนี้ในระบอบ ๓๕๕,๐๐๐ ไร่รวม โดยจะเป็นหนี้เสียจากขนาดบ.ร.ก.ส.
๑๑๑.๕๐๐ ไร่รวม ขนาดบ.ร.ก.ส.ต่าง ๆ ทั้งรวม ๑๑๑,๑๐๐ ไร่รวม สหกรณ์การเกษตร
และกลุ่มเกษตรกรทั้งหมดจะมีหนี้ยู่ทั้งสิ้น ๑๕.๕๐๐ ไร่รวมและบริษัทเงินทุนต่าง ๆ
ทั้งรวม ๕.๐๐๐ ไร่รวม ถ้ารวมทั้งในองค์กร บนนี้จะมีเพียง ๓๑,๒๑๐ ไร่รวมเท่านั้น จากที่
ผลการเรียนท่านประธานฯ บานี้จะเห็นว่ามีของเกษตรกรในระบอบนั้น ไม่จะเป็นหนี้ที่
อยู่ใน ร.ก.ส. หรือในธนาคารพาณิชย์ หรือองค์กรอื่นนอกองค์กรต่าง ๆ หรือบริษัทเอกชนที่มี
สัญญาชัดเจนนั้นจะมีเพียง ๑ แสนกว่าไร่รวมเท่านั้น แต่ส่วนเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓
หนี้ในระบอบของเกษตรกรทั้งหมดจะพบว่า มีเพียง ๑ แสนล้านบาทเท่านั้น ซึ่งมีหลายฝ่าย
ได้กล่าวกันว่าคงเกษตรกรนี้จะมี ๕ - ๖ แสนล้านบาท กับนั้นเป็นตัวเลขกล่าวอ้างที่และตาม
เป็นจริงทั้งสิ้น ผมจึงทราบท่านประธานฯ ประกอบการพิจารณาและกำกับปรองของพัฒนา
เมืองท่านนี้ ขอความขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอยไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมีชื่อ สัญจรรับ

นายวิจิต พูลกลาง (รองประธานวุฒิสภากรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วิจิต พูลกลาง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอาสาสมัครสมาชิกวุฒิสภา

ปัจจุบันนี้ชาติเราต้องการความร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน ผมจะไม่พูดเพื่อเอาใจหรือว่า
หลงผิดกับเกษตรกร ผมจะพูดบนพื้นฐานความเป็นจริงตามคุณเลื่อง เพื่อสืบต่อไปประโยชน์ของ
ประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ ผมขอเรียนต่อท่านเกษตรกรมาตัวที่ชื่อ เล่าได้ขึ้น

ก็เพราะเกษตรกรรายย่อยของลี้กัวเอกชนมาตลอด แต่ร่าง พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฉบับนี้ ผมจำเป็นต้องเสนอความเห็นหรือแก้ไขหรือตัดออกเป็นบางมาตรา เพราะกฎหมายฉบับนี้เดิมที่มันเจตนาก็บอก พ.ร.บ. ที่อนุมัติคือใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ มา มันเจตนารมณ์เพื่อพัฒนาและฟื้นฟูพัฒนาอาชีพให้เกษตรกรที่มีฐานะเป็นอยู่มีรายได้ดีขึ้น แล้วรัฐฯ ก็ให้มีแก้ไขอย่างที่ทราบกันดี ไม่พูดซ้ำว่า ทำไมไม่เข้ามาร่างแก้ไขในหลายรัฐบาลก่อน แล้วเข้ามารัฐบาลนี้ ไม่พูดพรกศดครับ แล้ววัตถุประสงค์เดิมเพื่อฟื้นฟูพัฒนาเกษตรกรนั้น เงินก็มี ๑,๘๐๐ ล้านบาทแต่ทำไมไม่ได้ดำเนินการเลย เพราะอะไร เพื่อเข้ากรมมาพิจารณาฝ่ายเกษตรกรเขาบอกว่า เพื่อจะให้ครอบคลุม ความจริงจังมาตรการจัดการ ขาดบุคลากร ขาดหลักการ ไม่รู้จะทำอะไรที่ข้างไว้ว่ากระทรวงเกษตร โดยกรมของต่าง ๆ นั้น ไม่สามารถดึงบุคลากรได้มีงัยทำให้ปลูกใหม่ปลูกนี้โดยไม่ดูว่าสภาพพื้นที่หรือความเหมาะสมของเกษตรกร จึงได้แก้ร่าง พ.ร.บ. นี้ขึ้นมา ๒๖ ก็ทำอะไรไม่ได้ ยกฟื้นฟูซึ่งทำไม่ได้ ผมไม่ตั้งใจหรอกเงิน ๕ แสนล้านบาท ๕ แสนล้านบาท หรือจะเป็นล้าน ๆ บาท เท่าที่เอเอ็มจี (FAMC) ก็ไม่ข้องใจ มากกว่านั้นก็ได้เพื่อเกษตรกร แต่อยากให้เป็นขั้นเป็นตอน กฎหมายนี้ถ้าออกไปแล้วปฏิวัติไม่ได้ เราเป็นมูลนิธิสภาเราจะไม่เห็นแต่ร่าง ส.ส. ที่ผ่านมาโดยการพูดง่าย ๆ ว่าทั้งรัฐบาลนี้แล้วทั้งรัฐบาลนี้ผ่านมาโดยรมภคตัดตอน ๓ วรรคไม่ได้ใครตรงว่าจะทำได้หรือไม่ได้ ไม่พูดถึงเรื่องเงิน พูดถึงเรื่องการจัดการและบุคลากร แต่นั่นก็ทำไม่ได้อยู่แล้ว และนี่ในระบบตามมาตรา ๘ เกี่ยวข้องเกี่ยวพันหลายสถาบัน ช.ก.ส. ตั้งมา ๓๐ กว่าปี พนักงานเกือบหมื่น จากประมาณที่จ่ายเงินปีละ ๒ แสนกว่าล้านบาท สภกรณ์ตั้งมา ๑๐ ปี สภกรณ์การเกษตรมีบุคลากร ทั้ง ช.ก.ส. และสหกรณ์มีบุคลากร มีอาคารสำนักงานสำหรับบริการพี่น้องประชาชน แม้กระนั้นแล้วก็ยังไม่สามารถบริการได้ทันต่อความต้องการ ซึ่งถูกร้องเรียนกล่าวหากันต่าง ๆ นานามาตลอด อันนี้แหละครับที่ว่าผมไม่เห็นด้วย เพราะไม่สามารถจัดการไปแล้ว และก็ไม่ได้เขียนไว้และที่มาของเงินตามกองทุนฟื้นฟูที่จะแก้ไขนี้ เงินจะเอามาจากไหนไม่ได้เขียน จะพึ่งแต่งบประมาณของรัฐบาลอย่างเดียวงบประมาณรัฐบาลก็ไม่ได้ตั้งไว้คั้งไว้คั้งที่ทราบกันแล้ว และก็ไม่ได้เขียนที่มาของเงินตามกองทุนฟื้นฟูฯ ที่จะแก้ไขนี้ เงินจะเอามาจากไหนไม่ได้เขียนจะพึ่งแต่งบประมาณของรัฐบาลอย่างเดียว งบประมาณรัฐบาลก็ไม่ได้ตั้งไว้คั้งไว้คั้งที่ทราบกันแล้ว และก็ไม่ได้เขียนที่มาจะหาเงินจากไหนเหมือน พ.ร.บ. กาวเงินฉบับนี้ผม คงจะออกนโยบายฉบับนี้หรือที่เสนอเขียนกลางใจ ๆ ไม่มีเลยครับ เป็นไปไม่ได้ที่จะปฏิวัติได้ ทั้งเงินและทั้งองค์กร และจะทอดทิ้งพนักงานและทรัพย์สินของรัฐ ชื่อว่าของรัฐนะครับ ช.ก.ส. ก็คือรัฐวิสาหกิจ และของสหกรณ์ไปไว้ไว้ใหม่ไม่ได้เขียนไว้ ปลัดชลชอแพ เกษตรกรพร้อมแล้วหรือ มีบุคลากร มีคนจะมา

รับตามร่างของกรรมาธิการเพียงข้างมาก ถ้าท่านเห็นใน ๒ มาตรานี้ อาจจะได้ตั้งกรรมาธิการร่วมก็ได้ รัฐสภาจะประกาศใช้ก็ได้ ถ้าเป็น ๒ มาตราเท่านั้น ผมเข้าใจว่ารัฐสภาอาจจะตั้งกรรมาธิการร่วมและก็ไม่ไปแก้ไขอะไรจะเป็นที่พอใจพอพอใจของท่านก็ได้ครับ ก็ขอถามครับ จบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเอกอัครราชทูตครับ

นายวิหิตา มะเสนา (รองประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิหิตา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมขอสนับสนุนร่างเดิม มาตรา ๑๑๕ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจนที่เป็นหนี้ในระบบที่ทำงานอเมริกา ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวก่อนกระผม ไม่ต้องกังวลหรอกครับ การที่เกษตรกรเป็นหนี้ในระบบที่ไม่ใช่โครงการส่งเสริมของรัฐ กว่าจะได้มาพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ นี้ จะต้องผ่านคณะกรรมการ ผ่านการตรวจสอบอย่างมากมาย ขึ้นตอนมากมาย และวีรกรรมจะไม่มีหนี้เข้าชื่อเกษตรกรที่เป็นหนี้ในระบบที่อยู่บ้านชานเมืองจะได้รับการช่วยเหลือนั้น ก็ต้องถึงขนาดแล้วที่จะทำให้การสนับสนุน หนี้ที่ทำงานอเมริกา ท่อว่า เกษตรกรเป็นหนี้ในระบบหลายหมื่นหลายแสนล้านแล้วครับ ก็ไม่ได้มาทั้งหมดหรอกครับ จะไม่กระทบขนาด จะไม่กระทบ ช.ก.ส. ร.ก.ส. ก็คงอยู่ต่อไป เพราะฉะนั้น ช.ก.ส. ก็เป็นองค์การของรัฐอยู่แล้ว ก็คงดูแลหนี้เกษตรกรไป ส่วนใครที่ไม่อยู่ในข่ายนั้นถึงจะมาเข้ามาตรานี้ ที่ทำงานเหล่านั้นเห็นชอบแล้ว ผมว่าเหมาะสมแล้ว สมควรที่จะออกมาตรานี้ไว้ตามเดิมของรัฐบาล ผมคิดว่าหลาย ๆ ท่านในที่นี้ซึ่งมาจากเกษตรกร โดยเฉพาะ ศ.ว. ต่างจังหวัดมาจากเกษตรกร ผมว่าได้หน้าอย่างเต็มที่ครับ คงถึงเกษตรกรที่เลือกท่านมา จบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระแก้ว (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมสมพงษ์ สระแก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในมาตรา ๑๑๖ นั้น กระผมต้องขอยืนยันว่า ท่านกรรมาธิการที่นั่งอยู่นั้นพฤติกรรมช่วยปดัยจริง ๆ ครับ ในขณะที่มาตรา ๑๑๖ นั้นร่างคำสั่งวุฒิสภาในระบอบอยู่ แต่ท่านกลับมาอภิปรายมาตรา ๑๑๖/๑๐ ที่มีคณะกรรมการพิเศษพิจารณาระดับ หนี้ในตามมาตรา ๑๑๖ นั้น เราได้ผ่านมาตรา ๑๑๖ ไปแล้ว ได้ยอมรับแล้วว่า เป็นหนี้ที่กู้ยืมจากสถาบันระดับ คือสถาบันการเงินและสถาบันเกษตรกร เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๑๖ จึงไม่มีเหตุผลอะไรที่ดึงออกไปเรื่องหนี้เรอกระบวน โง่เขลา ๆ ครับ ยังมี

มาตรา ๑๑๙/๑๑ มาตรา ๑๑๙/๑๒ ซึ่งเรากล่าวจะพูดกันอีกส่วนหนึ่งตามมาทีละส่วน ๆ ต่อมาจึงพิจารณาตรา ๑๑๙/๙ ส่วนหนึ่งนี้ในระบอบอยู่ อันนี้จะไม่ใช่ใช้ในที่ใดจากโครงการของรัฐ ทั้งฉบับนี้เองกับที่ประสิทธิ์วณิชกร มาตรา ๑๑๙/๑๐ เมื่อไม่มีความตรา ๑๑๙/๑๒ เมื่อไม่เข้าที่อันใดของฉบับนี้ ดังนั้นคดีที่ผ่านกระทรวงฯ หรือ ไม่มาตรา ๑๑๙/๑๒ นี้เป็นกรณีซึ่งเป็นที่เห็นว่ามีโครงการส่งเสริมของรัฐ แต่ก็มีอีกฉบับหนึ่งไม่ปรากฏอยู่ ซึ่งหนึ่งในส่วนนี้กระผมก็คิดว่ายังเป็นสามารถครอบงำของกฎหมายฉบับนี้ ที่เมื่อของของจัดการหนึ่งของกรมการสามารถชำระหนี้ ให้ได้ทั้งกรมหลวงหรือบางส่วนก็ได้โดยจะรับเงินคืนเงินสด พันธบัตรรัฐบาล ตัวเงินก็ได้แล้วเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการของเงื่อนไขที่กระทรวงการกำหนดตามฉบับนี้ ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่ว่าจะล่าช้ากันง่าย ๆ ประเด็นก็จะมาเกี่ยวกับอีกว่า จะจ่ายทั้งผลหรือแบ่งส่วนอีก เคื่องกรมการจะแบ่งกับตรงที่อีก เพราะฉะนั้นกรมการนั้นก็มีความได้แก่กระทรวงการสามารถจัดการหนี้ของกรมการได้ทั้งหมดหรือบางส่วน เมื่อจัดการหนี้ได้ไปแล้วก็ไม่ต้องให้ทรัพย์สินของกรมการที่ใช้เป็นหลักทรัพย์อื่น ได้คืนเป็นของกองทุน ซึ่งเรื่องนี้ก็ถือว่าเงินเรียกทางกรมการเงิน เป็นหนี้ของกองทุนไม่เพราะการไม่ คุณให้รัฐ ควบคุมหรือบริหารเงินเงินรัฐจัดการใช้หนี้ให้คุณ หลักทรัพย์อื่นประกันของคุณซึ่งปัญหาไม่เข้าตัวเองก็เป็นของรัฐหรือของกองทุนนั้น คุณก็แล้ว ซึ่งมาตรานี้ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าให้ทรัพย์สินของกรมการที่ใช้เป็นหลักทรัพย์ประกันการชำระหนี้เป็นของของกองทุน คุณไปก็ตามในมาตรา นี้จะเห็นได้ว่านี่เป็นความรับผิดชอบ และคิดถึงหัวอกของกรมการของผู้ที่ถือเงินแต่ละคนไปเป็นผู้เป็นเจ้าของกองทุนแล้ว กรมการก็ยังสามารถทำเกินเพราะหลักทรัพย์ของกรมการก็ไม่มีอะไรมา นอกจากที่ดิน โรงเรือนอะไรที่ตนเองนี้ คุณก็หาเงินมาขายซึ่งได้มีทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักทรัพย์ไปจากกองทุน สามารถคืนได้ ยิ่งแล้วด้วยที่อีก โดยคุณเช่าซื้อหรือซื้อตามปกติตามขั้นบันไดมีการเงินไปที่กำหนดค่าของราคา ที่ลดราคาตาม มาตรา ๑๑๙/๙ กระผมจึงกับว่าถ้ากรมการและสามารถที่จะคงไว้ได้ก็ประโยชน์ในการดำเนินการของกองทุน และเพื่อประโยชน์ของกรมการ โดยรวมของกองทุนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน พรหมประสงฆ์ รองประธานวุฒิสภา คนที่ ๑๖๖) มีคำชี้แจงที่คณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอเรียน ปรีดี พนมยงค์ ว่า เสร็จ นั้น คณะกรรมการจะชี้แจงว่า อธิบดีฯ เสนอว่า ประเด็นความแตกต่างนี้ เป็นที่แน่นอนอยู่แล้วครับ

นายถวิลวดี วังโสภา (Registrar of the National Repository of the National Archives) นายถวิลวดี วังโสภา กรรมการกฤษฎีกา เสนอเรียน ปรีดี พนมยงค์ ว่า เสร็จ นั้น คณะกรรมการจะชี้แจงว่า อธิบดีฯ เสนอว่า ประเด็นความแตกต่างนี้ เป็นที่แน่นอนอยู่แล้วครับ

โครงการเช่าซื้อหรือซื้อ ตราบที่ระดมมาเป็นใจดีเพราะว่าแยกตัวลงมีที่ดินอยู่ ราคาตลาด ๑ แสนบาท แล้วก็มีเงินกู้ยืมอยู่ ๕๐,๐๐๐ บาทตามแล้วนี่ก็ขาดคร่าวๆแล้วเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท มาจาก กองทุนจะปฏิรูปได้หรือไม่กองทุนบอกถ้าต้องจ่าย ๑ แสนบาท ทำไมถ้าเป็นเรื่องแล้ว เงินมาชำระหนี้ ที่ดินจะราคาเท่าไรก็เอาที่ดินไป ถ้าเขียนอย่างนั้นก็จะหมดปัญหา ก็เป็นความยุติธรรมกับทุกฝ่ายแต่ถ้าไปเขียนไปเป็นซื้อหรือเช่าซื้อ นี่เป็นโอกาสหนึ่งที่กองทุนจะคำตัวเป็น นายทุนแล้วก็รีดราคาแล้วขาดคร่าวได้ ไม่ต่างกับพวกเรย์เช่าฝากที่ดิน หรือในรูปกลับ ที่ดิน ราคา ๑ แสนบาท สมมีหนี้อยู่ ๕๕๐,๐๐๐ บาท หอกระดมเงินมาใช้ ๑ แสนบาทก็ไปส่ง กระแสเงินสด ต้องเอา ๑๕๐,๐๐๐ บาท โคนทั้งนี้เรย์เช่าได้ทั้งนั้น เมื่อเวลานาวคิดเรื่อง ซื้อหรือเช่าหรือมาใช้ แนวคิดนี้จริง ๆ กระแสเงินสดในเรื่องว่า เป็นหนี้ทำอะไรที่ใช้เท่านั้นแล้ว เอาที่ดินไป ไปเขียนเป็นซื้อหรือเช่าซื้อตรงนี้อันแนวคิดมาจากใหม่ ถ้าท่านจะตอบว่าเข้าไป ความหลักเกณฑ์ วิธีการ เงินใช้ที่คณะกรรมการกำหนดก็ช่วยตอบให้ชัดเจนไว้ครั้นนี้ จะได้เป็นรางวัลในการให้เขาเอากฎหมายไปใช้ต่อไป วรรคถัดมาตรงนี้อ่านแล้วจึงจะ "ให้คณะกรรมการมีอำนาจแล้วแต่ชำระหนี้ ตลอดจน ให้แก่บุคคลก็ได้ โดยการตรา พินัยกรรมแก่ผู้ใด" พระราชกฤษฎีกาอันคณะรัฐมนตรี ท่านหมายถึงอย่างไรครั้นที่ว่า ความที่ในพระราชกฤษฎีกา หมายถึงเสนอไปให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ แล้วกฎหมายก็บังคับ ไปคณะรัฐมนตรีมีอำนาจแล้วก็คือตราพระราชกฤษฎีกาช่วยหรืออย่างไร กฎหมายนี้จึง จะบังคับคณะกรรมการไม่ต้องใจรัก ก็เป็นไปตามเสียงของเพื่อนข้างบน แต่ความเป็นสมาชิกวุฒิสภา ปัญหากฎนี้จะต้องกลับกรมแล้วก็จะให้ปรากฏ บทกัมีใครตอบได้ช่วงคร่าว ๒ ปีมาแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่พิเศษประธานวุฒิสภา นายบุญทัน ดงกลีสงว รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนจะให้ข้างบนตอบผมจะขอถามแล้วถามท่านปรึกษาก่อนนะครับ เชิญถามเป็นวงก่อนครับ

นายทิวาส พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครหรือสุโขทัย) : กราบเรียนท่าน ประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาของจังหวัด พระนครหรือสุโขทัย ไปประณามมาตรา ๓๐๖/๕ นี้ ผมได้มีประวัติไว้ ซึ่งผมเห็นด้วยที่กองทุนจะ เข้าไปช่วยเหลือหนี้ของเกษตรกรในระบบ ยัดเงินลงไปว่าปัญหาในเรื่องหนี้สินของเกษตรกร มีมาจำนวนมาก แล้วก็ไม่มีการแก้ไขอย่างจริงจัง ผมเห็นคำอธิบายที่ถามว่า จริง ๆ เรา ควรจะไปเพิ่มสวัสดิการในการเพิ่มผลผลิต อดัดต้นทุนในการเกษตร ผลักดันบ้างก็ตาม ถ้าเรา คิดว่าไม่สามารถดำเนินการนี้ได้เราควรที่จะช่วยทางด้านอื่นก่อนโดยการเพิ่มหนี้สิน ทั้งที่เมื่อ เราพูดได้ไว้ก็ไม่เห็นด้วยกับข้างเดิมในทางส่วนก็คือว่า เป็นโครงการกองทุนได้ชำระหนี้แทน

กองบรรณาธิการ ได้รับอนุญาตให้ทรัพย์สินของกองบรรณาธิการของกองทุนพัฒนาฯ ซึ่งอันนี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ได้เป็นการช่วยเหลือกรมสรรพากร เพราะว่า

ประการที่ ๑ เป็นการตัดเครื่องมือเครื่องไม้ในการประกอบอาชีพของชาวนาชาวไร่ เกษตรกร ซึ่งงานที่จะเป็นการช่วยเหลือแก่ในทางเกษตรกรรมไปเสียอีก

ประการที่ ๒ จะมีปัญหาในทางปฏิบัติกับกรมสรรพากร

๑. เมื่อมีการโอนทรัพย์สินเข้ามา กระทรวงนี้ ปัญหาที่ตามมาก็คือว่า เมื่อนำมันที่ทางกองทุนรับมา เมื่อมีข้าราชการที่ด้วยทรัพย์สินของกองทุนนั้นแล้ว ทรัพย์สินของกรมสรรพากรนั้นหมดไปหรือไม่ แต่เท่าที่ผมดูแล้วมันก็ไม่สมควรไปเสียไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามมันก็น่าจะเอาหรือเปล่า

๒. ในการพิจารณาทรัพย์สินที่จะบริจาคทรัพย์สินของกองทุนนั้นอย่างไร อย่างที่ท่านอาจารย์กล่าวสรร ได้กล่าวถึงเรื่องที่ดิน ถ้าถึงกรณีเป็นเรื่องของเครื่องจักรในการทำงาน เราจะพิจารณาอย่างไร อันนี้ก็จะเป็นปัญหาที่ทางคณะกรรมการจะต้องทำให้ชัดเจนขึ้นครับ มิฉะนั้นแล้วการช่วยเหลือจะกลายเป็นการโกงอย่างที่ผมเรียนมาครับ

๓. เมื่อทรัพย์สินที่ทางกองทุนรับมาเป็นของกองทุน กองทุนจะแยกบุคลากรเอาสถานที่ที่ในมหาวิทยาลัย อันเป็นที่ดินก็ยังไม่ขึ้นไว้บนครุฑ เพราะว่าที่ดินก็คงอยู่ที่เดิมแล้วปัญหาที่ตามมาคือใครจะดูแล แล้วจะใช้ประโยชน์อย่างไร ได้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งอันนี้ก็จะเป็นปัญหาที่ตนเองขอแปรญัตติไปก่อนก็แล้วกัน เมื่อทางกองทุนได้พิจารณาที่กรมสรรพากรไปแล้วขอให้หลักประกันอันเดิมด้วยมันเป็นหลักประกันให้กับทางกองทุนเสีย และกรรมสิทธิ์ก็ยังคงเป็นของกรมสรรพากรอย่างเดิม ก็ไม่เกี่ยวกับปัญหาการซื้อที่ดิน ขายที่ดินไปไหนมาไหน อันนี้ก็จะเป็นประเด็นที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ครับ ขอจบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญถิ่น ดอกโหล่ง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญนายปริชานครับ

นายปริชาน ปิตานนท์ (จิระपुरี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ศ.ว. ปริชาน ปิตานนท์ ท่านประธานฯ ครับ ท่านกรรมาธิการผู้แทนนี้ได้กล่าวว่า จะใช้เงินทดแทนให้กับสถาบันทางจากเงินเพิ่มค่าครองชีพ อันนี้ผมมีแหล่งที่มาของเงินอยู่ที่จริงในมาตรา ๑๘๘ นั้น ได้บอกที่มาของเงินชัดเจน เช่นว่า จ่ายเป็นเงินสด ไม่มีเงินสดขึ้นหลังเงบก็คือ พับสัปดาห์รัฐบาล นี่ก็คือมีของเงินที่ขาดจนที่สุด ที่เขาจะรอตอบคำถามหรือควมกังวลของท่านคณะกรรมการก็ได้ ส่วนอีกวรรคหนึ่งนะครับ ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ ได้พูดถึงเรื่องเมื่อกรมสรรพากรได้จ่ายหนี้ของกองทุนให้แล้วหมดแล้ว ทำไมจะต้องซื้อหรือจำซื้อที่ดินด้วยมีเงินก้อนไม่ได้ จะเห็นว่าจะมีการซื้อ หรือจำซื้อ หรือซื้อ หรือซื้อ เรื่อยกันอย่างไร

จะคิดว่า อันนี้เป็นเกณฑ์การลงทุนครับ ถ้าท่านไม่ได้ทำเกณฑ์ตามที่เราขอท่านจะไม่ทราบหรอก ท่านมีเงินอยู่ ๑ แสนบาท ท่านเก็บหนี้อยู่ ๑ แสนบาท ท่านเอาเงินไปใช้ทั้งหมด ท่านไม่มีเงินลงทุนต่อ ผมไปใช้หลัก ๕๐,๐๐๐ บาท เอาไว้ลงทุนสัก ๕๐,๐๐๐ บาท เหลืออีก ๕๐,๐๐๐ บาทตามสัญญาเช่าซื้อไว้ อันนี้ก็เป็นเหตุผลหนึ่งนะครับที่เช่าเชื่อน่า “เช่าซื้อ หรือซื้อ” เท่านั้นที่มาของเงิน การใช้หนี้ของเกษตรกรถึงขามาแล้วนะครับ ตามมาตรา ๑๗/๕ ครับ เขาพระสุเมรุครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่กรมประมง วุฒิสภา (นายบุญทัน ตอกโธง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานกรรมาธิการเชิญครับ

นายประสิทธิ์ นศิมมา (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติหลายท่าน ได้อภิปรายถึงมาตราที่ว่า ไม่เป็นกรรมสิทธิ์เกษตรกรเลยเกษตรกร กงทุนไปชำระหนี้ ให้เจ้าหน้าที่ ปัญหาที่ยังอยู่ที่ว่าหนี้ของเกษตรกรหมดไปหรือไม่ แต่กองทุนคงจะเลือกเอาหนี้ที่มีหลักทรัพย์ อันได้แก่ที่ดินหรือทรัพย์สินอื่นที่ประกันอยู่กับเจ้าหนี้ แล้วทำให้ทรัพย์สินนั้น โอนกลับมาเป็นของกองทุน แต่หนี้ของเกษตรกรที่ไปชำระหนี้แทนนั้นกองทุนไม่ได้พูดเลยว่า หนี้ต้องปลดหนี้ให้เกษตรกรแล้ว แต่กลับมายืนยันเอาไว้ว่า อยากรู้ที่ดินสินนั้น ให้เช่าซื้อจะ หรือจะซื้อก็ได้ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งอีกตัวอย่างของอาจารย์แล้วสรร ขอลูกบ้านต้องยอมตาม พยายาม ถ้าหากว่าราคาที่ดินอันหนี้สินนั้นเพียง ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ราคาที่ดินที่ออกมาเป็นของ กองทุนนั้น เป็นกรรมสิทธิ์ของกองทุนนั้นเป็นราคาถึง ๑ แสนบาท ยอมรับ กองทุนจะให้เช่าซื้อ ค่ากว่า ๑ แสนบาทได้หรือไม่ กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจตรงนั้น ให้ละ่าคุณจะจัดการอย่างไร กับทรัพย์สิน แต่กลับไปพูดถึงเรื่องอาคารหนี้ ปลดหนี้ ทรัพย์สินมั่นคงเป็นของกองทุนแล้ว หนี้มีหรือไม่ ไม่ได้พูด แต่พูดว่าไปปลดหนี้ ไม่ได้พูดถึงปลดทรัพย์สินเกษตรกร เพราะฉะนั้น จึงเป็นปัญหาทางกฎหมาย เป็นปัญหาทางขัดแย้งอย่างมากมาหลายเรื่อง ในคณะกรรมการและ ความขัดแย้งระหว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการจึงตัดออกครั้ง ทั้งนี้ ขอชี้แจงที่หน้าหน้า มีอะไรพูดแล้วพูดอีกก็ตาม เป็นภาระคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ขอชี้แจงการคุ้มครองสิทธิ เกษตรกร ไม่ใช่เพื่อคุ้มครองสิทธิของทุน แต่พระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิของทุนอย่าง เด็ดขาด แม้กระทั่งอายุความยังสู้ไม่ได้ แต่ขอโทษ เมื่อตอนต้น ๆ ท่านประธานเห็นว่าได้พูด ถึงว่า น่าจะเป็นสิ่งที่ดี เมื่อเกษตรกรไว้บริการทางหนี้สินแทนแล้วมันจะเสียหายอะไรที่เพิ่มมูลค่า ตามพระราชบัญญัติเดิมมีพูดถึงคร่าว ๆ จะเพิ่มมูลค่าให้กลุ่มไหนได้บ้าง เกษตรกรเดินเข้าไปขอ พื้นทุ่งไม่ได้ละครับ ต้องไปเข้าวงที่ลดเกษตรกร เป็นสมาชิกองค์กรเกษตรกร ซึ่งเวลา ๒ ปี ขึ้นจำนวนขึ้นยอดกลับ ถ้าจะลดไปจะลดค่าได้ว่า มีอะไรลดลงบ้าง ส่วนลดลงก็รับไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโคสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กราบ ท่านอาจารย์วัลลภกรับ และอีกท่านก็เป็นท่านเสรี ผมคิดว่าสภาจะหยุดตรงเดี๋ยวนี้นี้ ถ้าหากว่าท่านได้ก็ไปรอลกันไปขอสมควรแล้ว เชิญครับ

นายวิมล ตั้งคนนาบุรีรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพผม วิมล ตั้งคนนาบุรีรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ผมเข้าใจครับว่า สุดท้ายเราคงต้องลงมติว่าจะเห็นชอบร่างเดิมหรือเห็นชอบตามกรรมาธิการฯ สักออกทั้งหมด เพราะผมได้บทเรียนมาแล้วไม่ว่ามาตรา ๑๑/๒ แม้จะช่วยแปรฯ แก้ไขให้ดีขึ้นท่านก็ไม่เอา เพราะฉะนั้นผมของญัตติตั้งเป็นข้อสังเกตอีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้ท่านได้ตระหนักเอาไว้และอย่างน้อยก็กับทุกไว้ในที่ประชุมว่ากฎหมายฉบับนี้ท่านมิได้ต้องการจะแก้ไขให้ดีขึ้น ท่านเพียงแต่ต้องการจะแก้ไขใหม่หมด ผมเทียบเคียงอย่างนี้ ท่านดูมาตรา ๑๑/๓ ที่กำลังพิจารณาอยู่ในวาระสามทั้ง ๆ ที่มาตรา ๑๑/๓ นี้เทียบกรรมาธิการในในระบบที่มีใช้โครงการส่งเสริมของรัฐ และเราได้ใช้คณะกรรมการ ๑. มีอำนาจในการผ่อนผันการชำระหนี้ ๒. มีอำนาจในการลดหนี้ ๑. มีอำนาจในการปลดหนี้ อำนาจที่จะกระทำ ๑ ประการนี้ทำให้แก่เกษตรกรได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งเงินว่าคณะกรรมการทำไม่ได้ การตราพระราชกฤษฎีกานั้นเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีหรือของรัฐมนตรีที่ดูแลแต่ละกระทรวง

ประการที่ ๒ ถ้าท่านกลับมามีข้อสงสัย ในมาตรา ๑๑/๓ มาเทียบเคียงกับมาตรา ๑๑/๑ ยิ่งเห็นชัดเจนกว่าร่างเดิมอย่างแรง มาตรา ๑๑/๑ ขนาดเป็นหนี้ซึ่งเกิดจากโครงการส่งเสริมของรัฐยังต้องได้รับความเห็นชอบจาก กรม ก่อเม จึงจะไปขอให้เขาได้ทั้งหมดหรือบางส่วน นี่ขนาดหนี้ซึ่งเกิดจากโครงการของรัฐ แต่หนี้ซึ่งตั้งหนี้ในระบบท่านไม่ต้องผ่าน กรม เลอ เป็นกรรมาธิการที่ถกกันอย่างเห็น ได้ชัด ผมจึงเสียใจมากที่คณะกรรมการฯ เขามีได้เอาข้อเสนอเป็นรายละเอียดไปแก้กครั้งหนึ่ง แม้สามารถจะทำได้โดยการประชุมกรอบรอบ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโคสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ กราบ พอดีท่านถามข้อ ๒ ท่านพูดแล้วตรงกับที่สมคิดนครินทร์

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโคสง รองประธานวุฒิสภา) : คนที่สอง) : อย่างนั้นผมจะขอมติเดชะนครินทร์ เป็นการลงมติในมาตรา ๑๑/๓ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการฯ ให้ตัดออกไปก็อด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ

ประโชชน์ เพราะฉะนั้นมาตราที่สี่สิบเก้าเพื่อรับกับกฎหมาย ๑๑/๘ มาตรา ๑๑/๘ และข้อนี้
จับไม่ติดอะไรไว้ ข้อนี้แหละครับที่อ้างว่ากฎหมายที่นี้บังคับถึงผู้เข้ามาเอง ข้อละ ๑๐ หรืออะไร ๒๐
สายละรับ โบกไหวจนครบ

ผู้ถูกดำเนินคดีที่สถานประชาชนวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เข้าสู่ประเด็นนะครับ

นายโจโรจน์ โสพิพันธ์ (ศรีสะเกษ) : ขอทูลถามครับ ผมขอขึ้นชั้น
ตามเดิม ขอรทูลครับ

ผู้ถูกดำเนินคดีที่สถานประชาชนวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ลังไปไม่ก็ออกเรียนต่อสหกรณ์ครับ เมาที่ใจก็เข้ามาถึงออกจะได้
กระซังเข้าสู่ประเด็น แต่ถ้าจะได้อีกอย่างบ้างจางเช่นเดียวกัน (ผู้ถูกดำเนินคดีรับ)

นายพริษฐ์ วัชรสินธุ (ลาภ) : ฟังมาประชาชนวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม
พริษฐ์ วัชรสินธุ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดตาก กระผมได้มาเป็นผู้คดีไว้ข้อให้ตัดสินเพราะนี่และ
มาตราถัดไป เพราะเกี่ยวข้องกับ มาตรา ๑๑/๑๐ กับมาตรา ๑๑/๑๑ ออก และเนื่องจาก
ควรมหาธิการ ก็ได้พิจารณาแล้วตัดสินออก กระผมก็พอใจในชั้นกรรมาธิการ แต่ที่นี้ในเมื่อได้
มีการพิจารณาถึงมาถึง ณ เวลานี้ ก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่แล้วที่กรรมาธิการฯ ตัดออกไปนั้น
ก็กลับคืนมาเกือบหมดครับ แต่กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเรื่องนี้องค์กรระบบคมนาคม ๑๑/๑๐ กับ
มาตรา ๑๑/๑๑ นี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ในเบื้องต้นและกระผมคิดว่า หลาย ๆ ท่านก็คงจะเห็น
ตรงกันนะครับว่า หนึ่งในกรรมาธิการส่วนใหญ่แล้วจะเป็นหน้าที่ซึ่งเคยตรกรต้องตกเป็นหน้าที่กับ
บรรดาหลายท่านทั้งหลาย แต่ถึงแม้หน้าที่ค่อนข้างจะโหด ติตราดออกเมื่อนั้นก็ดูมาก และเชื่อว่า
ท่านใหญ่เห็นผิดกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่างฉบับรับรองไว้ในกฎหมายฉบับนี้
ให้มีการจัดการนี้ของระบบนี้ด้วย โดยที่เหตุผลแต่เพียงว่าเป็นการช่วยเหลือแก่คนระดับ
คนทรงว่ากฎหมายฉบับนี้จะเท่ากับเป็นการให้กรรมของกรรมกับการกดขี่ผู้กดขี่ของบรรดาผู้ที่
เจริญแล้วโดย และกดขี่ของชนชาวไร่ ชาวนาซึ่งเป็นผู้ทรงงานไว้มาโดยตลอด

กฤษฎาพรภรณ์ ๒ นั้น ผมคิด โบกไหวจะมาอยู่ที่ในกฎหมายฉบับนี้
ทั้งมาตรา ๑๑/๑๐ และมาตรา ๑๑/๑๑ ก็คือ เรื่องนี้ก็ยังมีท่านผู้ใด พูลลาภ ของคล้ายกับนาม
ไว้คล้ายว่าแล้วว่า รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยได้พยายามแก้ไขกฎหมายนี้ไปตลอด และได้มี
การวางหลักเกณฑ์ บางระเบียดอะไรก็ไม่มี (ผู้ถูกดำเนินคดีรับ) ซึ่งกระผมคิดว่าคงจะมีที่ทราบชัดว่า
ความผิดกฎหมายของพวคนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นกระผมคิดว่า ถ้าจะให้ทาง
สำนักงานปลัด สำนักบาทกรรมาธิการจึงมีหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรงเขาดำเนินการ
ของเขาต่อไปมีบ้างเป็นกรณีไป (ผู้ถูกดำเนินคดีรับ)

ถ้าการบริหารจัดการของคณะกรรมการผู้พิทักษ์ชีวิตว่า อันนี้ก็เป็นเพียง
 ชื่อเสียงกดดันเพราะว่านี่มันกรอบแบบที่มีการบริหารลงไปในปีพ.ศ.๑๑ กับมาตรา ๓๑๖/๑๑ นี้
 กำหนดชัดเจนกว่า เป็นหน้าที่ที่มีทรัพย์สินอันเป็นที่ลี้ภัยประจักษ์ อันที่มีพระมหากษัตริย์ว่าจะเกิดปัญหา
 ในแง่ของการตีความก็ได้ในระดับ เพราะโดยหลักกฎหมายแล้วหน้าที่ที่มีทรัพย์สินอันเป็นที่ลี้ภัยประจักษ์
 นั่นก็คือ จำนวน จำนวน คิดไว้เพียงแต่นั่นเท่า นั้นเอง ที่นั่นนั้นกรอบแบบที่แน่นอนแล้วจะทำกัน
 เช่นนี้หรือ อันนี้เป็บบังคับสังกตของคณะ แต่ที่ลี้ภัยเป็นแห่งที่สุดก็คือ ไม่ว่าจะมีความพยายามที่จะ
 ป้องกันอย่างไรก็ตามแต่ คณะที่กรรมการรับของหมื่นนอกระบบไปในกฎหมายนี้ แล้วในขณะที่
 ไม่มีกษัตริย์มาบรรดาจะเยี่ยงอะไรเลยว่าจะจัดกษัตริย์นอกระบบนี้ได้อย่างไร ในรายละเอียด
 โยนให้ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะมาวางแผน จะมาดำเนินการ
 อะไรกันต่อไป นี่สิ่งที่ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือ อันนี้ก็คือช่องทางที่จะทำให้เกิดการขัดข้องกัน
 โดยจะพออย่างอื่นหรือมีกฎหมายก็ไม่ได้เอาไปจัดการมัน ที่มีทรัพย์สินอันเป็นที่ลี้ภัยประจักษ์นั้น
 คือจำนวน จำนวน หรืออะไรก็ตามแต่ หรือเพียงแต่เอาไปบอกไปไว้กับเฉย ๆ เอาบ.ศ.๑ ไปไว้เฉย ๆ
 เป็นหน้าที่ที่มีหลักประกันหรือไม่ เพราะฉะนั้นจะมีความสับสนที่ไปอยู่กับกันขึ้นมาเพื่อที่จะมาถือเอา
 เอาเงินจากรัฐไป ซึ่งก็เป็นเงินภาษีอากรของประชาชนจ้ะนี่ เป็นนี่คือคิดว่าถึงอย่างไรก็ตามจะ
 เกิดขึ้นได้ ถ้ากฎหมายเขียนไว้เพียงแค่นี้ระดับ คณะที่เห็นด้วยกับกฎหมายนี้ถ้าจะก่อการ
 ระบือกับออกมานั้นอาจจะเอียงไปใช้โดยตนเลย และสามารถพิสูจน์ได้ว่าจะไม่ข้องกันการทุจริต
 ที่ลี้ภัยที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าอย่างนั้นผมจึงจะเห็นด้วย แต่เท่าที่ปรากฏอยู่
 นี้ไม่มีรายละเอียดอะไรเลย ผมจึงไม่อยากจะสนับสนุนร่างเดิม เพราะฉะนั้นก็เห็นด้วยกับ
 คณะกรรมการที่วาง ที่ให้ตัดออกไป แล้วขออภิปรายเรื่องต่อไปเลย คือมาตรา ๓๑๖/๑๑ ครับ คือ
 ขอให้ตัดออกไปด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมาย (นายบุญทัน ดวงใจสง รจนประสาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานและท่านรองประธานในขณะนี้ครับ (ผู้ปฏิบัติ)

นายบุญทัน ดวงใจสง (ผู้ปฏิบัติ) : ขอขอบคุณรับท่านประธานฯ
 ท่านประธานฯ ครับผมเป็นคนหนึ่งที่เคยปฏิบัติด้วยมาตรา ๓๑๖/๑๑ กับมาตรา ๓๑๖/๑๑
 แต่เนื่องจากกรรมาธิการ ได้ตัดทิ้งแล้ว ผมก็ไม่ได้ไปทำเรื่องผู้พิทักษ์ชีวิตไม่ได้ แต่เมื่อ
 เสร็จแล้วจะออกมาว่า เสียงส่วนใหญ่จะเอาร่างเดิม ซึ่งผมก็เห็นว่านี่เป็นปัญหาใหญ่ที่เป็น
 ปัญหาแล้วก็ตาม แต่ที่จะต้องดูขึ้นมามีความเข้าใจถึงที่ประชุมกันด้วยเห็นว่า สิ่งที่เราให้กัน
 เกษตรกร ตีว่า หน้าที่ในระบบ เราให้มาตั้ง ๓ ตัวชื่อ ผมว่าเราให้มาจนแล้ว แต่ถ้าให้หมื่นนอ
 ครอบอีก ซึ่งไม่มีหลักประกัน ไม่มีกฎหมายชัดเจนอะไรของกฎหมายนี้เลย ดูวิถีชีวิต คนที่ร่าง

กฎหมายเองพวกเขา สมัยอันนั้นว่า ผลงานของพวกเขาเป็นอะไรกัน กฎหมายที่เราจะร่าง ออกไปจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า คุณภาพของพวกเราไม่แพ้ใครน คือสภาพของสมาชิกวุฒิสภา ชุดนี้ทำงานได้แค่ไหน สมว่าเครื่องนี้คือหัวใจของกรรมาธิการ ถ้าเราพวกเป็นกรรมาธิการ ทั้งหมด โดยที่นิยามคำว่า “หมั่นออกรบ” ถ้าจำกัดความไม่มีอะไรชัดเจนเลย เรายังจะให้ อยู่ หรือครับ สมว่าถ้าเราให้ไปตรงนี้เป็นคำตอบถึงศักยภาพและความสามารถของสมาชิกวุฒิสภา ชุดนี้ว่าน เมื่อก่อนเราในการร่างกฎหมาย กลับกรรมาธิการของรัฐสภาแล้วไหน เพราะฉะนั้น ผมต้องขอรับรองที่ประชุมว่า พิจารณามาตรา ๓๗/๑๐ ให้สั้นหน่อย ขอคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (ภายหลัง จอกลีสงวน รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพงษ์ แล้วก็ท่านเสรีอีกไปครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (รองฯ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ดูจะเป็นจังหวะที่ไม่ค่อยเหมาะสมครับ เมื่อถึงกว่ากระผมอภิปรายต่อจากท่านเอกหม ประหนึ่งว่าจะกะลัญจะเข้าจะเป็น ส.ว. ที่ไม่มีคุณภาพ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วันที่ที่ร่างแล้วในมาตรา ๓๗/๑๐ และมาตรา ๓๗/๑๑ รวมไปจนถึงมาตรา ๓๗/๑๒ นั้นกระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการฯ ถึงแม้ว่าตั้งแต่เห็นเป็นครั้งแรกนั้นกระผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการฯ มาโดยตลอด และได้ยื่น วันที่ นั้นประชุม ไม่ยอมไปไหน อยู่ชั้นระดับ เพราะในมาตรา ๓๗/๑๐ นั้นกระผมเห็นด้วยกับท่านเอกหมโดยเนื้อหาหลัก เห็นด้วยเป็นอย่างมากซึ่งว่าหมั่นออกรบนั้นเป็นหน้าที่ซึ่งจะต้องจัดการโดยวิธีการพิเศษ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าจะต้องมีการยื่นคำขอต่อสำนักงานปลัดฯ และจะต้องมอบหมายให้หน่วยงานราชการของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจอื่นเป็นหน่วยงานก่อนที่จะ มาถึงคณะกรรมการ เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าหมั่นออกรบนั้นมีความซับซ้อน ยังต้องมี การจัดการ โดยวิธีพิเศษ หรือโดยกฎหมายพิเศษ หรือโดยกฎหมายฉบับอื่น ไม่เพียงเท่านั้นเอาหมั่น ออกรบนั้นมากอยู่ชั้นไหนในระบอบ ซึ่งก็แยกหนักอยู่แล้วครับ คำว่า “หมั่นออกรบ” นี้ ก็เป็นหนึ่งถึง ๑ อันตามที่เพื่อนสมาชิกฯ พูลจัดเจอนอยู่แล้วว่า หมั่นที่เกิดจากโครงการส่งเสริม ของรัฐ หน้าที่ก็ยังมีจากสถาบันการเงิน หน้าที่ก็ยังมีสหกรณ์บางตัวครับ แต่ก็เห็นหนักหนา สาครจรองอยู่แล้ว เมื่อกฎหมายฉบับนี้ได้ส่งมายังหมั่นออกรบ ซึ่งยังไม่มีความชัดเจน ได้ครับ ท่านประธานฯ ครับว่า คำว่า “หมั่นออกรบ” นั้นมีอยู่ไหนในพหุใด ความซับซ้อนของ ปัญหาหนักหนาสาครจรองขนาดไหน ท่านประธานฯ ครับ แต่การที่จะให้ส่งมายังหมั่นออกรบมาไว้ในกฎหมายนั้นผู้บังคับได้หมายความว่าวุฒิสภาแห่งนี้จะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขให้ถึงเลยตรงกร หรือกับการที่ช่วยทำให้กรมตรกรได้พ้นจากภาระหนักอันหนักอึ้งอยู่

มิได้หมายความว่าต้องดำเนินการเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ดีเพื่อให้คำตีความของผู้บังคับตามกฎหมายที่มุ่ง
นั้นได้สะท้อนไปถึงฝ่ายประกอบกิจการ รวมถึง วัตถุประสงค์อื่นให้กับเกษตรกร และช่วยฟื้นฟู
เกษตรกรให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ล้มตาข้าวไปกั้นนาให้ไว้ดี เจตนาก็ดีแม้จะต้องถูกวิพากษ์
ปฏิกริยาทางที่เป็นจริง แต่ถ้าฟังความเห็นของประชาชนแล้ว ทำให้มีวิมาเจ้านานผู้เป็นหนี้และ
ความซำซ้อของหนี้ ทำให้กฎหมายที่มุ่งร่วมกันมีระบบแก่การปฏิกริยาที่กั้นนาไว้ดี ถมว่า
ถ้าเช่นนั้นหนี้ของเกษตรกรลดภาระแล้ว วุฒิสภาครั้งนี้ไม่เห็นสมควรใจหรือ รัฐบาลใหม่เห็นออก
เห็นใจหรือ สมคิดว่าเราไม่ใช่ว่าเกษตรกรที่นอกเหนือของเกษตรกรสิ้นหลังของชาติ พวกเราเห็นออก
เห็นใจประเทศที่จะให้เกษตรกรได้ล้มตาข้าวไปกั้น นากับกรมธรรม์จึงเรียกที่กรมประสานฯ ว่า
ถึงแม้มีพระราชดำริมาตรา ๓๑๖/๑๑ และมาตรา ๓๑๖/๑๑ ทดสอบไป เห็นด้วยกับกรมการธิการ
แต่กระทรวงก็ขอทำให้บันทึกเอาไว้ว่า ขอให้วิเชียรจึงให้รัฐบาลได้ตรากฎหมายของกั้นนาใหม่ขึ้นมา
หรือจะแก้ก่อนที่ร่างไว้แต่ก็ตาม ตั้งสมมติฐานว่าหนึ่งมาตราโลกก็ตาม คำขอของนายหนึ่ง
หน่วยงานใดก็ตาม ขอให้ใช้หลักการกั้นนาใหม่ของกรมเกษตรกรอย่างจริงจัง อย่างมีประภะภาพ
และอย่างชอบธรรม กระผมขอใช้บันทึกไว้ดี มี อย่างไรก็ดีถามกับกระทรวงเกษตรกรก็กับการเอา
กฎหมายปฏิกริยาใหม่มีประภะภาพกั้นนาดี คณะกรรมาธิการ ตามที่ถามขอใช้ดีตั้งมาตรา ๓๑๖/๑๑
ออกความเห็นด้วยกับกรมการธิการ ไม่ได้หมายความว่า คณะกรรมาธิการที่ต่อเกษตรกรและ
การที่กระทรวงกับกรมกฎหมายกั้นนาใหม่ มีอย่างต้นจนจะล้มเลิกมาตราสุดท้ายแต่เป็น ก็ไม่ได้
หมายความว่า คณะกรรมาธิการไม่ต้องการแก้ไขมาตรา ๓๑๖/๑๑ อันนะกรรมาและไม่ใช่
คณะกรรมาธิการที่จะล้มมาตรา ๓๑๖/๑๑ ที่กระทรวงฯ ที่กระทรวงฯ กระทรวงเกษตรกรโดยย่อว่า
กระทรวงเกษตรกรหรือของต่อเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาว่า ถ้ามีรับว่าสภาให้ร่างกฎหมายกั้นนาใหม่ได้
ก็เข้าไปสู่กรมการปฏิกริยาที่ประภะภาพกั้นนาดี ขอให้ใช้ดีมาตรา ๓๑๖/๑๑ และมาตรา ๓๑๖/๑๑ ออก
คณะกรรมาธิการเห็นว่า ขอของกระทรวงฯ

ผู้ปฏิกริยาที่เห็นตามประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ลอยไชยธรรม) รองประธาน
วุฒิสภา (นายเกรียง) : ท่านสมาชิกวุฒิสภา เห็นด้วยดี พอลงมาเสดก ท่านดี นะครับ

นายเชรี สุวรรณภานนท์ (นายกเทศมนตรี) : กรรมาธิการที่กรมการ
วุฒิสภาที่กระทรวงฯ กระทรวง นายเชรี สุวรรณภานนท์ กรรมาธิการวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ
คณะกรรมาธิการของร่างกั้นนาใหม่เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้กรรมาธิการแล้ว พอแล้วให้ตั้งของออกตัว
ก่อนผมขอขอบคุณว่าไม่ได้หมายความว่ากระทรวงฯ กระทรวงเกษตรกร ไม่ใช้มาตรา ๓๑๖/๑๑
นายเชรี สุวรรณภานนท์ ๓๑๖/๑๑ นี้เห็น หรือออกกั้นนาใหม่หรือที่กั้นนาไว้ดีโดย
ตามร่างกระทรวงฯ นี้ดีนั้นบอกว่า กระทรวงฯ เป็นกรรมาธิการใหม่ให้ใหม่ในระบบและเป็นหน้าที่ดีหรือครับ

เป็นหลักประกัน” หลักก็คือว่า “ไม่ใช่ใคร ๆ อาจจะไปสร้างหนี้ก็เอามาขอรับชำระหนี้ได้ ไม่ใช่หรือครับ เพียงแต่ว่าหนี้นี้จะเข้าสู่ระบบของกองทุนที่จะเอามาใช้หนี้แทน นั่นต้องมีหลักประกันครับ แล้วหลักประกันนี้ในมาตรา ๑๑/๑๑ ก็ต้องคุ้มครองมูลค่าของหนี้นั้น เขียนไว้ชัดเจนขอครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเกษตรกรเป็นลูกหนี้ ในหนี้้นอกระบบดี กล่าว เขาก็อาจจะแก้ไขปัญหาที่ไม่อยากไปจ่ายหนี้ที่มีดอกเบี้ย ซึ่งผิดกฎหมายอะไรมาทวงจ่ายกองทุน อาจจะยื่นอะไรเข้าช้อนไปไหม ไม่มีโอกาสอะไรแก้ไขปัญหานี้ ไม่มีโอกาสจะคุยกับเจ้าหนี้ได้ ก็ให้กองทุนที่ตั้งขึ้นมา มาเจรจหนี้รายนี้แทนเสีย อย่างนั้นๆ ประโยชน์ที่จะได้รับก็คือ กองทุนไปลงทุนไปลงทุนให้เกษตรกรมีโอกาสได้รับชำระหนี้ที่แท้จริงนับตั้งแต่หนี้

ประการที่ ๒ ถ้าหนี้มีการกำหนดดอกเบี้ยที่ผิดกฎหมายหรืออัตราที่สูงกว่า ที่กฎหมายกำหนด กองทุนก็มิหนำแท้ในการที่จะต้องไปปกป้องอยู่ตรงนั้น ไม่ใช่ไปแทนหนี้ อะไรที่จ่ายหมด ไม่ใช่เสนอดอกเบี้ยที่ผิดกฎหมายอะไรมาทวงจ่ายยากล ไม่ใช่หรือครับ เมื่อแล้วแต่หนี้ดังกล่าวนี้เป็นหนี้ที่มีหลักประกัน หนี้หลักประกันก็คือ หนี้ที่หลักประกัน ต้องเชื่อถือได้ ไม่ว่าจะเป็นที่ดิน หรือบ้าน หรือที่ทำกิน ก็ถือเป็นสิ่งที่เป็นหลักประกันได้ว่า กองทุนนี้เมื่อได้รับโอนหนี้มาแล้วสามารถที่จะมีหลักประกัน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การมีหลักประกันดังกล่าวนี้เมื่อกองทุนเข้ามารับภาระตรงนี้แล้ว ก็โอนหลักประกันนี้ให้กับ กองทุน แต่ในขณะที่ล้วยกันนี้เกษตรกรซึ่งในลูกหนี้มีหนี้ ก็เข้าสู่ระบบของการที่จะมีโอกาสได้ ทรัพย์สินดังกล่าวคือคือโดยการเช่าซื้อ หรือโดยการซื้อ ซึ่งหลายท่านก็พูดไปแล้วว่า การซื้อ หรือการเช่าซื้อสินนั้นมีได้หมดเลยรวมว่า กองทุนก็จะกำหนดราคาเท่าไรก็ได้ ก็คงกำหนดตาม ความเป็นจริง กำหนดด้วยราคาเป็นธรรม และถูกต้องเหมาะสมครับ เพราะฉะนั้นไม่มี โอกาสที่เอาดอกเบี้ยจะครบที่จะช่วยเกษตรกรได้เท่าเท่าไร ในเมื่อเรากำลังพิจารณากฎหมายที่จะ แก้ไขปัญหาหนี้เงินของเกษตรกร กระผมคิดว่าเราน่าจะเอาหนี้จกระบบดังกล่าวนี้ซึ่งเป็นหนี้ ที่มีหลักประกัน ขออัยครับว่า เป็นหนี้ที่มีหลักประกันและไม่ใช่หนี้ที่จะมาสร้างเรื่องทั้ง ได้ เพราะจะมีกำหนดระยะเวลาที่ปรากฏได้ชัดเจนว่านี่ดังกล่าวนี้จนถึงเงินเมื่อไร มันเป็นโอกาสครับ ที่คิดว่าในร่างดังกล่าวนี้สมควรที่จะเอาไปลงร่างเดิมครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลเอกเอก ท่านดี... (ส่วนนี้ถูกตัดออก) of Thailand

พลอากาศเอก อานต์ สุระกุล (ศรีง) : เวียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ วรรคม พลอากาศเอก นายดี สุระกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ตามมาตรา ๑๑/๑๐ และ มาตรา ๑๑/๑๑ นี้ครับ กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการฯ ว่าควรจะตัดออก เพราะว่าเรื่อง

บนันนอกระบบนี้ กระผมเป็นอดีตข้าราชการประจำ แต่จำกระผมไม่เคยทำงานกับจากประชาชน ผู้ออกจากระบบ มีเวลาจะไปคลุกคลีกับประชาชนผู้ยากจนได้ทราบปัญหาของเขาระดับ ปัญหาที่คือหนึ่งนอกระบบที่ทำให้ประชาชนที่มีที่ดินของตัวเองบางที่ก็ต้องกลางมาเป็นลูกจ้าง ในที่นี้ของตัวเอง หนึ่งนอกระบบนี้จะไม่มีการผูกพัน ไม่มีวันที่จะจัดออกไปให้นะครับ เป็นเรื่องยาวมาก เป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน แล้วยังถ้าหากว่ามีกรณีกันระหว่างผู้ที่ต้องการจะจำหน่ายของกับนายทุนก็สร้างขึ้นได้ง่ายมากนะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะเอามาหนึ่งนอกระบบ เขามองที่กองทุนเพื่อแก้ปัญหาที่กระผมไม่เห็นว่ามองอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยกับ กรรมการการฯ ว่าควรจะต้องออกทั้ง ๒ มาตรานี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง) : ถัดจากท่านณรงค์ ก็รับ พงศารุจกภาพประทิน สันติโรจน ครับเชิญท่านครับ

นายณรงค์ มุ่นทอง (เนตรศรีธรรมราช) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พงศารุจก มุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานฯ ว่าที่จะพูดต่อไปมีไม่ได้หาเสียง เพราะว่าอย่างไรหมยหน้าเขาไม่ให้มีดังอยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ กระผมอาจจะมองด้วยมุมมองที่ค่อนข้างหลากหลาย ท่าน เนื่องจากกระผมก็เห็นว่าในมาตรา ๓๐/๑๐ นี้มันหัวใจสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ หนึ่งในที่คิดจากนโยบายรัฐที่ดี หนึ่งในระบบที่เกษตรกรเป็นหลัก ช.ค.ส. หรือชนบทอื่นใด สถาบันการเงิน สิ้นโลกก็ดี ได้มีการจัดการแก้ไขอยู่แล้ว โดยเฉพาะหนี้ที่เกิดจากนโยบายของรัฐนี้กระผมคิดว่ารัฐได้ยกหนี้ให้ไปเกือบทั้งหมดแล้วครับ เหลืออยู่ไม่กี่โครงการที่เกษตรกรยังเป็นหนี้กู้หนี้ยืมสินในระบอบของ ช.ค.ส. ก็ได้ขยายมาเป็นไปอยู่ตลอดเวลา แต่นี่นอกระบบสมาชิกฯ หลายท่านมองว่าขณะนี้นักตรกรที่เงินเหลือของนายทุน ถูกนายทุนขูดรีด พี่น้องชาวนาที่เขาน่าจะต้องเอาข้าวขึ้นมาซึ่งยังไม่ได้เก็บเกี่ยวไปส่งเข้าจำเลยกับเจ้าคนเฒ่าคนแก่หรือชนบทที่เรียกกันว่าไปตลอด หรือเอาข้าวเขียวไปส่งเข้างานโรงโม่ตลอดก่อนข้างสูง ร้อยละ ๒๐ - ๓๐ คือไปบางรายก็ร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน อันนี้ก็ถือสร้างสมรณะเสียงรื้อถอนที่เพิ่งจะมีที่กับเกษตรกร เพราะฉะนั้นถ้าไปปล่อยให้ชีวิตเกษตรกรเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในเงื้อมมือของนายทุนนี่ก็จริงมันก็น่ากลัวอย่างนี้ไม่มีทางที่จะแก้ปัญหาเกษตรกรได้ครับ กระผมจะแก้ปัญหาเกษตรกรนั้นจะต้องเอาหนึ่งนอกระบบนี้เข้ามาอยู่ในระบบ คือเอาเข้าผู้ลงทุนกับองค์กรกลางเข้ามาที่ ทำนุบำรุงประชาชน ไม่ได้เน้นแบบง่าย ๆ หรือแบบมั่งคั่งเอะกรับ เขามีเงื่อนไขกำหนด มีองค์ประกอบของมันอยู่ก็คือว่า หนึ่งนั้นจะต้องเป็นหนี้ซึ่งมีทรัพย์สินเป็นหลักประกัน มีองค์ประกอบประการที่ ๑

ประกาศที่ ๒ หัวข้อสรรคนางจะคือมีค่าความประสงค์ที่จะขอรักษาเสรีภาพส่วนบุคคลของชุมชน เมื่อถึงขั้นนี้มีหลักประกันและกมตรกฏต้องการสนับสนุนจากกองทุนแล้ว ก็จะคลงไปเขียนขอจดทะเบียนที่สำนักงานอกฯ หรือที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นที่คณะกรรมการกำหนด แต่ว่าจะไปกำหนดโดยอำเภอใจไม่ได้ จะต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจะรับ เมื่อตกลงกันได้ตามนี้แล้วจะต้องให้ขึ้นทะเบียนให้เสร็จภายใน ๑๕๐ วัน จากนั้นคณะกรรมการที่จะต้องตรวจสอบหลักฐานถึงความมีอยู่จริงของหนี้ดีและหวังประโยชน์ที่จะต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นก่อนระบบที่ไปเป็นหนี้กันเองในวงการพนันหนี้นอกระบบ หนี้นอกระบบจะเข้ามาไม่ได้ยรับ จะต้องเป็นหนี้ที่มีหลักประกันถูกต้องตามกฎหมาย ขอบัญชีลดที่ประมาณฯ เคยไปมีงบมาคร. ๑๑/๑๑ มีลชนนี้ โดยที่มาคร. ๑๑/๑๑ บอกว่า "การแก้ไขหนี้ที่ไร้หมี่ในระบบ ให้ดำเนินการเจรจากับเจ้าหนี้เพื่อโอนหนี้ให้แก่กองทุน ทั้งนี้ หลักประกันการชำระหนี้ที่จะโอนให้แก่กองทุนจะต้องคุ้มกับมูลค่าของหนี้้นั้น" เห็นไหมจ้ะครับ กระผมว่าเขียนไปไว้บอกครอบครัวกลุ่ม และนี่แหละครับที่ต้องเสนอกฎหมายนี้ เพราะต้องการเอาเรื่องนี้ ถ้าไม่ให้ตรงนี้ก็ไม่มีพิจารณาเข้าในกฎหมายนี้ ไม่ต้องเสนอกฎหมายหรอกครับ เพราะว่าเรื่องนี้ในระบกกี้ หนี้นอกระบบรัฐกี้ เขาก็ไปเกือบจะหมดแล้วครับ ปัญหาอยู่ตรงนี้ กระผมจึงเห็นว่าสารงโงได้มาย่างเติมครับ กระผมไม่เห็นด้วยที่กรมกิจการฯ คือออกขอบัญชีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอยไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ครับ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่าน ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ผ.ว. กรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นกระผมคิดว่าจะความเรียนท่านประธานฯ ว่า ในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเหตุผลว่า ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนากบตรกรรปี ๒๕๕๒ นั้น ไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนว่าจะช่วยเหลือกบตรกรที่ร่วมกับโครงการรัฐบาลที่ไม่ประสบผลสำเร็จในเรื่องของทางเป็นหนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบครับ ก่อนจะพิจารณาขั้นต้น กระผมอยากจะทราบเกี่ยวกับประธานฯ และที่สมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่านว่า ในขณะการมีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องการที่จะช่วยเหลือกบตรกรที่ประสบกับปัญหาหนี้สินแล้วไม่ประสบผลสำเร็จที่เป็นหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบเท่านั้น ท่านกรุณาช่วยดูแลทุกประการครับ และนี่เป็นการที่จะพูดกว้างไปถึงกับนอกระบบทั่ว ๆ ไปนั้นในที่สุดกัน แต่ดำเนินการให้ลวดลายทั้งนี้ในระบบทั่ว ๆ ไปนั้น กระผมคิดว่าดีคงเห็นด้วยด้วย ขอบัญชีครับ

การประชุมหนึ่งลงบันทึก นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่ห้าใน
ได้ก็ตามขึ้นบัลลังก์ สักหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่ห้า) : ยกมือเต็มถนัดครับ ดอกเตอร์วิฑูยาครับ

นายวิฑูยา มะระยา (รองประธานคณะกรรมการตุลาการ) : เวียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิฑูยา มะระยา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมขอ
สวัสดีครับ มาตรา ๓๘๖/๑ ให้สืบไปตามร่างของสมาชิกแทนราษฎร คือคนที่ไม่ใช่ท่านใน
ระบบเลือกบุคคลตัวต่อไป

เหตุผลประการที่ ๑ หัวใจของกฎหมายหรือบทกวีหรือบทประพันธ์ให้เหตุผลจากความ
ทุกข์ทรมาณก็คือทรมานในระบอบ ซึ่งกฎหมายโดยเฉพาะในคำวินิจฉัยคดีระดับต้องไปสู้กับเข็มนิน
ด้วยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ บางกรณีร้อยละ ๒๐ ต้องเดือนละครั้ง ถ้าต่อที่ร้อยละ ๖๐ ต่อปี
ร้อยละ ๘๐ หรือ ๘๕๐ ต่อปี อันนี้เป็นความทุกข์ เป็นไฟร้อนที่ลุกอกเถยตรกรอยู่ ไม่มีทาง
ที่จะหลุดพ้นจากวงจรอุบาทว์ได้ ถ้าฟังจะไปจ่ายหนี้ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ก็ไม่มีทางที่จะจ่าย
ดอกเบี้ยได้ เว้นจะจับตัวมันไม่ต้องพูดถึง เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลจะช่วยเหลือบรรดาจะต้องบรรจ
กษัตริย์ไม่ใช่ท่านในระบอบเข้าไว้ครับ กระผมยกมือสนับสนุน

เหตุผลประการที่ ๒ เดิมมีระบอบอำนาจกันมาจากรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียน
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ขาดทุนนี้สามและที่สิบ พ.ศ. ๒๕๓๖ สาม. ช่วยอยู่แล้ว
สำนักนายชัช ช่อวงอยู่แล้ว และไม่ปรากฏว่ามีหนี้ให้ใครจะไรมาถามมาเลย เพราะมีการตรวจสอบ
มีการประเมินหนี้ มีกระบวนการขึ้นตอนมาทางซึ่งทาง ค.ก.ศ. ก็ทราบแล้วอยู่แล้ว เมื่อ สาม.
เมื่อสมัยกษัตริย์นครที่ทำได้ เหตุไรกองทุนนี้จะทำไม่ได้ครับ ขอให้มันเป็นกฎหมาย อันนี้
ถ้าในพิธีระบอบฯ จุดนี้ขอให้เป็นที่ตั้งกฎหมาย ในสภาฯจริงครับในระบอบตัวคนที่มาเข้ามา
อันไหนที่ให้เกิดอันไหนหรือนายอำนาจขึ้นก็ทำได้นะ อันไหนที่ให้เกิดอันไหนไม่สนใจ
เพราะว่ามีที่จะดูว่ามีสื่อลอบที่จะไปเป็นนายสังคม ก็ไม่มีอะไรไหนครับ เรายังถือว่าเป็นการ
หลัก อันนี้เป็นภาระของ เพราะฉะนั้นถ้ามีกฎหมายเกี่ยวกับข้อต่อไปจะสามารถชำระหนี้
เกษตรกรได้ทั่วประเทศ กระผมจึงยกมือสนับสนุนให้ร่างร่างของสมาชิกคนๆ ใจ

เหตุผลประการที่ ๓ มีข้อบัญญัติในมาตรา ๓๘๖/๑ ๑. ไม่มีคำขอขึ้นทะเบียนใน
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน ข้อ ๒ ตรวจสอบภายในระยะเวลาที่กำหนด คือประเมินหนี้ ข้อ ๓ แยกหนี้
และไม่เกินภายในสามร้อยหกสิบวัน จุดนี้ถ้ามีขึ้นที่กองทุนจะไปกำหนดขึ้นก่อนจะชัดเจน
โดยเอาภาระสภาร่างของสำนักนายช่อวงรัฐมนตรีว่ามีเกณฑ์ในการร่างระเบียบนั้นระดับ

ประการที่ ๕ กระทบเสียว่าหนี้จะไม่ถูกอุปถัมภ์เพราะไม่ได้ขอให้พริคบริว
เป็นหนี้ที่คณะกรรมการทรัพย์สินต้นประกันอยู่แล้ว เพียงแต่เราต้องการปลดออกจากวงจรถูกบารห์
จากนายทุน นายทุนที่โหดร้ายมีมากมาย เพราะฉะนั้นให้คณะกรรมการพ้นจากความทุกข์นี้ก่อนจึง
ฟื้นฟูเขา

และประการสุดท้าย ขอทวงวิงวอนให้ ส.ว. ทุกท่านโดยเฉพาะจากต่างจังหวัด
ช่วยลงคะแนนสนับสนุนให้คณะกรรมการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านลำยองครับ

นายลำยอง พิลาลภทิต (นกรรณ เสงี่ยม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นำพวง พัสานนภิติ สมเชษฐ์วุฒิสภาจากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตขอพรพรหมณ์ของพระขรรค์มาแก้วทุกแก้วว่า การเป็นหนี้เป็นทุกข์อย่างยิ่ง
คือไม่มีอะไรเป็นทุกข์เท่ากับการเป็นหนี้ครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ใครก็ตามที่
ไม่เคยถูกจำจึงจะไม่รู้จักทุกข์แห่งของเสรีภาพอันใด ใครไม่เคยเป็นหนี้ก็ไม่รู้จักความทุกข์ของ
ความไม่เป็นหนี้สินนั้น โดยเฉพาะหนี้ในอกระบวนเงินกู้ทุกอย่างยิ่ง ซึ่งแตกต่างกับหนี้ในระบบ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับร่างเดิมคือร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ให้
ลงไว้ให้ดี กระผมเห็นว่าควรลงไว้ตามร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรื่องการช่วยเหลือ
เกษตรกรเกี่ยวกับหนี้ในอกระบวนนี้ไม่ใช่เพิ่งมาทำ เริ่มทำตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ รัฐบาลทุก
รัฐบาลตั้งงบประมาณไว้ปีละ ๕๐๐ ล้านบาท เป็นการช่วยเหลือโดยใช้ระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการช่วยเหลือเกษตรกรจากเงินได้ลดหนี้สิน ท่านประธานฯ ครับ นำท่าน
ประธานฯ ไปกับเมียฯ เสียจะมีจะมีสำนักงานช่วยเหลือเกษตรกรได้ก่อนที่ติดอยู่ที่ถ้าเมียบ
รัฐบาล ระยะแรกกระผมเองก็ไม่ค่อยมั่นใจตอนนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระยะแรก
ก็อาจจะไม่มีปัญหา แต่ระยะหลังมานี้ระเบียบพัฒนามาเรื่อย ๆ ซึ่งขณะนี้รัฐบาลช่วยเหลือเฉพาะ
หนี้ที่เกิดจากการจำฝากซึ่งกำลังจะขาดและหรือหนี้ซึ่งผูกมัดจากศาล นอกจากนั้นจะไม่ช่วย
พิจารณา เพราะหากหนี้ไปกระผมเคยจะกราบเรียนว่า เม้าที่คิดตามคุณแล้ว ไม่เห็นว่ามีหนี้สิน
ใครเห็น กระผมขอยกจะกราบเรียนท่านประธานฯ อีก ลักษณะการเป็นหนี้ถ้าไม่มีความจำเป็น
จริง ๆ ราษฎรทวงหนี้ที่ต้นมาจะไม่ขายส่งก็ จะไม่ไปกู้หนี้ยืมสิน อันมีหมายจับเป็นผลอย่าง
เพราะฉะนั้นการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๗/๑๐ นี้ จึงเป็น
หัวใจสำคัญเป็นอย่างยิ่ง กระผมเองขอสนับสนุน และขอยกจะกราบเรียนวิงวอนท่านสมาชิก
วุฒิสภาผู้ทรงเกียรติโปรดได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ที่มอบประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พิเศษโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเจ้าพ่อง คงไม่ต้องกังวลจนกว่าสมาชิก ท่านมีวิจระญาณ ท่านอาจารย์แก้วสรร ครั้น

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กฐนเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม แก้วสรร อดิโพธิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้แปรญัตติขอให้ตัดขาด หนีออกไป แต่เมื่อนักแปรเปลี่ยนมาอย่างนี้ก็เอาใช้สิทธิอภิปรายไว้ดังนี้ครับ ก่อนอื่นในแง่กฎหมายก็ต้องดูเวลาที่เราใช้คำว่า คำว่า หลักประกันในมาตรา ๓๗/๑๐ ก็ดี มาตรา ๓๗/๑๑ ก็ดี ในเมื่อมิได้ให้คำมั่นเป็นอย่างอื่น กฎหมายก็ต้องเท่าถึงกับ หลักประกันในทางกฎหมายก็มีแต่ข้างบน การตีความไปถึงว่า ขาดลงเป็นจำนวนก็มีไม่มี ซึ่งกษัตริย์เขยมนั้นก็ยังไม่ใช่หลักประกัน ถ้ากระผมเข้าใจอย่างนี้ ถ้าความเข้าใจของกระผมถูก มาตรานี้ก็แทบไม่มีที่ใช้เลย มีอยู่จริง ๆ กระผมอยู่กรุงเทพฯ แต่กระผมก็ออกพื้นที่ตลอด รู้ปัญหา คำว่า หนีนั้นกระผมท่านทราบไหมครับว่า จริง ๆ เป็นอย่างไร ปัญหาจริง ๆ อยู่ที่ว่า กระผมเพิ่งไปที่บ้านไร่ไปอยู่ที่นั่น ๒ วัน ซักเงินคร่าว ๆ มั่งตั้งเตไปซื้อรถมอเตอร์ไซด์ เริ่มตั้งแต่ไปซื้ออยู่ เริ่มตั้งแต่ไปซื้อยาไม่มีหมอกครึบจ้างงานเองไม่มีหรือครับ เสร็จแล้วพอจะขาย ก็โรงไม้ข้าวโพด นายทุนเดิมอยู่ จะขายใครก็ไม่ได้แล้วแต่จะตั้งราคา ปัญหาอยู่ตรงที่ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง ข้าวโพด เป็นอย่างนี้ทั้งนั้น ท่านช่วยเรื่องหนึ่งถ้าไร ท่านก็ช่วยไม่ได้ มันเกิดขึ้นทุกฤดูกาลช่วยไม่ได้ เงินบ้านเงินเมืองแทนที่จะเอาไปทุ่มเทที่ไปฟูให้ชีวิตที่ท้องเกษตรทั้งหมดนี้ ๆ ให้สหกรณ์เขาแข่งสามารถลดต้นทุนได้ เอาปัญหาให้ได้ ให้เขาโรงไม้ข้าวโพดของตนเอง ตรงนี้ต่างหากที่เกษตรกรจะขึ้นได้จริง ๆ แล้วมันมีรากแก้วหลุดถึงเรื่องหนึ่งซึ่งนี่นอกกระบวนฝันไปตลอดครับที่ท่านจะแก้ได้ ทรายโคที่โครงการยังเป็นแบบนี้ เงินเอาเท่าไรก็ไม่พอ แล้วเกษตรกรไม่มีทางจะติดล้าปาก ไม่ว่ามันสำปะหลัง ข้าวโพด พื้นที่เกษตรกรรมทั้งเขาข้างบนยกให้ไว้ หนีคือปัญหาที่หนี ปัญหาจริงคือบ้านนี้เมืองนี้ไม่ยอมลงทุนให้กับชีวิตจริง ๆ ของท่านค่านั่นเอง แล้วมาแต่พูดกันเรื่องกัน เรื่องกองทุน หนีนั้นกระผมฝันไปตลอดครับแต่ให้เขียนกับ ไม่เขียนไว้ความหมดตัวกัน เพราะฉะนั้นในลักษณะของกระผมหนีนั้นกระผมต้องแก้ไข ต้องแก้ไขโดยกองทุนฟื้นฟูฯ แต่ ๆ ไม่ใช่กองทุนรับโอนหนีนั้นกระผมต้องมุ่งไปเป็นเรื่องของภาวที่เป็นผลกระทบ การผลิตของเกษตรกรจริง ๆ อยู่เอาเป็นทนายนี้แหละออกกันเป็นไปไม่ได้ หนีนั้นกระผมคิดคำนึงเองไม่มีครับ ไม่มีแน่นอนเพราะจะนำกระผมจึงคิดว่า ในทัศนะของกระผมโดยสภาพกฎหมาย ท่านดูในมาตรา ๓๗/๑๐ แม้ข้าพเจ้าเขียนไม่รู้เรื่องแล้ว หลังกาตรรพหนึ่งเสร็จให้เสนอกฎหมาย แล้วให้กรรมการ

ทำมอบให้แก่วิศวกรรมที่ดำเนินตามแผนให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี แผนอะไร ไม่มี เสร็จแล้วก็ตามยอด
 ในมาตรา ๓๑/๑๑ บอกว่า ในกรณีที่เกิดข้อบกพร่องกันทั้งหมดนี้ให้เจรจาโอนมา มีสักที่กรณีไหนจะ
 ระบบที่หักกับระบบทั้งหมดนี้เสร็จแล้วโอนมาแล้วทำอะไรได้ ได้แต่จ่ายให้เกษตรกรเอาเงินมาใช้
 แล้วไม่เห็นว่าเกษตรกรจะได้อะไร มีหน้าเข้าปัญหาแท้จริงยังถูกบิดเบือนไปอีก และถือคล้าย
 มาตรา ๓๑/๑๒ อีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าคุณมาแสดงความจำนงเมื่อไร รับเข้าโครงการตามมาตรา
 ๓๑/๑๐ เมื่อไร บรรดาที่ดินทั้งหลายที่คุณมีอยู่ของทั้งครอบครัวเลยจะครบ เอาไปทำอะไร
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเกษตรกรที่ไปพึ่งนอกระบบ เขาแทบไม่มีฐานะอยู่แล้ว ช่วยก็ช่วยไม่ได้จริง
 เสร็จแล้วจึงเข้าไปในนี้อีก เพราะฉะนั้นโดยสำนึกของกระผมเอง กระผมให้ไม่ได้เด็ดขาดกับ
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่มอบประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพลเอก ศิริ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิชฌุโลก) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิชฌุโลก กระผมขอสนับสนุน
 สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่อภิปรายให้ร่างมาตรา ๓๑/๑๐ ไว้อย่างเต็มพระทัย ก็เพราะว่าปัญหา
 ที่เป็นปัญหาที่แท้จริงของราษฎรในขณะนี้ก็คือ ปัญหาหนี้นอกระบบ เหมือนกับปัญหาของครู
 ทั้งหลายก็คือ หนี้นอกระบบ หันไปในระบบนั้น กระผมคิดว่าไม่ไม่มีปัญหาท่านสมาชิกฯ ได้
 อภิปรายแล้วไม่อาจจะมีปัญหาที่จะแก้ไขจนครบ แต่หนี้นอกระบบถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
 ซึ่งหลักการและเหตุผลก็ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า มีความประสงค์ในการที่จะแก้หนี้ทั้งนอก
 ระบบและในระบบ และหนี้ที่เกิดจากโครงการของรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอยืนยัน
 สนับสนุนการอภิปรายที่จะคงมาตรา ๓๑ ไว้จนครบ ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่มอบประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อัครพัฒน์ (บ้าน) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม สันติภาพ อัครพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบ้าน ท่านประธานฯ อภิปรายหลายมาตรา
 กระผมไม่พูด แต่กระผมถือว่าในมาตรา ๓๑/๑๑ เป็นหัวใจของพระองค์อยู่ผู้ใดที่กฎหมายนี้พอ
 และพัฒนาเกษตรกร ฉะนั้นทำในครัว ด้วยเหตุผลอย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า กระบวนการของ
 การตรวจสอบหนี้นอกระบบมีกระบวนการ ซึ่งกระผมไม่อยากจะพูดในกระบวนของกฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่ได้ถึงกับถูกหนี้นอกระบบ กระผมขอตัวอย่างให้ท่านประธานฯ ได้เห็นว่า การจะ

ช่วยหรือลดภาระที่มีหนักเกินไป คณะมนตรีแล้วจึงได้ทำเนียบลงโทษระบอบราชวงศ์
 ในขณะเดียวกันสมมติว่าระบอบนี้ยังตั้งอยู่ แต่คณะมนตรีก็ทวิภพ กระทบต้องไปเอาออกหรือลด
 ๑๐ หรือ ๒๐ มาซึ่งถ่วงการตั้ง คณะมนตรีไม่ไหวแล้วจ้ะครับ แต่ในขณะเดียวกันจะเอียงไป
 ก็เหมือนกัน จะเอียงหนักก็หนักเช่นเดียวกัน ถ้าถามว่าในกระบวนการข้างนี้ หนึ่งนั้นภาระบจะ
 ช่วยเหลือลดระบอบ คณะมนตรีขอเข้าไปในกระบวนการหนึ่งกระทบอย่างนี้ แล้วมีกระบวนการ
 ครอบงำให้คณะมนตรีล้มล้างไป ถามว่าทำไม่ได้ไหมครับ และหนึ่งนั้นภาระบตรงนี้เป็นเรื่อง
 ความสมัครใจขององค์กรนี้หรือองค์กรที่จะเข้าสู่กระบวนการข้างนี้ ในขณะเดียวกันที่เพื่อนสมาชิก
 บอกว่า ในมาตรา ๑๘๑(๒) ท่านผู้ให้คำวินิจฉัยว่า จะไปและไม่ได้เฉพาะหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ
 อสังหาริมทรัพย์ของภคบุตร หมายถึงว่าถ้ากระทบเฉพาะที่เกี่ยวเนื่องได้ไว้แล้วละครับ ในมูล
 ของตรงนั้นเพื่อมาลงทุนหรือมาทำธุรกิจเกี่ยวกับภคบุตรก็ได้ เม คณะมนตรีไปแตะ
 อสังหาริมทรัพย์ตรงนั้นไม่ได้ แต่การตีความเพื่อใช้ในประโยชน์แก่ลูกหนี้ แต่ภคบุตร
 กระทบว่าทำได้ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนสรุปก็คือว่า หนึ่งนั้นภาระบ ภาระบการหลายท่าน
 พูดมาแล้วว่า กระทบการประสงค์จะขอรับรางวัลสนับสนุนมีกระบวนการต้องขึ้นทะเบียน มีการ
 ตรวจสอบสำเนาบัตรประชาชน รัฐบาลถึง คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นของกระบวนการอย่างนี้ครับ
 ท่านประธานฯ เมื่อมาขึ้นทะเบียนกำหนด ๑๕๐ วัน มีกระบวนการก่อนการตั้งหลาย
 กระบวนการ หัวข้อที่สุดก็คือว่ารับข้อมูลคณะแล้ว คณะมนตรียังตั้ง เอียงไปลา คณะขาด
 มติเอาของคณะไปทำผิด จะช่วยคณะสักทีก็ขึ้นกระบวนการจริงไม่ได้หรือครับ
 ท่านเห็นไหมครับ ท่านประธานฯ ในคราวนี้เลยละ ๒๐ เก็บรายวัน ในขณะเดียวกัน ๒๐ เก็บ
 รายเดือน คณะมนตรียัง ขาดไปลา มันไปกระทบก็ล้มล้างไม่ได้ เพราะคณะต้องใช้หนึ่ง
 นั้นภาระบ ท่านต้องแยกให้ออกระหว่างข้อเท็จจริงที่ตัดสินว่า กระบวนการของบาง โทก
 เพื่อให้ได้มาซึ่งระเบียบและมาหลอกรัฐบาลมาหลอกลวงทุน มันอีกเรื่องหนึ่ง ผลกระบวนการ
 ซึ่งปรากฏชัดในข้อเท็จจริง แล้วคณะล้มล้างไม่ได้ คณะเรื่องล้มล้างท่านประธานฯ
 คณะมนตรีขอจะทราบเรื่องอย่างนี้ว่า หนึ่งได้ล้มเลิกเพราะมีภาระบการได้โดยมี
 กระบวนการและหลักประกันที่ชอบ มีกระบวนการตรวจสอบ ช่วยเขาไปโดยคณะ คณะเห็นด้วย
 ในหลักการเบื้องต้นว่า มาตรา ๑๘๑(๑) ท่านต้องแก้ไขเพื่อระงับการตั้งที่ท้ายสุดจริง ๆ
 ไม่ใช่ท้ายสุดของคณะมนตรีเอง
 ๒. เกี่ยวเนื่องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 ตรงนี้ที่แก้ต้องช่วย ผมเห็นด้วยที่จะคงไว้ตามร่างเดิม อะไรที่เป็นประโยชน์ท่านท่านแล้ว
 สนับสนุนที่สุดห้าห้า เมื่อรัฐธรรมนูญได้ยกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมารัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ
 ท่านไม่นั่งอยู่ตรงนี้ แต่ถ้าท่านฟังอยู่ หนึ่งคือภาระหนัก ซึ่งรัฐบาลเองเมื่อท่านออกขึ้นมา

ทำไปไม่เป็นคอนซัลต์ (Consult) ให้เขา เห็นที่ปรึกษาให้เขา แล้วถามว่ามีที่ดินแล้วทำไม
ต้องไปกู้ธนาคาร ผมจึง พูดท้ายนี้ผมจึงเห็นว่า น่าจะเอาเงินก้อนนี้ไปปรับปรุงโครงสร้าง
พื้นฐานทางการเกษตรนครชัย แล้วก็จะแค่ช่วยกันถ้ามีน้ำทุกแห่งเกษตรกรรมมีความฝัน คิดจะ
ปลูกแตงโม พวงนี้ปลูกได้เลย มีกิลไปแล้วพวงนี้ผมไม่คิด รอไปรอมาเลยถึงเลยไม่ได้ปลูก
อะไรเลย เลยต้องเซ็นชื่อให้เขาไปอีก เช่นชื่ออย่างเดียวไม่เกษตรอะไรเลย ไม่ใช่อ่าน
ไม่ออก อ่านออก แต่ตอนนี้ผมเปิดหน้าเลย เมียไม่อยู่เลยกลัวไปให้เข้แซ่เสร็จ นี่แหละครับ
มีหัวหน้าทั้งหลายจะเอาเงินของประชาชน เอาเงินของเกษตรกรรมไปช่วยเหลือ ผมเห็นว่าน่าจะมี
กระบวนการฟื้นฟูที่ดีกว่านี้ แล้วเงินก้อนนี้ทำที่ผมนครชัย หากจำนวนไม่ได้ไม่รู้ว่ามีอยู่
เท่าไร เพราะผม วันนั้นก็ไม่รู้เพิ่มขึ้นอีกเท่าไร ถ้าวันนี้กฎหมายนี้จะผ่านสภา ผมคิดว่าเข้เน้นนี้
จะขึ้นอีกสัก ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ล้านบาทครับ เพราะกินนี้กินข้าวกินกินเหล้าหมอกเปลี่ยนใหม่
ก็แล้วกัน แล้วเอาไปอีก ๕๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ไปขึ้นเป็น ๑ แสนบาท ผมก็เอา ๒๕๐,๐๐๐ บาท
ผมว่ากระบวนการตรงนี้เราพิจารณากันให้รอบคอบหน่อยดีกว่า ที่ผมตัดก็เพราะอย่างนี้
ผมไม่เคยคิดอย่างอื่นนะครับ แล้วผมก็เป็นเกษตรกรหัวใจเป็นเกษตรกรร้อยเปอร์เซ็นต์
แล้วตัวก็ยังไม่เคยเกษตรอยู่ ผมเข้าใจพวกท่านทั้งหลาย ผมพร้อมที่จะฟื้นฟูชีวิตท่าน
เลยจะเดือดร้อนถ้าท่านปล่อยไปตรงนี้ พี่นุเจ้าหนี้ครับ แล้วท่านเหลืออะไร เงินก็ไม่ได้อีกมา
ยังหากตามทางอีก เรียกร้อย ท่านไม่เห็นอะไรเลยครับ ผมฝากไว้แค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ดอกลดรีวิบูลย์ ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มขี้ (ภาพสินธุ์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วิบูลย์ แซ่มขี้ สมาชิกวุฒิสภาจากกาฬสินธุ์ ความจริงวันนี้พอฟังตั้งใจจะไม่ขี้ประยา แต่
ทั้ง ๒ มาตราคือ มาตรา ๓๑๖/๑๐ กับมาตรา ๓๑๖/๑๑ นี้กระผมขอไม่ได้ที่จะต้องขออนุญาต
ท่านประธานฯ เพื่อแสดงความเห็น แล้วก็จะขอวิงวอนที่บนสมาชิกวุฒิสภาเพื่อให้คงไว้ ไม่ให้
ตัดตามที่กรมการได้เสนอ เหตุผลก็อย่างนี้ครับ กระผมทราบเรียนท่านประธานฯ ว่า
กระผมเองเป็นเกษตรกร ความจริงพื้นที่บ้านเดอนมีที่อยู่ทำเกษตร เป็นที่อยู่อู่ญาติกระผม
พี่น้องที่กาฬสินธุ์ ที่จังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสานเห็นว่า มาตรา ๓๑๖/๑๐ มาตรา ๓๑๖/๑๑ เป็น
หัวใจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากไม่เอาตรงนี้ไว้กฎหมายฉบับนี้จะไม่มีความหมายเลย
ครบเรียบร้อยท่านประธานฯ ครับว่า ความทุกข์ของเกษตรกรนั้นอยู่ที่หนี้สินล้นพ้นตัวที่ท่าน
กรมการกรทราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ กระผมไม่เอากล้าฟันธงว่า ผมเหล่านั้นไม่ใช่หนี้ที่ไม่
เห็นชื่อแบกก็ได้เงินบาทเท่า มาตรา ๓๑๖/๑๐ มาตรา ๓๑๖/๑๑ เข้เน้นไว้ชัดเจนครับว่า เป็นหนี้ที่
มีประกันประกัน แล้วหนี้ประกันนี้จะต้องส่งจำนวน ตัวเลขนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมเห็นว่า

ครั้งนี้เรากำลังพิจารณากฎหมายฉบับนี้พร้อมกับฟิเคอเอ็มซี บสท. เปรียบเทียบการบริหารเงินทรัพย์สินไทย ซึ่งจะต้องใช้เงินเกษตรกรเช่นเดียวกับกันเพื่อแก้ไขปัญหให้กับนายทุน เป็นเงินเท่าไรครับ เป็นเงิน ๑.๓๕ ล้านล้านบาทโดยประมาณ กระผมประมาณใจเองครับว่า หนี้ของเกษตรกร ของครอบครัวรวมในระบบแล้วประมาณการเองว่า คงประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง น้อยกว่าหนี้ของนายทุนมากมาย เมื่อเราเสนอพิจารณากฎหมาย ๒ ฉบับ ไปพร้อมกันครับท่านประธานฯ อยาที่จะวิงวอนท่านสมาชิกวุฒิสภาช่วยกรุณาช่วยเหลือเกษตรกรครั้งนี้ เรามีความจำเป็นแล้วว่า เราไม่ควรจะปลดหนี้เพียงหนี้ของพวกนายทุน ฟิเคอเอ็มซี สิ่งก่อสร้างเท่านั้น แต่ว่าหนี้ของเกษตรกร ชาวไร่ชาวนาผู้ที่ตรงนี้ อยู่ที่หนี้ในระบบ หนี้ในระบบส่วนหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะวิงวอนเพื่อนสมาชิกฯ ให้เห็นว่า สถานการณ์นี้ถ้าถึง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณเวนิญลย์ครับ ผมขออนุญาตที่จะ

นายเวนิญลย์ แซ่มซีน (กาฬสินธุ์) : กระผมถามแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสิษฐ์ แซ่มซีน (กาฬสินธุ์) : ว่า พี่นพอย่างอื่นเราก็จะทำ น้ำเราก็จะแก้ ปุ๋ยสัตว์อย่างอื่นเราก็จะช่วย แต่ว่าตรงนี้ถือการแก้ปัญหาเบื้องต้นของเกษตรกร กระผมขอถามไถ่รายเพื่อที่จะขออนุญาตให้เพื่อนสมาชิกฯ ได้ฟังไว้ตาม่วงเดิมครับ ขอพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือที่ผมต้องขออนุญาตเรียนกับที่ประชุมนะครับ เรียนกับเพื่อนสมาชิกฯ ในกรณีที่ทำงบกำไร ท่านแสดงเหตุผลได้เต็มที่ แต่ถ้าถ้าไปวิงวอนเพื่อนสมาชิกฯ เพื่อให้เห็นกับเกษตรกรหรืออย่างไร ให้ลงคะแนนตามที่ท่านเห็นนี้ ผมเกรงว่า พี่น้องเกษตรกรที่ฟังอยู่คิด ประชาชนที่อยู่ที่บ้านก็จะเข้าใจคิดว่า คนที่ลงคะแนนเห็นต่างกับท่านจะไม่เห็นด้วยกับเกษตรกรหรือไม่ได้ช่วยเกษตรกร ผมคิดว่าตรงนี้ไม่ใช่ เราพยายามที่หน้าที่ตรงนี้ให้ดีที่สุด เพราะฉะนั้นผมจะท้วงติงท่านนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ พูดถึงในกรณีที่เรียกเรื่องคนอื่นเพื่อให้เห็นตรงนี้นะครับ ผมขอเรียนอย่างนี้นะครับ เชิญท่านร่วมอภิปรายกันครับ

นายวิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมวิสิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ในหลักการท่านประธานฯ ผมเห็นด้วยในกรณีที่จะต้องมีการปลดปล่อยหนี้ให้เกษตรกร ซึ่งถือว่าเป็นภาระลดภาระหนักของ

ประเทศชาติมาโดยตลอด และประชาชนซึ่งได้รับการเหยียดแจากทางรัฐบาลถึงน้อยที่สุด
 ผลท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๑๖/๑๐ ผมไม่เห็นด้วย สาเหตุที่ไม่เห็นด้วย เพราะผมคิดว่า
 ในมาตรา ๑๑๖/๑๐ ไม่มีการช่วยเหลือเกษตรกรตามที่ได้ตั้งความหวังไว้ เหตุผลเพราะอะไรครับ
 ท่านประธานฯ ครับ สาระสำคัญของมาตรา ๑๑๖/๑๐ นี้การที่จะเอาหนี้นอกระบบมาให้
 กองทุนฟื้นฟู ความร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ให้การช่วยเหลือได้ ต้องเอาหนี้ที่มีหลักทรัพย์เป็น
 หลักประกัน ท่านประธานฯ ครับ คำว่า หนี้นอกระบบ ตามความเป็นจริงเป็นหนี้นอกระบบ
 ที่ไม่มีหลักทรัพย์ประกัน ส่วนมากเจ้ารายการซึ่งเป็นเกษตรกรนั้นมีหลักทรัพย์แล้ว โอเคเสที่จะ
 ไปเป็นหนี้นอกระบบหนี้เอื้ออาทร หนี้นอกระบบก็เป็นอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวว่าเป็น
 หนี้ที่ไม่มีหลักทรัพย์ประกัน เป็นหนี้ที่เกษตรกรต้องยอมจำนน ดอกเบี้ยแพงแสนแพง
 ก็ต้องเอา ต้องการไปเอามาถ่อเงิน ชำระหนี้ได้ด้วยผลผลิตเกษตรที่ได้มา ไม่ว่าค่าปุ๋ยก็ตี
 ค่าเครื่องไม้เครื่องมือก็ตี หรือว่าค่าใช้จ่ายจำเป็นต่าง ๆ ค่าเช่าเรือนของลูกก็ตีทั้งที่เป็นจะต้องใช้
 เมื่อผลผลิตยังเก็บเกี่ยวไม่ได้ นั่นเป็นหนี้นอกระบบจริง ๆ ครับ เกษตรกรที่มีหลักทรัพย์จริง ๆ
 จะไปเป็นหนี้นอกระบบตรงนั้นเอื้ออาทรกับท่านประธานฯ ประการที่ ๑ แล้วนะครับ ผมคิดว่า
 มาตรา ๑๑๖/๑๐ นั้น ไม่ได้ช่วยเหลือเกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบเลย เพราะหนี้นอกระบบ
 ก็อย่างที่ผยกฯ เจริญแล้ว

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เห็นว่าหนี้นอกระบบซึ่งเกษตรกรที่มี
 หลักทรัพย์ ผลอันเป็นต้องไปสู้กับยักษ์เงิน ซึ่งไม่ใช่เงินธนาคารเงินของรัฐที่มีดอกเบี้ยที่ค่อนข้าง
 จะเป็นธรรมและถูกลั้น โอเคเสครับ ไปเข้ากิจ ร.บ.ส. กว่าจะได้กินเงิน ไปยื่นขอสถาบัน
 การเงิน ก็อย่างที่ท่านว่า โอเคเสที่จะได้รับการอนุมัติสินเชื่อนั้นน้อยมากครับ จำเป็นต้องเอา
 หลักทรัพย์ค้ำประกันไปสู้กับหนี้นอกระบบ ตรงนี้นะครับท่านประธานฯ คำว่า ภูหนี้นอกระบบ
 อย่างที่ร่ายรวมว่า ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ เวลาผู้สัญญาเป็นเป็นกระดาษ
 เปล่าครับ บางครั้งก็ติดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ แต่ว่าในสัญญา เป็นเป็นไปตาม
 กฎหมายครับท่านประธานฯ สั้นเหล่านี้ผมคิดว่า นักกฎหมายที่ดี ที่เป็นนายความก็ตีทราบ
 ด้ว่า เวลาฟ้องร้องกันแล้ว คู่มือแค่ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่เวลาไปฟ้อง ๒ แสนบาท เพราะอะไรครับ
 เพราะว่าเขาบวกดอกเบี้ยขึ้นกันอัตราที่กฎหมายกำหนดอยู่ในนั้นแล้ว เวลาไปจับจองก็เซ็นมอบ
 อำนาจไป ผู้ ๕๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑ แสนบาท กว่าจะที่ผ่านกรมที่การหรือท่านสมาชิกฯ
 ได้มันเรียกยอแล้วครับ สิ่งเหล่านี้เมื่อกองทุนฟื้นฟูมีชัยไปรษณีย์แล้วผมขอไม่ประศกรที่ ๑๓ นี้
 โกรได้โรไซค์ นายทุนที่ให้ไป อันนี้ หละครับผมคิดว่า มาตรา ๑๑๖/๑๐ นี้จะไม่อำนวย
 ประโยชน์ให้แก่ราษฎร

ประการสุดท้าย สิ่งที่ผมเป็นห่วงมากที่สุด การที่กฎหมายออกระบบแล้วมีกำหนดกฎหมายที่ไม่ชัดเจน จะมีการสร้างหนี้ที่เพิ่มขึ้นมาครบท้ายประชาชน ปัจจุบันนี้เห็น ว่า ผมเป็นเกษตรกรซึ่งมีหลักทรัพย์สินมีค่า ขายก็ไม่ออก แต่ถ้าไปประเมินในหลักทรัพย์สินที่ไปกู้ยืมครบ ก็นั่นส่วนที่จะไปเป็นหนี้ จะมีการสร้างหนี้เพิ่มขึ้นมา โดยมีการทำตามขั้นตอนให้ถูกต้องตามเงื่อนไขของกองทุนฟื้นฟู เหล่านี้ ยกตัวอย่าง ผมมีที่อยู่ปลูกหนึ่งชายก็ไม่ไ้ครบ ไปกู้ก็ไม่สามารถจะไปกู้ที่ไหน ไปทำหนี้เต็มขึ้นมา มีเจ้าหน้าที่ มีการจ่ายของถูกต้อง เสร็จแล้วเขาจะผลักดันตรงนี้ให้กองทุนฟื้นฟู (เข้ามารับ) ตรงนี้อันตรายครบถ้วนประชาชน เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าโดยรวมแล้วมาตรา ๓๗/๖๐ นี้ไม่เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรเลย จะเป็นการช่วยเหลือนายทุนซึ่งมีอำนาจ มีอิทธิพลในการดำเนินการต่าง ๆ ที่กล่าว เพราะคำว่า มีค้ำมือครอบครัว นั้นไม่มีกฎหมายมารับ ไม่มีสิ่งต่าง ๆ ที่มาคุ้มครอง เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยที่จะให้กฎหมายนี้ไว้ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ วัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เดี่ยวจะให้อาจารย์วลลภศึกษาก่อนหนึ่งแล้วก็จะเริ่มมาธิการทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะเมื่อสักครู่นี้ยกมือทั้ง ๒ ฝ่าย เสียงข้างน้อยกับเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อยอยู่ก็จะ ๒ คนเลย เสียงข้างมากก็จะ ๒ กระมังครับ จะสลับกันฝ่ายละท่านแล้วก็จะพูด เช่นอาจารย์วลลภครับ

นายวลลภ ดังตมณบุรีรักษ์ (รองเทพมนตรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วลลภ ดังตมณบุรีรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเราพิจารณาในสาระที่ปรากฏในมาตรา ๓๗/๖๐ และดูการอภิปรายของสมาชิก เรื่องมาตั้งแต่มาตราแรก ๆ ผมพอพยายามอภิปรายลงรายละเอียดเนื้อหาสาระในบางส่วนก็เพราะมีความเชื่อว่า อะไรที่ทำเป็นระบบ ทำเป็นกระบวนการจะสามารถแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ผมพยายามทำความเข้าใจ มาตราที่จะพูดถึงเรื่องดอกเบี้ย ประโยชน์อะไรก็ดี ตรงนี้แหละครับเป็นประเด็นที่สภาจะนำมาสู่ประเด็นที่อภิปราย ก็คือว่าเมื่อเราทำอะไรที่เป็นระบบเป็นกระบวนการแล้วนั้นแสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อว่า การทำอะไรที่เป็นระบบจะสามารถแก้ปัญหาสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้ ซึ่งหลายมาตราที่ผ่านมาได้พยายามแก้ปัญหาในลักษณะที่เป็นระบบมาโดยตลอด ตั้งแต่หนี้สินในระบบที่เป็นโครงการของรัฐก็ดี ที่ผู้สถาบันการเงินก็ดี ผู้สถาบันการเกษตรก็ดี นั่นเป็นการพยายามที่จะช่วยให้ทุกอย่างเข้าสู่ระบบ แต่ครั้นมามาตรา ๓๗/๖๐ เสนอปัญหา ความคลุมเครืออย่างน้อย ๓ ประการด้วยกันที่ผมอภิปรายไปก็เพื่อต้องการจะให้ตัดมาตรานี้ออกทั้งหมดเหมือนที่คณะกรรมการกำลังทำอยู่แล้ว เหตุผล ๓ ประการ เป็นดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ เรามีความชัดเจนมาก ๆ ว่าขณะนี้โดยภาพรวมของข้อมูลเกษตรกรที่เป็นหนี้นอกระบบเท่าไร ทั้งในแง่จำนวนคน และในแง่จำนวนหนี้สินนั้น เราสามารถจะหาได้ ไม่มีใครสามารถจะตอบได้เลยว่า ปัจจุบันเกษตรกรจำนวนเท่าไรเป็นหนี้และเป็นหนี้นอกระบบจำนวนเท่าไร นี่เป็นข้อมูลโดยรวมที่เราไม่มีทางหาได้

ประการที่ ๒ ก็คือว่า แม้จะเป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เราก็ไม่สามารถจะตอบได้ว่า ณ วันนี้มีใครเป็นหนี้นอกระบบเท่าไร เมื่อเสกครูสมาชิกฯ ท่านอภิปรายตรงใจและตรงเหตุผลของผมจนเกล็ดคือว่า ระยะเวลาในกรอบตามมาตรา ๑๑/๑๐ ท่านดูวรรคแรกนะครับ บรรทัดแรก บอกชัดเจนว่า เกษตรกรที่เป็นหนี้ที่ไม่ใช่หนี้ในระบบและเป็นหนี้ที่มีทรัพย์สินจะต้องดำเนินการล้าง ๆ มากมายให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕๐ วัน หมายถึง ๖ เดือน ๖ เดือนนี้หนี้ที่ยืมเกิดขึ้นใหม่ภายนอก ระยะเวลาตรงนี้ที่เป็นปัญหาหลัก ๆ ที่เกษตรกรเป็นรายบุคคลอาจจะเกิดปัญหาได้ นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๒ นะครับ

ประการที่ ๓ ถ้าท่านประธานฯ ดูระยะเวลาให้ตี ประโยคสุดท้ายของมาตรา ๑๑/๑๐ เป็นปัญหาจริง ๆ ในกรรณการที่ ๒ บรรทัดสุดท้ายเขียนว่า เมื่อได้ส่งข้อมูลรายละเอียดกองทุนเพื่อจัดดำเนินการแก้ไขปัญหานี้เกษตรกรแล้ว โฉกกองทุนจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดไม่เกิน ๕ ปี เอ็นซีจะเห็นว่าเอ็นซีขอชี้แจงชัดเจนว่าคุณต้องปลดหนี้ให้เกษตรกร ทั้งที่เรายังไม่รู้เลยว่าข้อมูลโดยรวมแต่เบื้องต้นนั้นเกษตรกรเป็นหนี้เท่าไร แต่ละบุคคลเป็นหนี้เท่าไร แล้วมาผูกมัดไว้เช่นนี้โดยรอบระยะเวลา ๖ เดือนแรกที่สามารถจะทำให้แก้หนี้ที่ยืมขึ้นได้ เพราะฉะนั้นเราไม่สามารถจะปล่อยให้กฎหมายลักษณะนี้ผ่านไปได้เสียครับ ด้วยเหตุผลดังกล่าว เรายืนยันด้วยกฤษฎีกาจะตัดออกทั้งมาตรา ๑๑/๑๐ และมาตรา ๑๑/๑๑ ขอยกคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบรูณ์ครับ

นายสมบรูณ์ ทองบุราณ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมบรูณ์ ทองบุราณ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ ท่านประธานฯ ขออนุญาตคอมข้อถึงวลใจของท่านสมาชิกฯ ที่บอกว่า หวังว่าถ้ากฎหมายนี้ผ่านเมื่อไรภายใน ๑๕๐ วัน หนี้ที่ยืมจะเต็มก้นดืมเมือง ท่านประธานฯ ครับ การที่ราษฎรจะนำของสู่ตรงนี้ได้ ขึ้นต้นเขาต้องไปแจ้งกักตุนภาษีของศักรก่อน องค์กรเกษตรกรประกอบด้วยอย่างนี้ ๕๐ ชีวิต ถ้า ๕๐ คนในหมู่บ้านจะพร้อมใจกันเป็นหนี้ก็เต็มบ้านนี้เมืองนี้ไม่เป็นอย่างนี้ ผมยกตัวอย่าง ท่าน

ประชาชนเลยเห็นดีทำใช้ใหม่ครับ การที่จะไปสร้างศาลาวัดบางครั้ง ๑๕ ปีในครั้งกว่าศาลาจะเสร็จ เพราะฉะนั้นเรามักใจว่าขึ้นต้นราษฎรไม่โกงแน่ ราษฎรคือใครครับ คนที่กาพวกเรามาเมื่อหะ ท่านประชาชนครับ ผมสบายใจตรงที่ว่านี่ครั้งนี้ หมายถึงว่า หน้าที่มีหลักทรัพย์เท่านั้น ผมยกตัวอย่างท่านประชาชน พิษณุครับ มีที่นาอยู่แปลงหนึ่ง แปลงเดียวชนะครั้นราคา ๕๐,๐๐๐ บาท ประเมินโดยที่ดินอำเภอ ท่านประชาชน ครับ ท่านประชาชน พิษณุจำเป็นต้องใช้เงินด่วนละครับ ลูกชายจะแต่งงานสมมุติอย่างนี้ ท่านประชาชน ก็ไปกู้เขาซื้อครั้น ๕๐,๐๐๐ บาท ไปกู้ธนาคารได้เท่าไรครั้น ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านประชาชน นายทุนให้ ๑๐,๐๐๐ บาท แก่นั้นละครับ แต่ผ่อนให้ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่พอหรอกครับ เขียนสัญญาเงินกู้ เขียนไปบอกว่า ท่านพิษณุ ๑๕,๐๐๐ บาท นะครับท่านประชาชน ถามว่า ทำไมไม่กู้ ๑๐,๐๐๐ บาท จึงสง ๑๕,๐๐๐ บาทครั้น ๕,๐๐๐ บาท เขาผ่อนเอาไว้ทำไมอย่างไรครับ ค่าธรรมเนียมธนาคารท่านประชาชน ครั้นเมื่อไว้ห้องท่านประชาชน ครับ ผมถามต่อว่า ถ้าคือท่านประชาชน พิษณุถูกทวงครั้น มีเงินไปคืนให้เขา ๑๐,๐๐๐ กว่าบาทได้ไหม ได้ครับ ท่านประชาชน ครับ ไม่ต้องถึง ๑๕,๐๐๐ บาทหรอก ผมยอมรับต่อท่านประชาชน ว่า นายทุนเงินกู้เขาก็มีคุณธรรมอยู่นะครับ ถ้าส่งดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ต่อเดือน ใช่ไหมครับ เขาไม่เอา ๑๕,๐๐๐ บาทหรอกครับ จ่าย ๑๒,๐๐๐ บาทก็พอ ใช่ไหม ตรงนี้ท่านประชาชน ครับ แต่บังเอิญหาเงินไม่ถูกหรอกครับ จาก ๑๕,๐๐๐ บาท ก็กลายเป็น ๒๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้มาหากองทุน กองทุนเขาพิจารณาและครั้นค่าประชาชน ทั้งถึถูกทวงเงินไปก็ท่านครั้น กลายเป็นว่าราคาที่ดินเขาอยู่ สมมุติว่าคิดหนึ่งเขา ๒๐,๐๐๐ บาทอย่างนี้ กองทุนมีหน้าที่ไปเจรจาหาเงินท่านประชาชน ครับ ไปเจรจามองว่า ไหน ๆ เงินแก่ก็ต้องการเอาเงินดอกเบี้ยเท่านั้นแหละ อ้อถ้าเต็ม ๒๐,๐๐๐ บาทเลย ใช่ไหมครับ สุดท้ายเขาใจดีอาจจะเหลือ ๑๒,๐๐๐ บาทก็ได้นะครั้นท่านประชาชน นี่คิดหน้าที่นะครั้น หน้าที่ของมด ๑๒/๑๑ ถัดไปนะครั้น เพราะฉะนั้นให้ท่านประชาชน สายใจว่า หน้าที่ผมไม่คิดหรอกครับ แล้วที่นาตรงนั้นมันใจและครั้นว่า แพงกว่าหลักทรัพย์ที่ทางเจ้าหน้าที่อำเภอเขาประเมินให้ชนะครั้น ท่านประชาชน ผมก็เลยว่าเหตุผลว่า หัวใจหลักของกฎหมายตัวนี้ก็คือ อยู่มาตรงนี้เท่านั้นครั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ) พัฒนา ชาติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง : เสียงข้างมาก เชิญอาจารย์จิมศักดิ์ครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ ผม จิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประชาชน ครับ ผมได้ยินคนพูดมากว่าคนที่เป็นอย่างนี้เข้าไปตบหูตบหู แต่ผมกร เบเรียนครั้นว่า งานศึกษาวิจัยทุกชิ้นรวมทั้ง

ที่ผมทำกิจการวิจัยด้วย คนจนจริง ๆ ก็คือคนที่ไม่มีหนี้ เพราะคนจนจริง ๆ ผู้ใดเขาไม่ได้งานก็มาวิจัยค้นพบชัดเจนว่า คนที่กู้ยืมมาครบพิเศษ เช่น ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารทหารไทย ธนาคารพาณิชย์ทั้งหลาย คือเกณฑ์มาตรฐานดี งานวิจัยค้นพบว่า คนที่กู้ ธ.ก.ส. คือเกณฑ์มาตรฐานกลางจะลงไปอีกจากการกู้ ธ.ก.ส. เพราะว่าเขาเป็นที่จะต้องกู้ยืมมาหมุนนอกระบบ และการกู้ยืมจากนายทุนนอกระบบนั้นก็มักกู้โดยมีหลักทรัพย์จำนอง ขายฝาก ก็จะรู้ฐานะดีกว่าคนที่กู้นอกระบบที่ไม่ได้จำนอง ขายฝาก แต่เป็นการกู้กันลอย ๆ หรือเขียนสัญญากัน แล้วเอาโฉนดมาถือไว้เฉย ๆ ท่านประธานฯ เองก็เป็นนักกฎหมาย เป็นทนาย คงพบเหตุการณ์เช่นนี้มากแล้ว งานศึกษาก็ได้วันต้นครบปีชัดเจน นายทุนผู้ให้กู้ยืมนอกระบบนั้นไม่ซับซ้อน สอนฉลาด และผมคิดว่าเขาฉลาดมาก ๆ ด้วย เพราะว่าเขากลับว่าคนกู้ยืมจะไม่จ่ายคืน เพราะฉะนั้นคนที่จนจริง ๆ ไม่มีหลักทรัพย์ ยากที่จะจริง ๆ ยากที่เขาไม่ได้ว่าจะมีทางคืนเงินเขาได้อย่างไร เขาไม่ให้กู้ เขาให้แค่เพียงแค่เงินให้ยืมเข้าไปยังชีพ ๒๐๐ บาท ๕๐๐ บาท เพราะกลัวจะตาย มัดคนที่มิหมีหนี้ครบ สิ่งบอกมีหนี้มันกลายเป็นดัชนีวัดความจนนี้วัดไม่ได้ เพราะคนที่มิหมีหนี้มาก ๆ ดิจนั้นนี้ใช้หนี้เป็นตัววัดความจนไม่ได้เลย เพราะจะมีความไม่แน่นอนตรงนี้สูงมาก เกษตรกรนั้นจำนวนไม่ใช่น้อยเลยที่กู้ทั้งในระบบและนอกระบบ เพราะว่าการกู้ในระบบนั้นเงี้ยวเวลาจะคิดง่่งคืน เขาเรียกกันว่าจะต้องหาผ้าขาวม้ามาเช็ด ก็คือจะเปลี่ยนทางแถว ไม่อย่างนั้นก็ถ่วงจ้น ก็ต้องไปกู้นอกระบบมาเพื่อเป็นผ้าขาวม้าชั่วคราว แล้วก็เป็น ธ.ก.ส. พอเดือนหนึ่งก็ไปเอากลับคืนมา ก็คือนอกระบบ ดกลงว่านอกระบบกับในระบบนั้นสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง อย่างที่ผมทราบเรื่องท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมเองทำงานพัฒนาชนบทมามีเจตนาเพื่ออยากให้เห็นเกษตรกรได้สัมพันธ์กับธนาคารในระบบ เพราะว่าถ้าการกู้ยืมเป็นการกู้เพื่อลงทุนต่อไปเขาจะได้มีเครดิตไลน์ (Credit line) เขาจะได้มีโอกาสสร้างเครดิตกับธนาคารแล้วก็ตาม เขาจะกู้กับธนาคาร แต่เราในขั้นนี้เราก็คิดเครดิตไลน์ตรงนั้นแล้ว เพราะว่าเราถ้าถึงจะหาเงินลงทุนไปใช้หนี้แทนสถาบันในระบบ ตอนนั้นมาถึงเรื่องนอกระบบ ท่านประธานฯ ครับ คนที่กู้นอกระบบไม่มาจะจำนองหรือขายฝาก ผมจะขอกรณีที่มีหลักทรัพย์ชัดเจนก่อน ที่จะจะไปจดทะเบียนที่สำนักงานที่ดิน ท่านประธานฯ ครับ ใช้ไหมครับว่า นายทุนเป็นหลักผู้รับผิดชอบเขาอยู่แล้ว จะมาประเมินด้วยดอกเบี้ยเขาไว้ด้วยกันก่อน ไม่มีนายทุนคนไหนหรือองค์กรใดผู้ใดเสนอมาที่จะไปตั้งกองทุนที่ดิน ๒-๒๕๖๖ แทนเขาที่จะไปตั้งกองทุนที่ดิน ๒-๒๕๖๖ แทนเขาที่นั่น เพราะว่าเขาตราได้ว่าเมื่อขึ้นศาลจะถูกบังคับให้เป็นไปตามกฎหมายคือร้อยละ ๑๕ เพราะฉะนั้นเขาต้องไปไว้ก่อน ถ้าดอกเบี้ยละ ๑ ดอกกร้อยละ ๕ จำนวนดูว่าเมื่อไว้ได้เป็นเงินต้นเสียก่อน แต่นายทุนนั้นจะมีวิธีชดเชยอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า ถ้าเวลาผ่านไป

เขาจะไม่เอาส่วนเกินที่ได้ไป ใช้จ่ายพร้อมดอกเบี้ยกับเขา แต่เขาใส่ไว้ในเพื่อกันไว้ว่าไม่ให้ถูกโกง
กันไว้เพื่อไม่ให้ลูกหนี้เส้นดูลงเส้นล้าไป ฟ้องศาลจะถูกทั้งกับหนี้เป็นไปตามอัตราดอกเบี้ยต่ำ
ร้อยละ ๑๕ ต่อปี เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ เงินกู้ธนาคารแบบในกรณีนี้ถามว่า ถ้าเราจะ
เผเงินกองทุนไปฝากให้เขา เราจะขอใช้เท่าไร ผมตั้งคำถามนะครับ จะขอใช้เงินคืนหรือเงินต้น
บวกดอกเบี้ยที่เป็นไปเงินต้นไว้ในสัญญาเรียบร้อยแล้ว หรือจะเงินต้นบวกดอกเบี้ย แล้วบวก
ดอกเบี้ยที่ถึงชำระอีก

ท่านประธานฯ ครับ ประการถัดไป เงินกู้ธนาคารแบบนี้ทำสัญญากันโดยมี
โฉนดที่ดินถือกันเลข ๆ เอาโฉนดมายึดไว้แล้วก็ทำสัญญากัน การกู้ยืมประเภทนี้ที่จำนวน
มากมาย ตามที่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันใหม่ มี ตรงตามมาตรฐานใหม่ ตรง เพราะมีหลักทรัพย์
แล้วการใส่เงินต้นก็มักจะใส่เงินต้นเกินจำนวนที่กู้ยืมจริง บางทีอาจจะเกินเท่าตัวเพราะเขามี
ความเสี่ยงสูงกว่าทรัพย์สิน อธิบายว่าถ้าเราจะคืน เราจะคืนแค่โฉนด ตรงไหนคือจำนวนพอดีที่
จะคืนกับนายทุน นายทุนจะมีมติที่จะรักคืนเท่าไร ถ้าจะดูแลสราหลักฐานเขาก็อยากที่จะได้
เงินที่สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ ตกถล่มเราบ้างก็จะเอาภาษี เราจะเอาเงินงบประมาณไปใช้หนี้ให้
นายทุน ให้นายทุนได้รับแค่โฉนดอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ ปัจจุบันนี้มีวงการซื้อผ่อนส่ง
การซื้อผ่อนส่งไม่ว่าจะเป็นซื้อรถมอเตอร์ไซด์อะไรก็ตามที่เป็นซื้อผ่อนส่งมากมาย เกษตรกรก็
นิยมซื้อผ่อนส่งด้วย ถามว่าการซื้อผ่อนส่งมีสัญญาไหม มี ถามว่าหลักประกันใหม่ มี ก็คือ
รถมอเตอร์ไซด์ก็เป็นหลักประกัน ถามว่าเข้าตามกฎหมายใหม่ เข้า ท่านประธานฯ ทราบใช้ใหม่
ทราบว่า ระบบผ่อนส่งนั้นเป็นระบบที่เกษตรกรเสียเปรียบมากที่สุด ถ้าท่านประธานฯ กู้
๒ แสนบาท เขาคิดดอกเบี้ยละ ๕ ต่อเดือน ๒ แสน ร้อยละ ๕ ต่อเดือนนั้นหมายความว่า
เดือนหนึ่งต้องจ่ายดอกเบี้ย ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าเขาบอกว่าผ่อนส่ง ๖ เดือนจบ เขาเอา ๖๐,๐๐๐
เดือนละ ๑๐,๐๐๐ ๖ เดือน ๖๐,๐๐๐ บาท รวมไปใน ๒ แสนบาทเลย เป็น ๒๖๐,๐๐๐ บาทแล้ว
ไปเอา ๖ บาท เพราะฉะนั้นจะกลายเป็นแต่ละเดือนที่ผ่อนส่งคือ ผ่อนไปแล้วทั้งดอกเบี้ยและ
ผ่อนไปแล้วทั้งเงินต้นด้วย แต่ไม่ลดดอกเบี้ยให้ ลดลงร้อยละ ๕ ก็คือร้อยละ ๑๐ ต่อเดือน
แต่เกษตรกรที่เห็นร้อยละ ๕ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้เป็นที่น่าจับใจอย่างยิ่งที่ธนาคารออมสิน
ใช้สูตรนี้คิดกับธนาคารคนจน คิดร้อยละ ๑ บาทต่อเดือน แต่ปัจจุบันนี้ธนาคารออมสินใช้วิธี
เดียวกันคือคิดเงินต้นไม่ลดดอกเบี้ย ลดลงขณะมีธนาคารออมสินก็คิดราคาดอกเบี้ยร้อยละ ๒.๕
ต่อปีแต่ไปใส่ไปไกลกว่าร้อยละ ๑ บาทต่อเดือนคือ ๑.๒๕ ต่อปี ผมคิดว่าขณะนี้ถ้าตั้งแพร่หลาย
มากในเรื่องนี้ ผมถามท่านประธานฯ ตรงนี้ครับว่า ในมาตรฐานการซื้อผ่อนส่งก็จะต้องไปใช้
หนี้แทนด้วย แล้วถ้าออกกองทุนรับเป็นเจ้าของหนี้ มันชนกันผมขงในแง่ดอกเบี้ย เกษตรกรจะ
ไม่เสียหายตรงนี้ มีส่วนหลังถัดไปก็เสียหายใหม่อีก เพราะเราไม่ได้แก้กันที่ต้นเหตุในการ

สำนักงานแอ็ดวોકเอทีย์ แล้วธนาคารของรัฐ โครงการของรัฐ เช่น การพนงชนกึ่งที่ตนเอง ผมคิดว่า
ครั้งนี้สภาต้องป้องกัน แต่การป้องกันโดยการไปใช้หนี้แล้วให้กองทุนเป็นเจ้าของที่แทนคงไปได้
ชำระอะไรระชวด และกองทุนจะใช้หนี้ทำไป เขาได้เอาดอกเบี้ยไปทวงเงินคืนไว้เรียบร้อย
ท่านประธานฯ ครับ เงินนอกระบบนี้ ผมเองทำงานศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับท่านศาสตราจารย์
คอลลีเออร์อิมเมร ซอยมาลา แล้วก็พิมพ์เผยแพร่วิจัยใหญ่ที่ส่งไปทำงานในชนบทชื่อว่า สันติสุขใน
ชนบท ท่านประธานฯ ครับ ไม่มีผู้ใดในประเทศสามารถจะประเมินได้ว่าเงินนอกระบบนั้น
หรือเงินที่ไปได้อยู่ในระบบนั้นคุ้มกันมากสักเท่าไร เราทราบอยู่ว่าการกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส.
ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อต้นปีผมก็เข้าไปผ่านงานวิจัยตั้งหลายอีกรอบหนึ่ง ปรากฏว่า
เงินกู้จากสถาบันการเงินที่ไปให้ ธ.ก.ส. เช่น ธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายรวมกันมากกว่า ธ.ก.ส.
ประมาณ ๒ เท่า ก็แปลว่าเงินกู้ในระบบที่เราค่นไปไปแล้วอีกประมาณ ๕ แสนล้านบาท
รวมกันจะเป็น ๗๕๐,๐๐๐ ล้านบาทโดยประมาณ ถ้าว่าเงินกู้นอกระบบใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า
หลายคนเชื่อว่ามากกว่า ธ.ก.ส. นวลกับธนาคารพาณิชย์ หลายคนเชื่ออย่างนั้น เพราะเงินกู้
ค่อนข้างที่รวมอยู่เป็นการกู้ในระบบด้วย ถ้าถามคือภาระงบประมาณจะเป็นอย่างไร ผมได้
สอบถามรัฐบาลในฐานะกรรมาธิการ เพราะเราตำหนุหมาย เราจะปล่อยให้โดยที่ไม่ดูตัวเลข
อะไรเลยได้ไหม ก็อย่างที่ท่านประธานฯ ทราบนะครับ รัฐบาลก็บอกว่าไม่มีเงิน ตามว่าแล้ว
ต่อไปจะทำอย่างไร แล้วเรื่องนี้ผ่านมาได้ยังไง รัฐบาลก็บอกว่าไม่มีเงิน ตามว่าแล้ว
แต่ก็ส่งมาให้วุฒิสภาก่อน ซึ่งอันนั้นผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ พูดในขั้นข้อสังเกตของ
กรรมาธิการชุดท้าย เพราะฉะนั้นผมเพียงแต่ให้ข้อมูลเท่านั้นครับท่านประธานฯ ครับ ทั้งนี้
ในระบบและนอกระบบตรงนี้ว่า เราอาจจะพิจารณากันอย่างไร ขอพระเจ้าคุ้มครองท่าน
ประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโกลี รองประธาน
วุฒิสภา ตามที่ฯ) : ท่านอธิบดีครับ

นายโกลี ประธานสนช (ดำรงฉัตร) : กรรมาธิการท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม โกลี ประธานสนช ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ถ้าจะพิจารณาถึง
มาตรา ๑๗/๑๐ ซึ่งกำลังพิจารณาอันอยู่มี กระผมขอฝากกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า
ปัญหาของท่อนอกระบบนั้นจริงจริง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องจริงไม่ใช่ผมบรรยายไปแต่ได้ เนื่องจากว่า
ภายใต้กรรมาธิการนั้นส่วนมากคงไม่ไปพูดถึงว่าแค่ครุฑที่เป็นที่ขึ้นชื่อแต่แค่ครุฑที่ขึ้นชื่อแต่
คงไม่ใช่ครุฑครับ แม้แต่จะขึ้นชื่อแต่กันก็ยังไม่มีความที่จะชื่อ ดังนั้นมาตรา ๑๗/๑๐ นี้เป็น
หัวใจสำคัญของพี่น้องเกษตรกร เนื่องจากว่าพี่น้องเกษตรกรในหมู่บ้านชนบท กระผม
อดคล้ายอย่างละ ๆ ที่เกินท่านประธานฯ บ้านวังรายน้อย ตำบลมะเกลือเก่า อำเภอสงนันทน์ จังหวัด

นครราชสีมา ผูกคอตายพร้อมกัน และยิงตัวตายพร้อมกันในระยะห่างกันไม่ถึง ๒ เดือน
เมื่อปี ๒๕๕๑ ที่ผ่านมาถึง ๙ ศพ แล้วก็มีที่ค้นพบศพ แล้วก็มีอีก ๑๑ คนเพิ่ม จังหวัดอุดรธานี
และหลายจังหวัด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ หนึ่งในอกระบบคือหัวใจสำคัญ เกษตรกรเมื่อ
เป็นหนี้แล้วโดยจิตวิญญาณที่มีความบริสุทธิ์ในใจ มีความหวังตั้งใจว่าเมื่อเป็นหนี้แล้วจะต้อง
หาเงินมาชำระหนี้ บางคนนั้นต้องทิ้งที่นาที่ไร่ไปต่างประเทศ พอกลับมาต้องเสียเมีย
เสียมา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ใช่เหยื่อ เป็นเรื่องรูปธรรมที่เกิดขึ้น
ดังนั้นถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากไม่มีมาตรา ๓๑/๑๐ ซึ่งเป็นองค์ประกอบใน
กระบวนการแก้ไขปัญหาในส่วนของเกษตรกรแล้ว ความสมบูรณ์ ความเสมอภาคในสังคมที่จะ
เกิดขึ้นอย่างยั่งยืนกับเกษตรกรนั้นคงจะดับท ก มาตรา ๓๑/๑๐ จะเป็นภาพประกาศครั้งมรก
ของรัฐบาลไทย โดยท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เห็นกระบวนการ เห็นมาตรการ เห็นกลไกในการ
แก้ไขปัญหานี้ในอกระบบ เพราะที่ผ่านมานั้นแม้ว่าจะมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ปี ๒๕๒๔ ปี ๒๕๓๓ ปี ๒๕๓๖ ก็บรรเทาไปได้ในระดับน้อยที่สุด แต่ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้
ได้ตราออกไปเพื่อที่จะเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ผมมีความเชื่อมั่นว่า
จะทำให้ชีวิตและความเป็นอยู่ของเขาดีขึ้น

ประการสำคัญสุดท้าย ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ในฐานะที่
เป็นผู้อำนวยการเกษตรกร เมื่อนับเสนอกฎหมายมาตรานี้ก็คิดอยู่เสมอว่าเกษตรกรที่ผ่านมา
กราบขอระเบียบวินัยเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเข้ามาหาเงินล้มเหลว แต่ ณ วันนี้ ผมกราบ
เรียนต่อท่านประธานฯ ต่อบรรดาสมาชิกวุฒิสภา ผู้มีเกียรติคุณท่านบอกเลยว่า ถ้าหากกฎหมาย
ฉบับนี้ผ่านการพิจารณาของวุฒิสภาออกไป แล้วประกาศใช้ ถ้าหากว่าเกษตรกรเองบริหาร
จัดการล้มเหลว บริหารจัดการไม่ประสบความสำเร็จนั้นก็หมายความว่า ธนาคารอย่าได้คิดที่
จะเสนอกฎหมายอะไรต่อสภาพหนึ่งต่อไปอีกเลย เพราะนั่นก็หมายถึงว่าท่าน ไม่มี
ความเหมาะสม ดังนั้นสิ่งหนึ่งอย่างจะกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า กฎหมายฉบับนี้คือหัวใจ
สำคัญของพี่น้องเกษตรกรทุกคน ทุกวันนี้ระยะเวลาที่กฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มร่างจนถึง
ณ วันนี้ เมื่อรอคอยมาเกือบ ๒ ปี มาตรา ๓๑/๑๐ คือหัวใจสำคัญ ดังนั้นผมเองในฐานะ
กรรมการกึ่งวิชาชีพนี้เอง ก็ขอยืนยันตามร่างเดิมที่จะต้องขอให้พิจารณาฉบับนี้ครับ

ผู้ปฏิวัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิจิต ตรีวิ
Legislative Institutional Repository of Thailand

นายวิจิต พูลลาภ (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ อดีตนายวิจิต พูลลาภ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ในฐานะกรรมการกึ่งวิชาชีพนี้
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเป็นตัวแทนที่ขอแก้ไขปัญหานี้สืบเนื่องมาจาก

แต่ไม่เห็นด้วยที่จะยกปัญหาหนี้ของระบบของเกษตรกรรมว่างเปล่า พ.ร.บ.ฉบับนี้ เพราะหัวใจของ ร่าง พ.ร.บ. แก้ไขฉบับนี้ หรือว่าหัวใจของร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หัวใจก็คือการพัฒนาศูนย์ชุมชนที่จะดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกร อย่างที่พอได้ทราบเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการกองทุนมีการเห็นในการที่จะดำเนินการฟื้นฟู ช่วยเหลือเกษตรกรให้มียอดได้คืออยู่ที่กินดี มีการระหนักที่ได้อันไหนเงินในระบอบเป็นจำนวนมากมายไปแล้ว ท่านจะตั้งหน่วยงานสหสาขาศาสตร์จะไปในทางที่จะไปกำหนดจุดอาจกำหนดวิธีการต่าง ๆ ให้นำเอาระบบนั้นที่มีมานานแล้ว มีองค์ตั้งสถาบันการเงิน เช่น ธ.ก.ส. มีมาก่อนที่จะตั้งระเบียบราชการสำนักงานรัฐมนตรีตั้งแต่สมัยท่านนายพล เปรม หรือนายกรัฐมนตรีใด ๆ มาแล้ว มีมานานแล้ว หนี้ที่เกิดขึ้นก่อนนั้นเป็นหนี้จริง ๆ เป็นหนี้ของระบบจริง ๆ ที่ผู้ กพอค้ำนายคุณมาดำเนินการเกษตร แต่หนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังที่หยุดทำการจริงที่จะช่วยเหลือแล้วมันเป็นหนี้ซึ่งทั้งจริงและไม่จริง เป็นหนี้ทั้งปลอมและหนี้ที่ถ่ม จะมีการปฏิรูปอยู่เสมอ หนี้ที่ปลอมนั้นก็เหมือนกับที่รวมอมถันระหว่างนายทุนกับเกษตรกร เกษตรกรนั้นจำเป็นจะต้องยอม เพราะความเสียหายหรือทางเศรษฐกิจสถาบันการเงินถ้าไม่ใช้ผู้ไปถูกอย่าง เงินใช้ได้ป้ายหรือค่าใช้จ่ายในครัวเรือนกับยืมเงินจากสถาบันการเงินไม่ได้ จำเป็นต้องไปกู้เงินของธนาคารพาณิชย์ นอกจากนั้นอาจจะเกิดขึ้นจากผลผลิตราคาตกต่ำ ฝนแล้ง น้ำท่วม อันนั้นก็จำเป็นต้องปฏิรูปกระบวนการ หรือก็ยอมรับในฐานะที่ทำงาน ธ.ก.ส. มาจน จนเป็นที่ผู้บริหาร ผมสามารถเขียนอนุมัติได้ถึง ๖ ล้านบาท เมื่ออดีตครบวันนี่เกษตรกรก็ยอมรับว่า ธ.ก.ส. ถ้าไม่สามรถที่จะช่วยเหลือได้ตลอด อย่างที่ว่าหมิ่นการศึกษาหนี้เงินใช้ให้ไปขอพึ่งมาแก้ไข พ.ร.บ. นี้คงพอถึงเท่านั้นเอง อันนี้เราขอรับกันในขั้นนี้ ก็อาจจะให้ไปแก้ไขที่โครงการ ในองค์กรที่มีอยู่อย่างระเบียบแล้วกันขอขง ให้แก้ไขก่อนผมก็จะไม่พูดว่าจะแก้ไขอย่างไร ก็แก้ไขให้สะดวกรวดเร็วที่พัฒนาเสร็จ หลักประกันนั้นอาจจะเพิ่มเติมนิดหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าหรือเจ็ด หรือร้อยละห้าถึงเก้าให้ลูกจ้างหนึ่งเกษตรกรไปเกษตรกรในขั้นนี้ ผมว่าขั้นนี้จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปก่อน ให้แก้ไขระเบียบสำนักงาน และต่อไปปรับที่งานที่น้องเกษตรกรที่เท่ากัน ๕๐,๐๐๐ ชื่อทำนเสนอกฎหมายฉบับนี้ เสนอต่อรัฐสภาของออกกฎหมาย ออก พ.ร.บ. แก้ไขหนี้สินปัญหาเกษตรกร โดยเฉพาะ สถาบันกับกองทุนฟื้นฟูฯ นี้เกษตรกร กองทุนฟื้นฟูฯ มีพื้นฟูจริง ๆ จัดรับตามข้อที่ผู้ผู้แก้ไขหนี้สินของเกษตรกรจะเป็น พ.ร.บ. แก้ไข พ.ร.บ. แก้ไข ท่านสามารถจะเข้ามาได้ถ้าเห็นว่ามีผู้สนใจผู้แทนฯ จนถึงวุฒิสภา ผมในฐานะวุฒิสภาที่พร้อมที่จะสนับสนุนใหม่ พ.ร.บ. แก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรโดยเฉพาะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน

กรรมการก็ได้ชี้แจง กรรมการทั้ง ๒ ฝ่าย ผมจะขอยกเลิกที่ประชุมละครับ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับคณะกรรมการให้กด เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการให้กด ไม่เห็นด้วย มีท่านใดยังไม่ได้ลงคะแนนใหม่ครับ ลงคะแนนครบหมดแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่ นักคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมการ ๑๑๓ ไม่เห็นด้วย ๘๘ ไม่ลงคะแนน ๒ ก็เช่นกันว่าตัดมาตราใหม่ครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทน์ สวมประทีป (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการฯ เลขานุการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๗/๑๑ ในมาตรา ๘ คณะกรรมการคัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัฒนะครับ

นายวัฒนะ ดังถนอมวิทย์ (กรุงเทพมหานคร) ท่านประธานฯ ที่เคารพ เมื่อมาตรา ๑๗/๑๑ ได้ตัดออกแล้ว มาตรา ๑๗/๑๑ ก็ต้องตัดออกไปด้วยครับเพราะเป็นมาตรา พ่วงกันครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นโทษครับกรรมการ กรรมการฯยังยืนยันให้ลงมติหรือครับ ต้องลงนะครับ มีสมาชิก นอกไม่เสียงจริง ๆ เกี่ยวพันกัน เกี่ยวพันตามที่อาจารย์วัฒนะขอเชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : ขออนุญาตท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ เม สุทธ จินดาอินทร์ ในฐานะกรรมการ มาตรา ๑๗/๑๑ นั้นเป็นวิธีการปฏิบัติเดิมมาตรา ๑๗/๑๐ เมื่อมาตรา ๑๗/๑๐ ตัดออกไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็ต้องตัดถอนด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอความเห็นที่ประชุมละครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ เชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อัครพัฒน์ (น่าน) : Legislative Institutional Repository of Thailand กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา

ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อัครพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ จะตัดออกหรือไม่กระผมไม่คิดใจ แต่ว่าในข้อบังคับข้อ ๑๑๘ ต้องพิจารณาแล้ว ก็ต้องทวงมติ

แต่จะยื่นถามถึงกรรมาธิการก็ไม่ว่า แต่กระบวนการต้องเป็นอย่างนั้นครบถ้วนประชาชน
ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ผมเพิ่งจะทราบว่า เป็นลักษณะเหมือนพ่วงกัน
ถ้าที่ประชุมไม่ห้ามเป็นอย่างอื่นตัดออกได้เลย แต่ถ้าสมาชิก บางท่านแม้แต่ท่านเดียวยืนยัน
ให้ลงมติ ผมก็ต้องลงมติเล่นันเอง เชิญท่านกัญญา

นายกัญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
อย่างไรก็ตามถึงขนาดนี้แล้ว อย่าไปใช้เหตุผลรับครหา เอาอย่างนี้ว่าลงมติเกี่ยวกับเสร็จรับ
ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด
เห็นด้วย หากไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการกด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๒๕ ไม่เห็นด้วย ๑๘ กดออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๒
ก็แปลว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ เชิญท่านอลงกา ครับ

นางจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ราชยราชารแทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑/๑๒ ในมาตรา ๘ คณะกรรมาธิการตัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกัญญาครับ

นายกัญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ครานเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม กัญญา ช่วยปลอด จากสุราษฎร์ธานีครับ ผมขออนุญาตก็ปรายเพื่อสนับสนุน
ให้ลงไว้ในร่างเดิม ตรงนี้เพราะผมมีความคิดว่า ที่ผ่านมามีได้แก่พระราชบัญญัติต่างๆอื่น
เกี่ยวกับเรื่องนี้สภาของสถาบันการเงิน ท่านประธานฯ ครับ อันนี้ก็คงจะลักษณะเดียวกัน
สถาบันการเงินที่มีปัญหาที่กิจการดำเนินการ ผิดพลาดของผู้ประกอบการ และของลูกหนี้
หรือร่วมกันทั้งสองฝ่าย ฉะนั้นตรงนี้เองผมคิดว่า มาตรา ๑๑/๑๑ มาตรา ๑๑/๑๒ ที่ได้รับเป็น
การตั้งกรรมาธิการให้สุระบงเข้ามาอยู่ในสภา เพราะว่าในนั้นเห็น ได้ชัดว่า ตามมาตรา ๑๑/๑
มาตรา ๑๑/๘ มาตรา ๑๑/๑๑ นั้นจะทำนิติกรรมใด ๆ ไม่ได้ ผมเห็นด้วยครับท่านประธานฯ
ครับ เพราะว่ามีที่มาอยู่ในระบบ มีคนมาจัดการให้แล้วทุกคนต้องรับผิดชอบแล้ว คืออยู่ที่ตายแล้ว

จะไปทำอะไรก็ตามที่จะแปลเปลี่ยนหนี้สิน เพื่อที่จะไปทำให้ชีวิตเขาดีขึ้นมาได้ละ อันนี้เป็นสิ่งที่ดีแล้วเขาจะเสนอผมมองอีกด้านหนึ่ง ในขณะที่เกี่ยวกับการเข้ากระบวนการฟื้นฟู ไม่ใช่การคัดโทษของกรมการที่จะสร้างสิ่งที่ตนเองต้องการ คือลดภาระหนี้ของของตนเองออกไป ถ้าจะเปรียบเทียบเหมือนกับเป็นการขายหลักทรัพย์ เหมือนกับการขายหลักทรัพย์ที่เหลื่ออยู่ของกรมการที่ทุกขันธ์ก็อยู่แล้วให้ทุกขันธ์ก็ยังขึ้น เพราะฉะนั้นในมาตรฐานนี้ดิฉันเห็นด้วยกับทางกรมการที่บอกว่า ผู้แปรรูปผิดใจหมายถึง เห็นตามกรมการเสี่ยงข้างมากที่ให้ได้มาตรฐานไป ถ้าหากจะพูดรวมยกจะเสียดกองทุน แต่กองทุนนี้จะทำให้เราเป็นเหตุทั้งชีวิตหรือไม่ จะทำให้เราล้มละลายทั้งชีวิตหรือไม่ อาจจะเข้ากองทุนเพื่อลดเปลี่ยนหนี้สิน เพื่อพัฒนาฟื้นฟูตัวของเราฟื้นฟูชีวิตของเรา แลกลับจะทำให้ล้มละลายทั้งชีวิต อยู่ ๆ ก็มีแบบนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นดิฉันคงตามที่กรมการเห็น อาจจะนำเสนอไว้ในที่นี้ ขอพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายทีเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครัน

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ธรรมดา ผม แก้วสรร อติโพธิ ไม่ขอใช้เวลาของสภานี้มาจนละครับ แต่ธรรมดาผมอยากจะเสริมท่านสมาชิก ที่อภิปรายที่ผ่านไปในะครับว่า เมื่อเรารับโอนหนี้มาแล้ว จากเกษตรกรรมผู้กองทุน หลักประกันที่ดีตามมา ทั้งนี้ยังเอี่ยมมีเงินไปอีกว่าจะไปทำนิติกรรมใดกับที่ดินที่เสียไม่ได้ อาจจะเป็นของภรรยาที่คิดหรือแม้กระทั่งของลูกหนึ่งเองอาจจะที่ดินอื่นอีกก็ได้ ตรงนี้ธรรมดาผมถามว่าไปธรรมดาแล้วหรือ เกษตรกรทั้งเนื้อทั้งตัววันนี้ไปที่ไหนไปขอผู้เขาถามว่ามี น.ส. ๓ หรือเปล่า ถ้าผมมีที่ดินอยู่ ๒ แปลง แปลงหนึ่งโอนให้กองทุนไปแล้ว แล้วธรรมดาผมจะเหลืออะไรในเมื่ออีกแปลงบอกห้ามเอาไปทำนิติกรรมใด ๆ ธรรมดาผมคิดว่าตรงนี้ไม่น่าที่จะขอตัวรัฐธรรมนูญเสียด้วยซ้ำไป จริงอยู่อาจจะมีการอภิปรายที่บอกไว้แล้วว่า แล้วแต่กรรมการจะยินยอม ถ้าไม่ครับถ้าหรือธรรมดาผมไม่ขึ้นกับคนกลุ่มหนึ่งจะยินยอมหรือไม่ยินยอม ก็เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ดี เพราะฉะนั้นธรรมดาผมเห็นด้วยกับท่านที่อภิปรายผ่านไปในะครับ มาตรฐานนี้ควรจะคัดออก โปรดเข้าใจเพื่อความชัดเจนครับ มาตรฐานนี้ไม่ห้ามการก่อหนี้ขึ้น ๆ แต่ถ้าจะเอาที่ไปจ้างเองหรือไม่เป็นหลักประกันใดก็ตาม ทั้งที่ที่อยู่ในกองทุนนั้น โอนไปแล้ว ที่ที่เหลือก็ถูกห้ามอีก ตรงนี้ผมคิดว่ากองทุนของกรมการขณะนี้เป็นผู้ที่ไปไหนไม่ได้ต้องพึ่งฉัน เพราะฉะนั้นธรรมดาผมถามจริง ๆ หลังจากเอาหนี้ของผมแล้ว คุณมีเงินไปฟื้นฟูชีวิตจนแต่ใหม่ผมถามมาใช้หนี้ก็หมดหมดแล้วครับ แล้วยังห้ามไม่ให้เขามีหลักทรัพย์ไปทำอะไรอีก ธรรมดาผมคิดว่าตรงนี้ไม่น่าจะถูกต้อง ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณเส้นทิภาพศรี

นายเส้นทิภาพ อินทรพัฒน์ (ท่าน) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ถ้าผมมองในมาตรา ๑๑/๑๒ ท่านกรรมการท่านอื่นใหม่ครับว่า ในมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๕ สมาชิกวุฒิสภาท่านอื่นของสมาชิกวุฒิสภา แต่ฉันนี่ถ้าถือไปก็ถึงมาตรา ๑๑/๑๐ ผมเห็นด้วยเมื่อสักครู่ผมคงยอมให้ชนะครับ พรรคสองพรรคผมแพ้ รู้ว่าในระบบของการลงคะแนนของกฎหมายข้ออื่น ผมก็คัดค้าน แต่ในขณะที่คุยกันผมอยากแจ้งไปตามท่านกรรมการว่า ถ้ามาตรา ๑๑/๑๒ โดยตัดมาตรา ๑๑/๑๐ ซึ่งแก้ไปแล้ว ท่านยอมได้ไหม ถ้ายอมได้ในส่วนตรงนี้ก็คงจะจบ ท่านประธานฯ ครับ ผมเรียนอย่างนี้ ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด ท่านดูในมาตรา ๑๑/๑๒ บอกว่า มีฉันทราบใด ๆ ห้ามมิให้เกษตรกรที่ลดละกรรมกรให้การสนับสนุนตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๕ ผมผ่านเคยครับ ที่ฉันทราบใด ๆ เพื่อเป็นการก่อกวนก็เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของเกษตรกรหรือผู้สมรสในระหว่างที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับว่า เขาบอกว่า ถ้าผมดูไม่ผิด ถ้าผมแปลเจตนาของมาตรานี้ไม่ผิดก็คือเฉพาะที่ดินที่ได้รับการส่งเสริมหรือที่ดินซึ่งคณะกรรมการให้การสนับสนุนไม่ได้รวมถึงที่ดินอื่นที่มี มันคนละแปลง ไม่มีคนไหนหรือเจตนาบรรณาธิการกฎหมายที่จะเขียนบอกว่า ผมมีที่ดินแปลง กอยู่ แต่พอผมได้ร่วมโครงการเสร็จ ที่ดินผมมีอยู่อีกสัก ๒๐ แปลง ต้องมาถูกทำผมว่าไม่น่าจะใช่ แล้วผมให้ดูคนที่มาประธานฯ ครับว่า ไปดูในมาตรา ๑๑/๕ เขาเขียนชัดเจนครับ เพราะโดยกันถึง เขมบอกว่า “เมื่อกองทุนรับชำระหนี้ให้แก่เจ้าหน้าที่ของเกษตรกรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้กลายเป็นของกองทุน” เขาใช้คำว่า “ให้ทรัพย์สินของเกษตรกรที่ใช้เป็นหลักประกัน” หมายถึง ที่ดินเฉพาะแปลง ผมไม่ออกให้แปลเจตนาว่ากันว่า ที่ดินของตัวเอง คู่สมรส บุตรที่มีอยู่ทั่วประเทศ หรือจะซื้ออยู่ตรงไหนก็ฉันทราบ ถูกมัดมือชกไปด้วย ผมว่าถ้าแก้โดยที่เกษตรกร ถ้าคนร่างกฎหมายเขียนผมว่าก็ใช้ไม่ได้ ก็เป็นการเอาเปรียบเกษตรกรและถือโอกาส แต่ถ้าเมื่อแก้ไขมาตรา ๑๑/๑๒ ตัดมาตรา ๑๑/๑๐ ออก และไปโยงถึงมาตรา ๑๑/๕ ผมยังยืนยันครับนี้ ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด แต่ว่าไม่มีรัฐมนตรีมาชี้แจงเท่านั้นเองว่า เขาให้พูดถึงเฉพาะที่ดินที่เข้ากองทุนแล้วจะเขียนว่า มีฉันทราบเท่านั้นเอง ไม่รวมถึงที่ดินแปลงอื่น ผมยังยืนยันได้ ท่านประธานฯ คุณชวนะ
Legislative Institutional Repository of Thailand
ในมาตรา ๑๑/๕ วรรคท้าย “การดำเนินการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของเกษตรกรที่ได้รับ การสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” ไม่ได้ว่าถึง โฉนดที่ดินแปลงอื่นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าการแก้เป็นอย่างนั้น ผมเห็นด้วยที่ท่านแก้ไข ถ้าเจตนาบรรณา

ของกฎหมายฉบับนี้ไปผูกพันถึงที่ดินของคู่สมรส หรือที่ดินแปลงอื่นซึ่งคณะกรรมการไม่ให้ความสนับสนุน หมายความว่าไม่ได้ บดบังแก่ไปตามมาตรา ๓๑/๑๒ และแก้ไขไปมาตรา ๓๑/๘ ไม่นำใช้บังคับแห่งประธานฯ สมชยกฎหรือถามท่านกรรมาธิการว่า ข้อดีมาตรา ๓๑/๑๐ ได้ไหมครับ ถ้ามาตรา ๓๑/๑๐ ต้องขึ้นตรงนั้น เพราะเราผ่านมาตรา ๓๑/๘ ไปแล้ว มาตรา ๓๑/๑๑ ไปแล้ว สมชก็ถามเห็นแก่ที่รับทำประโยชน์ว่าผมขึ้นร่างเดิม ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมเข้าใจอย่างนี้ครับ เรียนกับเพื่อนสมาชิกฯ นะครับ เมื่อเรจะได้ผ่านไปให้รวดเร็ว ปรึกษากฎกรรมาธิการด้วยเลยว่า ในมาตรา ๓๑/๑๐ ก็ต้องคงไปโดยปริยาย ผ่านไปเลยนะครับ ตรงนี้ท่านไม่ต้องการให้ห่วง เชิญคุณเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพฯนคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๓๑/๑๒ เป็นเรื่องของจัดการหนี้ของเกษตรกร ที่มีปัญหาที่อ้างจะอยู่ที่ที่ดินแปลงใด พออ่านรวมทั้งขมวดตอนแรกถ้าดูวรรคแรกอาจจะยังสับสนอยู่เหมือนกัน อย่างที่ท่านขออนุญาตก่อนนาม ท่านสันติภาพพูด แต่พอมาดูวรรคที่สองจะเห็นชัดเจนขึ้นว่า ที่ดินดังกล่าวนี้จะมีที่ดินแปลงใดก็ตาม ถ้าเป็นของเกษตรกรหรือเป็นที่ดินที่มีหนังสือแสดงสิทธิเป็นแปลงย่อย ๆ ก็ให้จดแจ้งในหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินนั้นทุกฉบับ เพราะฉะนั้นถ้าว่าทุกฉบับในที่ดินอันรวมทั้งหมดแล้ว เข้าใจได้เลยครับว่า ทรัพย์สิน ที่ดิน ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ของเกษตรกรหรืออยู่สมควรจะดั่งถูกบังคับไม่ให้ไปทำนิติกรรมอื่นทั้งหมด เพราะฉะนั้นถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วคิดว่า การกำหนดลักษณะเช่นนี้เป็นการที่ทำให้เกษตรกรไม่สามารถที่จะไปลงทุนเพิ่ม หรือจะไปหาเงินจากแหล่งเงินทุนอื่น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการบริหารหรือการประกอบการรวมที่ได้ทำอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากกฎหมายร่างไว้ลักษณะเช่นนี้เป็นกรณีพิเศษของเกษตรกร ผมคิดว่า ควรต้องตามมาตรา ๓๑/๑๒ ทั้งสองวรรคออก ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการรอกเล็กน้อยได้ไหมครับ ท่านได้ส่งตัวแทนชี้แจงรายละเอียดนะครับ ทั้ง ๒ ฝ่าย เชิญท่านสมพงษ์ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลาครับ สืบรับมาตรา ๓๑/๑๒ นั้น ที่เป็นที่ชัดเจนจึงว่า ไปด้วยสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิตามรัฐธรรมนูญ ที่ดินหรือทรัพย์สินของเรา เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับของกูยแล้วต้องเอาทรัพย์สินอันนั้น ไปเข้ากองทุนแล้วก็ไม่สามารถที่จะเอา

หลังการมีทรัพย์สินของตัวเองและคู่สมรส ในระหว่างที่เข้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะไปเป็นหลักฐานประกันอย่างอื่นไม่ได้อีก ซึ่งเรื่องนี้ในการพิจารณา เท่ากับว่าทำให้ภรรยา ภรรยาถูกจำกัดสิทธิในการที่จะไปก่อหนี้เพิ่มขึ้นได้อีก ถ้าฟังดูผิวเผินแล้วก็ดูว่าน่าจะใช้ แต่อย่างไรก็ตาม การที่ไปปิดสิทธิภรรยาที่เคยเป็นหนี้หนึ่งแล้ว หรือครั้งหนึ่งแล้ว หรือ เจ้ากองคุณแล้วว่า ไม่มีศักยภาพพอที่จะไปก่อหนี้ใด ๆ ได้อีก หรือทำนิติกรรมใด ๆ ได้อีกนั้น กล่าวได้ว่าน่าจะเป็นการจำกัดสิทธิของภรรยาผู้นั้น ซึ่งปกติจะครบ การทำนิติกรรมในการ ก่อหนี้ใด ๆ ก็ตามนั้น การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ย่อมเป็นสิทธิที่จะพิจารณาได้ มีกฎหมายซึ่งเคย เป็นหนี้ที่สหกรณ์อื่น หรือเป็นหนี้กองทุน แต่อำนาจของเจ้าหนี้เห็นว่าลูกหนี้รายนี้มีศักยภาพที่จะดำเนินกิจการใด ๆ ที่จะกู้หนี้ยืมสินจากใครสักคน แล้วใครสักคนเห็นว่า ให้สามารถทำนิติกรรมกู้หนี้ เป็นรายที่ ๒ ที่ ๓ ได้นี้ ก็น่าจะเป็นสิทธิของเจ้าหนี้ที่จะให้กู้ยืมลูกหนี้รายนี้ได้ หรือพูดให้ถึง ที่สุดน่าจะรับ ตามมาตรา ๓๑/๑๒ นั้น เป็นการกักขังและจำกัดสิทธิของลูกหนี้ที่เข้ากองทุน ฟันฟูๆ นั่นเอง ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ก็จะทำให้ลูกหนี้ที่นั่นแคงกั้ว และจะหลีกเลี่ยงในการที่จะเข้า กองทุนฟันฟูๆ ทั้ง ๆ ที่การที่กองทุนฟันฟูๆ นะครับ เอาที่คิดก็เอาไป แต่บางทีในตัวของผมมี สามารถไปทำนิติกรรมกู้หนี้โดยตัวบุคคลก็ยังสามารถทำได้ แต่ถ้าดูตามนี้แล้ว ดูเหมือนว่าภรรยาที่ เข้ากองทุนฟันฟูๆ แล้วจะไม่สามารถไปทำนิติกรรมที่ไปก่อหนี้ได้อีก โดยระบุไว้จนถึงคู่สมรส และระบุไปจนกว่าจะหนี้หมดจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม คำว่า "มีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม" นี้ หมายถึงว่า ภาระของเจ้ากองทุนฟันฟูๆ แล้ว ที่ดินเขาไปเข้าแล้ว แต่ภาระของก็มีภาระอยู่ในตัว ภาระของเป็นภรรยาคิดแต่ไปมีที่ดิน แต่ว่ามีที่ดินหรือมีบุคคลจะให้ภาระของในความ เป็นภาระของ ซึ่งเป็นภรรยาที่คิดแต่ไป ตามกฎหมายฉบับนี้แล้วดูเหมือนว่าจะไม่ได้ เพราะถูกผูกมัดอยู่ในกองทุนฟันฟูๆ ถูกจำกัดสิทธิเสียแล้ว ห้ามประชาชน ที่เขาพลับ เมื่อเป็น เช่นนี้ภาระของจึงคิดว่า กฎหมายเขาที่ตาม มาตราใดก็ตาม ถึงแม้จะดูอย่างไรก็ตามถ้าว่า เฉลนัด ก็ถือไปต้องการให้ภรรยาครั้งนี้ไปก่อหนี้ซ้ำซ้อน เป็นเงินคนใดก็ตาม หรือว่าแคงกั้วว่า หนี้ของกองทุนจะสูญเสียไปจากภรรยาที่ภรรยาที่ก่อนหน้านี้แล้วครั้งแล้วก็ตาม แต่จะตามตัวกันนั้น หรือแนวทางที่จะหักหนี้ทรัพย์สินของกองทุนไปให้เสียหายไปจากภรรยาที่ก่อนหน้านี้ก็ตาม แต่ในเมื่อเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคล ของคู่สมรส หรือจำกัดสิทธิที่ไม่เพียงแต่เป็นสิทธิใน ทรัพย์สินที่ไปเป็นหลักประกันที่เห็นได้เท่านั้น แต่สิทธิในเกียรติคุณ ในความเชื่อถือของเขาที่ เจ้าหนี้จะให้ ที่ไม่ใช่โดยทักกันนะครับ ก็หมายถึงว่าเจ้าหนี้ขอภาระของ ถึงในขั้นหลักประกัน ภาระของก็จะให้ เขาซึ่งถือ เขาว่ากู้แล้วจะคืนเขาได้ แต่กฎหมายฉบับนี้ก็จะกีดสิทธิเขา ซึ่งเรื่องนี้เพื่อนสมาชิก ผม เขกนบอกว่าเป็นการจำกัดสิทธิที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ภาระของก็

ไม่ได้เปิดหู แต่ให้กำมัญจำนึกห็นว่า มาตรา ๑๘/๑๒ นี้ "ไม่อาจจะนำมาใช้ตามกฎหมายฉบับนี้ จึงขอเห็นด้วยกับกรรมธิการในภายหลังออก ขอขอบพระคุณครับ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณเลขาธิการครับ

นายวัลลภ ดิ่งคะนวนฤกษ์ (กรุงเทพฯ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ดิ่งคะนวนฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีประโยชน์เห็น ๆ เท่านั้นที่เห็นว่าควรจะต้องตัดมาตรานี้ออก ถ้าพูดประโยชน์นี้ปรากฏในบรรทัดที่ ๓ ถ้าท่านสมาชิกฯ อ่านตามผมจะเข้าใจว่าทำไมถึงต้องตัดออก เช่นเช่นอย่างนี้ "ถ้านิติกรรมใด ๆ เพื่อเป็นการก่อกวนเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของเกษตรกรหรือผู้สมรสของเกษตรกรรายนั้น" คำต่อไป "ในระหว่างดำรงนครคณพระราชาภัญญ์ดังนี้" ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือเป็นการ ๒ เรื่อง ๑. พื้นฟู ๒. เรื่องก่อกวนก่อกวนนี้ พื้นฟู มาที่ผมไม่รู้ว่ามี เพราะฉะนั้นท่านจะเอาไปข้างไหนเลย ๆ ยี่ไม่ได้ เป็นการละเมิดสิทธิที่รุนแรงมาก ถ้อยคำนี้แรงจริง ๆ "ในระหว่างดำรงนครคณ" เสร็จแล้วต้องตัดออกเท่านั้น ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพิเชฐครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (เขต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พนัส ทัศนียานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ผมเห็นด้วยกับกรรมธิการที่ได้ตัดมาตรานี้ออก และผมก็ได้ขอแปรญัตติไว้ ผมคิดว่าอันนี้เป็นการจำกัดสิทธิของเกษตรกรอย่างร้ายแรง เพราะฉะนั้นจึงมีที่จะเป็นการขัดบทบัญญัติมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งรับรองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลไว้โดยชัดแจ้ง จึงรักการจำกัดสิทธิตามกฎหมายนั้นอาจจะต้องได้แก่การจำกัดสิทธิในกรณีนี้ ผมคิดว่านี่เท่ากับเป็นการตัดเลือดหัวใจของเกษตรกร เพราะว่าการที่จะมีอสังหาริมทรัพย์อยู่กับนั้น นั่นหมายถึงบทเกษตรกรรมที่จะเข้ามา หรือว่าเป็นหนี้ผูกมัดกับทรัพย์สินเข้ามาและขอให้คณะกรรมการจัดการหนี้ให้ เป็นหนี้ในระบอบมาตรา ๑๘/๘ นั้นก็เป็นตัวอย่าง ซึ่งมาตรา ๑๘/๘ นั้นผมก็คิดว่าอันนี้จริงมันจะขัดกับรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน ถ้าหากจะให้ว่าในเมื่อมีการชำระหนี้ให้เจ้าหน้าที่แล้วก็ได้ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันนั้นคืนก็เป็นของกองทุนแล้ว ผมไม่ได้อภิปรายเรื่องนี้ ผมเองผมก็ยังคงคิดว่าตรงนั้นมันจะขัดเช่นเดียวกัน แต่ที่นั่นอันนี้ไปก่อนนี้เอง และผมคิดว่าจากที่วงรชคเจเนรว ไม่ใช่ว่าเป็นทรัพย์สินหลักประกันของกองทุนแล้วเท่านั้นที่เป็นหลักประกัน มันหมายถึงความถึงอสังหาริมทรัพย์อื่น ๆ ที่เกษตรกรเขายังมีอยู่ อสังหาริมทรัพย์นั้นคือที่ดินเป็นส่วนใหญ่และถึงปลูกสร้างในที่ดินนั้น เพราะฉะนั้น

ถ้าหากว่าเกษตรกรเขายังมีสิ่งนี้อยู่เขายังมีโอกาสที่เขาจะฟื้นฟูตัวเองได้ด้วย ถ้าไปตัดโอกาสนี้เขาบอกจากจะรีบทรัพย์เขาแล้วยังเท่ากับเป็นการจอบจำเขาด้วย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในแง่ของเหตุของผลแล้วไม่จำเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมจึงขอเขียนขึ้นว่าเห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่ได้ตัดมาตรา ๓๗/๑๒ นี้ออกทั้งหมด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผมดูแลในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ในระบบเศรษฐกิจปกติ เมื่อมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ไม่มีข้อจำกัดว่าลูกหนี้จะไปนำทรัพย์สินของตัวเองที่ไม่อยู่ในระบบการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ห้ามไม่ให้ไปก่อหนี้หรือไปทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อทำธุรกิจอย่างอื่นได้ เพราะฉะนั้นเช่นเดียวกันในการที่เราจะช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งเป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เรากลับไปจำกัดสิทธิอันนี้เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่จะตัดข้อนี้ออก ประการที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ การจำกัดสิทธิอันนี้ดูแล้วจะเป็นการจำกัดสิทธิทรัพย์สินในอนาคตด้วย ซึ่งขยับแล้วไปใหญ่เลย

ประการที่ ๓ ผมอ่านดูแล้วนะครับ ข้อความมาตรานี้อ่านแล้วไม่ค่อยเข้าใจ ก็คือว่า ในนี้เขียนว่า ห้ามไม่ให้เกษตรกรทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อเป็นการก่อกำหนัเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ของตนเองและคู่สมรส ในระหว่างที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าหนี้ยินจะมีหลักประกันหรือไม่ คือเราไปพูดว่าก่อกำหนัด้วยใช้หลักประกัน แต่ในตอนท้ายเราไปเขียนว่าหนี้ยินมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ผมดูแล้วข้อความไม่ค่อยจะสอดคล้องกัน เพราะฉะนั้นในหลักการผมอยากขอให้ตัดออก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เรามีนายพิพัทธอีกท่านหนึ่ง แล้วผมจะให้การบรรยายชี้แจงแล้วนะครับทั้ง ๒ ฝ่าย เรือนายพิพัทธ

นายนิพัทธ อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นิพัทธ อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี เดิมเห็นด้วยกับคณะกรรมการในการที่จะตัดมาตรานี้ออก ด้วยเหตุผลคือ ๑. เป็นการจำกัดสิทธิของเกษตรกร ถ้าเราต้องการช่วยเขาจริง ๆ ทำไมเราต้องไปจำกัดสิทธิเขา ๒. เป็นการตัดโอกาสเกษตรกรในการฟื้นฟูของเขาหรือลงทุน ในกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน

การเกษตรระยะ ยึดอันหนึ่งถึงแม้กฎหมายจะระบุว่า “เว้นแต่ได้รับความยินยอมจาก คณะกรรมการจัดการหนี้ของเกษตรกร” ดินนั้นก็ไม่น่าใจจะมีการเลือกปฏิบัติกันหรือไม่ เห็นด้วยถ้ากรรมการ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมบูรณักรับ

นายสมบูรณักรับ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณักรับ ในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย มาตรา ๓๑/๑ กับมาตรา ๓๘/๕ นี้ เรียนตามท่านประธานฯ ว่า หลักทรัพย์อยู่ไหนก็ตอบว่าอยู่ที่กองทุน การที่หลักทรัพย์อยู่ที่ กองทุนนี้ ราษฎรไม่มีสิทธิที่จะไปจำนอง จำนำได้อีกแล้วใช่ไหมครับ อันนั้นถูกต้อง ตรงนี้ ที่ดินแปลงอื่น ถ้าที่ดินแปลงอื่นไม่เกี่ยวข้องแล้ว คือเรื่องนี้ทางกรมการเสียงข้างน้อยก็เห็นด้วย กับทางกรมการเสียงข้างมากอยู่แล้วนะครับ ก็ให้ตัดออกครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมการรับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผมในฐานะประธานคณะกรรมการชุดนี้ดีใจนะครับ ที่ท่านสมาชิกทั้งหลายอภิปรายถึงเนื้อหาที่ความไม่ชอบธรรมในร่างพระราชบัญญัตินี้ ความจริงมีหลายมาตราที่เราผ่านไปแล้ว แล้วยังมีลักษณะเป็นอย่างไร พวกเราในฐานะตัวแทน ของท่าน ได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยละเอียด จึงได้แกมอย่างที่ท่านทั้งหลายที่เห็น อยู่ในมือ นะครับ แต่เมื่อการพิจารณาเรื่องขอแก้ไข ก็ผ่านมาเป็นแบบนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๓๑/๑๒ ยังมีความสงสัยอยู่บ้างว่า ทรัพย์สินนี้ควรจะเป็น ทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๓๑/๕ มาตรา ๓๑/๑ นั้นใช่หรือไม่ ไม่ใช่หรือครับ เป็น ทรัพย์สินทั้งหมด เพราะท่านนิเวศได้ถามว่า ไม่เข้าใจว่าในระหว่างการดำเนินการร่าง พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างหนึ่งที่มีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม ความจริงการที่ไปซื้อหนี้ เกษตรกรมา อาจจะไม่มีหลักประกันก็ได้ นะครับ แต่ภายหลังลูกหนี้หรือเกษตรกรมีที่ดิน ขึ้นมา ถ้าหากว่าอยู่ในโครงการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ดินแปลงนั้นต้องถูกประหวัดตราว่า ห้ามทำนิติกรรมใด ๆ ปัญหาเกิดขึ้นกับสังคมมากมาย ดังที่ท่านทั้งหลายก็ได้มองเห็นอยู่แล้ว จะโอนทางมรดกของชาวบ้านก็ไม่ได้ จะโอนให้ลูกก็ไม่ได้ นี่คือนิติกรรมที่ทำได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นรวมโฉนดทุกฉบับไม่เกี่ยวกับที่อยู่ ในมาตรา ๓๑/๑ หรือมาตรา ๓๑/๕ เท่านั้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพในมาตรานี้ท่านอภิปรายแล้วครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมถูกพาดพิง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ได้พาดพิง ท่านณรงค์มีอะไรครับ จะอภิปรายหรือเปล่าครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม เณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคิดว่าการอภิปรายชัดเจนแล้ว ก็ฟังออกแล้วว่าจะไปทางไหน ผมขอเสนออภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมกำลังสรุปแล้วครับ ท่านบุญญามีอะไรครับ จะอภิปรายในเรื่องนี้ผมไม่อนุญาตให้อภิปรายแล้วนะครับ และมีผู้เสนอปิดแล้วด้วย ผมคิดว่ามาไกลมากแล้ว ผมขอถกมตินะครับ ท่านที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กีด เห็นด้วย ถ้าสมาชิกไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กีด ไม่เห็นด้วย เข้าหน้าที่ร่วมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๓๕ ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน งดออกเสียง ๒ คะแนน ไม่ลงคะแนน ไม่มี ครับ ก็ผ่านมาตรานี้แหละครับ เชิญท่านเลขานุการ ครับ

นายจำนงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๗/๑๓ ในมาตรา ๘ คณะกรรมาธิการคัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการก่อนครับ

นายอินทร ศรีสรพวงค์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา และสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ ในมาตรา ๓๗/๑๓ นั้นเป็นเรื่องของการยกเว้นค่าธรรมเนียมค่าทำอาหาร ในการจดทะเบียน ไม่ว่าในฐานะผู้โอนหรือผู้รับโอนก็ตาม ในครั้งแรกนั้นกรรมาธิการคัดออกเนื่องจากกรรมาธิการได้ตัดมาตรา ๓๗/๕ และมาตรา ๓๗/๑๐ ออก ซึ่งไม่มีการโอนหลักทรัพย์ แต่เมื่อที่ประชุมแห่งนี้ให้คงมาตรา ๓๗/๕ ไว้ตามร่างของผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นในส่วนของมาตรา ๓๗/๑๓ เมื่อครั้งนี้ผมได้หารือกรรมาธิการเกือบทั้งหมดเสียงส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เห็นควรกลับไปตามร่างเดิมของผู้แทนราษฎรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมขอลงมตินะครับ แต่มติครั้งนี้ ท่านสมาชิกฯ ครบกรรมการไม่ตัดสินใจครับ ยังคงร่างเดิมทั้งหมดถ้าเห็นด้วยกับกรรมการให้กด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการให้กด ไม่เห็นด้วย ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าไม่น่าลงมติได้ เพราะว่าการกรรมการขอยกกลับไปร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมบูรณมีอะไรครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสมบูรณ ทองบุราณ ครับ รอบนี้กรรมการเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเสียงส่วนน้อยครับ ท่านประธานฯ ต้องถามใหม่ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ความจริงท่านสมบูรณก็แอบคอมเมนต์มาคราที่แล้วนะครับว่า เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเสียงส่วนน้อยนั้นจาไปนานแล้ว แต่รอบนี้บอกก่อนก็ดีครับ ขอพระคุณครับ ก็คงไม่ต้องลงมติอย่างที่ท่านเสรีว่านะครับ ก็ถือว่าไม่มีการแก้ไขนะครับ และไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นไปตามร่างเดิม ท่านมาลีรัตน์ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ท่านประธานฯ ละ คืออยากจะให้ลงมติเป็นรายมาตราตามที่เราดำเนินการมา ก็แก้หรือไม่รับมาครานี้ที่นั่นนะละ เพราะว่าจะได้บันทึกเอาไว้เป็นหลักฐานด้วยนะละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือจริง ๆ คงไม่ต้องครับ ในเมื่อไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็ถือว่ารับตามกรรมการอยู่แล้ว หรือว่ายังต้องอีก ไม่ต้องแล้วนะครับ ที่ประชุมเห็นว่าเป็นการลงแล้วนะครับ เคี้ยวเรื่องนี้จบแล้วยังมีมาตราที่รอการพิจารณาไว้นะครับ มาตรา ๘ ท่านกรรมการกลับไปสู่มติตรา ๘ นิดหนึ่งครับ แล้วยังต้องพิจารณาข้อสังเกตอีกนะครับ ท่านเลขาฯ ครับ ขอมติตรา ๘ ครับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ที่รอการพิจารณาไว้นะครับ คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า ๑๑ และเพิ่มคำว่า ๑ เมื่อที่ประชุมผ่านมาถึงตรงนี้นะครับ ก็กลับว่า ๑๑ นี้จะเหลือทับเท่าใดนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา มาตราดังกล่าวไม่ใช่ตัวปัญหาจนครับ เพียงแต่ว่าตัวเลขนั้นอาจจะมีการปรับกันไป ก็มอบให้ทางกรรมาธิการไปใส่ตัวเลขเสียให้ถูกต้องก็ใช้ได้แล้ว ขอทรงพระคุณครับ

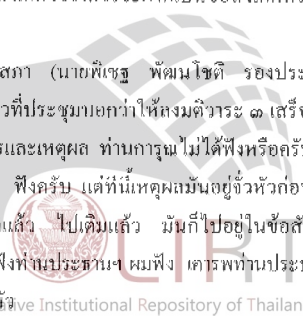
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องกลับมาเพราะว่ามติรอรอการพิจารณาไว้ กลับมาพิจารณาทีหลัง ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องตามมาตรา เราจะลงมติในวาระทบทวนสรุปก่อนหรือว่าข้อสังเกต ข้อสังเกตไปไว้สุดท้ายดีกว่านะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกฯ ครับ ในการพิจารณาทั้งหมดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขอให้ท่านได้ทบทวนดูว่ามีข้อสงสัยจะต้องแก้ไขหรือไม่ครับ ท่านการุณ เชิญครับ

นายการุณ โสภณ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ การุณ โสภณ จากบุรีรัมย์ครับ จำเรื่องวันศุกร์ได้ไหมครับที่ผมเคยให้รองการพิจารณาเหตุผลไว้ หลักการและเหตุผลที่ทางคณะกรรมการตัดเหตุผลไว้ และมีข้อสังเกตไว้ว่าควรจะเป็นข้อสังเกตหรือไม่ อะไรต่าง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เมื่อสักครู่นี้หารือแล้วว่าที่ประชุมมอบมาให้ลงมติวาระ ๑ เสร็จแล้ว ก็กลับมาดูข้อสังเกต ซึ่งในข้อสังเกตจะมีหลักการและเหตุผล ท่านการุณ ไม่ได้ฟังหรือครับ

นายการุณ โสภณ (บุรีรัมย์) : ฟังครับ แต่ที่นั่นเหตุผลมันอยู่หัวก่อนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่นี้ถ้ากรรมาธิการไปคัดแล้ว ไปเค็มแล้ว มันก็ไปอยู่ในข้อสังเกตไม่ได้ ต้องทำตรงนี้เสียให้เสร็จ ฟัง ทำไมจะไม่ฟังท่านประธานฯ ผมฟัง เคารพท่านประธานฯ มาตลอด ผมดูมาหมดแหละ ตัวเหตุผลมันอยู่หัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านต้องเสนออย่างนี้ครับ ท่านต้องเสนอว่าในสิ่งที่กรรมาธิการตั้งเป็นข้อสังเกตท่านไม่เห็นด้วย ขอให้พิจารณาในเรื่องหลักการและเหตุผล

การจับสัตว์น้ำ การใช้บำรุงรักษาทรัพยากรจากที่ดิน น้ำ และป่าไม้อย่างยั่งยืน ให้หมายความรวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่ม การแปรรูป การจำหน่าย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การจับสัตว์น้ำ การใช้ การบำรุงรักษา ทรัพยากรจากดิน น้ำ และป่าไม้ อย่างยั่งยืน และการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา ถ้อยคำของคำว่า “เกษตรกรรม” นั้นหมายถึงอาชีพอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมีคำว่า “อาชีพ” ลงไปอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนายวิชาญ

นายวิชาญ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ นายวิชาญคนในมาตรา ๓ จาก พ.ร.บ. เดิมเขาให้ความหมาย ๒ คำไว้ครับ ความหมายแรก “เกษตรกร” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก นี้ประเด็นที่ ๑ ประโยคที่ ๒ คำว่า “องค์กรเกษตรกร” หมายความว่า กลุ่มหรือคณะของเกษตรกรที่มา รวมกันเพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบเกษตรกรรมร่วมกัน คือผสมยก ๒ นิยามนี้ขึ้นมาอีกเพื่อต้องการบอกว่า เกษตรกรแรกนี้หมายถึงบุคคลธรรมดา บุคคลต้องประกอบอาชีพ แต่ถ้าเป็นองค์กร เช่น องค์กรนี้ก็ใช้คำว่า ประกอบเกษตรกรรมได้เท่านั้น ฉะนั้นถ้ามาจากมาตรา ๓๘/๑ พูดถึงหนึ่งอันเนื่องมาจากประกอบอาชีพเกษตรต้องมีอาชีพ เพราะเป็นของเกษตรกร ผมก็ต้องมาดูในนิยามเกษตรกร หรือองค์กรเกษตรกร จะเข้าไปประเด็นที่ผมพูดครับ ขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญเสวีครับ

นายเสวี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายเสวี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ตอนนี้เรากำหนดถ้อยคำแล้ว การที่เพิ่ม อาชีพ ดังกล่าวเข้าไปนี้ ผมว่าเป็นสาระแล้วผมคิดว่าในความหมายของคำว่า เกษตรกร ไม่ว่าจะส่วนในหมวด หรือในมาตรา ๓๘/๑ อะไรก็ตามนี้ ผมคิดว่าชัดเจนตามที่ ครรมาธิการ ได้ชี้แจงว่า เห็นความหมายว่า นั้นรวมถึงอาชีพอยู่แล้ว อย่าไปเพิ่มเพื่อให้ตีความต่อไปเลย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านภินทร

นายณกันทร ศรีสรรพวงค์ (กรรมาธิการ) : ในส่วนตรงนี้อ้างอิงที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นว่า เพิ่มเดิมคำว่า “อาชีพ” ขริง ๆ แล้วเนื้อหาสาระก็เหมือนกัน แต่เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่แห่งนี้ไม่มีปัญหาอะไร ก็ขอเพิ่มเติมคำว่า อาชีพ ลงไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็จะมีปัญหาที่คุณเสรีว่า แต่ถ้าไม่เพิ่มที่อาจารย์วัลลภว่านี้ ถ้าครอบคลุมถึง สมว่าก็เป็นการทบทวนถ้อยคำ ได้นะครับคุณวัลลภ ขอบพระคุณมากครับ ก็เป็นอันจบในการพิจารณาวาระที่ ๒ พิจารณาถ้อยคำ ก่อนจะลงมติวาระ ๓ นี้มีประเด็นที่ค้างอยู่คือ ของคุณการุณ ซึ่งขัดแย้งอยู่กับข้อเสนอของกรรมาธิการ กรรมาธิการจะพูดถึงเรื่องหลักการ เหตุผลในข้อสังเกต แต่ก่อนการุณจะให้พูดก่อนที่จะรับหรือไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านปรกติประเด็นเดียวกันไหมครับ ประเด็นเดียวกันนะครับ ถ้าอย่างนั้นผมฟังความเห็นกรรมาธิการ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ผมเห็นด้วยกับท่านการุณนะครับว่า เราพิจารณาเหตุผลให้เสร็จเสียก่อน เมื่อเสร็จแล้วนี้กรรมาธิการจะมีข้อสังเกตของกรรมาธิการ หลังจากนี้พิจารณาเหตุผลให้เสร็จเสียก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปรกติครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เมื่อสักครู่นี้ที่ท่านการุณได้ชี้แจงร่างพระราชบัญญัตินี้คณะกรรมาธิการได้ไปคัดหลักการและเหตุผลออกนะครับ ความจริงนี้ได้ชี้แจงตั้งแต่วันแรกแล้วไม่ได้คัดออกนะครับ ยังอยู่เหมือนเดิม เพียงแต่ว่าคณะกรรมาธิการเห็นว่าน่าจะมีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับหลักการนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านเป็นห่วงนี้ยังอยู่ครับ ไม่ได้คัดออกหรือเอาไปไหน หลักการ แก่ไขพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ยังอยู่ เหตุผล เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในแนวทางแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกษตรกรไม่สามารถได้รับประโยชน์สนับสนุนทางการเงินเพื่อแก้ไขปัญหานี้ของเกษตรกรทั้งในระดับและนอกระบบอย่างครบถ้วน เป็นเหตุให้เกษตรกรไม่มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีพในด้านเกษตรกรรมได้อย่างมั่นคง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ยังอยู่เหมือนเดิมครับ เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตไปเท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณกรรณครับ

นายกรรณ ไหงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ครับ ท่านฟังท่านประธานคณะกรรมการกล่าวเมื่อสักครู่นี้ไหม ยังอยู่ครบทั้ง ๓ เรื่อง เป็นไปได้อย่างไร อยู่ทั้งเรื่องว่าด้วยเรื่องของหนี้ที่เกิดจากโครงการล้มเหลว อยู่ทั้งเรื่องในระบบและก็ยังอยู่ทั้งเรื่องหนี้ในระบบ แต่เราพิจารณาเมื่อสักครู่นี้เราตัดมาตรา ๓๗/๑๐ และมาตรา ๓๗/๑๑ ก็ว่าด้วยเรื่องหนี้ในระบบไป เพราะฉะนั้นท่านจะต้องแก้ไขเหตุผลตรงนี้ให้ตรงกับเนื้อหาของเรา นี่คือสิ่งที่ผมเสนอ และที่เรารอการพิจารณาไว้ก็เพื่อว่าเมื่อจบเรื่องแล้ว เหลืออะไรบ้าง คงอะไรบ้าง ตัดอะไรบ้าง เติมอะไรบ้าง เราจะได้ทำเหตุผลที่แก้ไขนั้นอย่างเป็นทางการนั้นครับ ท่านต้องทำตรงนี้เสียให้เรียบร้อย ข้อเสนอของผมที่ได้บันทึกเอาไว้ในเทปแล้วเรียบร้อยเลยครับ ไม่ต้องแต่งเติมเลย เรียบร้อยครบถ้วนครับ ตัดเรื่องหลักที่ ๓ ออก ก็หนี้ในระบบออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ความจริงทางกรรมาธิการเข้าใจว่าเรื่องนี้จะต้องมาพิจารณากันหลังจากที่ประชุมพิจารณาในตัวกฎหมายต่าง ๆ เสร็จ แต่ที่ได้กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ นั้น คือได้ถูกหวังดึงว่าทำไมถึงแก้กัน แต่ตอนนี้ถึงบทแล้วครับที่เราจะต้องมาพิจารณาว่าจะแก้ไขเหตุผลหรือไม่ แต่ตอนนี้เข้าใจชัดเจนว่าเราไม่ได้แก้แน่ครับ เหตุผลที่ไม่ได้แก้เพราะเราต้องการฟังเสียก่อนว่ามาตราใดจะต้องถูกตัดไปบ้างนะครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้ถ้าหากว่าจะมาข้อสังเกตของเรามีมาพิจารณาที่เป็นสิ่งที่ขอครับ ขอบด้วยเหตุผลและขอบคุณท่านกรรณด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือจริง ๆ ที่คุณกรรณเสนอนี้ไม่ใช่เรื่องข้อสังเกตนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นขอว่าตัดคำว่า หนี้ในระบบในเหตุผลนั้นออกไปนะครับ ก็คงจะสมบูรณ์นะครับ กรรมาธิการเอาอย่างนั้นครับ ขอบคุณมากครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในลำดับสุดท้ายในวาระที่ ๓ เชิญคุณนันทกรครับ

นายณภัทร ศรีสรรพวงส์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ วันนี้ทั้งวันมีเพื่อนสมาชิกฯ มาถามผมจำนวนมากจะคืนร่างนี้กลับสภาผู้แทนราษฎรโดยลงมติวาระ ๓ ไม่รับ ไม่เห็นด้วย ผมใคร่ขอทำความเข้าใจอย่างนั้นครับ ถ้าหากบางท่านอาจจะไม่เข้าใจในประเด็นข้างต้น เบื้องหน้าว่า

ข้ออ้างคือ ข้อ ๑๒๑ นั้น ในกรณีที่มีการแก้ไขจนครบ ถ้าลงมติเห็นด้วยก็เป็นไปตามร่างของกรรมาธิการ แต่ถ้าลงว่าไม่เห็นด้วยเท่ากับให้หมายความว่าคุณติสภาเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร เท่ากับให้กฎหมายของผู้แทนราษฎรนั้นประกาศใช้เลยนะครับ ขอให้ทำความเข้าใจอีกตรงนี้ว่า ถ้าเกิดว่าคุณไม่เห็นด้วยนี้หมายความว่ากฎหมายผู้แทนราษฎรที่เรารับหลักการในวาระที่ ๑ นั้นเราเห็นด้วยกับเจกะนั้นและนำออกใช้เลยนะครับ ขอทำความเข้าใจเบื้องต้นก่อนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ ผมจะตั้งประเด็นอย่างนั้นนะครับ ท่านสมาชิกฯ พึงให้คืนนะครับ หากมีปัญหาเราได้พูดคุยกันเสียก่อน ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมที่พิจารณามาทั้งหมดให้แก้ เห็นด้วย หากท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้แก้ ไม่เห็นด้วย ชัดเจนไหมครับ ถ้าชัดเจนผมขอสงวนคดียังนี้ะครับ เชิญลงคะแนนครับ ท่านลงหมดแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครีบ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๔๕ ไม่เห็นด้วย ๓ ตกออกเสียง ๑ ไม่ลงคะแนน ๐ ก็เป็นอันว่าวุฒิสภาเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ะครับ ก็เป็นอันจบวาระเรื่องด่วนที่เราพิจารณากันวันนี้ะครับเรื่องที่ ๑ เรายังมีข้อสังเกตนะครับ และหลังจากข้อสังเกตผมจะแจ้งเรื่องการประชุมนะครับ ตอนนี้แจ้งท่านคร่าว ๆ ก่อนนะครับว่าพรุ่งนี้ ๐๕.๓๐ นาฬิกา นะครับ เราประชุมต่อ เพราะมีกฎหมายที่รออีก ๓ ฉบับ แล้ว ๒ ฉบับเป็นฉบับที่ต้องพิจารณาให้เสร็จภายในวันพรุ่งนี้ ถ้าไม่เสร็จภายในวันพรุ่งนี้แปลว่าการทำงานของกรรมาธิการทั้งหมดสูญเปล่า ต้องไปใช้ร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้คณะกรรมการวิสามัญเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สร้างภาระด้านงบประมาณเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มอำนาจให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรฯ ไปชำระหนี้ของเกษตรกรทั้งนี้ในระบบ โดยนำงบประมาณไปใช้หนี้และก็ให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรับเป็นเจ้าหนี้แทน ในกรณีนี้จะต้องใช้เงินงบประมาณนับเป็นแสนล้าน แล้วในการพิจารณาพระราชบัญญัติในชั้นกรรมาธิการไม่ปรากฏว่ารัฐบาลนั้นได้ตั้งผู้แทนจากกระทรวงการคลังหรือผู้แทนจากสำนักงานงบประมาณเข้าร่วมเป็นกรรมาธิการแต่อย่างใด ซึ่งท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ

อย่างน้อยเป็นเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลัง อย่างน้อยจะเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานงบประมาณ เพื่อจะมาดูแลว่ากฎหมายที่พันกับการเงินนั้น วุฒิสภาของเรา กรรมการของเรามีความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน จะเพิ่มอำนาจ จะลดอำนาจ จะเป็นภาระต่อเงินทองมากน้อยแค่ไหน แต่ท่านประธานฯ ครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเมื่อก่อนยุบสภาเพียงไม่กี่วัน และก็มีการผ่านอย่าง ๓ วาระรวด และเมื่อเข้ามาสู่ในชั้นการพิจารณากรรมวิธีการของวุฒิสภา ไม่ปรากฏเลยว่ารัฐบาลส่งตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการทั้งกระทรวงการคลังและทั้งสำนักงานงบประมาณ ทำให้กรรมวิธีการนั้นเกิดความไม่ถ้อยมันใจว่า มีอะไรเกิดขึ้นกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่ต้น ท่านประธานฯ ครับ ในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญจึงได้เชิญหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และก็จะต้องรับผิดชอบตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือได้เชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ไม่มา ครั้งแรกได้ส่งเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมา ๒ ท่าน เราได้เชิญผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณก็ไม่มาส่งเจ้าหน้าที่มา ได้เชิญผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ผู้จัดการก็ให้เจ้าหน้าที่มาแล้ว เมื่อถามว่ารัฐบาลจะเอาจริงหรือเปล่า เมื่อถามว่ามีเงินไหม ก็ปรากฏอย่างที่ที่ประชุมนั้นได้ทราบไปแล้วเมื่อเช้านี้ แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลเองก็บอกว่าคณะรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ออกันรอตอบ ถามว่าเตรียมเงินไว้ไหม ก็บอกว่าไม่มี อย่างปรากฏที่ถอดจากชวเลข แล้วก็เรียนที่ประชุมเมื่อเช้านี้แล้ว เมื่อเราได้รับคำชี้แจงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนฯ ชุดก่อนโดยกรรมวิธีการเต็มสภา แล้วก็มีพระราชกฤษฎีกายุบสภา แล้วต่อมากณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้มีการพิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๕๓ (๑๐) ของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้วุฒิสภาดำเนินการพิจารณาต่อไป แต่ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีไม่ได้พิจารณาถึงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้รับคำชี้แจงว่าในขณะที่รัฐบาลยังมีได้พิจารณาถึงงบประมาณที่จะนำมาใช้แก้ไขหนี้เงินของเกษตรกรตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะดำเนินการหากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ดังนั้นจึงเห็นว่าอาจจะไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

ท่านประธานฯ ครับ คณะกรรมการนั้นได้มีข้อสังเกตอีกข้อหนึ่งก็คือว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกรรมวิธีในปัญหาหนี้ของเกษตรกรทั้งหมด ทั้งนี้ในระบบและนอกระบบ ดังนั้นรัฐบาลน่าจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติแยกต่างหาก ซึ่งจะมีความเหมาะสมกว่าที่จะไปเป็นเพียงส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พุทธศักราช ๒๕๕๒ ท่านประธานฯ ครับ

เลขกราบเรียนท่านประธานฯ และที่ประชุมแห่งนี้ว่า ถ้าหากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญก็ได้โปรดส่งข้อสังเกตดังกล่าวตามตัวลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๘ ไปยังรัฐบาล ซึ่งผมได้มีการอภิปรายเพิ่มเติมจากคำในนี้เพื่ออธิบายชี้แจงให้เข้าใจ แต่ส่งเฉพาะตัวหนังสือที่ปรากฏอยู่ในหน้า ๘ และหน้า ๘ ไปให้คณะรัฐมนตรีต่อไป ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกัญญาครับ

นายกัญญา ช่วยพลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมได้ฟังคณะกรรมการสรุปตั้งข้อสังเกต กระผมก็มีข้อสังเกตอยู่เรื่องหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ว่า กรณีที่เราจะมาตั้งข้อสังเกตบอกรัฐบาลไม่มากต่อว่า มันเงินหรือไม่มันไม่ใช่อยู่วาระการพิจารณาของกรรมการ อยู่วาระแรกที่รัฐมนตรีมาชี้แจง นายกฯ มาชี้แจงต้องถามตรงนั้น ให้เป็นบทเรียนว่า ต่อไปนี้ถ้าร่างกฎหมายอย่างฉบับนี้เข้ามา เราต้องถามรัฐบาลตรงนั้นเลยว่าท่านมีเงินหรือไม่ ท่านทำได้หรือไม่ ให้ท่านยืนยันเป็นบันทึกไว้ จะเป็นหลักฐานและเป็นแนวที่เราจะยึดว่าท่านได้ตอบอย่างนี้ละ ไม่ควรจะมาว่าในกรรมการ กรรมการและเห็นความบกพร่องตรงนี้ ผ่านขั้นตอนตรงนี้มา ถ้าเราไปตรงนั้นก็เหมือนสภาทั้งสภานี้วันที่อภิปรายวาระแรกนั้นเราไม่ได้สนใจ ไม่ได้คิดถึงประเด็นนี้แล้วจนมาถึงกรรมการมาเห็นว่า ท่านจะไม่คืนะ อย่างนี้เป็นการบกพร่อง ฉะนั้นขอฝากเป็นข้อสังเกตว่าต่อไปนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับใดก็ตามที่มาลักษณะอย่างนี้ เราถามเลขครับท่านประธานฯ ถามท่านนายกฯ ถามรัฐมนตรีคลังที่มาบังคับหัวหน้าว่า ท่านมีเงินไหม ท่านทำได้ไหม ถ้าท่านทำไม่ได้ อัดลมอัด เราบอกไม่รับเสียก็ได้ หรือจะรับท่านจะต้องทำอย่างไรในกรรมการ เราต้องแก้ไขไปตามหลักการ อันนี้ก็เป็นของดีที่กรรมการจะตั้งข้อสังเกต แต่ว่าผิดจังหวะไปนิดหนึ่งครับว่าน่าจะถามวันนั้นครับ วันที่ท่านมาชี้แจงวาระ ๑ เป็นหน้าที่ของเราโดยตรง ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหม่อประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาด (นครสวรรค์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาด ผ.ว. จากนครสวรรค์ ผมขอเริ่มตั้งข้อสังเกตด้วยครับ เพราะว่ามีกรทุตกกันหลายครั้งว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้เตรียมการในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติหนี้สินเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องงบประมาณ ถ้าออกกฎหมายนี้ไปก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้

ผมเรียนครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผูกพันกับรัฐบาลเรื่องเงินงบประมาณ เมื่อรัฐบาลขึ้นชั้นที่จะให้รัฐสภาดำเนินการเกี่ยวกับบัญญัติเป็นกฎหมายต่อไป ก็แสดงว่ารัฐบาลนี้ได้รับผิดชอบเรื่องเงินงบประมาณอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะต้องบริหารเงินงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ อย่างไรก็ตาม ก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องหาเงินจำนวนนี้มาครับ ไม่ใช่หน้าที่ของวุฒิสภาของเรา แต่ถ้าหากเราขังห่วงไขว่กฎหมายนี้จะไม่ผลในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเมื่อผ่านเป็นกฎหมายไปแล้วสมาชิกวุฒิสภาก็ควรตรวจสอบรัฐบาลได้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกไปเพื่อรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรอย่างแท้จริง ผมเรียนอีกนิดว่าขณะที่รัฐบาลต้องนำเงินงบประมาณไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์เงินซึ่งมีหนี้เสียเป็นจำนวนถึง ๑.๓ ล้านล้านบาทก็อ้างว่าไม่มีเงิน ไม่ได้ เพราะว่าง้างกันหนี้เสียของสถาบันการเงินถึง ๑.๓ ล้านล้านบาทได้ แล้วทำไมเงินไม่ที่แสนล้านบาทจะมาช่วยหนี้สินของเกษตรกรจะไม่ได้หรือครับ ผมฝากเป็นข้อสังเกตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมใคร่ขอหารือไปทางคณะกรรมการว่าเรายังจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องตั้งข้อสังเกตนี้ไปในส่วนของคุณผลได้แก้ไขไว้แล้ว ท่านประธานฯ ผมขอยกตัวอย่าง เช่น ข้อ ๘.๒ กรรมการที่บอกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สร้างภาระทางงบประมาณเป็นอย่างมาก เนื่องจากเพิ่มอำนาจให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรชำระหนี้ ทั้งหนี้ในระบบ นอกระบบ ซึ่งนกระบบเราคัดไม่ได้ เมื่อลงมติว่าไม่เอา ก็ไม่จำเป็นและท่านก็ไปต่อว่าต่อขานว่ารัฐบาลไม่ได้ส่งผู้แทนกระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณเข้าร่วมพิจารณา ก็ไม่น่าไปตั้งข้อสังเกตอย่างนั้น ข้อ ๘.๓ ท่านไปบอกว่า รัฐบาลได้ขึ้นชั้นมาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญ แต่ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้รับคำชี้แจงว่าคณะรัฐมนตรียังไม่ได้พิจารณาทางงบประมาณ กรรมการพิจารณาทราบได้อย่างไรว่า รัฐมนตรีเขาไม่ได้ยื่นร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านฟังจากคำบอกเล่าของรัฐมนตรีนี่ท่านเชิญมาคนเดียว ผมคิดว่า ตรงนี้ในความเห็นส่วนตัวของผม ท่านประธานฯ ครับ เขาจะอ่านหรือไม่อ่านก็ตามหลักคำัตถุอยู่ที่รัฐบาลขึ้นชั้นกฎหมายนี้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๘ เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณา เมื่อเราพิจารณาแล้ว เราผ่านให้แล้ว สดางค์จะมีหรือไม่ งบประมาณได้ตั้งหรือไม่ เป็นเรื่องของรัฐบาลซึ่งจะต้องรับไปดำเนินการที่กลุ่บนชั้นแปลว่า คุณจะต้องพร้อมที่จะทำ ไม่ใช่หน้าที่เราที่จะไปเอกเขา ผมเห็นด้วยข้อเดียวในข้อ ๘.๔ ซึ่งตั้งแก้ไขใหม่ก็ดีกว่า เมื่อวุฒิสภาไม่รับหนี้ในระบบ คณะกรรมการ

ก็ไปเขียนให้คิดว่า ทำไม่ถึงไม่รับ ท่านมีเหตุผลที่ท่านชี้แจงมามากมายอยู่แล้ว เราเสนอแนะรัฐบาลว่าให้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติเข้ามาใหม่เป็นการเฉพาะ เพื่อแก้ปัญหาที่นอกกรอบของเกษตรกรไม่ให้รวมอยู่ในกองทุน ข้อนั้นผมเห็นด้วย แล้วก็ไปขอร่างขึ้นมาใหม่แต่ข้อที่ผ่านมานะ ๘.๒ ๘.๓ ผมว่าไม่มีความจำเป็นที่จะตั้งข้อตั้งเกิดอย่างนี้กลับไปให้รัฐบาลขอบุญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุชน ครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ กระผมขอเรียนท่านประธานฯ ว่าในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น วันนี้เราใช้เวลาค่อนข้างมาก ๒ วันแล้วนะครับ มาสุดท้ายคือข้อสังเกตของคณะกรรมการ ประเด็นข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการ ได้ใช้เวลาในการพิจารณาเรื่องนี้ค่อนข้างมาก ในชั้นต้นเห็นว่าการแก้ไขของคณะกรรมการนั้นคาดว่าจะได้รับการรับรองจากที่ประชุม โดยทุกข้อโดยทุกมาตรา แต่ในเมื่อที่ประชุมของเราได้มีการแก้ไข บางมาตราเราก็ยื่นยันการแก้ไขของคณะกรรมการ บางมาตราเราก็คืนร่างเดิม ถ้าเราจะนำข้อสังเกตของคณะกรรมการมาพิจารณาในเวลาอันจำกัดนี้ กระผมเกรงว่า จะไม่รอบคอบ และกระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตขอยืมท่านณรงค์ นุ่นทอง ที่ได้พูดถึงข้อสังเกตในหน้า ๘ ข้อ ๘.๒ ๘.๓ ซึ่งในชั้นกรรมาธิการนั้น กระผมเองคิดว่าในคณะกรรมการได้มีความเห็นแตกต่างกัน ถ้าเราจะเอาข้อสังเกตตรงนั้นมาเป็นข้อสังเกตของวุฒิสภาส่งไปยังคณะรัฐบาลนั้น กระผมไม่เห็นด้วย เพราะไม่รอบคอบและไม่ตรงประเด็นที่จะตั้งข้อสังเกต ในชั้นนี้กระผมขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ในเมื่อเราผ่านวาระ ๓ แล้ว เรายังมีขั้นตอนที่จะมีกระบวนการในการตรากฎหมายจะต้องกลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรจะต้องยืนยันว่าการแก้ไขของวุฒิสภาเป็นการแก้ไขมากหรือน้อย ในที่สุดถ้าหากเขาตีความว่าแก้ไขมาก ซึ่งวันนี้เรายอมรับว่ามี การแก้ไขมาก ก็จะต้องมีการตั้งกรรมาธิการร่วมทั้ง ๒ สภาจนครบ ในชั้นนั้นกระผมยังคิดว่า เรายังมีเวลาที่จะแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและเกษตรกรมากยิ่งขึ้น กระผมจึงขอที่ประชุมว่า วันนี้นั้นเราควรจะไม่นำร่างข้อสังเกตของกรรมาธิการนะครับ เพราะว่าไม่รอบคอบนะครับ ขอเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ผมจะขออย่างนี้ได้ไหมครับ ข้ออีก ๒ ท่านนะครับที่ ท่านแสดงเจตนาไว้แล้วคือ ความเห็นของเกษตรกรและเกษตรกรผู้ยากจน และให้กรรมาธิการชี้แจงและรับ

แล้วก็จะจะต้องประเด็นในการลงมติ เพราะมีประเด็นเปลี่ยนแปลงนะครับ ซึ่งทางท่านณรงค์ เสนอมหา เจริญอาจารย์เสมเกียรติชนะครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ผมขออนุญาตเพิ่มเติมข้อสังเกต ๒ ข้อนะครับ ในประเด็นใหญ่ ซึ่งผมได้รับมาจากขบวนการกลุ่มหนึ่งซึ่งไปร่วมประชุมก่อตั้งสมาคมชาวนาไทย เมื่อตอนที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้รับแต่งตั้งมาใหม่ ๆ แล้ว เขาก็ทราบว่าเราได้พิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้อยู่ในสมัยประชุมที่แล้ว เนื่องจากหัวใจใน ความไม่โปร่งใสและความฟุ่มเฟือยของกรรมการกองทุนฟื้นฟู นี้ จึงขอฝากท่านกรรมการ เป็นข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ๑. ให้การตั้งกรรมการกองทุนนี้เป็นไปโดยโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอิทธิพลแทรกแซงและแทรกซึมทางการเมือง อันนี้ท่านคงเข้าใจดีว่า การกวาดต้อน ผู้คนไปตั้งกรรมการกองทุน และในต่างจังหวัดนั้น ถือเป็นฐานเสี่ยงทางการเมืองไม่น้อยทีเดียวครับ นั่นข้อที่ ๑ นะครับ ให้การตั้งกรรมการกองทุน โปร่งใส สุจริต ยุติธรรม ปราศจากอิทธิพลแทรกแซงและแทรกซึมทางการเมือง ๒. ให้กรรมการกองทุนนั้นทำงาน อย่างบริสุทธิ์โปร่งใส เพื่อประโยชน์ของเกษตรกรอย่างแท้จริง ไม่ใช่เข้าไปบริหารจัดการ อย่างฟุ่มเฟือย ก็บั่นทอนมากเรื่องก็ประชุม เรื่องเงินเดือน เรื่องอื่น ๆ นะครับ นอกเหนือไปจาก เรื่องความล่าช้า ซึ่งอาจจะมีการช่วยเหลืออื่น ญาติพี่น้องได้เนี่ยครับ ก็ฝากไว้ ๒ ข้อครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ข้อ ๘.๑ ข้อ ๘.๒ ข้อ ๘.๓ ข้อ ๘.๔ ถ้าดูให้ตีเป็นข้อเสนอแนะเชิงวิพากษ์วิจารณ์เสีย ๒ ข้อ เสนอแนะเพียงข้อเดียว ผมคิดว่าไม่ถ้อย สว่างหรือนัก ทรรศนะผมเนี่ยครับ ข้อ ๘.๔ นี้ผมว่าเป็นการเสนอแนะที่สร้างสรรค์ แต่ข้อ ๘.๒ ข้อ ๘.๓ ในทรรศนะผม ผมคิดว่าข้อ ๘.๒ ไม่สำคัญเท่าไรแล้ว เพราะว่าเราคิดนั้นออกระบบ แต่ข้อ ๘.๓ ผมอยากจะเสนออย่างนี้ครับ ในแง่หลักการเนี่ยครับ เมื่อเรารู้ว่ารัฐบาลมิได้ตั้ง งบประมาณ แต่ขณะนี้เราได้เห็นชอบและแก้ไขไปมากมายแล้ว เราอาจจะเสนอแนะว่า นำหากกฎหมายนี้ผลบังคับใช้ รัฐบาลจะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เพื่อประโยชน์ ต่อเกษตรกร ผมคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นข้อเสนอแนะในเชิงสร้างสรรค์มากกว่าวิพากษ์วิจารณ์ ผมเสนออย่างนั้นนะครับในข้อ ๘.๓ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่กรรมาธิการได้ร่างเหตุผลร่างข้อสังเกตมาดังกล่าวนี้ครับ อยากรจะกราบเรียนที่ประชุมว่า ให้กลับไปคิดถึงเหตุการณ์ก่อนที่เราจะประชุมในวันนี้ ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผมจำได้ว่า ส.ว. หลายคนได้ตั้งคำถามในวาระแรก คำถามแรกก็คือว่ารัฐบาลนี้จะเอาอย่างไรแน่ เราจะต้องการที่จะแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างไรหรือจะงดชำระหนี้ หรือจะใช้เงินหมู้นานละ ๑ ล้านบาท แล้วมีเงินพอหรือไม่ ถ้าท่านจำได้เนะครับ สมาชิกฯ ของเราตั้งคำถาม แต่รัฐบาลไม่ตอบ เร็วแล้วท่าน ส.ว. นิพนธ์ และผมได้ไปดูในอำนาจหน้าที่ทั้ง ๓ ประการ ไปเอาเงินกองทุนไปใช้หนี้ ๓ ประเภทที่เราพูดกันมาในวันนี้ เราที่ตั้งคำถามว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่นะ ไม่ใช่เรื่องเล็กในวาระที่ ๑ ปรากฏว่า บรรยาคาศของวุฒิสภาของเรานั้นขณะนั้นทำท่าจะไม่รับหลักการในวาระแรก แต่ปรากฏว่า ผู้ที่มีอำนาจในวันนั้นคือท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ออกมาบอกว่า ไม่เป็นอะไรหรอกครับ ขอให้วุฒิสภาเต็มที หลักการและเหตุผลก็สามารถที่จะแก้ไขได้แก้ไขได้หมดเนะครับ ขอให้รับไปก่อน ท่านยังจำได้ใช่ไหมครับ แล้วเราก็ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เราได้รับไปก่อนเราก็ถือหลักเกณฑ์เก่า คือวาระที่ ๑ เรารับแล้วเราก็ไปแก้กัน แล้วเราไปแก้กันปรากฏว่า ผมอยากจะกราบเรียนบรรยาคาศหน้าเดี๋ยวล่ะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ กรรมาธิการนั้นอยากจะใช้ภาษาชาวบ้านว่า ตักกันทุกวันในทุกมาตรา เรื่องพวกนี้คล้าย ๆ กันที่เราพูดกันมา ๒ วันเนะครับ จนกระทั่งเงใจถามว่า แล้วเราทำไปนี่จะเป็นมรดกเป็นผลจริง ๆ หรือเปล่าเพราะต้องมีเม็ดเงิน ต้องทำ จึงหยุดทุกคน บอกว่าพวกเขาเหมือนถูกปั่นจิ้งหรีดให้ตีกัน ทุกคนเลยหยุด บอก ถ้าอย่างนั้นทำไมถึงไม่มีตัวแทนที่เราถามได้ มีแต่เขาคัดเกยตรกรแล้วก็ตัวแทนกระทรวงเกษตรฯ มานั่งถามว่า ต้องใช้เงินเท่าไร เขาบอก เขาตอบไม่ได้ทำไม่ได้จริงหรือไม่ เขาบอก เขาก็ตอบไม่ได้ จึงต้องเชิญตัวแทนเขามา แล้วจะให้ทำอย่างไรครับ เมื่อพยายามเชิญระดับหัวหน้า คือรัฐมนตรีว่าการฯ มา ท่านไม่มา แต่ท่านส่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังมา เมื่อถามว่า เขยจขหรือไม่ว่าต้องใช้งบประมาณเท่าไร แล้วรู้หรือไม่ว่าหน่วยงานนี้ควรจะตั้งรู้นะ เขาตอบว่าอย่างนี้ครับ ร้อยโทพนศ พันธ์กระวี บอก “ขอบคุณครับที่ถามคำถามตรงเป่า ขอตอบว่า ตอนนีเราขังนิกไม่ออกว่าจะไปเอาเงินจากไหนมาให้ ยังไม่ได้ทำ เพราะว่าตอนนี้ภาระหนักหนาเหลือเกิน” ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่นั่งอยู่ถ้าท่านเป็นกรรมาธิการท่านจะทำอย่างไร เราพยายามหาข้อมูลเพื่อที่จะดูว่า อยู่ดี ๆ เขาบอกว่า

ให้เราแก้ไขเพิ่มเติมที่ แล้วเราจะผ่านอะไรไปบ้าง ๆ โดยที่ไม่ดูการอะไรเลย เราก็ไม่รับผิดชอบ เพราะเราก็คือเป็นผู้ใหญ่เหมือนกัน เป็นสภาผู้ใหญ่ เสร็จแล้วเขาบอก อย่างนี้ไม่ได้ ต้องเอาตัว รัฐมนตรีมาให้ได้ ขอไปใหม่ ท่านรัฐมนตรีก็มาตอบครับ โดยเอารัฐมนตรีช่วยฯ มาตอบ ตอบว่า “วันนี้ความเข้าใจในตัวกฎหมายผมก็ยอมรับว่า คณะรัฐมนตรีทั้งหมดยังไม่ได้เห็น ส่วนที่รับผิดชอบเองก็ไม่ได้ตัดสินใจว่าจะเป็นไปตามร่างที่ปรากฏอยู่หรือไม่” อีกอันหนึ่งพอลามเรื่องเงิน ลามว่า รัฐบาลจะหาเงินจากไหนได้หรือไม่ “ผมว่าเป็นเรื่องยากในภาวะอันจำกัด ในขณะที่คือภาระงบประมาณ” เถอะ เมื่อเราไม่ต้องพูดกันแล้วนะครับ เมื่อเราผ่านไปแล้ว นี่กำลังเล่าให้ฟังถึงทำที่ทั้งหลายว่า ในกรรมาธิการชุดนี้มีความยากลำบากแสนสาหัส นี่ต้องเขียนตรง ๆ ครับ เพราะว่าเราเหมือนจับลมครับ เราทำไปโดยที่ไม่รู้ว่าในที่สุดแล้วจะไปไหน เรารับวาระ ๑ มาพิจารณา เกษตรกรก็จะเอา กรรมาธิการที่นั่งดูว่าความเป็นไปได้จะอย่างไร ก็เลยกลายเป็นทะเลาะกันอยู่อย่างนี้ แล้วใครก็ตามที่พยายามที่แจ่งแก่เกษตรกร ก็กลายเป็นผู้ร้าย ใครก็ตามที่พูดเข้าข้างเกษตรกรก็เป็นพระเอก ในคณะกรรมาธิการก็ตีกันทุกวันอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ ด้วยเหตุนี้ถ้าท่านกลับไปนึกถึงกรรมาธิการ เมื่อเราทำได้ จะเข้าสู่สภา เราคิดว่าเราจำเป็นต้องตั้งข้อสังเกต อย่างน้อยให้เพื่อนสมาชิกฯ ในที่นี้ได้รับทราบ ว่า ตอนที่เรารับหลักการเข้ามาทำไมไม่รับเพียงแต่เผือกร้อนนะครับ มีท่านหนึ่งบอก รับกฎเขาไปมาแล้วในที่สุดเมื่อรับกฎเขาไปมาแล้วนี่จะทำอย่างไร โดยที่คนที่ทำกฎเขาไปไม่ได้ตามมาดูด้วยว่า เรารับกฎเขาไปแล้วเขาไม่ได้มานั่งอิงนั่งชิงขงมาเลย จะไปไหนก็ไม่ได้ นี่คือเหตุการณ์ทั้งหมด เพราะฉะนั้นที่เขียนอันนี้ได้รับการกลั่นกรองหลายชั้นว่า ให้เขียนมาที่สุดเท่าที่จะทำได้ แลแล้วทำให้เขาแล้วมาเพียงแค่ตั้งข้อสังเกตผ่านเพื่อนสมาชิกฯ ผ่านไปรัฐบาล ผ่านท่านประธานฯ ว่า ถ้าเราเจอร่างกฎหมายอย่างนี้อีก ร่างกฎหมายฉบับนี้ต้องกราบเรียนนะครับ ไม่ปกติ ดูที่มาตั้งแต่ต้นก่อนที่จะขูเสภาผ่าน ๑ วาระรวดโดยไม่มีกรแก้ไขเลย เพราะรู้ว่า จะขูเสภาจึงผ่าน

ผมจะกรรมาเรียนอย่างนี้ครับ พอไปศึกษาในรายละเอียดก็ปรากฏว่า ในรอบแรก รัฐบาลก็ไม่ได้อยากจะหยิบกฎหมายฉบับนี้ แต่เกษตรกรไปชุมนุมที่ขอนแก่น ผ่านสมาชิกฯ ท่านก็เลยต้องยอมรับปากแล้วก็ตาม แล้วก็เลยส่งเข้า ครม. ๒ ครั้ง ครั้งหนึ่งไม่ผ่าน เอากลับไป ดูใหม่ กลับมาก็ก็ก็ เข้า ผ่านก็ผ่าน แล้วในที่สุดผู้ที่รับผิดชอบอันนี้มา ก็คือกรมเพาะไร่ที่เรากลั่นที่ร้านค้าก็คือกรรมาธิการทั้งหลาย ผมต้องกรรมาเรียนจริง ๆ ครับ ไม่ได้อยากจะระบายอะไรเลย แต่ว่าเขาจะเรียนเพราะขอความเห็นใจเถอะครับว่า กรรมาธิการนี้รับอะไรมา แล้วท่านลองคิดดูครับ เราทำกฎหมายมามากใช้งบประมาณเป็นพันล้าน เป็นร้อยล้านนี่

ไอโซ เราถูกเจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังดีเฟนด์ (Defend) ว่า มีงบแค่ไหน จะต้องทำอะไร
อย่างไร แต่ในขั้นนี้เราไม่มีโครมา แล้วมาตอบอย่างนี้ครับ อย่างที่อ่านให้ท่านฟังครับ
ส่วนท่านจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอันนี้แล้วแต่ท่านจะพิจารณา ผมก็ไม่ได้อะไรหรอกครับ
ถ้าจะไม่ส่งรัฐบาลไป รัฐบาลก็รู้ว่าเราพูดอะไรแล้ว แต่จะส่งหรือไม่ส่งอันนี้ไม่ว่าอะไร
แล้วผมก็ตั้งใจที่ได้กราบเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ในที่นี้ได้เข้าใจว่า เรามีความยากลำบากเป็น
พิเศษอย่างไรในร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอทูลพระคุณคร้บท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ผมว่าอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมยังมีข้อสังเกตที่เพิ่มเติมจาก
สมาชิกฯ ของท่านณรงค์ นุ่นทอง ก็ดี ของอาจารย์สมเกียรติก็ดี รวมถึงของคุณวัชฌ
ถ้าจะฝากให้กรรมาธิการฯ จัดสังเกตนี้ไปทำเป็นฉบับที่จะส่งนั้นะครับ แต่ไปรวบรวมใหม่
สักครั้งหนึ่ง แล้วก็นำมาเสนอที่ประชุมเพื่อรับรองเท่านั้นเอง คงจะไม่มีการอภิปรายอะไรแล้ว
อย่างนี้ดีไหมครับ ถ้าไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็ถือว่าจะดำเนินการตามนี้ไป
ฝากทางเลขานุการฯ เชิญท่านประธานฯ ครับ มีอะไร

นายประเกียรติ นาสัมมา (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสัมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ในฐานะ
ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จากบรรยากาศที่ตึงเครียดและ
กดดันตั้งแต่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาพิจารณานั้น วันนี้ได้คลี่คลายลงไปอย่างเห็น
ทันตา คือนอกจากที่คณะกรรมการจะได้พิจารณากันอย่างเคร่งเครียดแล้ว ทะเสาะกันทุกวัน
ยังมีการกดดันอยู่ภายนอก ซึ่งก็เป็นสิ่งที่น่าเป็นข้อสังเกตอันหนึ่งว่า ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ
ถ้าหากว่าลักษณะของการหาเสียงเช่นนี้ก็คงจะเป็นเรื่องที่ลำบากต่อการที่จะพิจารณา เพราะว่า
พวกเขาต่างก็มาจากการเลือกตั้งทั้งนั้น อย่างไรก็ตาม การพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เสร็จ
ลงไปด้วยความสมบูรณ์ แล้วก็ที่ท่านประธานฯ ได้ฝากไว้เพื่อที่จะให้ไปนำข้อสังเกตของท่าน
สมาชิกฯ ที่ฝากเพิ่มเติมเข้ามานั้น ขอให้ท่านเจิมสักคร้บไปร่างขึ้นมาแล้วเสนอในที่ประชุม
เพื่อรับรองต่อไป

ผมขอขอบคุณกรรมาธิการชุดนี้ทุกท่านที่ได้ร่วมกันพิจารณาอย่างเคร่งเครียด
แล้วก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่านที่กรุณาให้การอภิปรายถึงซึ่งในทุกแห่งทุกมุม
และหวังว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะประ โขชนด้วยดีเถกษครกรอีกต่อไปในอนาคต
อันใกล้นี้ แต่ก็ตามที่ท่านสมาชิกฯ บางท่านได้พรั่งปากออกมาว่า เราเห็นท่าจะต้องพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูฯ ก็ขออย่าให้ ไล่เป็นอย่างนั้นอีกเลยนะครับ เพราะกองทุนนี้

เป็นกองทุนที่จะไปฟื้นฟูเกษตรกร ไม่ใช่เราจะต้องมาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูฯ นี้อีกต่อไป ก็ขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ศาสตราจารย์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ศาสตราจารย์ กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ไม่น่าจะทำได้ ด้านเราจะพิจารณาข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะจบในวาระนี้ ถ้าจบแล้ว ก็จบเลย เพราะฉะนั้นวันนี้ข้อสังเกตจะเอาด้วยหรือไม่ก็คงต้องมิมติไปเลย และในส่วนที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า โดยหลักข้อสังเกตของกรรมาธิการจะต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระในตัวกฎหมายที่เราพิจารณาว่า ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ มีข้อขัดข้องอย่างไร หรือว่าควรเสนอแนะทำอะไร อย่างในกรณี ๘.๔ อย่างนี้คือข้อสังเกตว่าควรจะทำอย่างไรให้ออกไปเป็นพระราชบัญญัติต่างหาก แต่ในกรณี ๘.๒ กับ ๘.๓ ไม่น่าจะเกี่ยวข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะเป็นเนื้อหาสาระ เพราะฉะนั้นในส่วนตัวกระผมนี้กระผมคงจะไม่รับร่าง ๘.๒ และ ๘.๓ ส่วนที่กรรมาธิการขอเพิ่มเติมข้อสังเกตนั้น น่าจะถามในที่ประชุมเลยว่า จะเอาหรือไม่ และจะเอาแค่ไหนเป็นข้อสังเกต ซึ่งจะเป็มติพร้อมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปเลย ถ้ากรรมาธิการหรือมาให้ความเห็นชอบในภายหลังนั้น เราคงไม่มีเนื้อหาที่จะไปพิจารณา เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งจบไปแล้ว และไม่ใช่ว่าการพิจารณาด้วยเส้นข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นน่าจะเอาให้จบตรงนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านประธานนิพนธ์ครับ คือผมเกรงอย่างนี้ว่า ถ้ามติออกไป ดูพวกเราถ้าไม่แน่ใจอยู่ข้างนอกกันก็เห็น แต่ว่าถ้าเป็นข้อสังเกตที่รับ คือความเข้าใจของผมเองถึงความเข้าใจว่า ข้อสังเกตไม่จำเป็นต้องลงมติพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ เพราะคนละเรื่องกัน ข้อสังเกตเป็นเรื่องที่เราจะส่งให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินั้น ๆ เท่านั้นเอง แต่ว่าถ้าสมาชิก เห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องไปพร้อมกัน หรือต้องลงมติพร้อมกัน ก็คงต้องทำตอนนี้ เชิญคุณหมอลครับ ผมแจ้งกับที่ประชุมมติหนึ่ง สำหรับเอกสารรายงานเรื่องเรือชุดของกรรมาธิการการคมนาคมขอให้ท่านสมาชิกฯ นำกลับไปศึกษาได้โดยไม่ต้องขึ้นเจ้าหน้าที่

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตพูดสั้น ๆ ครับ คือผมคิดว่าในข้อสังเกต ๘.๒ ๘.๓ ผมอยากจะพูดสั้น ๆ สักนิดหนึ่งว่า คณะกรรมาธิการคิดว่ามีความสำคัญเป็นเชิงการทำงานของกรรมาธิการของเราในเรื่องของกฎหมาย แล้วถ้าสั่งให้

เคยพูดกันในการสัมมนาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาครั้งหนึ่งแล้วว่า ในเชิงของการร่างกฎหมายนั้นมีปัญหาในลักษณะ ๘.๒ และ ๘.๓ เกิดขึ้น ผมเองไม่ได้ตั้งใจหรอกครับว่าจะต้องอยู่ในข้อสังเกตหรืออะไรหรือเปล่า แต่ผมมีความมั่นใจว่า ปัญหาตรงนี้มีความสำคัญในเชิงของการร่างกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่มีอะไรบางสิ่งบางอย่าง ที่นอกเหนือจากเนื้อหาในกฎหมาย แต่มีเรื่องของการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และอยู่ที่วิธีการในการทำงานผูกพันกับตรงนี้มากกว่า เมื่อเราทำงานแล้วเป็นปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของกรรมาธิการ ซึ่งผมคิดว่าเพื่อน ๆ สมาชิก ทุกคนคงเข้าใจตรงนี้ เพราะเวลาทำงานแล้วเจอปัญหาอย่างนี้จะแก้ยังไง เพราะฉะนั้นถ้าคิดว่าไม่ควรจะอยู่ในข้อสังเกต เพราะว่าไม่ถูกต้องรุนแรง จะต้องทำให้เห็นว่าทั้ง ๒ ข้อนี้จะมีบททางนำไปสู่การแก้ไขในทางปฏิบัติไม่ให้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร อันนั้นผมคิดว่าอยากจะได้ยินตามที่ประชุมด้วยครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นคงต้องลงมติครับ พอแล้วกระมังครับท่านนิพนธ์ ก็อย่างนี้ ก็คงเป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการเท่านั้นเอง ถ้าจะลงมติดังตอนนี้คงไปปรับของท่านอื่นที่เสนอแนะคงลำบากแล้วใช่ไหมครับว่า ท่านจะรับหรือไม่รับข้อสังเกตของกรรมาธิการ แต่ว่าส่วนที่สมาชิก ได้เสนอแนะไว้ผมคิดว่ามันก็คงอยู่ในการประชุมอยู่แล้ว อันนั้นก็ไม่ใช่ไร เพราะเป็นเรื่องที่เราต้องส่งให้กับรัฐบาลเขา อย่างนั้นนะครับท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ เป็นการลงมติครั้งสุดท้ายของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับเรื่องขั้วสังเกต ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการให้ถก เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการถก ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนครับ ประเด็นก็คือถ้าเห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมาธิการที่เสนอมาแล้วให้ถก เห็นด้วย หากไม่เห็นด้วยถก ไม่เห็นด้วยเรียบร้อยนะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๗ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๒ คะแนน ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ เชิญข้างมากเห็นด้วย ขอพบกันพรุ่งนี้ ๐๘.๓๐ นาฬิกา วันนี้ขอปิดประชุมครับ

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๑๑

ผู้ชดเชยงานการประชุม

ลัดดาวัลย์	รัตน์บุรี	ดวงทิพย์	อินบุญชนะ
สำราญ	ศลาประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรบุตร
สุภาภรณ์	มาลัยหัต	ละไน	สุวรรณพิทักษ์
ทิพรัตน์	แก้วสุขโข	สมบูรณ์	ข้างกระแสร
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ทิพวรรณ	พูนทรัพย์
นเนทร	แก้วมะเวง	ศุกลักษณ์	โอกาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	วิมล	แจ้งอัฒตะ
มชวี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงษ์	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภนะราภา	หิรัญลักษณ์	ภาพระหัตถ์

ฝ่ายชวเลข กองการพิมพ์

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ครั้งที่ ๑๑

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและมติคานานิติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสุรารุช นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายอุทัย ฮมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญถิ่น ทูทสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อมันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายถ้ำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อ่ำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สุนาม ทองเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายฉวกร เกียรติไชยการ	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองปราณ	
๑๕.	นายอุทาล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

Institutional Repository of Thailand

วุฒิสภา
ประธานวุฒิสภา